

શ્રી ચારિત્ર મહારક-અન્યમાળા-અન્યાક-૪૭

શ્રીજિન-સ્તવમાલા

સ્નાત્રપૂજા, ચૈત્યવદન, સ્તવન, મુદિત પદ,
સજ્જાય, ભાવના નવરુમરણ આદિનો સંગ્રહ

ગાહ પાપરસાસ રવચ દભાઈ તન્દથી

તેમના મૃત્ય પિતાશ્રી

ગાહ ગવચ દભાઈ કેવળદાસના

પુણ્યમગ્ન્યાર્થે બેટ

: પ્રાસિદ્ધાન :

શાહ પોપટલાલ રવચંદ્રભાઈ
૨, ભારતીનિવાસ સોસાયટી,
એલિસબ્રીજ : અમદાવાદ-૬

સંવત ૨૦૦૭]

[ઈ. સ. ૧૯૫૧

મૂલ્ય : સદુપયોગ

પ્રકાશક :

શ્રી ચારિત્ર સ્મારક ગ્રન્થમાલા
તરફથી

શાહ ચંદ્રભાઈ લખુભાઈ પરિખ
નાગજીસુરતી પોળ, અમદાવાદ.

મુદ્રક :

ગોવિંદલાલ જગશીભાઈ શાહ
શા ર દા મુદ્રણાલય,
પાનકોરનાકા : અમદાવાદ

अध्येय पिताश्री

शा. रत्नचन्द्रदास केवलदास

. सं १९४३ वैशाखी पुनमः मृत्युः सं. २००६ आरतिष्टी पूनम

અર્પણ

પૂજ્ય પિતાશ્રી

શ્રી સ્વચ્છદભાઈ કેવળદાસને

ચરણે

શ્રદ્ધેય પૂજ્ય પિતાશ્રી !

આપના આત્મવિકાસ તરફ નજર કરીએ છીએ, ત્યારે અમાગથી ધન્યભાવની વાણી ખોલાઈ જાય છે. ને અમારુ મન્તક પૂજ્યભાવની તમી પડે છે. આપની ત્રેસઃ વર્ષની આ-સુખમર્યાદા-આપનો સ ૧૯૪૩ ના વૈશાખી પૂનમે જન્મ થયો. અને સ ૨૦૦૬ના કાર્તિકી પૂર્ણિમાના પવિત્ર દિવસે અમદાવાદમા ભાગતીનિવાસ મોઝાયટીમા અર્ગગમન થયુ-તે નિમિત્ત આપે રહ્યો આત્મવિકાસ આધ્યો દત્તો અવદાર અને વર્મ, બનેલો આગે સ્વમન્વય ક્યો હતો.

અમાગ પૂ માતૃશ્રી શ્રીમદ્દાકો-મહેન તથા અમે નનકથ-ભાઈ, પોપટનાલ, હરિવાલ, અમતનાન, સાતિનાવ, જ્યન્તીવાલ, કાતામેન અને ચપામેન એમ ૮ ભાઈ-બહેનોમા તેમજ અમાગ પુત્ર-પુત્રીઓમા અને મન્ગત ચપામેનના પુત્ર વિદ્યમંડુમાગમા જે હાઈ સુખ, જ્ઞાતિ અને ધર્મની લાગણી છે, તે તમાગ વાત્મલ્યભાવ અને ધર્મપ્રેરણાનુ જ સુપરિગ્રામ છે.

આપે ૪ મ ૧૯૮૧માં ભાગતના ત્રેક જૈન તીર્થોની યાત્રા કરી. અમદાવાદમા જૈન પ્રાચ્યવિદ્યાલયન વિગેર અનેક

સસ્થાઓમાં આજીવન સત્તાસદ બની પૂરે સદયોગ આપો.
તેમજ તેનું સુસંગ્રાહન કરી વિદ્યા પ્રત્યેના અનન્ય બતાવ્યા.
અને બીજોદ્ધારમાં શ્રીસંધના અગ્રણી તરીકે કાર્ય બબડ્યું એટલે
આપે એક અગ્રગણ્ય જોત તરીકે ધર્મની પણ યથામતિ મેળા
બળવી હતી.

આપે વિ.સં. ૨૦૦૦માં પૂ. ગુરુદેવ શ્રીદર્શન વિજયજી મદારાજ
પૂ.શ્રી. જ્ઞાનવિજયજી મ. તથા સ્વ. પૂ.શ્રી. ન્યાયવિજયજી મ. આદિ
(ત્રિપુટી) જૈન ડૉ. હા. સોસાયટીમાં ગ્રામાયુ રહ્યા ત્યારે તેમનાં
બ્યાખ્યાનો સાંભળી, આત્મવિકાસ અર્થે નાણું માંડી સમ્યક્ત્વપૂર્વક
શ્રાવકનાં બાર વ્રતો અને આજીવન ચતુર્થ વ્રત (પ્રહાયર્ચ)નો
સ્વીકાર કરી સાચા જૈન તરીકે જીવન જીવી ગયું.

પરમતારક જિતેન્દ્ર ભગવાન પ્રત્યેનો અચ્ચત પ્રેમ પરમ
શાંત સ્વભાવ, ઉદારતા, ગુપ્ત જ્ઞાન વિગેરે ગુણો. આપમાં
વાસ કરી રહ્યા હતા. અમો આપના એ ગુણોની સદા અનુ-
મોહના કરીએ છીએ, ને શાસનદેવ પ્રત્યે પ્રાર્થના કરીએ
છીએ કે અમોને તમારા એ ગુણોનો વારસો મળે એવી
શક્તિ તથા ભક્તિ પ્રાપ્ત થાવે.

આ રીતે આપની અનેકવિધ સૌરભથી આકર્ષાઈ અમો
આપને આ નાનકડી પુસ્તિકા સપ્રેમ સાદર કરીએ છીએ.

લિ.

આપનો સદાનો ઝણી બાલક,
પોપટલાલ

વિ. સં. ૨૦૦૭ મહા સુદિ ૧૫

બં. નં. ૨ ભારતીનિવાસ સોસાયટી,

એલિસબ્રીજ, અમદાવાદ-૬.

અનુક્રમણિકા

જિનપૂજા તથા સ્નાનપૂજા	સીમધર શ્વામીના દુહા	૪૮
જિનમહિમા પ્રવેગ	૧	
પ્રભુ મન્સુખ ખોલવાના ન્યોકા	૨	
જિનપૂજાની સાત શુદ્ધિ	૫	
અષ્ટપ્રકારી પૂજાનો ક્રમ	૫	
તથા દુહા	૫	
નવ અંગ પૂજાના દુહા	૮	
સ્નાનપૂજા-વિધિ	૧૧	
૫ વીગવિજયછટ્ટ	૧૧	
સ્નાનપૂજા	૧૨	
૬ દર્શનવિજયછટ્ટ	૧૨	
સ્નાનપૂજા	૧૨	
લુણ્ણિતાગ્નિ, આગની,	૧૨	
મગજનીવો	૧૨	
૫૦મેષ્ટિ નમસ્કાર	૧૨	
મહાવીર ચગિન-સૂચન(ચલેક)	૧૨	
ચૈત્યવદનો	૧૨	
ચૈત્યવદન-વિધિ	૧૨	
જુના જુદા તીર્થ કરોના	૧૨	
નયા ખીન ચૈત્યવદનો	૧૨	
સીમધર શ્વામીના દુહા	૪૮	
સ્તવનો	૫૬-૧૪૬	
ચોવીસ તીર્થ કરના	૫૬-૧૪૬	
સ્તવનો	૧૪૭-૧૮૧	
૮ મનોવદના	૧૪૮	
૧૧ પ્રભુ પ્રત્યે ગગ	૧૪૮	
કયુ ૮૦ ભક્તિ કરુ	૧૮૯	
૧૨ ત્વમેવ ગગણુ મમ	૧૫૦	
પ્રભુને સગણે	૧૫૦	
૨૨ પ્રભુદર્શનની પન્માનદ	૧૫૧	
પ્રભુમયતા	૧૫૧	
જિનેન્દ સ્તવન	૧૫૧	
૩૬ પુગણી શ્રુતિ	૧૫૨	
જિનેન્દ સ્તવન	૧૫૩	
જિન	૧૫૪	
૩૮ જિનેન્દ	૧૫૪	
સીમધર જિનના સ્તવન	૧૫૫-૧૬૦	

શ્રી પાર્શ્વનાથ સગવાન

શ્રી. મહાવીરસ્વામી સગવાન

॥ वीरगय नित्यं नमः ॥

श्री

जिन-स्तव-माला

श्रीजिनमन्दिरमां प्रवेश

देशसरमा चेतता प्रथम 'निसीहि' कहवी
छेथी प्रलुनु मुण जेतां जकितपूर्वक भि हाथ सेगा
करी मस्तके लगाडी 'नमो जियुआणु' भोलवु
जया अहक्षिणा करी शकय त्यां त्रल्ल अहक्षिणा देवी
अहक्षिणा करता अने दर्या पछी देशसरमाथी आशातना
टाणवा जनतुं करवु पछी भूणनायकनी सन्मुख जर्ध
स्तुतिना श्लोके भोलवा पुरुषोत्तमे जमल्लो भान्नु अने
सीओओ ठाणी भान्नुओ विवा रूहेवु स्तुति भोलवी
वणते पोतानु अर्धु अग, नमाववु

पूज करनारे पोताना कयाणमा, गजे, छातीओ
अने नाभिओ—ओम आ तिलक कवा पछी भील
वणत 'निसीहि' कही द्रव्यपूजमा जेडावु

પ્રભુસન્મુખ બોલવાના શ્લોકો

ધૂણીનન્દમયં મહોદયમયં, કેવલચિદ્દેહમયં,
 રૂપાલીતમયં સ્વરૂપરમણં, સ્વાભાવિકીશ્રીમયમ્;
 જ્ઞાનોદ્યોતમયં કૃપારસમયં, સ્યાદ્વાદવિદ્યાલયં,
 શ્રીસિદ્ધાબલતીર્થરાજમનિશં, વન્દેઽહમાદીશ્વરમ્. ૧
 નેત્રાનન્દકરી લવોદધિતરી, શ્રેયસ્તરોર્મજરી,
 શ્રીમદ્ધર્મમહાનરેન્દ્રનગરી, વ્યાપદલતાધૂમરી;
 હર્ષોત્કર્ષશુભપ્રભાવલહરી, રાગદ્વિષાં નિત્વરી,
 મૂર્તિઃ શ્રીજિનપુંગવસ્ય લવતુ, શ્રેયસ્કરી દેહિનામ્. ૨
 પાતાલં કલયન્ ધરાં ધવલયન્નાકાશમાપૂરયન્,
 દિક્ષકં કમયન્ સુરાસુરનરશ્રેણીં ચ વિસ્માપયન્;
 અદ્વાકં સુખયન્ જલોતિ જલધેઃ ફેનચ્છલાલ્લોલયન્,
 શ્રીચિન્તામણિપાર્શ્વસંલવયશો-હંસશ્ચિરં રાજતે. ૩
 શ્રીમદ્ગૂર્જરદેશભૂષણમણિં સર્વજ્ઞતાધારકં,
 મિથ્યાજ્ઞાનતમઃપલાયનવિધાવુદ્ધત્પ્રભં તાયિનમ્;
 પાર્શ્વસ્થાયુકપાર્શ્વચક્ષુષતિના, સંસેવ્યપાર્શ્વદ્વયં,
 શ્રીશંખેશ્વરપાર્શ્વનાથમહમાનન્દેન વન્દે સદા. ૪
 દિદે તુહ મુહ-કમલે-તિન્નિવિ નદાઈ નિરવસેસાઈ;
 દારિદ્રં દોહગાં, જમ્મંતરસંચિયં પાવં. ૫
 જન્મવાનસ્મિ ધન્યોઽસ્મિ, કૃતકૃત્યોઽસ્મિ ચન્મુહુઃ;
 જાતોઽસ્મિ ત્વદ્ગુણગ્રામ-રામણીયકલમ્પટઃ. ૬

ધન્યોઽહં કૃતપુણ્યોઽહં નિસ્તીર્ણોઽહં ભવાણિવાત્,
અનાદિભવકાન્નારે, હૃષ્ટો યેન શ્રુતો મયા ૭

અદ્યાભવતૂ સકલતા નયનદંયસ્ય,
દેવ ! ત્વનીયચરણામ્બુજવીક્ષણેન,

અથ ત્રિકોઠતિલક ! પ્રતિભાસતે મે,

સ સારવારિધિરય ચુલુકપ્રમાણ ૮

અથ મે સકલ જન્મ, અથ મે સકલા ક્રિયા;
અથ મે સકલ ગાત્ર, જિનેન્દ્ર ! તથ દર્શનાત્ ૯
જિને ભક્તિર્જિને ભક્તિ-ર્જિને ભક્તિર્દિને દિને,
સદા મેઽસ્તુ સદા મેઽસ્તુ, સદા મેઽસ્તુ ભવે ભવે ૧૦
તુભ્ય નમસ્ત્રિભુવનાર્તિહરાય નાથ !

તુભ્ય નમ ક્ષિતિતત્વામલેખૂપણાય ;

તુભ્ય નમસ્ત્રિજગત પરમેશ્વરાય,

તુભ્ય નમો જ્ઞિન ! ભવોદધિશોભણાય ૧૧

પ્રથમરસનિમગ્નં દૃષ્ટિયુગ્મ પ્રમત્તમ્,

વદનકમલમક કામિનીસંગશૂન્ય ,

કરયુગમપિ યત્તે શસ્ત્રમભધવધ્યમ્,

તદસિ જગતિ દેવો વીતગગસ્ત્વમેવ ૧૨

નમો દુર્વારરાગાદિ-વૈરિવારનિવારિણે,

અહંતે યોગિનાથાય, મહાવીરાય તાયિને ૧૩

કલ્યાણપાદપારામ, શુભગ ગાહિમાયલમ્,

વિશ્વાચ્છેજરવિ દેવ, વન્દે શ્રીજ્ઞાનનદનમ્ ૧૪

દર્શનં દેવદેવસ્ય, દર્શનં પાપનાશનમ્ ;
 દર્શનં સ્વર્ગસોપાનં, દર્શનં મોક્ષસાધનમ્. ૧૫
 દેવોઽનેકલવાર્જિતોર્જિતમહા-પાપપ્રહીપાનદો,
 દેવઃ સિદ્ધિવધૂવિશાલહૃદયા-લંકારહારોપમઃ ;
 દેવોઽષ્ટાદશદોષસિંધુરઘટા-નિર્લેપંગ્યાનનો,
 ભવ્યાનાં વિદધાતુ વાંછિતફલં, શ્રીવીતરાગો જિનઃ. ૧૬
 મંગલં ભગવાન્ વીરો, મંગલ ગૌતમઃ પ્રભુઃ ;
 મંગલં સ્થૂલભદ્રાધા, જૈનો ધર્મોઽસ્તુ મંગલમ્. ૧૭
 સકલ કર્મ વારી, મોક્ષ-માર્ગાધિકારી,
 ત્રિભુવન ઉપગારી, કેવલજ્ઞાન ધારી ;
 ભવિ જન નિત્ય સેવો, દેવ એ ભક્તિભાવે,
 એહિ જ જિન ભજંતા, સર્વ સંપત્તિ આવે. ૧૮
 પ્રભુદર્શન સુખ સંપદા, પ્રભુદર્શન નવ નિદ્ધ ;
 પ્રભુદર્શનથી પામીએ, સકલ પદારથ સિદ્ધ. ૧૯
 ભાવે જિનવર પૂજીએ, ભાવે દીજે દાન ;
 ભાવે ભાવના ભાવીએ, ભાવે કેવલજ્ઞાન. ૨૦
 જીવડા જિનવર પૂજીએ, પૂજાતાં ફળ હોય ;
 રાજા નમે પ્રજા નમે, આશુ ન લોપે કોય. ૨૧
 ફૂલડાં કેરા ખામમાં, ખેડા શ્રીજિનરાજ ;
 જેમ તારામાં ચંદ્રમા, તેમ શોભે મહારાજ. ૨૨
 ત્રિભુવન નાયક તું ધણી, મહા મહોટો મહારાજ ;
 મહોટે પુણ્યે પામીએ, તુમ દરિશન હું આજ. ૨૩

આજ મનોરથ સર્વી દુહ્યા, પ્રગટયા પુન્યકલ્પેલ,
પાપ કરમ દૂરે ટળ્યાં, નાઠાં દુષ્ણ દહોલ. ૨૪
પચમ કાળે પામવો, દુર્લભ પ્રભુ દેદાર,
તો પણ તહારા નામનો, છે મ્હોટો આધાર. ૨૫

શ્રીજિનપ્રજ્ઞની આત શુદ્ધિ

શ્રાવકોએ હ મેયા શ્રીજિનેશ્વર દેવોની દ્રવ્યથી
અને ભાવથી—એમ ઉભય પ્રકારે પૂજા કરવી જોઈએ
અષ્ટપ્રકારી પૂજાએ દ્રવ્ય પૂજા છે, અને તેના
કરનારે સાત પ્રકારની શુદ્ધિ જાળવવામાં ઉપયોગ-
વાળા બનવું જોઈએ. એને માટે ચોસઠપ્રકારી
પૂજામાં કહ્યું છે કે—

‘માટે શુદ્ધિ સમાચરી જે, પૂજીશુ અમે રંગે લાલ’

આ સાત શુદ્ધિના નામો નીચે મુજબ છે—

૧ અગ્ર રવસન ચમત ષભૂમિકા, પૂજોપજરણુ^૪ સાર,
૬ ન્યાયદ્રવ્ય ૭ વિધિશુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર^x ૧

શ્રીઅષ્ટપ્રકારી પૂજનો ક્રમ

અષ્ટપ્રકારી પૂજા એટલે આઠ પ્રકારોથી શ્રી
જિનેશ્વરદેવની પૂજા કરવી એ આઠ પ્રકારોમાં

^x એટલે કે-૧ અમશુદ્ધિ ૨ વચશુદ્ધિ, ૩ મન-
શુદ્ધિ ૪ ભૂમિશુદ્ધિ, ૫ ઉપકરણશુદ્ધિ, ૬ દ્રવ્યશુદ્ધિ
અને ૭ વિધિશુદ્ધિ

પહેલી ત્રણ પૂજા પ્રભુના અંગને સ્પર્શ કરીને કરવાની હોવાથી, તેને 'અંગપૂજા' કહેવામાં આવે છે. અને બીજી પાંચ પૂજા પ્રભુની આગળ-સન્મુખ રહીને કરવાની હોવાથી 'અગ્રપૂજા' કહેવામાં આવે છે..

જેના શરીરમાંથી રસી ઝરતી હોય તેણે અંગપૂજા પોતાનાં અંદન-પુષ્પ આદિથી બીજા પાસે કરાવવી, અને અગ્રપૂજા તથા ભાવપૂજા પોતે કરવી.

૧ જલપૂજા—પ્રથમ પંચામૃતથી દ્વધ, દહીં, સાકર, ઘી અને પાણી લેગા કરીને] શ્રી. જિન-પ્રતિમા આદિને નહવણુ કરી ચોખખા પાણીથી નહવણુ કરવું. ત્રણ અંગલૂંછણાં પોતાના હાથે જ બહુમાન-પૂર્વક બરાબર કરવાં.

જલપૂજાના હુકા

જલપૂજા જીગતે કરો, મેલ અનાદિ વિનાશ;
જલપૂજા ફલ સુખ હોમે, માગો એમ પ્રભુ પાસ. ૧
જ્ઞાન-ફલશ ભરી આતમા, સમતારસ ભરપૂર;
શ્રી જિનને નવરાવતાં, કર્મ હોયે ચકચૂર. ૨
મેરુશિખર નવરાવે હો સુરપતિ-મેરુશિખર
જન્મકાળ જિનવરજીકે બાણી,

પંચ રૂપ કરી લાવે. હો સુર ૧

રતનપ્રમુખ અડ જાનિના કળથા,
 ઓપધિ ચૂરણ મિલાવે,
 ખીરસમુદ્ર તીર્થોદક આણી,
 'સ્નાત્ર કરી શુણ ગાવે હો સુર૦ ૨
 એણિપરે જિનપ્રતિમાદેા નહવણ કરી,
 જોધિખીજ માનું વાવે,
 અનુક્રમે શુણરત્નાકર ફરસી
 જિન ઉત્તમ પદ પાવે હો સુર૦ ૩

[માલેદોશ]

આને દંશર નહવણ કરેા જિનચ દ,
 કચન-રતન-કળથા જલ ભરકે, મહુકે ધરામ મુગધ;
 સુરગિરિ ઉપર સુરપતિ મધરે, પૂજે ત્રિભુવન ઇદ
 આનંદ૦ ૧

શ્રાવક તિમ જિન નહવણ કરીને, કાટે કલિમલદ્વંદ,
 આતમ નિર્મલ સખ અપ્ર ટારી, અરિહત રૂપ અમદ
 આનંદ૦ ૨

૨. ચ દનપૂજા—કેસર, ધરાસ, મુખડ વગેરે-
 થી વિદ્યેપન-પૂજા કરવી નવ અગે તિલક કરવા
 પૂજા કરતા નખ કેસરમા જોળાય નહિ, એ ખાસ
 ધ્યાનમા રાખવું.

ચાંદન-પૂજના હુલે

શીતલ ગુણુ જેહમાં રહ્યો, શીતલ પ્રભુ મુખ રંગ;
આત્મ શીતલ કરવા લાણી, પૂજે અરિહા અંગ. ૧

નવ અંગ પૂજના હુલે.

જલ ભરી સંપુટ પત્રમાં, યુગલિક નર પૂજંત;
ઋષભ ચરણ અંગૂઠડો, દાયક ભવજલ અંત. ૧

[પ્રભુના જમણા-ડાખા અંગૂઠે તિલક કરવું.]
બાનુબળે કાકિસગગ રહ્યા, વિચર્યા દેશ-વિદેશ;
ખડા ખડા કેવળ લહ્યું, પૂજે બાનુ નરેશ. ૨

[પ્રભુના જમણા-ડાખા ઢીંગણે તિલક કરવું.]
લોકાંતિક વચને કરી, વરસ્યાં વરસી-દાન;
કર કાંડે પ્રભુપૂજના, પૂજે ભવી બહુ માન. ૩

[પ્રભુના જમણા-ડાખા કાંડે તિલક કરવું.]
માન મર્યુ હોય અંસથી, દેખી વીર્ય અનંત;
ભુજાબળે ભવજલ તર્યા, પૂજે ખંધ મહંત. ૪

[પ્રભુના જમણા-ડાખા ખભે તિલક કરવું.]
સિદ્ધશિલા ગુણુ ભિજળી, લોકાંતે ભગવંત;
વસિયા તેણે કારણ ભવી, શિરશિખા પૂજંત. ૫

[પ્રભુની મસ્તક-શિખાએ તિલક કરવું.]
તીર્થંકર પદ પુન્યથી, ત્રિભુવન જન સેવંત;
ત્રિભુવનતિલક સમા પ્રભુ, ભાલ તિલક જયવંત. ૬

[પ્રભુના કપાળમાં તિલક કરવું.]

સોળ પહોર પ્રભુ દેશના, કંઠે વિવર વર્તુલ,
મધુર ધ્વનિ સુરનર સૂણે, તેણે ગળે તિલક અમૂલ ૭
[પ્રભુના કંઠે તિલક કરવું.]

હૃદયકમળ ઉપશમ બળે, બાળ્યા રાગ ને રોષ,
હિમ હલે વનખડને, હૃદય તિલક સતોષ ૮
[પ્રભુની છાતીએ તિલક કરવું]

રતનત્રયી ગુણુ જિજ્ઞાસી, સકલ સુગુણ વિશ્રામ,
નાભિકમલની પૂજના, કરતા અવિચલ ધામ ૯
[પ્રભુની નાભિએ તિલક કરવું]

ઉપદેશક નવ તત્ત્વના, તેણે નવ અંગ ત્રિશ્લિષ્ટ,
પૂજે બહુવિધ ભાવશું, કહે શુભવીર મુશ્લિષ્ટ ૧૦

૩. પુષ્પપૂજા—સરસ, સુમધીવાળા અને
અખડ પુષ્પો ચઢાવવા નીચે પડેલ પુષ્પ ચઢાવવા નહિ
પુષ્પ-પૂજનો કુહો

સુરભિ અખડ ક્રુસુમ ગ્રહી, પૂજે ગતસતાપ,
સુમજતુ ભવ્ય જ પદે, કરીએ સમક્ષિત છાપ ૧

૪. ધૂપપૂજા—ગભારાની બહાર પ્રભુની ઠાળી
બાજુએ ઊભા રહી ધૂપ કરવો

ધૂપ-પૂજનો કુહો

ધ્યાનઘટા પ્રગટાવીએ, વામ નયન જિન ધૂપ,
મિચ્છતા દુર્ગંધ દૂરે ટળે, પ્રગટે આત્મમ્વશ્પ. ૧

૫. દીપકપૂજા—પ્રભુની જમાણી યાત્રુએ
ઊભા રહી દીપકપૂજા કરવી.

દીપક-પૂજનો દુહો

દ્રવ્ય દીપ સુવિવેકથી, કરતાં દુઃખ હોય ક્રોક;
ભાવ પ્રદીપ પ્રગટ હુએ, ભાસિત લોકલોક. ૧

૬. અક્ષતપૂજા—અખંડ ચોખ્ખા વડે સાથિયો,
નંદાવર્તી વગેરે કરવું

અક્ષત-પૂજનો દુહો

શુદ્ધ અખંડ અક્ષત ગ્રહી, નંદાવર્ત વિશાલ;
પૂરી પ્રભુસન્મુખ રહો, ટાલી સકલ જંગલ. ૧

સાથીઓ કરતી વખતે યોલવાના દુહો

ચિહ્ન ગતિ બ્રમણ સંસારમાં, જન્મ-મરણ જંગલ;
અષ્ટ કર્મ નિવારવા, માશું મોક્ષફલ સાર. ૧
અક્ષત પૂજા કરતાં થકાં, સફળ કરું અવતાર;
ફલ માશું પ્રભુ આગળે, તાર તાર મુજ તાર. ૨
દર્શન-જ્ઞાન—ચારિત્રના, આરાધનથી સાર;
સિદ્ધશિલાની ઉપરે, હો મુજ વાસ શ્રીકાર. ૩

૭. નૈવેદ્ય-પૂજા—ચાકર, પતાસા, ઉત્તમ
મીઠાઈ વગેરે નૈવેદ્ય સાથિયા ઉપર મૂકવું

નૈવેદ્ય-પૂજાનો દુહો।

અણાહારી પદ મે કર્યા, વિગ્ગહ ગર્ભય અનત,
ફર કરી તે હીજીએ, અણાહારી શિવ સત ૧

૮. ફલપૂજા—ગદામ, સોપારી, શ્રીફળ અને
પાકા ફળો સિદ્ધશિલા ઉપર મૂકવા

ફલ-પૂજાનો દુહો।

ઈન્દ્રાદિક પૂજા લણી, ફલ લાવે ધરી રાગ,
પુરુષોત્તમ પૂજી કરી, માગે શિવફલ ત્યાગ ૧

આ રીતે અષ્ટપ્રકારની પૂજા કર્યા બાદ ચામર
વગેરેથી પૂજા કરવી

ચામર-પૂજા કરતા ખોલવાનો દુહો।

એ બાણુ ચામર ઢાળે, એક આગળ વજ્ર ઉલાળે,
જઈ મેરુ ધરી ઉત્તમ ગે, ઈન્દ્ર ચોસઠ મલીયા રગે,
બ્રહ્મ પાસનું સુખડું જોવા, લવોલવના પાતિક ખોવા ૧
[આ રીતે દ્રવ્યપૂજા બધી પૂરી કર્યા પછી ત્રીજી વખત
ની 'નિસીદિ' કહી ચૈત્યવદનાદિ ભાવપૂજામાં જોડાવું]

સ્નાત્રપૂજા-વિધિ

૧ પ્રથમ ત્રણ ગઢને બદલે સુંદર ત્રણ બાજેઠ
મૂડી તે ઉપર સિંહાસન મૂકવું

૨. પછી નીચેના બાજો ઉપર વચમાં કેસરનો સાથિયો કરી ઉપર ચોખા પૂરીને શ્રીફળ મૂકવું.

૩. પછી તે જ બાજો ઉપર કેસરના સાથિયા આગળ બીજા ચાર સાથિયા કરી, તે ઉપર ચાર કળશ નાડાછડી બાંધી પંચામૃત (હથ, દહીં, ઘી, પાણી અને સાકરનું મિશ્રણ) ભરીને મૂકવા.

૪. સિંહાસનના મધ્યભાગમાં કેસરનો સાથિયો કરી, ચોખા પૂરી, રૂપાનાણું મૂકી, ત્રણ નવકાર ગણી તેના ઉપર ધાતુનાં પ્રતિમાણ પધરાવવાં.

૫. વળી પ્રતિમાણની આગળ બીજો સાથિયો કરી તેના ઉપર શ્રીસિદ્ધચક્ર પધરાવવા.

૬. પ્રતિમાણની જમણી બાજુએ પ્રતિમાણની નાસિકા સુધી ઊંચો ઘીનો દીવો મૂકવો.

૭. પછી સ્નાત્રીયાઓએ હાથે નાડાછડી બાંધી હાથમાં પંચામૃત ભરેલો કળશ લઈ, ત્રણ નવકાર ગણી, પ્રભુજી તેમજ શ્રીસિદ્ધચક્રને પખાળ કરવો.

૮. પછી વાળાફૂંચી કરી, પાણીનો પખાળ કરી, ત્રણ અંગલૂછણાં કરી કેસર વડે પૂજા કરવી.

૯. પછી હાથ ધૂધી, પોતાના જમણા હાથની હથેલીમાં કેસરનો ચાંદલો કરવો.

૧૦. પછી કુસુમાંજલિનો (કેસર, ચોખા અને પુષ્પનો) થાળ લઈ સ્નાત્રીયાઓએ ઊભા રહેવું.

પડિત શ્રી વીરવિજયજીવિત સ્નાન-પૂજા

[પ્રથમ કવચ તથા જલા રહેવું]

કાવ્ય [હૃતવિલખિતવૃત્તમ]

સરમશાન્તિસુધારસસાગર, શુચિતર ગુણરત્નમહાગરમ,
ભવિકપ કજબોધદિવાકર, પ્રતિદિન પ્રણુમામિ જિનેશ્વરમ ૧

[અહીં પખાળ કરવો]

કુંડા

કુસુમાભરણ ઉતારીને, પડિમા ધરિય વિવેક,
મજજન પીઠે થાપીને, કરીએ જલ અભિષેક ૨
[કુસુમાજલિની રક્ષાળી લઈ જલા રહેવું]

ગાથા-આર્યા-ગીતિ

જિણુ ! જન્મસમયે, મેરુસિંહરે ચરણકણ્યકલસેહિ,
દેવાસુરહિ હકવિહિ, તે ધક્કા જેહિ દિદોસિ ૩
[પ્રભુના જમણા અગૂઠે કુસુમાજલિ મૂકવી]

કુસુમાંજલિ-ઠાલ

નિર્મલ જલ કવચે નહવરાવે,

વચ્ર અમૂલક અગ ધરાવે,

કુસુમાંજલિ મેલો આદિજિણુદા,

તોરા ચરણકમલ સેવે ચોમક ઇદા

સિદ્ધસ્વરૂપી અગ પખાલી,

આતમ નિર્મલ હુઈ સુકુમાલી-કું ૪

ગાથા-આર્યા-ગીતિ

મયકૂંદ અંપ સાલઈ, કમલાઈ પુષ્ક પંચ વણુણાઈ;
જગનાહ નહવણુ સમયે, દેવા કુસુમાંજલિં દિંતિ. ૫
નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વસાધુભ્યઃ ।

કુસુમાંજલિ-ઢાલ

રચણુ-સિંહાસન જિન થાપીજે,
કુસુમાંજલિ પ્રભુચરણે દીજે;
કુસુમાંજલિ મેલો શાન્તિ જિણુંદા. ૬

હુંહા

જિણુ તિહું કાલય સિદ્ધની, પડિમા ગુણભંડાર;
તસુ ચરણે કુસુમાંજલિ, ભવિક દુરિત હરનાર. ૭
નમોઽર્હત્

કુસુમાંજલિ-ઢાલ

કૃષ્ણાગરુ વર ધૂપ ધરીજે, સુગંધ વર કુસુમાંજલિ દીજે;
કુસુમાંજલિ મેલો નેમિ જિણુંદા. ૮

ગાથા-આર્યા-ગીતિ

જસુપરિમલબલદહદિસિં, મહુકરઝંકારસદસંગીયા;
જિનચલણાવરિ મુક્ષા, સુરનર કુસુમાંજલિ સિદ્ધા. ૯
નમોઽર્હત્

કુસુમાંજલિ-ઢાલ

પાસ જિણેસર જગ જયકારી, જલથલ કૂલ ઉદક કર ધારી;
કુસુમાંજલિ મેલો પાશ્વજિણુંદા. ૧૦

હહા

મૂકે કુસુમાન્જલિ મુરા, વીર ચરણે સુકુમાલ,
 તે કુસુમાન્જલિ ભવિકના, પાપ હરે ત્રણ કાલ ૧૧
 નમોઽર્હતં

કુસુમાન્જલિ-ઠાલ

વિવિધ કુસુમ વર ભતિ ગહેવી,
 જિનચરણે પણમત ઠવેવી,
 કુસુમાન્જલિ મેલો વીર જિણહા ૧૨

વસ્તુ-છંદ

નહવણકાલે નહવણકાલે, દેવદાણવ સમુચ્ચય,
 કુસુમાન્જલિ તહિ સઠવિય,
 પસરત દિસિ પરિમલ મુગધિય,
 જિણપયકમલે નિવઠઈ, વિગ્ધકં જસ નામમતો,
 અનત ચઢવીસ જિન, વાસવ મદ્વીય અસેસ,
 આ કુસુમાન્જલિ પુકકરો, ચઢવિહ સઘ વિશેષ,
 કુસુમાન્જલિ મેલો ચઢવીસ જિણહા ૧૩

નમોઽર્હતં

કુસુમાન્જલિ-ઠાલ

અનત ચઢવીસ જિનજી લુકારું,
 વર્તમાન ચઢવીસી સજારું,
 કુસુમાન્જલિ મેલો ચોવીસ જિણહા ૧૪

હુંહો!

મહાવિદેહે સંપ્રતિ, વિહરમાન જિન વીશ;
ભક્તિ ભરે તે પૂજ્યા, કરો સંઘ સુખગીશ. ૧૫
નમોઽર્હતં

કુંસુમાંજલિ-ઢાલ

અપહરમંડલી ગીત ઉચ્ચારા

શ્રી શુભ વીરવિજય જયકારા;

કુંસુમાંજલિ મેલો સર્વ જિણુંદા.

॥ ઇતિ શ્રીકુંસુમાંજલયઃ ॥

(પછી સ્નાત્રીયા ત્રણ ખમાસમણ દર્ઠ જગ-
ચિંતામણિનું ચૈત્યવંદન કરી ‘નમુચ્ચુણ’ કહી સંપૂર્ણ
જયવીરાય પર્યંત કહે, પછી હાથ ધૂપી, મુખકોશ
બાંધી, કળશ લઈ, ઊભા રહીને કળશ કહે.)

અથ કળશ : હુંહો!

સયલ જિણેસર પાય નમી, કલ્યાણક વિધિ તાસ;
વર્ણવતાં સૂણતાં થકાં, સંઘની પૂજે આશ. ૧

ઢાલ

સમકિત ગુણુઠાણે પરિણમ્યા,

વળી પ્રતધર સંયમ સુખ રમ્યા;

વીસસ્થાનક વિધિએ તપ કરી,

એસી ભાવદયા દિલમાં ધરી. ૨

બે હાવે મુજ શક્તિ ધસી,
 સવિ જીવ કરુ શાસનરસી,
 શ્રુતિ રસ ઢલતે તિહા ગાધતા,
 તીર્થ કર નામ નિકાયતા ૨
 સરાગથી સયમ આચરી,
 વચમાં એક દેવનો ભવ કરી,
 અયવી પત્તર દોત્રે અવતરે,
 મધ્ય ખડે પશુ રાજવી કુલે ૩
 પટરાણી કુખે શુણ્નિલો, જેમ માનસરોવર હ સલો,
 મુખ શમ્યાયે રજની શેષે, ઊતરતા ચૌદ મુપન દેખે ૪
 હાલ-સ્વપ્નની

પહેલે ગજવર હીઠા, ખીજે વૃષભ પર્ધકો,
 ત્રીજે કેસરી સિંહ, ચોથે લક્ષ્મી અખિહ ૧
 પાંચમે કૂલની માળા, છઠ્ઠે ચન્દ્ર વિશાળા,
 સવિ રાતો ધ્વજ મોહોટો, પૂરણ કળશ નહિ છોટો ૨
 દશમે પદ્મસરોવર, અગિયારમે રત્નાકર,
 ભુવનવિમાન રત્નગણ, અગ્નિશિખા ધૂમવણ ૩
 સ્વપ્ન લહી જર્ઠ રાયને બાસે, રાજા અર્થ પ્રકાશે,
 પુત્ર તીર્થ કર ત્રિભુવન નમશે સકલ મનોરથ ફળશે ૪

વસ્તુ-છંદ

અવધિ નાણે અવધિ નાણે, લિપના જિનરાજ,
 જગત જસ પરમાણુઆ, વિસ્તર્યા વિશ્વજનુ મુખકાર,

મિથ્યાત્વ તારા નિર્બંધા, ધર્મઉદ્ધય પરભાત સુંદર,
માતા પશુ આનંદિયા, જાગતી ધર્મ વિધાન,
જાણતી જગતિલક સમો, હોશે પુત્ર પ્રધાન. ૧

હુહો!

શુભલગ્ને જિન જનમીયા, નારકીમાં સુખજ્યોત;
સુખ પામ્યા ત્રિભુવન જના, હુઓ જગત ઉદ્યોત. ૧

હાલ : કુડખાની દેશી

સાંભળો કળશ જિન-મહોત્સવનો હંહાં,
છપ્પન કુમરી દિશિ-વિદિશિ આવે તિહાં;
માય સુત નમીય, આણુંદ અધિકો ધરે,
અષ્ટ સંવર્ત-વાયુથી કચરો હરે. ૧
વૃષ્ટિ ગંધોદકે, અષ્ટકુમરી કરે,

અષ્ટ કલશા ભરી, અષ્ટ દર્પણ ધરે;
અષ્ટ આમર ધરે, અષ્ટ પંખા લહી,
ચાર રક્ષા કરી, ચાર દીપક થહી. ૨
ઘર કરી દેખનાં, માય સુત લાવતી,

કરણ શુચિકર્મ જલ-કળશે નહવરાવતી;
કુસુમ પૂણ, અલંકાર પહેરાવતી,
રાખડી ખાંધી જઈ, ચયન પધરાવતી. ૩
નમીય કહે માય તુજ, ખાળ લીલાવતી,
મેરુ રવિ ચન્દ્ર લગે, જીવજો જગપતિ;
સ્વામીશુણ ગાવતી, નિજ ઘર જાવતી,
તેણે સમે ઇન્દ્ર-સિંહાસન ઠંપતી. ૪

ઢાલ એકવીશાની દેશી

જિન જનમ્યાણ, જિણુ વેળા જનની ઘરે,
તિણુ વેળાણ, ઇન્દ્ર સિદ્ધાસન વરહરે,
ઢાહિણોત્તરણ, જેતા જિન જનમે યદા,
દિશિનાયકણ, મોહમ ઇશાન બિહુ તદા . ૧

ત્રોટક છ દ

તદા ચિતે ઇન્દ્ર મનમા, કાણુ અવસર એ બન્યો,
જિનજન્મ અવધિનાણે બાણી, હર્ષ આનંદ ઉપન્યો,
સુધોષ આદે ષટ નાદે, ઘોષણા સુરમે કરે,
સવિ દેવી દેવા જન્મમહોત્સવે, આવજો સુરગિરિવરે . ૨

[અહીં ષટ વગાડવો]

ઢાલ-પૂર્વલી

એમ સાંભળીણ, સુરવર કાઠી આવી મલે,
જન્મ મહોત્સવણ, દરવા એરુ ઉપર ચલે,
સોહમપતિણ, બહુ પરિવારે આવીયા,
માય જિનનેણ, વાદી પ્રભુને વધાવીયા . ૩

[અહીં પ્રભુને ચોખાયા વધાવવા]

ત્રોટક

વધાવી બોલે છે રતનકુશી-ધારિણી તુજ પુતવણો,
હું ચક્ર સોહમ નામે કરશું, જન્મમહોત્સવ અતિ ધણો,
એમ દહી જિનપ્રતિબિંબ સ્થાપી, પચરૂપે પ્રભુ બ્રહ્મી,
દેવ દેવી નાચે હર્ષ સાથે, સુરગિરિ આબ્યા વહી . ૪

ઢાલ-પૂર્વદી.

મેરુ ઉપરજી, પાંડુકવનમેં ચિહું દિશે,
શિલા ઉપરજી, સિંહાસન મન ઉદ્ધસે;
તિહાં બેસીજી, શકે જિન ખોળે ધર્યા,
હરિ ત્રેસઠજી, બીબા તિહાં આવી મળ્યા.

૫

ત્રોટક

મળ્યા ચોસઠ સુરપતિ તિહાં, કરે કળશ અડ જાતિના,
માગધાદિ જળ તીર્થ ઓષધિ, ધૂપ વળી બહુ ભાતિના;
અચ્યુતપતિએ હુકમ કીનો, સાંભળો દેવા સવે,
ક્ષીરજલધિ ગંગા નીર લાવો, ઝટિતિ જિનમહોત્સવે. ૬

ઢાલ : વિવાહલાની દેશી.

સુર સાંભળીને સંચરીયા, માગધ વરદામે ચલીયા;
પશ્ચદ્રહ ગંગા આવે, નિર્મલ જલ કલશ ભરાવે. ૧
તીરથ જલ ઓષધિ લેતા, વળી ક્ષીરસમુદ્રે જાતા;
જલ કળશા બહુલ ભરાવે, ફૂલ ચંગેરી થાળ લાવે. ૨
સિંહાસન ચામર ધારી, ધૂપધાણુ રકેબી સારી;
સિદ્ધાંતે ભાખ્યાં જેહ, ઉપકરણ મિલાવે તેહ. ૩
તે દેવા સુરગિરિ આવે, પ્રભુ દેખી આનંદ પાવે;
કલશાદિક સહુ તિહાં ઠાવે, લકતે પ્રભુના શુભ ગાવે. ૪

ઢાલ : રાગ ધન્યાશ્રી

આતમભક્તિ મળ્યા કેઈ દેવા, કેતા મિત્તનુજઈ,
નારીપ્રેર્યા વળી નિજ કુલવટ, ધર્મી ધર્મ-સખાઈ;

જોઈસ વ્યતર ભુવનપતિના, વૈમાનિક સુર આવે,
અચ્યુતપતિ હુકમે ધરી કળથા, અરિહાને નવરાવે.
આતમ ૧

અડભતિ કળથા પ્રત્યેકે, આઠ આઠ સહસ પ્રમાણે,
અડિસઠ સહસ હુઆ અભિષેકે, અઢીસે શુણા કરી જાણે,
આઠ લાખ ઉપર એક કૌડી, કળથાનો અધિકાર,
બાસઠ ઈન્દ્રતણા તિહા બાસઠ, લોકપાલના ચાર
આતમ ૨

ચન્દ્રની પક્ષિ છાસઠ છાસઠ, રવિસેણિ નરલોકે,
શુરુસ્થાનક સુરકેરો એક જ, સામાનિકનો એકો,
સોહમપતિ ઈશાનપતિની, ઈન્દ્રાણીના સોલ,
અસુરની દશ ઈન્દ્રાણી નાગની, બાર કરે કલ્લોલ
આતમ ૩

બયોતિષ વ્યતર ઈન્દ્રની ચઉ ચઉ, પર્વદા ત્રણનો એકો,
કટકપતિ અગરક્ષક કેરો, એક એક સુવિવેકો,
પરચૂરણ સુરનો એક છેલ્લો, એ અઢીસે અભિષેકો,
ઈશાન ઈન્દ્ર કહે મુજ આપો, પ્રભુને ક્ષણ અતિરેકો
આતમ ૪

તવ તસ જોળે ઠવી અરિહાને, સોહમપતિ મનરગે,
વૃષભરૂપ કરી શુભ જળે લારી, નહવણ કરે પ્રભુ અગે,
પુષ્પાદિક પૂજને છાટે, કરી કેમર રજરાલે,
મગલ દીવો આરતી કરતા, સુરવર જય જય બોલે.
આતમ ૫

ભેરી ભૂંગલ તાલ બજાવત, વળિયા જિન કર ધારી,
જનની ઘર માતાને સોંપી, એણિપેરે વચન ઉચ્ચારી;
પુત્ર તમારો સ્વામી હમારો, અમ સેવક આધાર,
પંચ ધાવી રંભાદિક થાપી, પ્રભુ ખેલાવણ હાર.

આતમં ૬

અત્રીસ કોડી કનક મણિ માણિક, વસ્ત્રની વૃષ્ટિ કરાવે,
પૂરણ હર્ષ કરેવા કારણ, દ્વીપ નંદીસર જાવે;
કરીય અઠ્ઠાઈઉત્સવ દેવા, નિજ નિજ કલ્પ સધાવે,
દીક્ષા કેવલને અલિલાષે, નિત નિત જિનગુણ ગાવે.

આતમં ૭

તપગન્ધ ઈસર સિંહસૂરીસર-કેરા શિષ્ય વડેરા,
સત્યવિજય પંન્યાસતણે પદ, કુપૂરવિજય ગંભીરા;
ખિમાવિજય તસ સુજસવિજયના,

શ્રી શુભવિજયવાયા

પંડિત વીરવિજયશિષ્યે જિન-જન્મ-મહોત્સવ ગાયા.

આતમં ૮

ઉત્કૃષ્ટા એકસો ને સિત્તેર, સંપ્રતિ વિચરે વીશ,
અતીત અનાગત કાલે અનંતા, તીર્થંકર જગદીશ;
સાધારણ એ કળશ જે ગાવે, શ્રીશુભ વીર સવાઈ,
મંગલલીલા સુખભર પાવે, ઘર ઘર હર્ષ વધાઈ.

આતમં ૯

[અહીં કળશાલિષેક કરી પંચામૃતનો પખાલ
કરવો. પછી પૂજા કરી, પુણ્ય ચઢાવી, લૂણ ઉતારી,

આરતી ઉતારવી પંછી પ્રતિમાછને આઠો પડદો
 રાખી સ્નાત્રીઆએ પોતાના નવ અંગે કકુના ચાંદલા
 કરવા પછી પડદો-ઝાઢી નાખી મગલ હીવો ઉતારવો]
 હતિ પડિત શ્રીવીગવિજયજીકૃત સ્નાત્રપૂજા સમાપ્ત

મુનિરાજ શ્રી. દર્શનવિજયજીકૃત સ્નાત્રપૂજા
 અર્થ પીઠિકા

(પ્રભુના સામે બે હાથ બેડી જાગી ગઈ નીચેનો પાઠ બોલવો)
 (હૃતવિલમ્બિતવૃત્ત)

વિમલકેવલજ્ઞાનદિવાકરા,

પરમશાતમુધારસસાગરા,

જગતબ્યાધિહરા શુણ્ણભૂધરા,

જય જગતપતિ નાથ જિનેશ્વરા ૧

વિણ્ણવિભૂષણ્ણકાતતનુધરા,

સહજ રૂપ અનુપ અમીજરા,

ફૂલ રહિત શરીર મનોહરા,

સ્વપનપીઠ ગિરાજે જિનેશ્વરા ૨

(આ પાઠ બોલી નિર્માત્ર તથા આજુષણ ઉતારવો)

શિશુવયે સુર ભૂધર ઉપરે,

ધવલ પાડુક પટ્ટશિલા ઉરે,

સકળ દેવગણો નવરાવતા,

સકળ તેહનો જન્મ જે ત્યા હતા ૩

(આ પાઠ બોલી અભિષેક-અમલુજણા ચ દન પુણ્યપૂજા કરવી)

અથ કુસુમાંજલિ (દોહરા-મતાઈંદ)

(હાથમાં કુસુમાંજલિ લઈને ખોલવું)

૧ નમોઽર્હત્સિદ્ધાચાર્યોપાધ્યાયસર્વેસાધુભ્યઃ ।

સિંહાસનમાં શોભતા, પાંત્રીશ વાણિ ઉઠાર;

ચોત્રીશ અતિથય ધારતા, કૃત્યકૃત્ય ઈશ ધાર.

સુરરાજ સમ કુસુમો લઈ,

જિનચરણમાં ઠવો લળી લળી;

સમકિતની કરણી ભઘી,

કુસુમાંજલિ કુસુમાંજલિ. ૪

૨ નમોઽઘ્રાદશ દોષે રહિત, જળહળ જ્ઞાનદિષ્ટુંદ.

આત્મરમણઆનંદઠંદ, સહજ સમાધિરંગ;

દુવિધા હરિ કુસુમો ધરી,

જગનાથને ઘો અંજલિ;

સમકિતની કરણી ભઘી,

કુસુમાંજલિ કુસુમાંજલિ. ૫

૩ નમોઽતીર્થંકર સમોસરણમાં, ઉપદેશે નરનાર;

કરે તીર્થની સ્થાપના, શમ સંવર આધાર.

બહુરંગી કૂલો તીર્થપતિને,

ચરણમાં ધરો હળીમળી;

સમકિતની કરણી ભઘી,

કુસુમાંજલિ કુસુમાંજલિ. ૬

૪ નમોઁ ઋષભદેવથી વર્ધમાન,
 એ ચોવીશ જિનરાજ,
 વર્તમાન તીરથપતિ, ભારતના શિરતાજ
 મધમધતા કૂલ પગર ભરી,
 ઋષભાદિને ચરણે ઠળી,
 સમક્ષિતની ઠરણી ભલી,
 કુસુમાન્જલિ કુસુમાન્જલિ ૭

૫ નમોઁ શાશ્વત ચાર ભરતાદે દશ,
 વિહરમાન જિન વીશ,
 એકસો ને સિત્તેર જિન, સહુ ચોવીશી ઈશ
 સમક્ષિત શુદ્ધે સર્વ પ્રભુને,
 ચરણે લો પુષ્પાન્જલિ,
 સમક્ષિતની ઠરણી ભલી,
 કુસુમાન્જલિ કુસુમાન્જલિ ૮

(અહીં જન્મચિંતામણિ ચૈત્યવદનઁ જયવીરરાયઁ પૂરા કહેવા)

અથ વ્યવનકદયાણકં

[દેવે શ્રાવક-શ્રાવિકએ હાથમાં સાચિયો કરી નાગાછડી
 બાંધી, હાથ ધૂપો, મુખકોશ બાંધી, કળશ લઈ જીભા રહી
 કલ્યાણક પાઠ કરવો]

ચોવીશ જિન વીશ વિચરતા,
 સત્તરસય જિનચક્ર,
 પ્રભુમી કદ્યાણક કવુ,
 હોય જ્યુ સઘ આનંદ ૯

(વિષ્ણુમાલાની લયમાં, માત્રા છંદ)

ત્રીજે નરભવે વર શુરુ પામી,
અવિરતિ મિથ્યાદર્શન વામી;
સમકિત પામી મતશુણુ સાધે,
વિંશતિસ્થાનક તપ મન વાધે. ૧૦

જિનવર સિદ્ધ પ્રવચન સૂરિ,
સ્થવિર ગુણી વાચક શુણુ ભૂરિ;
મુનિવર જ્ઞાન દરશન બુદ્ધિ,
વિનય ચરણ પ્રણયની શુદ્ધિ. ૧૧

કિરિયામાનં તપપદ્ધાનં,
દશવિધ ભક્તિ પરમ સમાધનં;
અભિનવ જ્ઞાનં શ્રુત દિલ ધારે,
શુભ પદ તીરથ ભવદુઃખ વારે. ૧૨

વીશ પદ સેવે વિમળ વિવેકે,
ભવદવદાઝયા જીવગણ દેખે,
અવર ન સાંતવન વિણુ જિનવાણી,
જિનવરવાણી શમશુણુખાણી. ૧૩

ઉદ્ભસિત રાગે નિજ દિલ ચિંતે,
વર અનુકંપા જીવો પ્રત્યે;
“સોને જિનશાસનમાં લાવું,
સકળ જગતનું દરદ હટાવું.” ૧૪

પરિણતિ વૃદ્ધે નિરમલ શુદ્ધે,
 જિનપદ બાધે પરમ વિશુદ્ધે,
 વ્રતધર સાધુ કર્મ હટાવે,
 વચમા એક જ ભવને પાવે ૧૫
 (દોહરા)

સકળ જીવ શાસનરસી, બને વિમલ ગુણબાણ,
 ભાવ દયા ધારી મુનિ, એમ બાધે જિનનામ ૧૬
 જિનપદ કર્મનિંજાયીને, કરી એક ભવ વિશ્રામ,
 સ્વર્ગ-નરકથી અવતરે, તીર્થ કર ગુણધામ. ૧૭
 (છંદ-શિખરિણીવૃત્ત)

અઢી દોષે જળુ ધાતકિ પુષ્કર અર્ધ મધ્યે,
 શુચિ પદર કર્મઅવનિમા વર, આર્ય ખડે,
 મુષક ક્ષત્રિકુલે નૃપતિ ઘરમા રાણી ઉઠરે,
 અવી સ્વામી આવે રજની મમયે શાંતિ પમરે ૧૮
 પ્રભુ ગર્ભે આવે વિમલ અવધિજ્ઞાન ધારી,
 તદા માતા સૂતી નિજ શયનમા શાંતિ ધારી,
 જરા નિદ્રા મધ્યે જનની સુપના ચઉદ દેખે,
 વહી આકાશેથી નિજ વદનમાં સ્વાન લ્યે છે ૧૯
 ચતુર્ધી હાથી વૃષભ ઉજ્જવળ સિંહ તટકે,
 મહાલક્ષ્મી પુષ્પ યુગલમાળા ગદ્ય મહકે,
 શશી દિનકર ભગ્યો દ્યુત્યપતાકા લહેરે લહકે,
 ઘટે રૂપાળો ને પદમસરવર કાલ હિસકે ૨૦

જગન્નાથ જનમ્યા અતિ હર્ષ આજે,
 સર્વ દેવ તલસે પ્રભુસેવ કાજે;
 પ્રભુ જન્મઓચ્છવ કરીશું ઉંમગે,
 કહી એમ સ્થાપે પ્રતિમા સુરંગે. ૩૨

અહીં પાંચ રૂપે પ્રભુને સુરેન્દ્ર,
 લઈ જાય મેરુગિરિમાં અમન્દ;
 જહાં પાંડુકૌધાનમાં શિલપટ્ટે,
 પ્રભુને ઠવે ઇંદ્ર ખોળે સુલકતે. ૩૩

મળી ઇંદ્ર ચોસઠ પ્રભુને નમે છે,
 સફળ દિન માની પ્રભુને સ્તવે છે;
 વહે અચ્યુતેન્દ્ર અરે દેવ પ્યારા !
 લઈ આવજો તીર્થપાણી શ્રીકારા. ૩૪

ગયા દેવ ક્ષિરોદ્ધિ-પદ્મ-ગંગા,
 વરદામ-માગધતાણાં નીર ચંજાં;
 વળી તીર્થની ઔષધિ સાથ લાવ્યા,
 અડભતિના દૈવી કળશા ભરાવ્યા. ૩૫

સહસ્ર અને આઠ ચંગેરી-પુષ્પ,
 રકેળી-સિંહાસન-ચામર-ધૂપ;
 અભિષેક સામગ્રી દેવો મિલાવે,
 યથા આગમે ભાખી તે આણી ઠાવે. ૩૬

અથ અભિષેક (ઢાહરા) ૨૧

પૂજા સામગ્રી લઈ, આળ્યો દેવમમાજ,
ભક્તિરસથી ગઢગઢે, ધરે ઠલથ નિજ હાથ. ૩૭
પ્રેમ મિત્રની પ્રેરણા, દેવીવચન કુલવટ,
ધર્મ સખાઈ ચીતવી, કરે અભિષેક ઉલટ ૩૮

(૭૬ મદિરાવૃત)

(નીચેનો પાઠ બોલતાં બોલતાં અભિષેક કરવો)

અન્યુત ઈંદ્રના હુકમથી,
અભિષેક કરે સુર ક્ષેમ ભર્યા,
ઈંદ્રના બાસઠ સૂર્યના છાસઠ,
અંદ્રના છાસઠ વારિ ભર્યા,
આઠ ઈંદ્રાણીના અભિષેકો,
આઠ ઈંદ્રાણીના પુણ્ય ઝરો,
પૂજ્યા જોમ સુરે કનકાયલ,
તીર્થ કર ભવિ પાપ હરો ૪૬
પાંચ અમર ઈંદ્રાણીના વળી,
પાંચ ઈંદ્રાણી બલીદ્ર કરે,
ભૂતજ ઈંદ્રાણીના અભિષેકો,
પદ્ પદ્ ધણુ ઈંદ્રાણી ધરે,
અતર બ્યોતિષ ઈંદ્રાણીના,
આર આર લોકપાળ વરો પૂજ્યા ૪૦
સામાનિક ને અગરદકનો,
દટકના નાય તણો અભિષેક;

મહાસાગર ગાળે સુરવિમાન ને રત્નરાશિ,
 બળી નિર્ધૂમ અગ્નિ સુપન નીરખી રાણી બાગી;
 જઈ રાજા પાસે સુપન-ફળનો પ્રશ્ન કરતી,
 “થશે અહંનું પુત્ર” નિસુણી હરખે દ્યેમ ધરતી. ૨૧

તદા અવધિજ્ઞાને મનુજક્ષેત્રને ઈદ્ર દેખે,
 નમી જિતને શક-સ્તવન કરી સુરોને બાળે;
 પ્રભુ ગર્ભે આવ્યા ભવવિડંબન-તાપ-હરણા,
 જમતારક સ્વામી જીવન જીવના દીનચરણાં. ૨૨
 મહિના નવ બાતાં જિતજી જન્મે શ્રેષ્ઠ લગને,
 હવા સુંદર ગંધી તરફે પણ ઉજાસ પ્રકટે;
 વસુધારા પ્રકટે જગતજીવ આનંદ લહે છે,
 ગ્રહો બિંધ્યા સ્થાને નિવસી જગનેતૃત્વ કહે છે. ૨૩

અથ જન્મકલ્યાણક (દોહરા)

જનમ્યા જ્યારે જિતવરા, દિદ્ધકુમરી આસન્ન;
 થરહરતાં ત્યાં ચિંતવે, જનમ્યા જિત ધન્ય ધન્ય. ૨૪
 છપ્પન કુમરી આવીને, રાજજીવન મોઝાર;
 નમી જિતને સૂતિકા-ક્રિયા, કરે આનંદ અપાર. ૨૫

(છંદ-માલતી વૃત્ત)

અશુચિ દૂર ટાળે આઠ દિશાકુમારી,
 સુતિકા ઘર સ્થાપે વિશ્વ આનંદકારી;
 અડ મળી વરસાવે ગંધ પાણી સુકાળી,
 કલશા અડ દર્પણ, આઠ બાલા રૂપાળી ૨૬
 (દર્પણ બતાવવું.)

પખા અઠ ધરતી ચામરો આઠ ઢાળે,
 રુચકની ચઉ બાળા શુદ્ધ દીવા પ્રબળે,
 ત્રણ કદલી ધરમા સ્થાપી જનની વિભુને,
 નવણ પૂજન કરતી શક્તિ સારે બેહુને ૨૭

(૫ ખો, ચામર, દીવો બતાવવા)

વિભૂષણ પહેરાવી બેહુને ખાંધી રક્ષા,
 શયનમા પધરાવે દિશ્કુમારી વહે ત્યા;
 જનની ! સુત તારો લાડકો લોકખ્યારો,
 બનજો ચિર આયુ વિશ્વ ઉદ્ધારનારો ૨૮

(આભુષણ, રાખડી અને લૂછન)

(દોહરા)

સૂતિકાકર્મને આચરી, કુમરી નિજ ઘર જાય,
 કપે આસન ઈંદ્રનુ દે, અવધિ સુરરાય ૨૯

જિન-જન્મેત્સવ ચીતવી, બોલે સુરને એમ,
 ઘટ સુધોધાનાદથી, સૌ જાણે બહુ પ્રેમ. ૩૦

(અહીં ઘટ વગાડવો)

(૭૬-ભુજગપ્રયાત)

અરે ચાલજો દેવદેવી સવેળા,

કંણ હાકથી સૌ વયા મેરુ લેળા,

સુધમેન્દ્ર આવે પ્રભુ માત પાસે,

વધાવી નમી બેહુને તે પ્રકાશે. ૩૧

(અહીં ચોખાયા વધાવવા)

ત્રાયત્રિંશતો પર્ષદ્દેવનો,
 પ્રજ્ઞાસ્થાનીયનો એક એક;
 દેવ દેવીએ એમ કર્યા,
 અહીંસે અભિષેક પ્રમાણુ ધરો. પૂજ્યાં ૪૧

અમ્યુત ઈંદ્ર ધરે ખોળામાં,
 તીર્થંકરને ભક્તિ ધરી;
 સોહમપતિ વર વૃષભના રૂપે,
 કરે અભિષેક સ્વશિંગ ભરી;
 દેવી મંગળ ગાવે સુરગણુ,
 નાચે તોડે કર્મ યરો. પૂજ્યાં ૪૨

કેસર છાંટે કુલ ઉછાળે,
 આરતી મંગળદીપ કરે;
 ગંધ ઉખેલે મંગળ લેખે,
 સુરવર જય જયનાદ કરે;
 બાલે શિવગતિસારથી પામ્યા,
 સહજે જઇશું મોક્ષધરો. પૂજ્યાં ૪૩

(અહીં પંચામૃતથી અભિષેક, અંગલૂહણા, મંત્રપાઠ
 સાથે અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરવી, દ્રવ્યો ચક્રાવવાં અને ચામર
 પૂજા કરવી.)

(દોહરા)

પ્રભુ પૂજી સામે રહી, સુર સુરસુંદરી તાર;
 કરી નાચ સંગીતશું, વાદ્ય ધ્વનિ જયકાર. ૪૪

(પંચયામરવૃત્ત) ૧૦૦ = ૬૦૦, ૩૧

કુમાર ને કુમારિકા, સુતાલ તોન નોચતી,
કરી શૃંગાર કાર કોર, એક શેત આઠ ત્યા,
વિનોદ હાવભાવ, હાખવે યુવાન સુહરી,
સુક્રય-યુગ્મ હારરાજિ, કેશ પુષ્પને ધરી ૪૫
મળી વિતાન પામતી, ફરતી રગ લાવતી,
થયે થયે સુધૂધરી, અવાજથી ગભાવતી,
તિણી તિણીણુ તતિ વીણુ, તારને આલાપતી,
ધાધિના તાતિના ધાધિના તાતિના શુદ્ધ તાલ ધાપતી ૪૬
ધસારિસા ધસારિસા, ધસારિસા ધમારિગા,
સુમેળ સાધતી સુકઠ, મધ્ય તીવ્ર તારમા,
કરી વિતાન હસ્તને, મરોડમથરા થતી,
કરાશુલી નચાવતી, સુભક્તિ ભાવ ભાવતી ૪૭

(હરિગીત છંદ)

સ ગીત સાથે વાદ સાથે ઈદ્ર આવે નૃપધરે,
મુલુ સ્થાપી માતની પાસ વળતો એમ વયણા ઉચ્ચરે,
“હે રત્નકૃષ્ણ ! જતન કરજો એહ સુત લઘુ બાળ છે,
આ પુત્ર તારો નાથ જગનો શરણુ અમ આધાર છે” ૪૮
રખાદિ ધાવો પાચ સ્થાપે ઈદ્ર જિનભક્તિ ભરે,
બત્રીશ કેટિ કનક માણેક વચ્ચની વૃષ્ટિ કરે,
દેવો ગયા નદીશ્વરે અકૂર્ષ ઉત્સવ આદરે,
જર્ષ સ્વર્ગ માહે વાહતા ઠલ્યાણુકાળને વિચરે ૪૯

પૃથ્વીપતિ સુપ્રભાત યાતા જન્મઉત્સવ આદરે,
સૌ નાગરિકો ગીત વાદન હૃષ્ મંગળ આચરે;
વિરતિવદન ઉમંગ પ્રકટયો સુણી જન્મ વધામણી,
એમ પ્રભુની પાપહરણી સ્નાત્રપૂજા મેં ભણી. ૫૦

અથ કલશ

નર્ગન્થ કોટિક ગચ્છ-ચંદ્ર સુગચ્છ વનવાસી વડા,
વડગચ્છ ને તપગચ્છ ધોરી, જયો યુગ યુગ મુનિવરા;
સુકિત કેમળ હો સંઘમાં, હો વિનય ગુણની વાસના,
આરિત્ર સંપદ વૃદ્ધિ હોજો, સફળ દર્શન સાધના. ૫૧
શ્રીવીરની કૈવલ્યભૂમિમાં શુચિ રચના કરી,
શ્રીવીરશિવથી દર્પ કામ કષાય બંધન સંહરી (૨૪૫૮);
ત્રીજી કરી યાત્રા અહીં જ ત્રિપુટી શુદ્ધે મન રૂળી,
મૃગશર શુદ્ધિ પૂનમ ગુરુ જય વીરાં સવી આશા ફળી. પર
ઘતિ મુનિ શ્રી. દર્શનવિજયલક્ષ્મી સ્નાત્રપૂજા સમાપ્ત

લૂણુઉતારણુ

લૂણુ ઉતારો જિનવર અંગે;

નિર્મલ જલધારા મનરંગે. લૂણુ ૦ ૧

જિમ જિમ તડે તડે લૂણુ જ ફૂટે;

તિમ તિમ અશુભ કર્મબંધ તૂટે. લૂણુ ૦ ૨

નયન સલૂણાં શ્રી જિનજનાં;

અનુપમ રૂપ દયારસ ભીનાં. લૂણુ ૦ ૩

- રૂપ સદૃશ' જનજનુ દીસે,
લાભ્યુ લણુ તે જલમા પેસે, લણુ ૪
- તણુ પ્રદક્ષિણા દેઈ જલધારા,
જલણુ ખેપચીએ લણુ ઉદારા - લણુ ૫
- જે જિન ઉપર હુમણા પ્રાણી,
તે એમ યાને લણુ ભ્યુ પાણી લણુ ૬
- અગર કૃષ્ણાગરુ કદરુ સુગધે,
ધૂપ કરીને વિવિધ પ્રબધે લણુ ૭

આરતી

- જય જય આરતી આદિ જિણુદા,
નાસિરાયા મરુદેવીકો નદા જય ૧
- પહેલી આરતી પૂજા દીરે,
નરભવ પામીને લહાવો લીરે જય ૨
- હુમંગી આરતી દીનદયાળા,
ધુળેવ મહાપમા જગ અનુવાળા જય ૩
- તીસરી આરતી ત્રિભુવન-દેવા,
સુર નર ઈન્દ્ર કરે તોરી સેવા જય ૪
- ચોથી આગતી ચક્રગતિ ચૂરે,
મનવાહિત કૃણ શિવસુખ પૂરે જય ૫
- પચમી આરતી પુણ્ય ઉપાયો,
મૂલચક્ર ઋષભ ગુણ ગાયો જય ૬

મંગલ દીવો.

દીવો રે દીવો મંગલિક દીવો;	
આરતી ઉતારીને ઝાડુ ચિરંજીવો.	દીવો૦ ૧
સોહામણું ઘેર પર્વ દિવાળી;	
અંખર ખેલે અમરા ઝાળી.	દીવો૦ ૨
દીપાળ ભણે એણે કુલ અબુલાળી;	
ભાવે ભગતે વિધન નિવારી.	દીવો૦ ૩
દીપાળ ભણે એણે એ કલિકાલે;	
આરતી ઉતારી રાજા કુમારપાલે.	દીવો૦ ૪
અમ ઘેર મંગલિક તુમ ઘેર મંગલિક;	
મંગલિક ચતુર્વિધ સંઘને હોજો.	દીવો૦ ૫

પરમેષ્ઠિ નમસ્કાર

અર્હન્તોર્હપદાસ્ત્રિલોકમહિતાઃ સિદ્ધાશ્ચ સિદ્ધાત્મનઃ,
આચાર્યા ગણભૂદ્ગુણૈકસદનં વાગીશ્વરા વાચકાઃ ;
સર્વે સાધ્યરતાસ્ત્રિરત્નઅચિતા લોકેડનધા સાધવઃ,
પૂજ્યા વો પરમેષ્ઠિનોડનવરતં તન્વન્તુ શં મંગલાં. ૧

શ્રી. મહાવીર-ચરિત્ર-સૂચન

પ્રાણાન્તામ્યવનં સુરેંદ્રનમનં ગર્ભાપહારો જનિઃ,
દેવાદ્રો સ્નપનં ચ નામકરણં કીડા ચ શાલોત્સવઃ;
ઉદ્ઘાહો ગૃહિતા સુદેવવિનયો દાનં ચ દીક્ષોત્સવઃ,
દુઃખં કેવલ-તીર્થકર્મ ચ શિવં શ્રીવીરસંકીર્તનમ્. ૨

चैत्यवंदनो।

ચૈત્યવંદન-વિધિ

ઇરિયાવહી પદિક્રમી, ત્રણ ખમાસમણાં દેવાં. પછી ઇચ્છાકારેણ સંદેસહ લગવન ! ચૈત્યવંદન કરું ? ઇચ્છા, કહી ચૈત્યવંદન કહેવું.

સકલકુશલવલ્લિ-પુષ્કરાવર્તમેથો,

હુરિતતિમિરભાનુઃ, કલ્પવૃક્ષોપમાનઃ ;

ભવજલનિધિપોતઃ, સર્વસંપત્તિહેતુઃ,

અ ભવતુ સતતં વઃ, શ્રેયસે શાંતિનાથઃ . ૫

[કોઈ પણ ચૈત્યવંદન કરતી વખતે શરૂઆતમાં ઉપર આપેલ ચૈત્યવંદન બોલવું.]

પછી આગળ આપેલ ચૈત્યવંદનોમાંથી એક ચૈત્યવંદન બોલી જા' કિયિં નમોત્યુ ભુંં ભવંતિં ખમાસમણુંં ભવંતં નમોહૃતં કહી સ્તવન વિભાજમાં આપેલ સ્તવનો-માંથી અગર બીજું કોઈ સ્તવન કહેવું, અથવા ઉવસ્સગ્ગહરં કહેવું.

પછી બે હાથ પોલા બોડી મસ્તકે લગાડી સંપૂર્ણ જય વીચરામં કહેવા. (આભવમખંડા કહ્યા પછી હાથજરા નીચે ઉતારવા.) પછી ઊભા થઈ અરિહંત ચેઈઆણુંં અનત્યં કહી એક નવકારનો કાઉસ્સગ્ગ કરી પારી નમોહૃતં કહી થોય કહેવી, પછી ખમાસમણુ દેવું. પછી યથાશક્તિ પચ્ચખખાણુ કરવું. પછી છેવટની માગણી રૂપ પ્રભુસ્તુતિ બોલવીઃ—
ભવોભવ તુમ ચરણની સેવા, હું તો માણું દેવાધિદેવા;
સામું જીઓને સેવક બાણી, એવી ઉદયરતનની વાણી.

૧ શ્રી આદિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવદન -

આદિદેવ અલવેસરુ, વિનીતાનો રાય,
નાભિરાયા-કુલમ ડણો, મરુદેવા માય ૧

પાયસે ધનુષની દેહડી, પ્રભુજી પરમ દયાલ,
ચોરાશી લખ-પૂર્વનું, જમ આયુ વિશાલ ૨

વૃષભ લછન જિન વૃષધરુ એ, ઉત્તમ ગુણમણિ ખાણુ,
તસ પદ પદ્મ સેવન થકી, લહીએ અવિચલ ઠાણુ ૩

૨ શ્રી આદિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવદન

જય ! જય ! નાભિનરિહન દ, સિદ્ધાયત્ત-મડણુ,
જય ! જય ! પ્રથમ જિણુ દય દ, ભવદુ ખ-વિહ ડણુ ૧

જય ! જય ! માધુસુર્ગિહ-વૃદ-વહિઅ પરમેસર,
જય ! જય ! જગદાન દક દ, શ્રી કૃષ્ણ જિણેસર ૨

અમૃતસમ જિનધર્મનો એ, દાયક જગમા બાણુ,
દુષ્ઠ પદપદ્મ પ્રીતધર, નિશદિન નમન કદ્યાણુ ૩

૩ શ્રી આદિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવદન

અરિહત નમો ભગવંત નમો, પરમેશ્વર જિનરાજ નમો,
પ્રથમ જિનેસર પ્રેમે પેખત,

સિદ્ધા સકલા કાજ નમો અ૦ ૧૧

પ્રભુ પાર ગત પરમ મહેદય, અવિનાશી અકલક નમો,

અજર અમર અહ્લુત અતિશય નિધિ,

પ્રવચન જલધિસયંક નમો. અં ૨

તિહુયણુ લવિગણુ જમમનવાંછિય-પૂરણુદેવ રસાલ નમો;

લળી લળી પાસ નમું હું બાલે,

કર જોડીને ત્રિકાલ નમો. અં ૩

સિદ્ધ બુદ્ધ તું જગજન સજ્જન, નયનાનંદન દેવ નમો;

સકલ સુરાસુર નરવર નાયક,

સારે અહનિશ સેવ નમો. અં ૪

તું તીર્થંકર સુખકર સાહિબ, તું નિષ્કારણુ બંધુ નમો;

શરણાગત લવિને હિત વાસલ,

તું હિ કૃપારસ સિંધુ નમો. અં ૫

કેવલજ્ઞાનાદર્શે દર્શિત, લોકાલોક સ્વભાવ નમો;

નાશિત સકલ કલંક કલુષગણુ,

હુરિત ઉપદ્રવ ભાવ નમો. અં ૬

જગચિંતામણિ જગગુરુ જગહિત-

કારક જગજનનાથ નમો;

ઘોર અપાર ભવોદધિ તારણુ,

તું શિવપુરનો સાથ નમો. અં ૭

અશરણુ શરણુ નિરાગ નિરંજન,

નિરુપાધિક જગદીશ નમો;

ઘાધિ દીઓ અનુપમ દાનેશ્વર,

જ્ઞાનવિમલ સૂરીશ નમો. અં ૮

૪ શ્રી અભિનંદન જિન ચેત્યવદન
વિશદશારદસોમસમાનન,
કમલકોમલચારુવિલોચન,

શુચિશુષ્ણુ સુતરાંમભિનદન ।

જય સુનિર્મલતાંશિષ્ઠ ભૂષન ૧

જગતિ કાન્તહરીશ્વરલાંછિત-

કમસરોરુહ ભૂરિકૃપાનિધે,

મમ સમીહિતસિદ્ધિવિધાયક,

ત્વદપર કમખીહ ન તર્કયે ૨

પ્રવરસવર સવરભૂપતે-

સ્તનય નીતિવિચક્ષણુ તે પદમ,

શરણુમસ્તુ જિનેશ નિરતર,

રુચિરભક્તિસુયુક્તિભૂતો મમ. ૩

૫ શ્રી શાંતિનાથ જિનચેત્યવદન

વિપુલનિર્જરકીર્તિભરાન્વિતો,

જયતિનિર્જરનાથનમસ્કૃતે ;

લઘુવિનિર્જિતમોહધશધિયો,

જગતિય પ્રભુશાંતિજિનાધિપ ૧

વિહિતચાંતસુધાગસમજન,

નિષ્પિલદુર્જયદોષવિવર્જિતમ,

પરમપુણ્યવતા ભજનીયતા,

ગતમનન્તશુભેઃ સહિત સતામ. ૨

તમચિરાત્મજમીશમધીશ્વર,

ભવિકપદ્મવિગ્રોધદિવાકરમ,

મહિમધામ લજ્જામિ જગત્ત્રયે,

વરમનુત્તરસિદ્ધિમમૃદ્યયે. ૩

૬. શ્રી. શાંતિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન
શાંતિ જિનેસર સોજમા, અચિરાસુત વંદો;
વિશ્વસેન-કુલ-નભ-મણિ, લવિજન સુખકંદો. ૧
મૃગલંછત જિન આઉખું, લાખ વરસ પ્રમાણુ;
હત્થિણાઉર નયરીધણી, પ્રભુજી ગુણમણિખાણુ. ૨
ચાલીસ ધનુષની દેહડો એ, સમચક્રસ સંઠાણુ;
વદન પદ્મજ્યું ચંદલો, હીઠે પરમ કડ્યાણુ. ૩

શ્રી. શાંતિનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન

જય ! જય ! શાન્તિજિણુંદ દેવ, હત્થિણાઉર સ્વામી;
વિશ્વસેન કુલ ચંદ સમ, પ્રભુ અંતરજામી. ૧
અચિરા ઉર સર હંસલો, જિનવર જયકારી;
મારી રોગ નિવારકે, કીર્તિ [જગ] વિસ્તારી. ૨
સોલમા જિનવર પ્રણુમીયે એ, નિત્ય ઊઠી નામી શીશ;
સુરનર ભૂપ પ્રસન્ન મન, નમતાં વાધે જગીશ. ૩

૮. શ્રી. માલનાથ જિન ચૈત્યવંદન

પહેલું ચોથું પાંચમું, ચારિત્ર ચિત્ત લાવે;
ક્ષપકશ્રેણી જિનજી ચઢી, ઘાતિ કર્મ ખપાવે. ૧
દીક્ષા દિન શુભ લાવથી, ઊપજ્યું કેવળનાણુ;
સમવસરણુ સુરવર રયે, ચઉવિહ સંઘ મંડાણુ.

વરસ પચાવન સહસ્રનુ જો, જિનવર ઉત્તમ આય,
તમ પદ પદ્મ નમ્યા થકી, ચિદ્રુપે ચિત્ત ઠાય ૩

६ नमिनाथ प्रभुनु चेत्येव हन

નેમિનાથ બાવીસમા, શિવાદેવી માય,
સમુદ્રવિજય પૃથ્વીપતિ, જે પ્રભુના તાય ૧

હયક ધનુષની દેહડી, આયુ વરસ હંબાર,
શખલ છનધર સ્વામીજી, તણ રાખુલ નાર ૨

સોરીપુરી નયરી બલી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન,
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન ૩

૧૦ શ્રી પાર્શ્વજિન ચૈત્યવદન

ॐ नमः पार्श्वनाथाय, विश्वचितामणीयते,
ह्रीं धरहो-द्रवैरोऽष्टा-पद्मादेवी युताय ते १

श्रुतिगुण्टिमहापुष्टि-धृतितीर्तिविधायिने,
ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं मातृवेतात-सर्वाधिभ्याधिनाशिने २

न्यायिताभ्यामित्या-भ्यापराभित्यान्वित ,
द्विधापातेगृह्यं द्वै-विद्यादेवीभिरन्वित ३

ॐ अस्मिन्मालसाय नमः—तत्र त्रैलोक्यनाथता;
यत्तु षष्ठिमुदेन्द्रास्ते, भासन्ते छत्रयाभरै. ४

શ્રીશ ખેશ્વરમહાન પાર્થિ, જિન પ્રણતકલ્પતરુહલ્પ,
ચૂર્ય દુષ્ટનાત, ચૂર્ય મે વાહિત નાથ

૧૧. શ્રી. પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન

આશ પૂરે પ્રભુ પાસજી, ત્રોડે લવ પાસ;
વામા માતા જનમીયો, અહિ લાંછન બાસ. ૧
અશ્વસેનસુત સુખકરુ, નવ હાથની કાય;
કાશી દેશ વણારસી, પુણ્યે પ્રભુ આય. ૨
એકસો વરસનું આઉખું એ, પાળી પાસ કુમાર;
પદ્મ ઢહે મુગતે ગયા, નમતાં સુખ નિરધાર. ૩

૧૨. શ્રી. પાર્શ્વનાથ પ્રભુનું ચૈત્યવંદન

જય ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ ! જય ત્રિભુવન સ્વામી;
અષ્ટ કરમ રિપુ છુતીને, પંચમી ગતિ પામી. ૧
પ્રભુ નામે આનંદકંઠ, સુખ સંપત્તિ લહીયે;
પ્રભુ નામે લવલવતણાં, પાંતક સખ દહીયે. ૨
ઠ્ઠા હોં વણું ભેડી કરી એ, જપીએ પાર્શ્વ નામ;
વિષ અમૃત થઈ પરગમે, પાવે અવિચલ ઠામ. ૩

૧૩. શ્રી. મહાવીર પ્રભુનું ચૈત્યવંદન

સિદ્ધારથ સુત વંદીયે, ત્રિશલાનો બાયો;
ક્ષત્રિયકુંડમાં અવતર્યો, સુરનપતિ ગાયો. ૧
મૃગપતિ લાંછન પાઉલે, સાત હાથની કાય;
બહોંતેર વરસનું આઉખું, વીર જિતેશ્વર રાય. ૨
ક્ષમાવિજય જિનરાજના એ, ઉત્તમ ગુણ અવદાત;
સાત બોલથી વણુંવ્યા, પદ્મવિજય વિખ્યાત. ૩

૧૪. શ્રી મહાવીર પ્રભુનું ચૈત્યવદન

શ્રી સિદ્ધાર્થ નૃપ કુલ તિલો, ત્રિશલા જસ માત;
હરિલંછન તનુ સાત હાથ, મહિમા વિખ્યાત ૧
ત્રીમ વરસ ગૃહવાસ છડી, લીએ સયમભાર,
બાર વરસ છદ્મસ્ય માન, લહી કેવલ સાર. ૨
ત્રીમ વરસ એમ સર્વિ મલી એ, બહોતેર આયુ પ્રમાણ,
દિવાળી દિન શિવ ગયા, કહે નય તે ગુણખાણ ૩

૧૫ શ્રી. સામાન્ય જિનનું ચૈત્યવદન

ગુજ મૂરતિને નીરખવા, મુજ નયણાં તરસે,
ગુજ ગુણગણને બોલવા, રસના મુજ હરખે ૧
કાયા અતિ આનંદ મુજ, તુમ મુજ પદ દ્રસે,
તો સેવક તાર્યા વિના, કહો કિમ હવે સરસે ૨
એમ બાણીને માહિયા એ, નેક નજર મોહિ જોય;
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ મુનજરથી, તે શુ જે નવિ હોય ? ૩

૧૬ શ્રી. સામાન્ય જિનનું ચૈત્યવદન

પરમેસર પરમાતમા, પાવન પરમિદ,
જય જગગુરુ ! દેવાધિદેવ ! નયણે મે દિદ ૧
અમલ અચલ અવિકારસાર, કરુણારસ સિદ્ધ,
જનનિ જન આધાર એક, નિષ્કારણ બધુ ૨
શુદ્ધ અનંત પ્રભુ તાહરા એ, કિમહી દેખ્યા ન લય,
રામ પ્રભુ જિનધ્યાનથી, ચિદાનંદ મુખ થાય ૩

૧૭. શ્રી. સામાન્ય જિનગું ચૈત્યવંદન

જય જય શ્રીજિનરાજ આજ, મલિયો મુજ સ્વામી;
અવિનાશી અકલંકરૂપ, જગ અંતરજામી. ૧

રૂપારૂપી ધર્મદેવ, આતમ આરામી;
ચિદાનંદ ચેતન અચિંત્ય, શિવજીવા પામી. ૨

સિદ્ધ બુદ્ધ તુજ વંદતાં, સકલ સિદ્ધિ વર બુદ્ધિ;
રામ પ્રભુ ધ્યાને કરી, પ્રગટે આતમ ઝદ્ધિ. ૩

કાલ બહુ સ્થાવર ગ્રહી, લામિયો લવમાંહી;
વિકલેન્દ્રિય એળે ગયો, સ્થિરતા નહિ કયાંહી. ૪

તિર્યંચ પંચેન્દ્રિયમાંહી દેવ ! કરમે હું આવ્યો;
કરી કુકર્મ નરકે ગયો, તુમ દરિશન નહિ પાચો. ૫

એમ અનંત કાલે કરી એ, પામ્યો નર અવતાર;
હવે જગતારક તું મલ્યો, ભવજલ પાર ઉતાર. ૬

૧૮. પંચ પરમેષ્ઠિના ગુણગું ચૈત્યવંદન

બાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રભુમીને લાવે;
સિદ્ધ આઠ ગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહગ ભાવે. ૧

આચારજ ગુણ છત્રીશ, પચત્રીશ ઉવજાયાય;
સત્તાવીશ ગુણ સાધુના, જપતાં શિવસુખ થાય. ૨

અષ્ટોત્તરશત ગુણ મહી એ, એમ સમરો નવકાર;
ધીરવિમળ પાંડિતતણે, નય પ્રભુમે નિત્ય સાર ૩

૧૯. શ્રી. તીર્થંકર ભગવંતોના વર્ણોત્તમ ચૈત્યવદન.

પદ્મપ્રભુ ને ત્રાસુપૂજ્ય, દો શતાં કહીએ,
ચંદ્રપ્રભુ ને સુવિધિનાથ, દો ઉચ્ચવગ લહીએ ૧
મહિવનાથ ને પાર્શ્વનાથ, દો નીલા નીરખ્યા,
મુનિમુખ ને નેમનાથ, દો અજન સરિખા ૨
સોળે જિન કચનમ્રમા એ, એવા જિન ચોવીશ,
ધીરવિમળ પડિત તણો, જ્ઞાનવિમળ કહે શિષ્ય ૩

૨૦. જિનમદિરનું ચૈત્યવદન

પ્રભુમી શ્રીશુરરાજ આજ, જિનમદિર કેરો,
પુન્ય ભણી કરશુ સફલ, જિન વચન ભણેરો ૧
દેહરે જાવા મન' કરે, ચોથતણુ ફલ આવે,
જિન બુકારવા 'ભિઠતાં, છઠ પોતે પાવે ૨
જાવા માઠયુ જેટલે, અઠમનણુ ફલ હોય,
કગલુ ભગ્તા જિન ભણી, દશમતણુ ફલ જોય ૩
જાઈરયુ, જિનહર ભણી, મારગ ચાલતા,
હોવે દ્વાદશતણુ પુન્ય, બહિત માલતા ૪
અર્ધપથ જિનહર તણો, - પદર ઉપવાસ,
દીઠા સ્વામી તણો ભુવન, લહીએ એક માસ ૫
જિનહર પાસે આવતાં, છમાસી ફલ સિદ્ધ,
આખ્યા જિનહર ખાણે, વર્ષીતપ ફલ લીધ ૬
સો વર્ષ ઉપવાસ પુણ્ય, પ્રદક્ષિણા દેતા,
સહસ્ર વર્ષ ઉપવાસ પુણ્ય, જિન નજરે જોતા ૭

ફલ ધણું ફૂલની માલ, પ્રભુ કંઠે ઠવતાં
 પાર ન આવે ગીત નાદ, કેરાં ફલ થુણતાં. ૮
 ભાવે જિનવર બુઢારીએ, ફલ હોવે અનંત;
 તેહથી લઈએ સોગણું, જો પૂજે ભગવંત. ૯
 શિર પૂજી પૂજા કરે, કરે સૂર ધૂપણું ધૂપ;
 અક્ષત સાર તે અક્ષય સુખ, દીપે તનુરૂપ. ૧૦
 નિર્મલ તન મને કરી, પુણતાં ઇંદ્ર જગીશ;
 નાટક ભાવના ભાવતાં, પામે પદવી ઇશ. ૧૧
 જિનવર ભક્તિ વલી એ, પ્રેમે પ્રકાશી;
 નિસુણી શ્રીગુરુવચણ સાર, પૂર્વ ઋષિ ભાખી. ૧૨
 અષ્ટ કર્મને ટાળવા, જિનમંદિર જઈશું;
 ભેટી ચરણ ભગવંતના, હવે નિર્મલ થઈશું. ૧૩
 કીર્તિવિજય ઉવઝાયનો, વિનય કહે કર જોડ;
 ફલ હોજો મુજ વિનતિ, જિનસેવાનું કોડ. ૧૪

૨૧. શ્રી. સીમંધર સ્વામીના દુહા.

અનંત ચોવીશી જિન નમું, સિદ્ધ અનંતી કોડ;
 કેવલનાણી થિવિર સવિ, વંદુ જો કર જોડ. ૧
 જો કોડિ કેવલધરા, વિહરમાન જિન વીશ;
 સહસ્ર યુગલ કોડિ નમું, સાધુ સરવ નિશદિશ. ૨
 જે ચારિત્રે નિર્મલા, તે પંચાનન સિંહ;
 વિષય કષાયને ગંજ્યા, તે પ્રણમું નિશદિહ. ૩

રાહતણી પદે રડવડયો, નિધણીયો નિરધાર,
શ્રી સીમધર સાહિબા, તુમ વિણુ ધણે સસાર ૪

૨૨ શ્રી. સીમધરસ્વામીનું ચૈત્યવદન

શ્રી સીમધર વીતરાગ, ત્રિભુવન તુમે ઉપગારી,
શ્રી શ્રેયાસ પિતા કુલે, બહુ શોભા તુમારી ૧
ધન્ય ધન્ય માતા સત્યકી, જેણે બીયો જયદારી,
વૃષભ લછન વિરાજમાન, વદે નરનારી ૨
ધનુષ પાચમેં દેહડી જો, સોહીજો સોવનવાન;
દીર્ઘતપિવ્રજ ઉવલજાયનો, વિનય ધરે તુમ ધ્યાન ૩

૨૩ શ્રી. સીમધરસ્વામીનું ચૈત્યવદન

શ્રી સીમધર જગધણી, આ ભરતે આવો,
ઠડુણાવતાં ઠડુણા ઠરી, અમને વદાવો ૧
સદલ ભક્ત તુમે ધણી, ભો દોવો અમ નાથ,
ભવો-ભવ હુ છું તાહરો, નહિ મેથુ હવે સાથ ૨
સુયલ સંગ છડી ઠરી જો, ચારિત્ર લઈશુ,
પાપ તુમારા મેવીને, શિવરમણી વરીશુ ૩
જો અલભે મુજને મલો જો, પૂરો સીમધર દેવ,
મહાં મદી હુ બીનસુ, અવધારો મુજ નેવ ૪

૨૪ શ્રી. શિદાચતુરના દુહા

શિદાચતુર અમરું નદા, મોરઠ દેશ મોજાવ;
મનુષ્યજન્મ પામી ઠરી, વદુ વારવાર ૧

એકેકું ડગલું ભરે, શત્રુંજય સામે જોઈ;
ઋષભ કહે ભવ કૈડનાં, કર્મ ખપાવે તેહ. ૨

સોરઠ દેશમાં સંચર્યો, ન ચઢ્યો ગઢ ગિરનાર;
શેત્રુંજી નદી નાહ્યો નહિ, જોનો એળે ગયો અવતાર. ૩
નેમિ વિના ત્રેવીશ પ્રભુ, આવ્યા વિમિલગિરિંદ;
ભાવિ ચોવીશી આવશે, પદ્મનાભાદિ જિણુંદ. ૪

જગમાં તીરથ દો વડાં, શત્રુંજય ગિરનાર;
એક ગઢ ઋષભ સમોસર્યા; એક ગઢ નેમિકુમાર. ૫
સિદ્ધાચલ સિદ્ધિ વર્યા, ગૃહી મુનિ લિંગ અનંત;
આગે અનંતા સિદ્ધશે, પૂજે ભવી ભગવંત. ૬

શત્રુંજયગિરિમંડણો, મરુદેવાનો નંદ;
યુગલા ધર્મ નિવારણો, નમો યુગાદિ જિણુંદ. ૭

૨૫. શ્રી. સિદ્ધાચલજીનું ચૈત્યવંદન

શ્રી શત્રુંજય સિદ્ધક્ષેત્ર, હીઠે દુરગતિ વારે;
ભાવ ધરીને જે ચઢે, તેને ભવપાર ઉતારે. ૧

અનંત સિદ્ધનો એહ ઠામ, સકલ તીર્થનો રાય;
પૂરવ નવાણું રીખવદેવ, જ્યાં ઠવિયા પ્રભુ પાય. ૨
સૂરજકુંડ સોહામણો એ, કવડજક્ષ અભિરામ;
નાભિરાયા કુલમંડણો, જિનવર કરું પ્રણામ. ૩

૨૬ શ્રી સિદ્ધાચલજીવ્યેત્યવદન

વિમલકેવલજ્ઞાનકમલાકલિતત્રિભુવનહિનકર,
સુરરાજસ સ્તુતચરણપ કજ, નમો આદિ જિનેશ્વર ૧
વિમલગિરિવરશુ ગમ ડણુ, પ્રવરણુગણુભૂધર,
સુરઅસુરકિન્નરકોડિસેવિત— નમો ૧૦ ૨
કરતી નાટક દિન્નરીગણુ, ગાય જિનગુણુ મનહર,
નિર્જરાવલિ નમે અહોનિય— નમો ૧૦ ૩
પુ ડરીક ગણુપતિ સિદ્ધિ સાધી, કોઠિ પણુ મુનિ મનહર,
શ્રીવિમલગિરિવરશુ ગસિદ્ધા— નમો ૧૦ ૪
નિજ સાધ્યમાધક સુર મુનિવર, કોડીન ત એ ગિરિવર,
સુકિતરમણી વયાં ર ગે— નમો ૧૦ ૫

પાતાલ-નર-સુર-લોકમાહી વિમલગિરિવરતો પર,
નહિ અધિક તીરથ તીર્થપતિ કહે— નમો ૧૦ ૬
ઈમ વિમલગિરિવરશિખરમ ડણુ, દુ ખવિહ ડણુ દયાર્થએ,
નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થ, પરમજ્યોતિ નિપાર્થએ ૭
જિતમોહકોહવિઠોહનિદ્રા, પરમપદસ્થિત જયકર,
ગિરિરાજ-સેવા-કરણુ તત્પર, પદાવિજય સુહિતકર ૮

૨૭ શ્રી ગાયણપગણાનુ ચેત્યવદન

એહ ગિરિ ઉપર આદિ દેવ, પ્રભુ પ્રતિમા વ દો,
ચાયણુ હેઠે પાદુકા, પૂજી આણુ દો ૧
એહ ગિરિનો મહિમા અનંત, કુણુ કરે વખાણુ,
ચેત્રી પૂનમને દિને, તેહ અધિકો વાણુ ૨

એહ તીરથ સેવો સદા એ, આણી ભક્તિ ઉદાર;
શત્રુજય સુખદાયકો, દાનવિજય જયકાર. ૩

૨૮. શ્રી. પુંડરીકસ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

શ્રી શત્રુજય-માહાત્મ્યની, રચના કીધી સાર;
પુંડરગિરિના સ્થાપનાર, પ્રથમ જિન-ગણધાર. ૧
એક દિન વાણી જિનની, શ્રવણી થયા આણુંદ;
આવ્યા શત્રુજયગિરિ, પંચ કોડ સહ રંગ. ૨
ચૈત્રી પૂનમને દિને એ, શિવશું કીયો યોગ;
નમીએ ગિરિને ગણધર, અધિક નહિ ત્રિલોક. ૩

૨૯. શ્રી. પુંડરીક સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

આદીશ્વર જિનરાયનો, ગણધર ગુણવંત;
પ્રગટ નામ પુંડરીક જાસ, મહીમાંહે મહંત. ૧
પંચ કોડી સાથે મુણિંદ, અણુસણુ તિહાં કીધ;
શુકલ ધ્યાન ધ્યાતાં અમૂલ, કેવલ તિહાં લીધ. ૨
ચૈત્રી પૂનમને દિને એ, પામ્યા પદ મહાનંદ;
તે દિનથી પુંડરીકગિરિ, નામ દાન સુખકંદ. ૩

૩૦. શ્રી. સિદ્ધચક્રજીનું ચૈત્યવંદન.

જો ધુરિ સિરિ અરિહંત મૂલ, દઢપીઠપદ્ધિઓ;
સિદ્ધ સૂરિ ઉવજાયા સાહુ, ચિહ્નું પાર ગરિદિઓ. ૧
દંસણુ નાણું ચરિત્ત તવ હિ, પડિસાહાં સુંદરુ;
તત્ત્રખરસરવગ્ગ લલિ, શુરુ પયદલ હુંખરુ. ૨

હિસિપાલજ્ઞપજ્ઞપિણ્ણપમુહ, સુરકુસુમેહિ અલ કિયો,
સો સિદ્ધચક્ક શુરુ કંપતરુ, અમ્હ મનવ છિય દલ દિઓ ૩

૩૧ પર્યુપણ્ણુ ચૈત્યવંદન

વહા કદપ પૂર્વ દિને, ઘરે કદપને લાવો,
રાતીજગા પ્રમુખે કરી, શાસન સોહાવો ૧
હય ગય રથ શણ્ણગારીને, કુમર લાવો શુરુ પાસે,
વહાકદપ દિન સાંભળો, વીરચરિત્ર ઉદ્ભાસે ૨
છઠ્ઠ અઠ્ઠમ તપ કીજીએ, ધરીએ શુભ પરિણામ,
સ્વામીવન્દણ પ્રભાવના, પૂજા અભિરામ ૨
જિન ઉત્તમ ગૌતમ પ્રત્યે, ઠહે ને એકવીશ વાર,
શુરુમુખ પદ્મધી સુણીયે, તો પામે ભવપાર ૪

૩૨ બીજી ચૈત્યવંદન

દુવિધ ધર્મ જેણે ઉપદેશ્યો, ચોથા અભિનંદન,
બીજે જનમ્યા તે પ્રભુ, ભવદુખ નિકેદન ૧
દુવિધ ધ્યાન તમે પગિહરો, આદરો દોય ધ્યાન,
એમ પ્રકાશ્યુ સુમતિ જિને, તે ચવિયા બીજદિન ૨
દોય બધન રાગ દેપ, તેહને ભાવિ તણ્યે,
મુજ પરે શીતલ જિન કહે બીજ દિન શિવ ભણ્યે ૩
જીવણવ પદાર્થનું, કયો નામ સુન્દર,
બીજ દિને વામ્બપૂત્ય પર, લહે દેવલનાવ ૪

નિશ્ચય નય વ્યવહાર દોય, એકાંત ન અહીંએ;
 અરજિન બીજ દિને વ્યવી, એમ જિન આગળ કહીએ. ૫
 વર્તમાન ચોવીશીએ, એમ જિન કહ્યાણુ;
 બીજ દિને કેઈ પામિયા, પ્રભુ નાણુ નિવાણુ. ૬
 એમ અનંત ચોવીશીએ, હુઆ બહુ કહ્યાણુ;
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં હોય સુખ ખાણુ. ૭

૩૩. પંચમીનું ચૈત્યવંદન

યુગલાધર્મ નિવાર આદ્ય, આદિમ અરિહંત;
 શાંતિકરણુ શ્રી શાંતિનાથ, જય કમળાવંત;
 નેમિનાથ બાવીશમા, બાળથકી બ્રહ્મચારી;
 પ્રગટ પ્રભાવી પાર્શ્વનાથ, રત્નત્રયી ધારી;
 વર્તમાન શાસન ધણી-એ, વર્ધમાન જગદીશ;
 પાંચે જિનવર પ્રણુમતાં, વાધે જગમાં જગીશ. ૧
 જન્મ કહ્યાણુક પંચ રૂપ, સોહમપતિ આવે;
 પાંચ જાતિ કળશે કરી, સુરગિરિ નવરાવે;
 પંચશાખ અગૂંઠકે, અમૃત સંચારે;
 બાળપણે જિનરાજકાજ, એમ લક્ષિત શું ધારે;
 પાંચ ધાત્ર પાળી જતે એ, યૌવનવય પાવે;
 પાંચ વિષય વિષવેલી તોડી, સચંમ મન ભાવે. ૨
 છાંડી પંચપ્રસાદ પંચ-ઈંદ્રિય બલ મોડી;
 પાંચ મહાવ્રત આદરે, દેઈ ધન કોડી;

પચાત્યાર આરામમા, પામ્યા પચમ જ્ઞાન,
પચ દેહ વર્જિત થયા, પચ હ્રસ્વાક્ષર માન,
પચમી ગતિ ભરતાર તાર, પૂરણુ પરમાનંદ,
પચમીતપ આરાધતાં ક્ષમાવિજય જિનચંદ ૩

૩૪ શ્રી જ્ઞાનપચમીનું ચૈત્યવદન

બાર પર્વદા આગલે, શ્રી નેમિ જિનરાય,
મધુર ધ્વનિ દીયે દેશના, ભવિજનને હિતદાય ૧
પચમી તપ આરાધીએ, જિમ લહિએ અપાર જ્ઞાન,
કાર્તિક સુદિ પચમી ગ્રહો, હરખ ઘણો બહુમાન ૨
પાંચ વર્ષ ઉપર વહી, પચ માસ લગે બાણ,
અથવા બાવજાણુ લગે, આરાધો ગુણુખાણુ ૩
વરદત્ત ને ગુણુમંજરી, પચમી આરાધી,
અતે આરાધન કરી, શિવપુરીને સાધી ૪
ધણિપરે જે આરાધયે એ, પચમી વિધિસંયુક્ત,
જિન ઉત્તમ પદ પામને, નમી યાયે શિવલક્ષ્મ ૫

૩૫. શ્રી અષ્ટમીનું ચૈત્યવદન

મહા સુદિ આઠમને દિને, વિજયાસુત બાયો,
તિમ કાગણુ સુદિ આઠમે, સભવ ચવી આળ્યો ૧
ચૈતર વઢની આઠમે, જનમ્યા જ્વલન નિર્ણદ;
દીક્ષા પણુ એ દિન લહી, દુઆ પ્રથમ મુનિચંદ ૨

માધવ સુદિ આઠમ દિને, આઠ કર્મ કરી ફર; ૩
 અભિનંદન ચોથા પ્રભુ, પામ્યા સુખ ભરપૂર.
 એહિ જ આઠમ બિજળી, જનમ્યા સુમતિ ત્રિણુંદ; ૪
 આઠ જાતિ કળશે કરી, નહુવરાવે સુરર્ષદ.
 જનમ્યા જેઠ વંદિ આઠમે, મુનિસુવ્રત સ્વામી; ૫
 તેમ અષાઠ સુદિ આઠમે, અદ્વતી ગતિ પામી.
 શ્રાવણ વદની આઠમે, નમિ જનમ્યા જગલાણુ; ૬
 તેમ શ્રાવણ સુદિ આઠમે, પાસજીનું નિરવાણુ.
 ભાદ્રવા વદિ આઠમ દિને એ, ચવિયા સ્વામી સુપાસ; ૭
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મમને, સેવ્યાથી શિવવાસ.

૩૬. શ્રી. એકાદશીનું ચૈત્યવંદન

શાસનનાયક વીરજી, પ્રભુ કેવળ પાયો; ૧
 સંઘ ચતુરવિધ સ્થાપવા, મહાસેન વન આયો.
 માધવસિત એકાદશી, સોમિલ દ્વિજ યજ્ઞ; ૨
 ઈન્દ્રભૂતિ આદે મળ્યા, એકાદશ વિજ્ઞ.
 એકાદશસેં ચઉગુણો, તેહનો પરિવાર; ૩
 વેદ-અરથ અવળો કરે, મન અભિમાન અપાર.
 જીવાદિક-સંશય હરી, એકાદશ ગણધાર; ૪
 વીરે સ્થાપ્યા વંદીએ, જિનશાસન જયકાર.
 મદિલ જન્મ અર મદિલ પાસ, વર ચરણવિલાસી; ૫
 ઋષલ-અન્નિત સુમતિ નમિ, મદ્ધિ ઘનઘાતી વિનાશી.

પદ્મપ્રભ શિવવાસ - પાસ, લવલવના તોડી,
 એકાદશી દિન આપણી, ઋદ્ધિ મધળી જોડી ૬
 દસ ક્ષેત્રે ત્રિહુ કાળનાં, ત્રણસે ઠંધ્યાણુ,
 વર્ષ અગ્યાર એકાદશી, આરામો વર નાણુ ૭
 અગિયાર અગ લખાવીએ, એકાદશ પાઠા,
 પૂજણી ઠંવણી વીટણી, મરી કાગળ કાઠાં ૮
 અગિયાર અમત છાંડવા એ, વહો પડિમા અગિયાર,
 ખિન્નાવિજય જિનથાસને, સફળ કરો અવતાર ૯

૩૭. શ્રી વીસ સ્થાનકંતુ ચૈત્યવદન

પહેલે પદ અરિહંત નમુ, ખીજે સર્વ સિદ્ધ,
 ત્રીજે પ્રવચન મન ધરો, આચારજ સિદ્ધ ૧
 નમો થેરાણુ પચમે, પાઠક શુણુ છઠે,
 નમો લોએ સંવસાહુણુ, જે છે શુણુગરિહું - ૨
 નમો નાણુસ્સ આઠમે, દર્શન પદ આપો,
 વિનય કરો શુણુવતનો, ચારિત્ર મન લાવો ૩
 નમો જલવયધારિણુ, તેરમે કિરિયાણુ,
 નમો તવસ્સ ચૌદમે, ગેયમ નમો જિણુણુ ૪
 ચારિત્ર નાણુ સુઅસ્સને એ, નમો તિત્થસ્સ બાણી,
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મમને, નમતા હોય સુખખાણી. ૫

૩૮. એકસો સિતેર જિન ચૈત્યવંદન

સોળે જિનવર શામળા, રાતા ત્રીસ વખાણું;
 લીલા મરકત મણિસમા, આકત્રીશ વખાણું. ૧
 ખીળા કંચન વર્ણસમા, છત્રીસે જિનચંદ; ૨
 શંખ વરણ સોહામણું, પચાસે સુખકંદ. ૩
 સિતેર સો જિન વંદીએ એ, ઉત્કૃષ્ટા સમકાળ;
 અજિતનાથ વારે હુઆ, વંદુ થઈ ઉજમાળ. ૪
 નામ જપંતાં જિનતાણું, દુરગતિ દૂરે જાય;
 ધ્યાન ધ્યાતાં પરમાત્માનું, પરમ મહોદય થાય. ૫
 જિનવર નામે જશ લલો, સદ્ગુણ; મનોરથ તોર;
 શુદ્ધ પ્રતીતિ જિનતણી, શિવસુખ અનુલવધાર. ૬

૩૯. સિદ્ધભગવાનનું ચૈત્યવંદન

અજ અવિનાશી અકલ જે, નિરાકાર નિરધાર;
 નર્મમ નિર્ભય જે સદા, તાસ ભક્તિ ચિત્ત ધાર. ૧
 જન્મ જરા બાકું નહીં, નહીં શોક સંતાપ;
 સાદિ અનંત સ્થિતિ કરી, સ્થિતિબંધન રુચિકાય. ૨
 ત્રીજે અંશ રહિત શુચિ, ચરણ પિંડ અવગાહ;
 એક સમે સમગ્રેણીએ, અચળ થયો શિવનાહ. ૩
 સમ અરૂ વિષમપણે તરી, ગુણપર્યાય અનંત;
 એક એક પરદેશમે, શક્તિ સુજગ મહંત. ૪
 રૂપાતીત વ્યતીતમલ, પૂર્ણાનંદી ધસ;
 ચિદાનંદ તાકુ નમત, વિનય સહિત નિજ શિવ. ૫

स्तवने॥

જિનેશ્વરનાં સ્તવનો.

૧-શ્રી. ઋષભદેવ પ્રભુનાં સ્તવન

જગજીવન જગવાલેહો, મરુદેવીનો નંદ લાલ રે;

સુખ દીઠે સુખ ઉપજે,

દરિશણ અતિહિ આનંદ લાલ રે.

જગ૦ ૧

આંખડી અંબુજ પાંખડી,

અષ્ટમી શશી સમ લાલ લાલ રે;

વદન તે શારદ ચંદલો,

વાણી અતિહિ રસાળ લાલ રે.

જગ૦ ૨

લક્ષણ અંગે વિરાજતાં,

અડહિય સહસ્ર ઉદાર લાલ રે;

રેખા કર ચરણાદિ કે,

અભ્યંતર નહિ પાર લાલ રે.

જગ૦ ૩

ઈંદ્ર ચંદ્ર રવિ ગિરિ તણા,

શુણુ લેઈ ઘડિયું અંગ લાલ રે;

ભાગ્ય કિહાં થકી આવીયું,

અચરિજ એહ ઉત્તંગ લાલ રે.

જગ૦ ૪

શુણુ સઘળા અંગી કર્યા,

દૂર કર્યા સવિ દોષ લાલ રે;

બાચક જસવિજયે થૂણ્યો;
 દેજ્યો સુખનો પોષ લાલ રે
 ૨]

જગ૦ પ

ઋષભદેવ હિતકારી,

જગતગુરુ ઋષભદેવ હિતકારી;

પ્રથમ તીર્થ કર પ્રથમ નરેસર,

પ્રથમ યતિવ્રત ધારી જ૦ ૧

વરસીદાન દેઈ સુખ જગમે,

ઈલતિ ઈતિ નિવારી,

તેસી કાહી કરતુ નાહો કડુના,

સાહિબ જેર હમારી જ૦ ૨

માગત નહિ હમ હાથી ઘોરે,

ધન કન કથન નારી,

હીઓ મોહિ ચરનકમલદી સેવા,

ચાહિ લગત મોહિ ખ્યારી જ૦ ૩

ભવલીલા વાસિત મુર હારે,

પ્રે પર સખહી ઉવારી,

મે મેરા મન નિશ્ચલ કીનો,

સુખ આણા શિર ધારી જ૦ ૪

એસો સાહિબ નહિ કોઈ જગમે,

ચારું હોય દિલદારી,

દિલ હિ દલાલ પ્રેમકે બિચે,
 તિહાં હઠ ખેંચે ગમારી જાં ૫
 તુમહિ સાહિબ મે હું બંદા,
 યા મત દીઓ વિસારી;
 શ્રી નયનિજય વિબુધ સેવકકે,
 તુમ હો પંરમ ઉપકારી. જાં ૬

[૩]

ઋષભ નિણુંદા ઋષભ નિણુંદા,
 તુમ દરિશન હુએ પરમાણુંદા;
 અહનિશિ ધ્યાઉં તુમ દીદારા,
 મહેર કરીને કરજ્યો પ્યારા. ઋષભાં ૧
 આપણને પૂઠે જે વલગા,
 કિમ સરે તેહને કરતાં અલગા;
 અલગા કીધા પણ રહે વલગા,
 મોરખીંછ પરે ન હુએ ઊભગા. ઋષભાં ૨
 તુમહુ પણ અળગે થયે કિમ સરશે,
 ભક્તિ ભલી આકરખી લેશે;
 ગગને ઊડે દૂર પડાઈ,
 દોરી બલે હાથ રહે આઈ. ઋષભાં ૩
 મુજ મનહું છે તપલ સ્વભાવે,
 તોહિ અંતર્મુહૂર્ત પ્રસ્તાવે;

તું તો સમય સમય બદલાયે,
 ઇમ કિમ પ્રીતિ નિવાહો થાયે ઋષભ૦ ૪
 તે માટે તું સાહિબ માહરો,
 હું છું સેવક ભવોભવ તાહરો,
 એહ સબ ધર્માં મ હયો ખામી,
 વાચક માન કહે ચિર નામી ઋષભ૦ ૫

[૪]

ઋષભ ત્રિભુવા ઋષભ ત્રિભુવા,
 તું સાહિબ હું છું તુજ બંદા,
 તુજશું પ્રીતિ બની મુજ સાચી,
 મુજ મન તુજ ગુણશું શ્રદ્ધ રાચી ઋ૦ ૧
 હીઠા દેવ કુચે ન અનેરા,
 તુજ પાપલિએ ચિત્તડું હીચે ફેરા,
 સ્વામી શું કામભુલું કીધું,
 ચિત્તડું અમારું ચોરી હીધું ઋ૦ ૨

પ્રેમ બધાણો તે તો બાણો,
 નિગ્વહયો તો હોયે પ્રમાણો,
 વાચક જસ પિનવે જિનરાજ,
 બાદ્ય થણાની તુજને લાજ ઋ૦ ૩

[૫]

વિમલાચલ પર દાદાની અજબ જટા,
 તુહારે ચિર રાજત અજબ જટા,

છારથે માનું ગચન ન છારત,

સીસ સણગાર છટા. તુહારે ૧

કિયું ગંગા અમરી સુર સેવત,

યમુના ઉભય તટા;

ગિરિવર શિખરે એહ અનોપમ,

ઉન્નત મેઘ ઘટા. તુહારે ૨

કેસી વાર લગે ભવિ ભવજલ,

તારત આત વિકટા;

હરિ કહે જસ પ્રભુ ઋષભ રખોયે,

હમરિ અતિ ઉલટા. તુહારે ૩

[૬]

(તાર હો તાર પ્રભુ-એ દેશી)

ઋષભ જિનરાજ મુજ આજ દિન અતિ લલો,

શુભ નીલો જોણે તુજ નયન દીઠો;

દુઃખ ટલ્યાં સુખ મલ્યાં સ્વામી તુજ નિરખતાં,

સુકૃત સંચય હુએ પાપ નીઠો. ઋષભ ૧

કલપ શાખી ફલ્યો કામ ઘટ મુજ મલ્યો,

આંગણે અમીયનો મેહ વૂઠો;

મુજ મહિરાણ મહી લાણ તુજ દર્શને,

ક્ષય ગયો કુમતિ અંધાર જૂઠો. ઋષભ ૨

કવણુ નર કનક મણિ છોડી તૃણ સગ્રહ ?

કવણુ કુજર તણ કગ્હ લેવે ?

કવણુ એસે તણ કલ્પતરુ જાણલે ?

તુજ તણ અવર સુર દોષ સેવે ? ઋષભ ૩

એક મુજ ટેક સુવિવેક સાહિબ મદા,

તુજ વિના દેવ ફળે ન ઇર્હુ,

તુજ વચન-રાગ મુખ સાગરે ઝીલનો,

કમ્ભે ભર જમ થકી હું ન ખીર્હુ ઋષભ ૪

કોડી છે દાસ વિભુ ! તારે ભલભલા,

મારે દેવ તું એક ખ્યારો,

પતિતપાવન સમો જગત ઉદ્ધારકર,

મહેર કરી મોહિ ભવજલધિ તારો ઋષભ ૫

મુક્તિથી અધિક તુજ ભક્તિ મુજ મન વસી,

જેહ શુ સખળ પ્રતિબધ લાગો,

અમકપાપાણુ ત્રિમ લોહને ખેચસ્યે,

મુક્તિને સદૃજ તુજ ભક્તિ રાગો ઋષભ ૬

ધન્ય ! તે કાય જેણે પાય તુજ પ્રણમિયે,

તુજ યુણે જેહ ધન્ય ! ધન્ય ! છ હા,

ધન્ય ! તે હૃદય જેણે તુજ સદા મમરતા,

ધન્ય ! તે રાત ને ધન્ય ! દીહા. ઋષભ ૭

શુણુ અનતા સદા તુજ ખજાને ભર્યા,

એક શુણુ દેવ મુજ શુ વિમાસો,

પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રણમીએ, જાસ સુગંધી રે કાય;
કદમ્બવૃક્ષ પરે તાસ ઈંદ્રાણી નયન જે,
ભૂંગ પરે લપટાય. ૧

રોગહરણ તુજ નવિ નડે, અમૃત જે આસ્વાદ;
તેહથી પ્રતિહત તેહ માનું કોઈ નવિ કરે,
જગમાં તુમશું રે વાદ. ૨

વગર ઘોઈ તુજ નિરમળી, કાયા કંચનવાન;
નહિ પ્રસ્વેદ લગાર, તારે તું તેહને,
જે ધરે તાહરું જ્ઞાન. ૩

રાગ ગયો તુજ મન થકી, તેહમાં ચિત્ર ન કોય;
રુધિર આમિષથી રાગ ગયો, તુજ જન્મથી
દ્વંધ સહોદર હોય. ૪

શ્વાસોચ્છવાસ કમળસમો, તુજ હોડોત્તર વાસ;
દેખે ન આહાર નિહાર ચરમચક્ષુધણી,
એહવા તુજ અવદાત. ૫

ચાર અતિશય મૂળથી ઝોગણીસ દેવના કીધ;
કર્મ ખગ્યાથી અગ્યાર, ચોત્રીશ એમ અતિશયા,
સમવાયાંગે પ્રસિદ્ધ. ૬

જિન ઉત્તમ શુણ્ણ ગાવતાં, શુણ્ણ આવે નિજ અંગ;

[૬૯]

પદ્મવિજય કહે એહ સમય પ્રભુ પાળજો,
જેમ થાઉં અક્ષય અભગ ૭

[૧૦]

(કંઠી ચાદ કંકે મલી પાર કરકે ચલી આના—એ ટેક)
સવી હળીમળીને શિર લળી લળીને,
નિત પૂને ઋષભ ચગ્ગુ.

બારે મેઘ મળી કરે। અભિષેકે,
મલયાચલ ધરી ચઢન મહેકે।
તરુ લળી લળીને, બહુ ફુલી ફલીને નિતં ૧

ઋતુઓ ઋતુના વાતથી ધૂપે,
સૂર્ય ચંદ્રના જગમગતા દીપે।
રત્નગિરિ ઢળીને, રત્નશશિ બળીને નિતં ૨

ભૂમિ નવરસના થાળને ધારે,
ઉદાનો ફળ લઈ હેતે પધારે।
દર્શન દષ્ટિ કળીને, જિન પથે પગીને નિતં ૩

[૧૧] શ્રી. કેમરિયાનાથ—સ્તવન

(ગગ-માઠ)

જય ધુલેવાવાલા, કાળિયાબાબા, કેમરિયા ભગવાન,
જય નાભિકાલાલ, નાથ દયાલા, ઋષભદેવ ભગવાન!
(એ ટેક)

દેશદેશસે યાત્રિક આવે, કરે સેવા શુણ્ણ ગાન;
આંગી ચઢાવે, કેસર ચઢાવે, તેરા જમાવે ધ્યાન.

જય૦ ૧

ઈસ કલિયુગમેં તેરી મૂરત, તુમ સમ હૈ ભગવાન;
તૂં ચિંતામણિ પરતિખ પરચા, પારસમણિ પ્રધાન.

જય૦ ૨

ઝોર દેવ હૈ રાગી દેખી, તું વીતરાગ શુણ્ણખાન;
તેરી સેવામેંહી સખ કુછ હૈ, સુખ શાંતિ કહ્યાણ.

જય૦ ૩

ઉદયપુરકે સંઘકે લારે, આયા તુમ ચરણાન;
પુણ્ય-ઉદય કે પુરસે પાયા, આલમકા સુલતાન.

જય૦ ૪

અપની દીક્ષા કે દિન તુમસેહી, ચારિત્ર દર્શન જ્ઞાન;
ન્યાયવિજય નીતનીત માને, શાશ્વત પદ નિરવાણ.

જય૦ ૫

[૧૨]

(રાગ-મેરે મૌલા બુલા લે મદીને મુઝે)

આદિનાથ શેત્રુંજે બુલાલે મુઝે ॥ ટેર ॥

આપ આયે થે ગિરિ પર, પૂર્વ નિન્નાણ પ્રભો;
ઝોર લી જિનંવર પધારે, વિમલગિરિ પુનિત હો.
ઝૈસી ભૂમિકા ફરસ કરા દે મુઝે. આદિ૦ ॥ ૧ ॥

ઇસ ગિરિ પર ધ્યાન ધરકે, જાપ જિનપદકા ક્રિયા,
 કર્મ શત્રુકા હટા કર, વોહી શિવ-સ્વામી હુઆ
 ઉસી ધ્યાનકા પાઠ મિઆદે મુઝે આદિં ॥ ૨ ॥
 અદ્રશેખર મુક્તિગામી, હુઆ કર્મ હટાયકે,
 હુઆ કુહુદ, અદગજ, સિદ્ધગિરિ પર આયકે
 ઇસી તોરકા જ્ઞાન દિલાદે મુઝે આદિં ॥ ૩ ॥
 શ્રીસીમધર સ્વામીને યુ, કહા ઇદ્રકે સામને,
 તીર્થશત્રુ જયકે સાની, ઓર નહી ઇમ કાલમે
 તીરથ-મક્તિકા ખ્યાલા પિલાદે મુઝે આદિં ॥ ૪ ॥
 અન્યમતિ સસર્ગમે મે, દેવ જિનમનકા ક્રિયા,
 કુમતિકી કુસગતિસે, દેવ મૂર્તિકા ક્રિયા
 અબ અરણ્યકા હામ બનાવે મુઝે આદિં ॥ ૫ ॥
 બાલકી અરહામ અમૃત-પાન ભક્તિ લીજિયે,
 સિદ્ધગિરિ બુલાયકે અગ્નિ દર્શન દીજિયે
 શિવનારીદી ગ્રે બતાવે મુઝે આદિં ॥ ૬ ॥

[૧૩]

(રાગ-કાલી મધલી વાસે, તુમમે લાખો પ્રણામ)
 શ્રી આદીશ્વર બાબા, તુમમે લાખો પ્રણામ ॥૧૨૧॥
 આપને શુભલાભર્મ નિવારા, નીનિનીતિશ ક્રિયા પ્રચારા,
 દીના વાર્ષિક દાન તુમમે ॥ ૧ ॥
 પાચ મહાવતધર્મ સ્વીકારા, અયમે નિકલે ચાર દલારા,
 દીના વાર્ષિક તપ અભિરામ તુમમે ॥૨૧॥

કેવલ પાકર ધર્મ બતાયા, સત્ય શાન્તિકા નાદ સુનાયા
 ભવિક જીવ વિશ્રામ. તુમસેં ॥૩॥

નસીબસે જિનદર્શન પાયા, રત્ન ચિંતામણિ હાથમેં આયા;
 ઔરોંસે કયા કામ. તુમસેં ॥૪॥

સુક્રિ કમલમેં વાસ તુમારા, ચારિત્રદર્શન જયજયકારા,
 સિદ્ધાયણ શુભ ધામ. તુમસેં ॥૫॥

[૧૪]

(રાગ-વાલમ તુમારી વિદાય લેતાં,
 શ્રાંત મૂરત તારી જોતાં, શિર ખૂંકે લળી લળી)

આદિ નરપતિ આદિ જિનપતિ, સાંભરે છે પલે પલે;
 સર્વ જીવનો હિતકર્તા, સાંભરે મને પલે પલે. ॥૮૧॥

જે સમયમાં આ જગતમાં, ધર્મ કર્મ કેા ના મળે;
 નીતિ મારગને ચલાવ્યો. સાંભરે છે. ૧

યુગલ યુગમાં ભાઈ ભગિની, દંપતી રૂપે મળે;
 એહવી નીતિ હટાવી, સાંભરે છે. ૨

છતે ધાન્યે સરળ ભાવે, સર્વ ભૂખ્યાં ટળવળે,
 વિદ્યાઓ તેને બતાવી, સાંભરે છે. ૩

છૂટે હાથે દાન દઈને, સાધુ થઈને નીકળે;
 ધ્યાન તપને કેળવે એમ, સાંભરે છે. ૪

યાત્રી કેવળજ્ઞાન-લક્ષ્મી, આપણાં શક્તિ બળે;
 સંઘ સ્થાપ્યો ધર્મ રોપ્યો, સાંભરે છે. ૫

માત પુત્રો પુત્રી પોતે, સુક્તિ સુખમા જઈ મળે,
 એમ પ્રભુના ગુણ અનતા, સાબરે છે૦ ૬
 આખૂ પર એ ઋષભ પ્રભુના, ચરણમા આવી ઢળે,
 ભાવથી ચારિત્રદર્શન, સાબરે છે૦ ૭

[૧૫] શ્રી આદિનાથ અખાત્રીજ-સ્તવન

(રાગ-જાઓ જાઓ એ મેરે સાધુ, રહો ગુરુકે સગ)

આવો આવો આદીશ્વર હાહા, ગ્રહો ઈશ્વ-રસદાન ॥ટેરા
 નાભિનદન વિનિતા મડન, ઋષભદેવ ગુણવાન,
 ચાર હજાર મનુષ્યો સાથે, યોગી બન્યા પ્રધાન આવો૦૧
 લોકો આપે કન્યા ઘોડા, શિક્ષા વિધિના અભણ,
 સ્વીકારે નહી તેને પ્રભુજી, ચાર જ્ઞાનથી બધુ આવો૦૨
 સાથના સઘળા છૂટા થઈને, વસિયા વન વેરાન,
 હસ્તિનાપુર નાથ પધાયા, ફરતા વરસ પ્રમાણુ આવો૦૩
 શ્રેયાસે સમજી પોકારી, જોલાબ્યા ભગવાન,
 વિનતિ કરી હાહા હાસનુ, સ્વીકારો આ દાન આવો૦૪
 શ્રી શ્રેયાસે એમ ભાવતા, ઈશ્વ-રસે બહુમાન,
 પારણ વાર્ષિક તપનુ કરાવી, માધ્યુ નિજ કલ્યાણુ આવો૦૫
 ધન્ય દિવસ ધન્ય ભાગ્ય હમારા, શાસનના સુલતાન,
 અમ આંગણિએ આજ પધાર્યા, શા શાકરુ સન્માન આવો૦૬
 અશ્વત્રીજને ઉત્તમ દિવસે, પહેલુ એ સુનિદાન,
 વાર્ષિકતપ એજગર્મા મોટુ, જેમ ગ્રહગણમા ભાણુ આવો૦૭

સર્વ મંગલમાં પહેલું મંગલ, તપધારી ભગવાન;
ચારિત્ર દર્શન ગુણના સાગર, કરો જગત કલ્યાણ. આવો ૦૮

[૧૬] વરસી તપના પારણાનું સ્તવન

પસારી કર લીજે ઈશ્વરસ ભગવાન;

ચઢત શિખા શ્રેયાંસ કુમરકી,

માનું નિરમલ ક્યાન. પ૦ ૧

મેં પુરુષોત્તમ કરકી ગંગા, તું તો ચરણ નિદાન;

ઈત ગંગા અંબર તરજનકું,

માનું બલી અસમાન. પ૦ ૨

કીધો વિધુખિંબ સુધાશું ચાહત, આપ મધુરતા માન;

કીધી હાયકકી પુણ્ય પરંપરા,

હાખત સર્ગ વિમાન. પ૦ ૩

પ્રભુ કરે ઈશ્વરસ દેખી કરત હૈ, ઐસી ઉપમા જાન;

જશ કહે ચિત્ત વિત્ત પાત્ર મિલાવે,

યું લવિકું જિન જાન. પ૦ ૪

[૧૭] વરસી તપના પારણાનું સ્તવન

બાબાજી બિનતિ અવધારો, મારે મંદિરીએ પાઉં ધારો. બા૦

શ્રી રિખવ વરસોપવાસી, પૂરવની પ્રીત પ્રકાશી;

શ્રેયાંસ ભાવે શાખાશી.

બાબાજી ૦ ૧

શેલડીરસ સુજતો વહોરો, નાથજી ન કરાવો ન્હોરો;

દરિયાજી ફલ આપો દોરો.

બાબાજી ૦ ૨

પ્રભુએ તવ માહી પસહી, આહાર લેવાની ગતિ અસહી,
પ્રગટી નવ દુર્ગતિ વસહી બાબાજી ૩

અનુવાહી ત્રીજ વૈશાખી, પંચ દિવ્ય થયા સુર સાખી,
એ તો દાનતણી ગતિ દાખી બાબાજી ૪

એમ યુગાદિ પર્વ જાણે, અખાત્રીજ નામે વખાણે,
સહુ ઠાઠ ઠરે ગલમાણે બાબાજી ૫

સહસ્ર વર્ષે દેવળ પાયો, એક લાખ પૂરવ અર આયો,
પછી પરમમહોદય પાયો બાબાજી ૬

એમ વદે ઉદય ઉવલજાયા, પૂજેછ તમે રિખવના પાયા,
જેણે આદિધર્મ ઉપાયા બાબાજી ૭

૨—શ્રી અનિતનાથ જિનના સ્તવન

અનિત જિણુદશું પ્રીતડી,

સુજ ન ગમે હો ખીજનો સગ ઠે,

માલતી કુલે મોહિયો,

કિમ એને હો બાવલ તરુ ભૂગ કે અનિત ૧

ગગા જલમાં જે રમ્યા,

કિમ છિલ્લ હો રતિ પામે મરાલ ઠે,

સરોવર જલધર જલ વિના,

નવિ આહો હો જગ ચાતક બાલ કે અનિત ૨

ઠાઠિલ ઠલ કુન્નિત કરે,

પાખી મજરી હો પજરી સહકાર કે,

ઝોઝાં તરુવર નવિ ગમે,

ગિરુઆશું હો હોયે ગુણનો ખ્યાર કે. અનિત ૦ ૩
કમલિની દિનકર કર ગહે,

વળી કુમુદિની હો ધરે ચંદશું પ્રીત કે,
ગૌરી ગિરીશ ગિરિધર વિના,

નવિ આહે હો કમલા નિજ ચિત્ત કે. અનિત ૦ ૪

તિમ પ્રભુશું મુજ મન રમ્યું,

બીલા શું હો નવિ આવે દાય કે;

શ્રીનયવિજય સુગુરુ તણો,

વાચક જસ હો નિત્યનિત્ય ગુણ ગાય કે. અનિત ૦ ૫

[૨]

પ્રીતલડી ખંધાણી રે અનિત ત્રિણંદશું,

પ્રભુ પાળે ક્ષણ એક મન ન સુહાય ને;

ધ્યાનની તાલી રે લાગી નેહશું,

જલધટા છમ શિવમુત વાહન દાય ને. પ્રી ૦ ૧

નેહ થેલું મન માહરું રે પ્રભુ અલગે રહે,

તન મન ધન એ કારણથી પ્રભુ મુજ ને;

માહરે તો આધાર રે સાહિબ રાહલો,

અંતરગતનું પ્રભુ આગળ કહું ગુજા ને. પ્રી ૦ ૨

સાહિબ તે સાચો રે જગમાં બાણીયે,

સેવકનાં જે સહેજે સુધારે કાજ ને;

એહવે રે આચરણે કેમ કરી રહું ?

બિરુદ તમારુ તારણ તગણ જહાજ ને પ્રી૦ ૩

તારકતા તુજમાહે રે શ્રવણે સાલણી,

તે ભણી હુ આવ્યો છુ દીનદયાલ ને,

તુજ કરુણાની લહેરે રે મુજ કારજ સરે,

શુ ઘણું કહીયે ? જાણુ આગળ કૃપાલ ને પ્રી૦ ૪

કરુણાદષ્ટિ કીધી રે સેવક ઉપરે,

ભવભયભાવઠ ભાગી ભક્તિ પ્રસંગ ને,

મનોવાહિત કલિયા રે જિનઆલબને,

કર જાડીને મોહન કહે મનરંગ ને પ્રી૦ ૫

[૩]

(રાગ-મહારા મુજરો લોને ગજ સાહેજ શાંતિ સનુણા)

અજિત જિજ્ઞેસર ચરણની સેવા, હેવાએ હું હવિયો,

કહિયે અણુઆખ્યો પણ અનુભવ, રસનો ટાણો મલિયો,

પ્રભુજી મહેર કરીને આજ, કાજ હમારા સારો ૧

મૂકાળ્યો પણ હુ નવિ મૂકે, ચૂકે એ નવિ ટાણો,

ભક્તિ ભાવ ઉઠ્યો જે અતર, તે કિમ રહે શરમાણો

પ્રભુજી૦ ૨

લોચન શાંત સુધારસ સુભગા, મુખ મટકાણુ પ્રસન્ન,

યોગ મુદ્રાનો લટકે અટકે, અતિથયનો અતિધનન

પ્રભુજી૦ ૩

ચિંડ પદસ્થ રૂપસ્થે લીનો, ચરણ કમલ તુજ ગ્રહીયાં;
 બ્રમર પદે રસ સ્વાદ ગ્રાખાવો, વિરસાં કાં કરો મહીયાં.

પ્રભુજી ૪

આળકાળમાં વાર અનંતી, સામગ્રીયેં નવિ જાગ્યો;
 યોવન કાળે તે રસ ગ્રાખ્યો, તું સમરથ પ્રભુ માગ્યો.

પ્રભુજી ૫

તું અનુભવ રસ દેવા સમરથ, હું પણ અરથી તેહનો;
 ચિત્તવિત્તને પાત્ર સંબંધે, અજર રહ્યો હવે કેહનો.

પ્રભુજી ૬

પ્રભુની મહેરે તે રસ ગ્રાખ્યો, અંતરંગ સુખ પામ્યો;
 માનવિજય વાચક ઈમ જાંપે, હુઝો મુજ મન કામ્યો.

પ્રભુજી ૭

૩—શ્રી. સંભવનાથ જિનનાં સ્તવન

સંભવ જિનવર વિનતિ, અવધારો ગુણજ્ઞાતા રે;
 આમી નહિ મુજ ખિજમતે, કદિય હોશો ફલદાતા રે. સં ૦૧
 કર જોડી જિલો રહું, રાત દિવસ તુમ ધ્યાનો રે;
 જો મનમાં આણો નહિ, તો શું કહિયે છાંનો રે. સં ૦૨
 ખોટ ખજાને કેા નહિ, દીજે વાંછિત દાનો રે;
 કરુણાનજર પ્રભુજીતણી, વાધે સેવક વાનો રે. સં ૦૩
 કલલખિધ નહિ મતિ ગણો, ભાવલખિધ તુમ હાથે રે;
 લડથડતું પણ ગજખચ્યું, ગાજે ગયવર સાથે રે. સં ૦૪

દેશેા તો તુમહિ લલા, ણીજા તો નવિ યાચુ રે,
વાચક જસ કહે સાર્થશુ, ક્ષણે જો મુજ સાચુ રે સંપ

[૨]

[રાગ-ગોડી]

અભવ જિન નયન મિલ્યો હો-જો ટેક
પ્રગટે પૂરવ પુણ્યકે અકુર,
તખથે દિન મોહી સફલ વલ્યો હો,
અગનમે અમીય મેહ વૂઠે,
જન્મ તાપકો બ્યાપ ગલ્યો હો સં ૧

જેસી શક્તિ તેમી પ્રભુ કરુના,
શ્વેત શખમે દૂધ ભલ્યો હો,
હરથનથે નવવિધિ મે પાર્થ,
હુખ દોહગ સવિ દ્વર દલ્યો હો સં ૨

કરત ફિરત હે દ્વરહિ દિલથે,
મોહ મલ્લ જિલ્લે જગત્રય છલ્યો હો,
સમકિત રતન લહું દરિસણથે,
અખ નવિ જાઉ કુગતિ કુલ્યો હો સં ૩

મેહ નજર ભર નીરખતહિ મુઝ,
પ્રભુશુ હિયડો હેરે હલ્યો હો,
શ્રી નયવિજય વિબુધ સેવકકુ,
સાહિબ મુરતરુ હોઈ ક્ષલ્યો હો સં ૪

સાહિબ સાંભળો રે, સંભવ અરજ અમારી,
ભવોભવ હું ભમ્યો રે, ન લહી સેવા તુમારી;
નરક નિગોહમાં રે, તિહાં હું બહુ ભવ ભમિયો,
તુમ વિના હુઃખ સહ્યાં રે, અહોનિશ કોધે ધમધમિયો. સા૦૧

ઈંદ્રિયવશ પડ્યો રે, પાદ્યાં મત નવિ સૂંસે,
ત્રણ પણ નવિ ગણ્યા રે, હણીયા થાવર હૂંસે;
મત ચિત્ત નવિ ધર્યાં રે, બીજું સાચું ન બોલ્યું,
પાપની ગોઠડી રે, તિહાંમેં હઈડલું ખોલ્યું. સા૦૨

ચોરી મેં કરી રે, ચક્રવિહ અદત્ત ન ટાલ્યું,
શ્રીજિન આણશું રે, મેં નવિ સંજમ પાલ્યું;
મધુકર તણી પરે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગવેખ્યો,
રસના લાલચે રે, નીરસ પિંડ ઉવેખ્યો. સા૦૩

નરભવ દોહિલો રે, પામી મોહવશ પડિયો,
પરસ્ત્રી દેખીને રે, મુજ મન તિહાં જઈ અડિયો;
કામ ન કો સર્યાં રે, પાપે પીંડ મેં ભરીઓ,
શુદ્ધ બુદ્ધ નવિ રહી રે, તેણે નવિ આતમ તરીઓ. સા૦૪

લક્ષ્મીની લાલચે રે, મેં બહુ દીનતા દાખી,
તોપણ નવિ મલી રે, મલી તો નવિ રહી રાખી;
જે જન અભિલષે રે, તે તો તેહથી નાસે,
તૃણ સમ જે ગણે રે, તેહને નિત રહે પાસે. સા૦૫

ધન ધન તે નરા રે, જોહનો મોહ વિજોડી,
 વિષય નિવારીને રે, જોહને ધર્મમા જોડી,
 અસક્ષ તે મે લખ્યા રે, રાત્રિભોજન કીધા,
 મત નવિ પાળીયાં રે, જોહવા મૂળથી લીધા સાંઠ
 અનત લવ હુ લખ્યો રે, લમતા સાહિબ મળીયો,
 તુમ વિષુ કોણુ દિયે રે, બોધિ રચણુ મુજ બળીયો,
 સભવ આપજો રે, ચરણુ કમળ તુજ સેવા,
 નય એમ વિનવે રે, મુણુજો દેવાધિદેવા સાંઠ

૪—શ્રી અભિન દનસ્વામીના સ્તવન

અભિનદન ! જિન ! દરિસણુ તરસીએ,
 દરિસણુ હુલ્લેલ દેવ !
 મત મત લેદે રે જો જર્ઘ પૂછીએ,
 સૌ થાપે 'અહમેવ' અભિન ૧
 સામાન્યે કરી દરિસણુ દોહિલું,
 નિરણુય સકલ વિશેષ,
 મદમે ઘેર્યો રે અધો કેમ કરે ?
 રવિ-શશિ રૂપ વિલેખ અભિન ૨
 હેતુ વિવાદે હો ચિત્ત ધરી જોઈએ,
 અતિ દુરગમ નયવાહ,
 આગમવાદે હો શુરુગમ કેા નહિ,
 એ સખલો વિખવાહ, અભિન ૩

થાતી ડુંગર આડા અતિ ઘણા,
 તુજ દરિસણુ જગનાથ;
 ધીઠાઈ કરી મારગ સંચરું,
 સેંછુ કોઈ ન સાથ. અભિં ૪
 દરિસણુ દરિસણુ રટતો જો દિરું,
 તો ચણુરોઝ સમાન;
 જેને પિપાસા હો અમૃતપાનની,
 તે કિમ ભાંજે વિષપાન? અભિં ૫
 તરસ ન આવે હો મરણુ જીવન તણા,
 સીઝે જો દરિસણુ કાજ;
 દરિસણુ હુલ્લ સુલભ કૃપાથકી,
 આનંદધન મહારાજ. અભિં ૬

[૨]

દીઠી હો પ્રભુ દીઠી જગચુડુ તુજ,
 મૂરતિ હો પ્રભુ મૂરતિ મોહન વેલડીજ;
 મીઠી હો પ્રભુ મીઠી તાહરી વાણી,
 લાગે હો પ્રભુ લાગે જેસી શેલડીજ. ૧
 આણું હું પ્રભુ બાણું જન્મ કયત્ય,
 જો હું હો પ્રભુ જો હું તમ સાથે મિલ્યોજ;
 સુરમણિ હો પ્રભુ સુરમણિ પામ્યો હત્ય,
 આંગણે હો પ્રભુ આંગણે સુખ સુરતરુ રૂઢ્યોજ. ૨

જાગ્યા હો પ્રભુ જાગ્યા પુણ્ય અંકુર,
 માગ્યા હો પ્રભુ મુક માગ્યા પાસા ઢલ્યાં,
 વૂઠા હો પ્રભુ વૂઠા ગમીરસ ગેહ,
 નાઠા હો પ્રભુ નાઠા અશુભ શુભ દિન વહ્યાં ૩
 બૂખ્યાં હો પ્રભુ બૂખ્યા મિથ્યા ધૃતપૂર,
 તરસ્યા હો પ્રભુ તરસ્યા દિવ્ય ઉઠક મિથ્યાં,
 થાક્યા હો પ્રભુ થાક્યા મિથ્યાં સુખપાલ,
 આહતા હો પ્રભુ આહતાં, સન્નતન હેજે હધ્યાં ૪
 દીવો હો પ્રભુ દીવો નિથા વન ગેહ,
 સાખી હો પ્રભુ સાખી થલે જળનોકા મળી,
 કલિયુગે હો પ્રભુ કલિયુગે દુઃખેડો તુજ,
 દરિયણુ હો પ્રભુ દરિયણુ લઘુ આશા રૂગી ૫
 વાયક હો પ્રભુ વાયક જસ તુમ દાસ,
 વિનવે હો પ્રભુ વિનવે અભિનદન સુણો,
 કષયે હો પ્રભુ કષયે મ દેશ્યો છેહ,
 દેને હો પ્રભુ દેને સુખ દરિયન તણો ૬

[૩]

(રાગ સારંગ)

તુમે જોજો જોજો રે, વાણીનો પ્રકાશ તુમે જોજો જોજો રે,
 જોડે છે અખડ ધ્વનિ, જોજોને સંભળાય,
 નર તિરિ દેવ આપણી સહુ, બાધાયે સમજાય તુમે ૦૧

દ્રવ્યાદિક દેખી કરીને, નય નિજેયે જીત;
 ભંગ તાણી રચના ઘણી કાંઈ, જાણે સહુ અહભુત. તુમે૦૨
 પય સુધા ને ઈશુ વારિ, હારી જાયે સર્વ;
 ચાખંડી જન સાંભળીને, મૂકી દીયે ગર્વ. તુમે૦૩
 ગુણ પાંત્રીશે અલંકરી કાંઈ, અભિનંદન જિન વાણુ;
 સંશય છેદે મન તણા પ્રભુ, કેવળજ્ઞાને જાણુ. તુમે૦૪
 વાણી જે જન સાંભળે તે, જાણે દ્રવ્ય ને ભાવ;
 નિશ્ચય ને વ્યવહાર જાણે, જાણે નિજ પર ભાવ. તુમે૦૫
 સાધ્ય સાધન ભેદ જાણે, જ્ઞાન ને આચાર;
 હેય જ્ઞેય ઉપાદેય જાણે, તત્ત્વાતરવ વિચાર. તુમે૦૬
 નરક સ્વર્ગ અંધર્ગ જાણે, ચિર વ્યય ને ઉત્પાદ;
 રાગ દ્વેષ અનુબંધન જાણે, ઉત્સર્ગ ને અપવાદ. તુમે૦૭
 નિજ સ્વરૂપને ઝોળીખીને, અવલંબે સ્વરૂપ;
 ચિદાનંદધન આતમા તે, થાયે નિજ ગુણ ભૂપ. તુમે૦૮
 વાણીથી જિન ઉત્તમ કેરા, અવલંબે પદ પદ્મ;
 નિયમા તે પર ભાવ તણને, ચામે શિવપુર સદ્મ. તુમે૦૯

પ્રભુ તેરે નયનકી હું બલિહારી ! (ટેક)
 ચાકી શોભા વિજીત તપસા,

કમલ કરતુ હૈ જલચારી;

વિધુકે શરણુ ગયો મુખ અરિસે,
વનથે ગગન હરિણુ હારી. પ્ર૦ ૧

સહજ હિ અજન મળુલ નિરખત,
ખજન ગર્વ દીયો હારી,

છીનહિ લહી હિ ચક્રોરકી ચોભા,
અગ્નિ બાળે સો દુઃખ ભારી પ્ર૦ ૨

અચલતા શુણુ દીયો મીનકો,
અલિ બચુ તારા હે હારી,

ઠહું સુમગતા કેતિ ઇનકો,
મોહિ સખહિ અમર નારી પ્ર૦ ૩

ધૂમત હે સમતા રસ માતે,
જેસે ગજવર મહવારી,

તીન ભુવનમે નહી કો ઇનકો,
અભિનદન જિન અનુકારી પ્ર૦ ૪

મેરે મન તો તુહિ રુચત હે,
પરે કુણુ પરકે હારી,

તેરે નયનકો મેરે નયનમે,
જસ કહે દીયો છળી અવતારી. પ્ર૦ ૫

૫—સુમતિનાથ જિનનાં સ્તવનો

સુમતિનાથ શુણુશુ ગિલીછ, વાધે સુખ મન પ્રીત,
તેલગિહુ જિમ વિસ્તારેછ, જલમાહિ બલી રીત,
સોભાગી જિનશુ, લાગ્યો અવિહક રગ (એ ટેક)

સજ્જનશુ' જે પ્રીતડીજી, તે નહિ છાની રખાય;
 પરિમલ કસ્તુરીતણેજી, મહી માંહે મહકાય. સો. ૨
 આંગળીએ નવિ મેરુ ઢંકાયે, છાબડીએ રવિ તેજ;
 અંજલિમાં જિમ ગંગ ન માયે,

મુજ મન તિમ પ્રભુ હેજ. સો. ૩
 હુએ છિયે નહિ અધર અરુણ,

જિમ ખાતાં પાન સુરંગ;
 પીવત ભરભર પ્રભુગુણુ ખ્યાલા,

તિમ મુજ પ્રેમ અભંગ. સો. ૪
 ઢાંકી ઈશુ પરાજશુંજી, ન રહે લહી વિસ્તાર;
 વાયક જસ કહે પ્રભુ તણેજી,

તિમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર. સો. ૫

[૨]

[રાગ-મારુ.]

સુમતિનાથ સાચા હો. (ટેક.)

પરિ પરિ પરખત હિ ભયા, જૈસા હીરા જાયા હો;

જ્યાર દેવ સવિ પરિહર્યા, મેં જાણી કાયા હો. સુ૦૧

તૈસી કિરિયા હે ખરી, જૈસી તુજ વાચા હો;

જ્યાર દેવ સવિ મોહે ભર્યા, સવિ મિથ્યા માયા હો. સુ૦૨

અઉશસી લખ વેષમાં, હું બહુ પરિ નાચા હો;

સુગતિદાન દેઈ સાહિબા, આખ કરહો ઉવાચા હો. સુ૦૩

લાગી અગ્નિ કપાયકી, સળ ઠોર હી આચા હો,
 રક્ષક બાણી આહ્યા, મે તુમ સરન સાચા હો સુઠ
 પક્ષપાત નહિ કાઉમુ, નહિ લાલચ લાચા હો,
 શ્રીનયવિજય સુશિખકો, કામુ દિલ રાચા હો સુઠ

૬—શ્રી. પદ્મપ્રભ જિન-સ્તવન

[જિગિવઃ દ્વાન વિગ્ધા પાવે-એ દેશી]

ધડી ધડી સાબરે ચાઈ સલ્લા-ધડી ધડીઠ
 પદ્મપ્રભ જિન દિલસે ન વિસરે,
 માનુ કિયો કષ્ટુ શુનકો દૂના,
 હરિસન દેખવહિ સુખ પાઉ,
 તો બિન હોત હું હિના દૂના ધ૦ ૧-
 પ્રભુ શુનજ્ઞાન ધ્યાન વિધિ રચના,
 પાન સુપારી કાયા ચૂના,
 રાત્ર બયો દિલમે આયોગે,
 રહે છિપાયા ના છાના છૂના ધ૦ ૨
 પ્રભુશુન ચિત્ત બાધ્યો સગ સાળે,
 કુન પકસે લેઈ પરકા ખૂના;
 રાત્ર જગા પ્રભુમું મોહિ પરગટ,
 દેહો નયા દોડ દેહો છૂના ધ૦ ૩
 દોષલજસે ને ચિત્ત ઘોરે,
 કો તો સદૃષ વિવેકદિ સૂના;

પ્રભુશુન ધ્યાન વિગર બ્રમ બૂલા,
 કરે કિરિયા સો રાને રૂના. ઘ૦ ૪
 મેં તો નેહ કિયો તોહિ સાથે,
 અબ નિવાહો તોસેં હૂણા;
 જસ કહે તો બિનુ ચોર ન સેવું,
 અમીય ખાઈ કુન ચાખે લૂણા ? ઘ૦ ૫

૭—શ્રી. સુપાર્શ્વનાથ જિન-સ્તવન

[રાગ-યમન કલ્યાણ.]

ઐસેં સામી સુપાર્શ્વસેં દિલ લગા,

હુઃખ લગા સુખ જગા જગતારણા (ટેક.)

રાજહંસકું માનસરોવર, રેવા-જલ જયું વારણા;
 ખીરસિન્ધુ જયું હરિકું ખ્યારો, શાનીકું તત્ત્વવિચારણા. ઐ૦૧

મયૂરકું મેહ ચકોરકું ચંદા, મધુ મનમથ ચિત્ત ઠારના;
 કૂલ અમૂલ ભમરકું અંબહિ, કોકિલકું સુખદારના. ઐ૦૨

સીતાકું રામ કામ જયું રતિકું, પંથીકું ઘર-ખારના;
 દાનીકું ત્યાગ યાગ બંભનકું, યોગીકું સંયમ ધારના. ઐ૦૩

નંદનવન જયું સુરકું વલ્લભ, ન્યાયીકું ન્યાય નિહારના,
 ત્યું મેરે મન તુંહિ સુહાયો, ચોર તો ચિત્તથે ઉતારના. ઐ૦૪

શ્રી સુપાર્શ્વ હરિશન પર તેરે, કીજે કોડિ ઉવારના;
 શ્રીનયવિજય વિબુધસેવકકું, દીયોત્તમતારસ પારના. ઐ૦૫

૮—શ્રી. ચન્દ્રપ્રભ જિન-સ્તવન

[રાગ-ગમખી]

શ્રી ચન્દ્રપ્રભ જિનરાજ રાજે, વહન પૂનમ ચંદ્ર દે, *
 ભવિક લોક ચક્રાર નીરખત, લહે પરમાનંદ દે શ્રી૦૧
 મહમહે મહિમાએ જસભાર, સરસ જસ અરવિંદ દે,
 રણગણે કવિજન ભમર રસિયા, લહી સુખ મકરંદ દે શ્રી૦૨
 જસ નામે દોલત અધિક ત્રીપે, ટલે દોહગ દંદ દે,
 જસ ગુનકથા ભવબ્યથા ભાંજે, ધ્યાન શિવતરુકંદ દે શ્રી૦૩
 વિપુલ હૃદય વિશાલ ભુજ યુગ, ચલિતી ચાલ ગયંદ દે,
 અતુલ અતિથય મહિમ-મ દિર, પ્રણત મુરતરવૃંદ દે શ્રી૦૪
 મે હુ ઠાસ ચાકર પ્રભુ ! તેરો, શિષ્ય તુજ કરજંદ દે,
 જસવિજય વાચક ઈમ વિનવે, ટાલો મુજ ભવકંદ દે શ્રી૦૫

૯—શ્રી સુવિધિનાથ જિન-સ્તવન

[રાગ-કહારો]

મે કીનો નહિ, તો જિન ઓરથું રાગ (ટેક)
 દિન દિન વાન ચઢત ગુન તેરો, જર્થું કચન પરભાગ,
 ઓરનમે હે કષાયકો કાલિમા, સો કર્યું સેવા લાગ.મે ૦૧
 રાજહસ તું માનસરોવર, ઓર અશ્રુચિરુચિ ઠાગ,
 વિષય ભુજ ગમ ગરુડ તું દહિયે, ઓર વિષય વિષનાગ મે ૦૨
 ઓર દેવ જલ છિદ્ધર સરીખે, તું તો સમુદ્ર અથાગ,
 તું મુરતરુ જગવાંછિતપૂરન, ઓર તો સૂકે સાગ મે ૦૩

તું પુરુષોત્તમ તુંહિ નિરંજન, તું શંકર વડનાગ;
 તું બ્રહ્મા તું બુદ્ધ મહાબલ, તુંહિ દેવ વીતરાગ.મેં૦૪
 સુવિધિનાથ તુજ ગુન ફૂલનકો, મેરો દિલ હૈ ણાગ;
 જૈસ કહે બ્રમર રસિક હોઈ તામેં,લીજે લક્ષિત પરાગ.મેં૦૫

[૨]

[મારા મહેલ ઉપર મેહ ઝણકે વીજળી હો લાલ-એ દેશી]
 દીઠો સુવિધિ જિણુંદ, સમાધિ રસે ભર્યો હો લાલ. સ૦
 ભાસ્વં આત્મસ્વરૂપ, અનાદિનો વિસર્યો હો લાલ. અ૦
 સકલ વિભાવ ઉપાધિ, થકિ મન ઓસર્યો હો લાલ. થ૦
 સત્તા સાધન માર્ગ, લાણીએ સંચર્યો હો લાલ. ભ૦૧
 તુમ પ્રભુ બાણુગ રીતિ, સરવ જગ દેખતા હો લાલ. સ૦
 નિજ સત્તાએ શુદ્ધ, સહુને લેખતા હો લાલ. સ૦
 પર પરિણતિ અદ્વેષપણે, ઉવેખતા હો લાલ. ઉ૦
 ભોગ્યપણે નિજ શક્તિ, અનંત ગવેષતા હો લાલ. અ૦૨
 દાનાદિક નિજ ભાવ, હતા જે પરવશા હો લાલ. હ૦
 તો નિજ સન્મુખ ભાવ, અહિ લહિ તુજ દશા હો લાલ. થ૦
 પ્રભુનો અદ્ભુત યોગ, સ્વરૂપતણી દશા હો લાલ. સ્વ૦
 વાસે ભાસે તારા, બસ ગુણ તુજ જિસા હો લાલ. ભ૦૩
 મોહાદિકની ધૂમી, અનાદિની ઉતરે હો લાલ. અ૦
 અમલ અખંડ અલિપ્ત, સ્વભાવ જ સાંભરે હો લાલ. સ્વ૦
 તરવ રમણ શુચિ ધ્યાન, લાણી જે આદરે હો લાલ. ભ૦
 તે સમતારસ ધામ, સ્વામિ સુદ્રા વરે હો લાલ. સ્વા૦૪

પ્રભુ છે ત્રિભુવનનાથ, દાસ હું તાહરો હો લાલ દાં
 કરુણાનિધિ અભિલાષ, અછે મુજ એ ખરો હો લાલ અં
 આતમ વન્તુરવલાવ, સદા મુજ સાબરો હો લાલ સં
 ભાસન વાસન એહ, અરણ્ય ધ્યાને ધરો હો લાલ અં
 પ્રભુમુદ્રાને યોગ, પ્રભુ પ્રભુતા લખે હો લાલ પ્રં
 દ્રવ્યતણે સાધમ્ય, સ્વસ પત્તિ જોળખે હો લાલ સ્વં
 જોળખતા બહુમાન, સહિત રુચિ પણ વધે હો લાલ સં
 રુચિ અનુયાયી વીર્ય, અરણ્યધારા સધે હો લાલ અં
 ક્ષાયોપશમિક શુષ્ક સર્વ, થયા તુજ શુષ્ક રસિ હો લાલ થં
 સત્તા સાધન શક્તિ, વ્યક્તતા ઉદ્ધામી હો લાલ વ્યં
 હવે સપૂરણ સિદ્ધ, તણી શી વાર છે હો લાલ તં
 દેવચંદ્ર જિનરાજ, જગત આધાર છે હો લાલ. જં

૧૦—શ્રી. શીતલનાથ જિન-સ્તવન

(રાગ-અડાણા)

શીતલ જિન મોહિ ખારા,
 સાહિબ શીતલ જિન મોહિ ખારા, (ટેક)
 ભુવન વિરોચન પદ્મ લોચન, જિહ્વકે જિહ્વ હમારા શી.૧
 જ્યોતિશું જ્યોત મિલત જળ ધ્યાવે, હોવત નહિ તળ ન્યારા;
 બાધી મૂઢી ખુલે લવ માયા, મીટે મહાબ્રમ લારા ગીં.૨
 તુમ ન્યારે તળ સળહિ ન્યારા, અતર કુદુબ ઉદારા,
 તુમહિ નજિક નજિક હે સળહિ, કદિ અનત અપારા શી ૩

વિષય લગનકી અગનિ ખૂઝાવત, તુમ શુન અનુભવ ધારા;
 સર્ષ મગનતા તુમ શુનરસકી, કુન કંચન કુન દારા. શીઠક
 શીતલતા શુન હોર કરત તુમ, અંદન કહિ ખિચારા;
 નામહિ તુમચા તાપ હરત હે, વાકું ઘમ્મત ઘસારા. શીઠ્ય
 કરહું કષ્ટ જન બહુત હમારે, નામ તિહારો આધારા;
 જસ કહે જનમ મરણુ લય ભાગો, તુમ નામે ભવપારા. શી. ૬

૧૧—શ્રી. શ્રેયાંસનાથ જિન-સ્તવન

(કરમ ન છોટ રે પ્રાણીઆ—એ દેશી.)

તુમે બહુભિત્રી રે સાહિબા, માહરે તો મન એક;
 તુમ વિણુ બીજે રે નવિ ગમે, એ સુજ મોટી રે ટેક.

શ્રી. શ્રેયાંસ કૃપા કરો. ૧

મન રાખો તુમે સવિ તણાં, પણ કિહાં એક મલી બાંચો;
 લલચાવો લખ લોકને, સાથી સહજ ન થાઓ. શ્રીઠર
 રાગ ભરે જન મન રહો, પણ ત્રિહું કાલ વૈરાગ;
 ચિત્ત તુમારા રે સમુદ્રનો, કોઈ ન પામે રે તાગ શ્રીઠક
 એહવા શું ચિત્ત મેળવ્યું, કેળવ્યું પહેલાં ન કાઈ;
 સેવક નિયટ અખૂજ છે, નિરવહશે તુમે સાંઈ. શ્રીઠક
 નીરાગીશું રે કિમ મિલે, પણ મળવાનો એકાંત;
 વાચક જસ કહે સુજ મિલશે, ભક્તો કામણુ તંત. શ્રીઠ્ય

૧૨—શ્રી. વાસુપૂજ્ય જિન-સ્તવન

(મોતીડાની-દેશી)

સ્વામી તુમે કાંઈ કામણુ કીધું, ચિત્તડું અમારું ચોરી લીધું;

સાહિબા વાસુપૂજ્ય જિણુદા, મોહના વાસુપૂજ્ય જિણુદા;
 અમે પણ તુમશું કામણુ કરશું, ભકતે ગ્રહી મનઘરમાધરશુ સાં
 મનઘરમા ધરિયા ઘર શોભા, દેખત નિત્ય રહેશે ધિર શોભા,
 મન વૈકુઠ અકુઠિત ભગતે, યોગી બાળે અનુભવ યુગતે સાં
 કલેશે વાસિત મન સ સાર, કલેશે રહિત મન તે ભવપાર,
 બા વિશુદ્ધ મન ઘર તુમે આયા,

પ્રભુ તો અમે નવનિધિ ઝડિ પાયા માં ૩
 સાત રાજ અલગા જઈ બેઠા, પણ ભગતે અમ મનમાહીપેઠા,
 અળગાને વળગ્યા જે રહેવું,

તે બાણાખઠખઠ હુ ખ સહેવું સાં ૪
 ધ્યાતા ધ્યેય ધ્યાન ગુણ એકે, લેહ છેદ કરશુ હવે ટેકે,
 ખીર-નીર પરે તુમશું મિલશુ,

વાચક જસ કહે હેને હલશુ સાં ૫

૧૩—શ્રી વિમલનાથ જિન-સ્તવન

સેવો ભવિયા વિમલ જિનેસર,

દુલ્લહા સંજન સગા છ,

એહવા પ્રભુનુ દયન લહેવું,

તે આજસમાહી ગગા છ. સેવો ૧

અવસર પામી આજસ કરશે,

તે મૂરખમાં પહેલો છ,

ભૂખ્યાને જિમ ઘેબર દેતાં,

હાથ ન માટે ગહેલો છ સેવો ૨

ભવ અનંતમાં દરિશન દીકું,
 પ્રભુ એહવા દેખાડે જ;
 વિકટ ગ્રંથી જે પોળ પોળિયો,
 કર્મ વિવર ઉઘાડે જ. સેવો ૩
 તરવપ્રીતિકર પાણી પાયે,
 વિમલાલોકે આંજી જ;
 લોચણુ ગુરુ પરમાન્ન દીયે તવ,
 બ્રમ નાખે સવિ ભાંજી જ. સેવો ૪
 બ્રમ ભાંગ્યો તવ પ્રભુશું પ્રેમે,
 વાત કરું મન ખોલી જ;
 સ્મરલતણે જે હૈડે આવે,
 તેહ જણાવે ભોલી જ. સેવો ૫
 શ્રી નયવિજય વિબુધ પય સેવક,
 વાચકે જસ કહે સાચું જ;
 કોટિ કપટ જે કાઈ દિખાવે,
 તોહિ પ્રભુવિષ્ણુ નવિ રાચું જ. સેવો ૬

[૨]

હુઃખ દોહગ દૂરે ટલ્યાં રે, સુખ સંપદશું ભેટ;
 ધીંગ ધણી આથે કીયા રે, કુચુ ગંજે નર ખેટ,
 વિમલજિન દીઠાં લોચણુ આજ, મારા સિધ્યાં વંછિત કાજ.
 વિમલ ૧

ચરણ કમલ કમલા વસે રે, નિર્મળ ધિર પદ દેખ,
 સમગ્ર અધિર પદ પરિહરિ રે, પકજ પામર પેખ વિ ૨
 મુજ મન તુજ પદ પકરે રે, લીના શુણ મકરદ,
 રક ગણે મહિર ધરા રે, ઇંદ્ર ચંદ્ર નાગિદ વિ ૩
 સાહિબ સમરથ તું ધણી રે, પાચ્યો પગમ ઉઠાર,
 મન વિસરામી વાલહો રે, આતમચો આધાર વિ ૪
 હરિસણુ હીઠે જિનતણુ રે, સંશય ન રહે વેધ,
 હિનકર કરબર પસરતા રે, અધકાર પ્રતિવેધ વિ ૫
 અમીય ભરી મૂરતિ રચી રે, ઉપમા ન ઘટે કાચ,
 શાંત સુધારસ ઝીલતી રે, નીરખત તૃપ્તિ ન હોય વિ ૬
 એક અરજ સેવક તણી રે, અવધારો જિનહેવ,
 કૃપા કરી મુજ હીજિયે રે, આનંદધન પદ સેવ વિ ૭

૧૪—શ્રી. અનંતનાથ જિન-દેવન

(નમો નિત નાયજી રે-એ દેરી)

જ્ઞાન અનંત તાહરે રે, હરિચિત તાહરે અનંત,
 સુખ અનંતમય સાહિબા રે, વીરજ પણુ ઉલસ્યું અનંત
 અનંત જિન ! આપને રે, મુજ એક અનંતો આર, અં
 મુજને નહિ અવરણુ આર, અં
 તુજને આપતા શી વાર, અં
 એક છે તુજ યશનો ઠાર અં ૧
 આપ ખલાનો ન ખોલવો રે, નહિ મલવાની ચિત,
 માહરે પોતે છે સવે રે, પણુ વિચે આવરણુની લી ત અં ૨

તપ જપ કિરિયા મોઘરે રે, લાંછુ પણ લાંચી ન બાય;
 એક તુજ આણુ લહે થકે રે, હેલામાં પરહી થાય. અ૦૩
 માત જાણી મરુદેવીને રે, જિન જ્ઞપલે ક્ષણમાં દીધ;
 આપ પરાયું વિચારતાં રે, ઈશ કિમ વીતરાગતા સિદ્ધ. અ૦૪
 તે માટે તસ અરથીયા રે, તુજ પ્રાર્થતા જે કોઈ લોક;
 તેહને આપો આંકણી રે; તિહાં ન ઘટે કરાવવી ટોક. અ૦૫
 તેહને તેહનું આપવું રે, તિહાં રથો ઉપજે છે ખેડ;
 પ્રાર્થના કરતાં તાહરે રે, પ્રભુતાઈ નો પણ નહિ છેદ. અ૦૬
 પામ્યા પામે પામશે રે, જેહ જ્ઞાનાદિ અનંત;
 તે તુજ આણુથી સવે રે, કહે માનવિજય ઉલસંત અ૦ ૭

[૨]

નયરી અયોધ્યા ઉપના રે, સિંહસેન કુલચંદ;
 સિંઆણુ લાંછણુ લલો રે, સૂયશા માતાનો નંદ.
 લલિક જન સેવો દેવ અનંત. ૧
 વરસ ત્રીસ લાખ આઉખું રે, ઊંચા ધનુષ પગ્યાથ;
 કનક વરણુ તનુ સોહતો રે, પૂરે જગ જન આશ. લ૦૨
 એક સહસરયું મત થહી રે, સમેતશિખર નિરવાણુ;
 છાસઠ સહસ મુનીશ્વરુ રે, પ્રભુના શ્રુત ગુણુ બાણુ. લ૦૩
 બાસઠ સહસ સુસાહુણી રે, પ્રભુજનો પરિવાર;
 શાસનદેવી અંકુશી રે, સુર પાતાલ ઉદાર. લ૦ ૪
 બાણુ નિજ મન દાસનું રે, તું જિન જગ હિતકાર;
 બુધ જસ પ્રેમે વિનવે રે, દીજે મુજ દીદાર. લ૦ ૫

૧૫—શ્રી ધર્મનાથ જિન-સ્તવન

[હારે મારે કામ ધર્મના-એ કેશી]

હારે મારે ધર્મ જિણુદશ્ય લાગી પૂરણ પ્રોત જો,
 જીવડો લલચાણો જિનજીની જોલજો રે લો,
 હારે મુને યાશે કાઈક સમે પ્રભુ મુપ્રસન્ન જો,
 વાતલડી ચાહરી રે સવિ યાશે વગે રે લો ૧
 હારે પ્રભુ દુર્ગનનો લલેયો માહરો નાથ જો,
 જોળવશે નહિ ક્યારે કીધી ચાહરી રે લો,
 હારે મારા સ્વામી સરખો કૃષ્ણ છે દુનિયામાહી જો,
 બર્ધયે રે જિન તેહને ઘર આથા કરી, રે લો ૨
 હારે જસ સેવા સેતી સ્વારથની નહિ સિદ્ધિ જો,
 કાલી રે શી કરવી તેહથી જોહડી રે લો,
 હારે કાઈ જૂઠું ખાય તે મીઠાઈને માટે જો,
 કાંઈ રે પરમારથ વિણ નહિ પ્રીતડી રે લો ૩
 હારે પ્રભુ અતરલમી જીવન પ્રાણુ આધાર જો,
 વાયો રે નવિ લલચ્યો ઠલિયુગ વાયરો રે લો,
 હારે મારે લાયક નાયક ભક્તવચ્છલ ભગવત જો,
 વારુ રે ગુણ કેરો સાદિખ સાયરુ રે લો ૪
 હારે મારે લાગી મુજને વાહરી માયા જોર જો,
 અલગા રે રહ્યાયો દેવ જોસી ગલો રે લો;
 હારે કૃષ્ણ ભક્ત અંતરગતની વિણ મહારાજ જો,
 કેને રે દક્ષી જોલો છાડી આમલો રે લો ૫

હારે તારે મુખને મટકે અટક્યું માહરું મન જો,
 આંખડલી આણીયાલી કામણગારલી રે લો;
 હારે મારા નયણા લંપટ જોવે ખિણ ખિણ તુજ જો,
 રાતાં રે પ્રભુ રૂપે ન રહે વારીયાં રે લો. ૬
 હારે પ્રભુ અલગા તો પણ બાણજ્યો કરીને હજુર જો,
 તાહરી રે બલિહારી હું બહુ વારણે રે લો;
 હારે હવિ રૂપવિબુધનો મોહન કરે અરદાસ જો,
 ગિરુઆથી મન આણી ઉલટ અતિ ઘણે રે લો. ૭

૧૬—શ્રી. શાંતિનાથ જિન-સ્તવન

મારો મુજરો દ્યોને રાજ, સાહિબ શાંતિ સહુણા.
 અચિરાંતના નંદન તોરે, દરિસણ હેતે આંવ્યો;
 સમકિત રીઝ કરોને સ્વામી,

લક્ષિત લેટણું લાંવ્યો. મારો ૧

હુઃખભંજન છે બિરુદ તમારું અમને આશ તુમારી;
 તુમે નીરાગી થઈ ને છૂટો,

શી ગતિ હોશે અમારી? મારો ૨

કહેશે લોક ન તાણી કહેવું, એવડું સ્વામી આગે;
 પણ બાળક જો બોલી ન બાણે,

તો કિમ બહાલો લાગે. મારો ૩

માહરે તો તું સમરથ સાહિબ, તો કિમ બોણું માનું?
 ચિન્તામણિ જેણે ગાંઠે બાંધ્યું,

તેહને કામ કિશ્યાનું? મારો ૪

અધ્યાતમ રવિ ઉગ્યો મુજ ઘટ, મોહતિમિર હયું જુગતે,
વિમળવિજય વાચકનો એવક,

રામ કહે શુભ ભગતે મારો ૫

[૨]

ક્ષણ ક્ષણ સાંભળો શાંતિ સલુણા,

ધ્યાન ભુવન જિનરાજ પરુણા, ક્ષણ ૦

શાંતિ જિનદેવો નામ અમીસે,

ઉદ્ધસિત હોત હમ રોમ વધુના, ક્ષણ ૦

ભવ યોગાનમે ફિરતે પાયે,

છારન મે નહિ ચરન પ્રભુનાં ક્ષણ ૧

છિદ્ધરમે શતિ કબહુ ન પાવે,

જે ઝીલે જલ ગંગ ચમુના, ક્ષણ ૦

દુમ મમ હમ ચિર નાથ ન થાયે,

કર્મ અધુના ફૂતા પૂતા. ક્ષણ ૨

મોહ લરામ્હે તેરી સહાર્ષ,

તો ક્ષણમે છિન્ન છિન્ન કહેના, ક્ષણ ૦

નહિ ઘટે પ્રભુ આના ફૂતા,

અચિરામુત પતિ મોક્ષ વધુના. ક્ષણ ૩

ઝોરદી પાસ મે આશ ન કરતે,

ચાર અનંત પસાય કરુના, ક્ષણ ૦

કયુ કર માગત પાસ ધતૂરે,

સુમત્રિક વાચક કલ્પતરુના ક્ષણ ૪

ધ્યાન ખડગવર તેરે આસંગે,
 મોહ હરે સારી લીક લડુના; ક્ષણ ૪
 ધ્યાન અરૂપી તો સાર્ધ અરૂપી,
 લકતે ધ્યાવત તાના તુના. ક્ષણ ૫
 અનુભવ રંગ વધ્યો ઉપયોગે,
 ધ્યાન સુપાનમેં કાથા ચૂના; ક્ષણ ૬
 ચિદાનંદ ઝકઝોલ ઘટાસેં,
 શ્રીશુભવીરવિજય પડિપુત્રા. ક્ષણ ૭

[૩]

સુષો શાન્તિજિણુંદ સોલાગી,
 હું તો થયો છું તુમ શુભરાગી;
 તુમે નિરાગી ભગવંત,
 જોતાં કિમ મળશે તંત. સુષો ૧
 હું તો ક્રોધ કષાયનો લરિયો,
 તું તો ઉપશમ રસનો દરિયો;
 હું તો અજ્ઞાને આવરિયો,
 તું તો કેવલ-કમલા વરિયો. સુષો ૨
 હું તો વિષયા રસનો આશી,
 તેં તો વિષયા કીધી નિરાશી;
 હું તો કરમને બારે લાર્યો,
 તેં તો પ્રભુ બાર ઉતાર્યો. સુષો ૩

હું તો મોહતણે વથ પડીજો,
 તે તો સખળા મોહને હણીયો,
 હું તો ભવ સમુદ્રમાં ખૂચ્યો,
 તું તો શિવ મહિરમાં પહોચ્યો. સુણો ૭
 મારે જન્મમશ્વરો નેરો,
 તેં તો તોહયો તેહનો દારો;
 મારો પાસો ન મેલે રાગ,
 તમે પ્રભુછ યયા વીતરાગ. સુણો ૫
 મને માયાએ મૂક્યો પાશી,
 તું તો નિરખધન અવિનાશી,
 હું તો સમક્ષિતથી અપૂરો,
 તું તો સકલ પદારથે પૂરો. સુણો ૬
 મારે છો હુદિ પ્રભુ લોક,
 ત્હારે સુજ સરીખા અનેક,
 હું તો મનથી ન મૂકૂ માન,
 તું તો માન સદિત ભગવાન. સુણો ૭
 માત્ર ક્ષિપુ દશુ નવિ ધાય,
 તું તો રહેને દરે રાય;
 એક દરો સુજ મહેરગાની,
 મારો સુન્દરો તેને માની. સુણો ૮
 એક વાર એ નજરે નીરખો,
 તે દરો સુજને તુમ સરીખો;

જો સેવક તુમ સરીખો થાશે,

તો ગુણ તમારા ગાશે, સુણો. ૯

ભવોભવ તુમ ચરણોની સેવા,

હું તો માશું છું દેવાધિદેવા;

સામું જીઓને સેવક બાણી,

એવી ઉદયરતનની વાણી. સુણો! ૧૦

[૪]

શાન્તિજિણુંદ મહારાજ,

જગતગુરુ શાન્તિજિણુંદ મહારાજ;

અચિરાનંદન ભવિમનરંજન, ગુણનિધિ ગરીબનિવાજ. જ૦ ૧

ગર્ભ થકી જિણુ ઈતિ નિવારી, હરખિત સુરનર કોડી;

જનમ થયે ચોસઠ ઈન્દ્રાદિક, પદ ગ્રણમે કર જોડી. જ૦ ૨

મૃગ લાંછન ભવિક તુષ ગંજન, કચનવાન શરીર;

પંચમ નાણી પંચમ ચક્રી, સોલસમો જિન ધીર. જ૦ ૩

રત્નજડિત બૂધણુ અતિ સુંદર, આંગી અંગ ઉદાર;

અતિ ઉછરંગ ભગતિ નૌતમ ગતિ, ઉપશમ રસ દાતાર. જ૦ ૪

કરુણાનિધિ ભગવાન કૃપા કર, અનુભવ ઉદિત આવાસ;

રૂપ વિબુધનો મોહન પભણે, દીજે જ્ઞાન વિદાસ. જ૦ ૫

[૫]

ધન દિન વેળા ધન થકી તેહ,

અચિરાંરો નંદન જિન જદિ ભેટશું;

લહિશું રે સુખ દેખી સુખચંદ,

વિરહ-બ્યથાનાં દુઃખ સવિ મેઝુલ ૧
 બાણેા રે જેણે તુજ ગુણ લેશ,
 બીજા રે રસ તેહને મન નવિ મમેલ,
 આખ્યેા રે જેણે અમી-લવલેશ,
 બાકસળુકસ તસ ન રુચે કિમેલ ૨
 તુજ સમકિતરસ સ્વાદનો બાણ,
 પાપ કુભકતે બહુ દિન સેવીયુલ,
 સેવે જો કર્મને યોગે તોહિ,
 બાછે ને સમકિત અમૃત ધુરિ લિખ્યુલ ૩
 તાહરુ ધ્યાન તે સમકિતરૂપ,
 તેહ જ જ્ઞાન ને આરિત તેહ છેલ,
 તેહથી રે જાણે સઘળા પાપ,
 ધ્યાતા-રે ધ્યેય સ્વરૂપ હોયે પછેલ ૪
 રૂપી રે અદ્ભુત તાહરુ રૂપ,
 અચરિત બવિક અરૂપિપદ વરેલ,
 વાહરી મત તું બાણે રૂપ,
 સમરણ ભજન તે વાચક જસ કરેલ ૫

[૬]

(જયમઠનદી મિલે સસનેદી પ્યારા હો-એ દેશી)
 આદિજ કમ મિલે, સસનેદી પ્યારા હો...સાં (જાંકણી)
 કાપાકામિની છડસે ન્યારી, જોસા દસ્ત વિચારા હો...સા.૧
 મુન સાર્થજી આનમિલાવે, તજ હમ મોહનમારા હો...સા.

મેં તો તુમારી ખિજમતગારી; જૂઠં નહિ જે લારા હો. સા. ૩
 શ્રમણ દહે સુન બેણ હુમારા; ટારો વિષય વિકાર હો. સા. ૪
 સંયમ પાલો નિજ તન ગાલો; લેઈ અનુભવ લારા હો. સા. ૫
 પિઉકે સાચે હમ મન માચે; ઘટમેં હોત ઉઝારાહો. સા. ૬
 કહેના કીના સંયમ લીના; ન રહ્યા કરન ઉધારા હો. સા. ૭
 વેદ ઉછેદી બાતિ અલેદી, મેલે શાન્તિ સુધારા હો. સા. ૮
 અચિરાનંદન શીતલચંદન, ન્યાયાસાગર સુખકારા હો.
 સા. ૯

૧૭—શ્રી. કુંથુનાથ જિન સ્તવન

મનડું કિમહી ન બાળે હો કુંથુજિન !

મનડું કિમહી ન બાળે;

જિમ જિમ જતન કરીને રાખું,

તિમ તિમ અલગું ભાળે. હો કુંથુ ૦ ૧

રજની વાસર વસતિ ઉજ્જડ, ગયણ પાયાલે બચ;

સાપ ખાય ને મુખડું થાયું, એહ ઉખાણો ન્યાય—

હો કુંથુ ૦ ૨

મુર્ગત તણા અભિલાષી તપીયા, જ્ઞાન ને ધ્યાન અભ્યાસે;

વેદિડું કાંઈ એહવું ચિંતે, નાળે અવળે પાસે—

હો કુંથુ ૦ ૩

આગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિણુવિધ આકું;

કિહાં કણે જો હઠ કરી હટકું,

તો વ્યાલતાણી પરે વાંકું—હો કુંથુ ૦ ૪

જે ઠગ કહુ તો ઠગતો ન દેખું, ચાહુકાર પણ નાહિ;
 સર્વ મહિ ને સહુથી અલગુ, જે અચરિત્ત મનમાંહિ—

હો કુથું ૫

જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે કાલો,
 સુરનર પ હિતજન સમજાવે, સમજે ન માહરો સાલો—

હો કુથું ૬

મે બાણ્યુ જે લિંગ નપુસક, સકલ મશદને ઠેલે;
 બીજી વાતે સમરથ છે નર, એકને કાઈ ન એલે—

હો કુથું ૭

મન સાધ્યું તેણે સધળું સાધ્યું, એક વાત નહીં મોટી,
 ઈશ્વર કહે સાધ્યું તે નિષિ માતુ, એક હો વાત છે મોટી—

હો કુથું ૮

મનહુ દુરાશય તે વશ આવ્યુ,
 તે આગમથી મતિ આણું,

આનંદધન પ્રભુ માહરુ આવો,
 તો સાચુ કરી જાણુ—હો કુથું ૯

[૨]

જનપુર નયરી સોહીયેલ, સાહિબ શુણનિલો,

શ્રી કુચનાથ ગુણસેલ, સાહિબ શુણનિલો.

સુરનૃપતિ કુલવંદોલ સાં

સીનદન બાવે વડોલ સાં ૧

અજ લાંછન વાંછિત પૂરેલ સાં,
 પ્રભુ સમરીઓ સંકટ ચૂરેલ;
 પાંત્રીસ ધનુષ તનુ માનેલ સાં,
 મત ઝોઠ સરસ અનુમાનેલ. સાં ૨
 આયુ વરસ સહસ ચંચાલુલ સાં,
 તનુ સોવન વાન વખાલુલ;
 સમેતશિખર શિવ પાયાલ સાં,
 સાઠ સહસ મુનિરાયાલ. સાં ૩
 ખટ સત વળી સાઠ હબારલ સાં,
 પ્રભુ-સાધ્વીનો પરિવારલ;
 ગંધર્વ બાળા અધિકારીલ સાં,
 પ્રભુ શાસન સાનિધકારીલ. સાં ૪
 મુખદાયક મુખને મટકેલ સાં,
 લાખેણી લોચણ લટકેલ;
 બુધ શ્રીનયવિજય મુણિંદોલ સાં,
 સેવકને દીયો આણુંદોલ. સાં ૫

[૩]

તુમ્હ રહો રે પ્રીતમ પાય પરીયાં. (ઝે ટેક.)
 રૂપે રતિ શ્રીરાણી બાયા; અરજ કરે અંતેઉરીયાં. તું ૧
 સુરનૃપતિ કે ઘોટે મોટે;
 કયું ન કરો હમ દિલ વરીયાં. તું ૨

નાહ વિવાહ ઉછાહ કરી આજે,	
અવશુન બિન કયુ પરિહરીયા.	તુ ૦ ૩
પટખડ જિતી અરિ ખસ કીને,	
ભુજે બિન કયુ ફલ હરીયા	તુ ૦ ૪
વિલપતી નેહ-દીવાની લલના,	
ત્યજી જિન સયમ સી વરીયાં	તુ ૦ ૫.
કેવલ પામી ત્રિગડે ભેઠે,	
ખાની સુની ભવિ-દિલ ઠરીયા	તુ ૦ ૬
ન્યાયસાગર પ્રભુ લીલા બહુલી,	
મહાનહ પદ અનુસરીયા	તુ ૦ ૭

૧૮—શ્રી અરનાથ જિન સ્તવન

અરનાથકુ સદા મેરી વંદના,	
જગનાથકુ સદા મેરી વંદના જ ૦	
જગ ઉપગારી ઘન જયો વરસે,	
વાણી શીતલચંદના રે જ ૦ ૧	
રૂપે ર ભા રાણી શ્રીદેવી,	
ભૂપ સુદર્શન નંદના રે જ ૦ ૨	
ભાવભગતિશ્રુ અહનિશિ સેવે,	
દુરિત હરે ભવદંદના રે જ ૦ ૩	
૭ ખ ઠ સાધી દેખા કીધી,	
દુર્જય શત્રુ નિકંદના રે જ ૦ ૪	

[૧૦૮]

આચાર્યસાગર પ્રભુ સેવા સેવા,

માગે પરમાનંદના રે. જન ૫

[૨]

શ્રી અરજિત લવજલનો તારુ,

મુજ મન લાગે વારું રે મનમોહન સ્વામી.

અહિ ગ્રહી એ લવિજન તારે,

આણે શિવપુર આરે રે. મન ૧

તપ જપ મોહ મહા તોફાને,

નાવ ન ચાલે માને રે; મન ૦

પણ નવિ લય મુજ હાથોહાથે,

તારે તે છે સાથે રે. મન ૦ ૨

ભગતમે સ્વર્ગ મોક્ષથી અધિકું,

જાનીને ફળ દેઈ રે; મન ૦

કાયા કષ્ટ વિના ફળ લહીએ,

મનમાં ધ્યાન જ ધરીએ રે. મન ૦ ૩

જે ઉપાય બહુવિધની રચના,

ચોગ માયા તે બાણે રે; મન ૦

શુદ્ધ દ્રવ્ય શુણ્ણ પર્યાય ધ્યાને,

શિવ દે પ્રભુ સપરાણો રે. મન ૦ ૪

પ્રભુ પાય વલગ્યા તે રહ્યા તાળ,

અલગા અંગ ન સાળ રે; મન ૦

વાચક જસ કહે અવર ન ધ્યાઉ,

એ પ્રભુના શુભ ગાઉ રે. મન૦ ૫

૧૯—શ્રી માલ્લનાથ સ્વામીનું સ્તવન

સેવક કિમ અવગણિયે ? હો મલ્લિજિન,

એ અળ શોભા સારી,

અવર જેહને આદર અતિ દિયે, તેહને મૂલ નિવારી

હો મલ્લિ૦ ૧

જ્ઞાનસ્વરૂપ અનાદિ તમારુ, તે લીધુ તુમે તાણી,

જુઓ અજ્ઞાન દશા રીસાવી, જાતા કાણુ ન આણી

હો મલ્લિ૦ ૨

નિદ્રા સુપન જાગર ઉજાગરતા, તુરીય અવસ્થા આવી,

નિદ્રા સુપન દશા રીસાણી, જાણી ન નાથ મનાવી

હો મલ્લિ૦ ૩

સમક્ષિ સાથે સગાઈ કીધી, સપરિવારનું ગાઠી,

મિથ્યામતિ અપરાધણુ જાણી, ઘરથી બહાર કાઢી

હો મલ્લિ૦ ૪

હાસ્ય અરતિ રતિ શોક દુઃખ છા, લય પામર કરસાલી,

નોકણાય યેણી ગજ ચઢતા, શ્વાન તણી ગતિ જાલી

હો મલ્લિ૦ ૫

રાગદેષ અવિરતિની પરિણતિ, એ ચરણ મોહના યોદ્ધા,

વીતરાગ પરિણતિ પરિણમતા, ભૂટી નાઠા બોદ્ધા

હો મલ્લિ૦ ૬

વેદોદય કામા પરિણામા, કામ્ય કરમ સહુ ત્યાગી;
નિઃકામી કરુણા રસ સાગર, અનંત ચતુષ્કપદ પાગી.

હો મહિલ૦ ૭

દાન વિધન વારી સહુ જનને, અભયદાન પદ કાતા;
લાલ વિધન જગ વિધન નિવારક, પરમ લાભ રસ માતા.

હો મહિલ૦ ૮

વીર્ય વિધન પંડિત વીર્યે હુણી, પૂરણ પદવી ભેગી;
ભોગોપભોગ દોય વિધન નિવારી, પૂરણ ભોગ સુભોગી.

હો મહિલ૦ ૯

ઈમ અઢાર દ્રુપણ વરજિત તનુ, મુનિ જિન વૃંદે ગાયા;
અવિરતિરૂપક દોષ નિરુપણ, નિરદ્રુપણ મન ભાયા.

હો મહિલ૦ ૧૦

ઈષ્ટવિધ પરખી મનવિશરામી, જિનવર શુણુ જે ગાવે;
દીનઅંધુની મહેરનજરથી, આનંદધન પદ પાવે.

હો મહિલ૦ ૧૧

[૨]

મિથિલા નયરી અવતર્યોળ, કુંભ નૃપતિ કુલભાણુ;
રાણી પ્રભાવતી ઉર ધયોળ, પચવીશ ધનુષ પ્રમાણુ.

ભવિકજન—

વંદો મહિલ જિણુંદ, જિમ હોવે પરમ આનંદ. ભ૦ ૧
લંછન વિરાજંતોળ, નીલ વરણુ તનુ કાંતિ;

સયમ લીધે શત ત્રણશુભ,

ભાગે ભવની પ્રાંતિ ભ૦ ૨

વરસ પચાવન સહસ્રનૃંભ, પાળી એ પૂરણ આય,
સમેતશિખર શિવપદ લહ્યુંભ,

મુરકિર ગુણ ગાય ભવિક૦ ૩

સહસ્ર પચાવન સાહુણીભ, મુનિ ચાલીશ હજાર,
વેરોટયા સેવા કરેભ, યક્ષ કુમેર ઉદાર ભવિક૦ ૪
મૂરત મોહન વેલડીભ, મોહો, જગ જન બાણ,
શી નયવિજય મુશિખનેભ,

દિયે પ્રભુ ઠોડી કલ્યાણ ભવિક૦ ૫

[૩]

કોન રમે ચિત્ત કોન રમે,

મહિનાયભ વિના ચિત્ત કોન રમે;

માતા પ્રભાવતી શાળી લાયો,

કુંભ-નૃપતિ-મુત કામ કમે મ૦ ૧

કામકુંભ જિમ દામિત પૂરે,

કુંભવછત જિન મુખ ગમે મ૦ ૨

મિદિલ નયરી જનમ પ્રભુકો,

દર્શન દેખત દુખ શમે મ૦ ૩

યેનર લોજન મુરસા પીઠમાં,

કુંભ બાદસ કોન જમે મ૦ ૪

નીલ વરણુ પ્રભુ કાન્તિ કે આગે,
 મરકત મણિ છળી દૂર ભમે. મં ૫
 ન્યાયસાગર પ્રભુ જગનો પામી,
 હરિ હર પ્રદ્યા કૌન નમે. મં ૬

૨-શ્રી. મુનિસુવ્રત જિન-સ્તવન.

મુનિસુવ્રત કીજે મયા રે, મનમાંહી ધરી મહેર,
 મહેર વિહુણા માનવી રે, કઠિણ જણાયે કહેર;
 જિણેસર ! તું જગનાયક દેવ.

તુજ જગદિત કરવા દેવ, બીજા જૂએ કરતાં સેવ. જિં ૧
 અરહદ દોષની ભૂમિકા રે, સીંચે કૃતારથ હોય;
 ધારાધર સઘળી ધરા રે, ઉદ્ધરવા સજજ જોય. જિં ૨
 તે માટે અમ ઉપરે રે, આણી મનમાં મહેર;
 આપે આયા આફણી રે, સાધવા ભર્યચ્છ શહેર. જિં ૩
 અણુપ્રારથતા ઉદ્ધર્યા રે, આપે કરીય ઉપાય;
 પ્રારથતા રહે વિનવતા રે, એ કુણુ દહીયે ન્યાય. જિં ૪
 સંબંધ પણ તુજ મુજ વિચે રે; સ્વામી સેવક ભાવ;
 માન કહે હવે મહેરનો રે,

ન રહ્યો અજર પ્રસ્તાવ. જિં ૫

[૨]

મુનિસુવ્રત જિન વંદતા, અતિ ઉલસિત તન મન થાય રે;
 વદન અનુપમ નિરખતાં,
 માહરા ભવભવનાં દુઃખ ભાય રે,

જગતશુરુ જાગતો સુખકંઠ રે,

સુખકંઠ અમદ આનંદ જા૦ ૧
નિશ્ચિન સુતા જાગતાં, હીયડાથી ન રહે દૂર રે,
જળ ઉપગાર સંભારીયે,

તળ ઉપજે આણુદ પૂર રે જા૦ ૨
પ્રભુ ઉપગાર ગુણે ભર્યા,

મન અવશુચુ એક ન સમાય રે,
શુભગણ અનુભવી હુઆ,

તે તો અક્ષય લાવ કહાય રે, જા૦ ૩
અક્ષયપદ દીયે પ્રેમ રે,

પ્રભુનો તે અનુભવ રૂપ રે,
અક્ષર સ્વર ગોચર નહિ,

એ તો અદલ અમાય અરૂપ રે જા૦ ૪
અક્ષર થોડા ગુણ ઘણા,

સંજનતા તે ન લખાય રે,
વાચક જસ કહે પ્રેમથી,

પણ મન મહિ પરખાય રે જા૦ ૫

[૩]

આજ સફલ દિન મુજતણે, મુનિ મુપત દીઠા,
ભાગી તે ભાવક ભવતણી, દિવસ દુરિતા નીઠા આ૦ ૧
આંખણે કલ્પવેલી રૂલી, ઘન અમીયના વૂઠા,
આપ માગ્યા તે પાસા ઢાળ્યા, સુર સમઠિતી તૂઠા આ૦ ૨

નિયતિ હિત દાન સનમુખ હુયે, સ્વપુણ્યોદય સાથે;
જશ કહે સાહિબે મુગતિનું, કરિઉં તિલક નિજ હાથે આઠ૩

[૪]

(હો પિયુ પંખીડા કાંઈ નારી ગુણાવલી તામ જો-એ દેશી)
હો પ્રભુ મુજ પ્યારા, ન્યારા યયા કોઈ રીત જો;
ઓલગુઆને આલાલુંખન તાહરો રે લો;
હો પ્રભુ મુજ પ્યારા ભક્તવચ્છલ લગવંત જો,
આય વસો મન મંદિર સાહિબ માહરે રે લો. ૧
હો પ્રભુ મુજ પ્યારા જિણુ ન વિસારું તુજ જો,
તંબોલીના પત્ર તણી પરે ફેરતો રે લો;
હો પ્રભુ મુજ પ્યારા લાગી મુને માયા જોર જો,
દિણુયર વાસી સુસાહિબ તુમને હેરતો રે લો. ૨
હો પ્રભુ મુજ પ્યારા તું નિસનેહી જિનરાય જો,
ઝોકપખી પ્રીતલડી કિણુ પરે રાખીયે રે લો;
હો પ્રભુ મુજ પ્યારા અંતરગતની મહારાજ જો,
વાતલડી વિણુ સાહિબ કેહને દાખીયે રે લો. ૩
હો પ્રભુ મુજ પ્યારા અલખ રૂપ થઈ આપ જો,
જઈ વસ્યો શિવ મંદિર માંહે તું જઈ રે લો;
હો પ્રભુ મુજ પ્યારા લાધ્યો તુમારો લેદ જો,
સૂત્ર સિદ્ધાંત ગતિને સાહિબ તુમ લહિરે લો. ૪
હો પ્રભુ મુજ પ્યારા જગજીવન જિન રાયજો,
મુનિસુત્રત જિન મુજરો માતજો માહરો રે લો;

હો પ્રભુ મુજ પ્યારા પય પ્રભુમી જિતરાય નો,
 ભવ ભવ શરણો સાહિબ સ્વામી તાહરો રે હો. ૫
 હો પ્રભુ મુજ પ્યારા રાખશું હૃદય મોઝાર નો,
 આપોને શામળીયા પદવી તાહરી રે હો,
 હો પ્રભુ મુજ પ્યારા રૂપવિજયનો શિવ નો,
 મોહનને મન લાગી માયા તાહરી રે હો. ૬

૨૧—શ્રી નમિનાથ જિત-સ્તવન

મિવિલાપુર વિજય નરિંદ, વપ્રાસુત નમિ જિતયદ,
 નિહુમ્પલ લછન રાજે, પ્રભુ સેવ્યો લાવક ભાજે ૧
 ધનુષ પત્ર ઉચ શરીર, સોવન વાન સાહસધીર,
 એક સહમશું લીયે નિરમાય,

મત વરસ સહસ હસ આય રે

સમેનશિખર આરોહી, પુહતા શિવપુર નિરમોહી,
 મુનિ વીથ સહમ શ્રુમ નાણી,

પ્રભુના ઉત્તમ શુભ આણી ૩

વલી સાધ્વીનો પરિવાર, એકતાલીય સહસ ઉદાર,
 સુર બ્રહ્મદેવી ગધાગી, પ્રભુશાસન સાનિધકારી ૪
 સ્વરૂપી જગમા વ્યાપી, તપ તપે પ્રજગ પ્રતાપી,
 મુખ શ્રીનયવિજય મુશિય,

ઈમ દિયે નિત નિત આગીસ. ૫

પરમ રૂપ નિરંજન, જન મન-રંજણો, લલનાં
 ભક્તવચ્છલ લગવંત, તું લવસય-ભંજણો; લં
 જગત જંતુ હિતકારક, તારક જગધણી, લં
 તુજ પદ પંકજ સેવ, હેવ મુજને ઘણી. લં ૧
 આંચો રાજ હજૂર, પૂરણુ લગતિ ભરે, લં
 આપો સેવના આપ, પાપ જિમ સાવ ટલે; લં
 તુમ સરીખા મહારાજ, મેહર ને નહિ કરે, લં
 તો અમ સરીખા જીવનાં, કારજ કિય સરે. લં ૨
 જગતારક જિનરાજ, ખિરુદ છે તુમ તણો, લં
 આપો સમકિત દાન, પરાયા મત ગણો; લં
 સમરથ બાણી દેવ, સેવના મેં કરી, લં
 તુંહિ જ છે સમરથ, તરણુ તારણુ તરી. લં ૩
 મૃગશીર સિત ઐકાદશી, ધ્યાન શુકલ ધરી, લં
 ઘાતી કરમ કરી અંત કે, કેવલશ્રી વરી; લં
 જગ નિસ્તારણુ કારણુ, તીરથ થાપીયો, લં
 આતમસત્તા ધર્મ, લબ્યને આપીયો. લં ૪
 અમ વેલા કિમ આજ, વિલંબ કરી રહ્યા, લં
 બાણો છો મહારાજ, સેવકે ચરણાં અદ્યા; લં
 મન માન્યા વિના માહરું, નવિ છોડું કદા, લં
 સાથો સેવક તેહ ને, સેવ કરે સદા. લં ૫

વપ્રા માત મુજન કહાવો રથું ઘણું, લં
 આપો ચિદાનંદ દાન, જનમ સફલો ગણું, લં
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મ-વિજય પદ્મ-દીપ્તિએ, લં
 કેવલવિજય કહે સાહિબ, મુજરો લોભએ લં ૬

[૩]

મુજ મન પકજ લમરલે, શ્રી નમિજિન જગદીશો રે,
 ધ્યાન કરૂ નીત તુમનણ, નામ જપું નિશદીશો રે. મુજ૦૧
 ચિત્ત થકી કદીયે નવં વિસરે, દેખિયે આગળ કયાને રે,
 અતર તાપથી બાણીએ, દૂર વહ્યાં અનુમાને રે. મુજ૦૨
 તું ગતિ તું મતિ આશરો, તુંહિ જ બાંધવ મોટો રે,
 વાચકજસ કહે તુજ વિના,

અવર પ્રપંચ તે ખોટો રે. મુજ૦૩

૨૨—શ્રી નેમિનાથ જિનનાં સ્તવન

તોરણથી રથ ફેરી ગયા જે હાં,

પશુઆ શિર દેઈ દોષ મેરે વાલમા,

નવ બવ નેહ નિવારીયો રે હાં,

શો જોઈ આઝ્યા જોષ. મેરે ૧

ચક્ર કલ્પી જેહથી રે હાં,

રામ ને સીતા વિયોગ, મેરે ૦

તેહ કુરગને વયણડે રે હાં,

પતિ આવે કુણુ લોગ મેરે ૦ ૨

ઉતારી હું ચિત્તથી રે હાં,
 મુગતિ ધૂતારી હેત; મેરે
 સિદ્ધ અનંતે ભોગવી રે હાં,
 તેહ શું કવણુ સકેત. મેરે ૦ ૩
 પ્રીત કરંતાં સોહલી રે હાં,
 નિરવહતાં જંબલ; મેરે
 જેહવો વ્યાલ ખેલાવવો રે હાં,
 જેહવી અગનની ઝાળ. મેરે ૦ ૪
 જો વિવાહ અવસર દીયો રે હાં,
 હાથ ઉપર નવિ હાથ; મેરે
 દીક્ષા-અવસર દીજીયે રે હાં,
 શિર ઉપર જમનાથ. મેરે ૦ ૫
 ઇમ વિલપતી રાણુલ ગર્ધ રે હાં,
 નેમ કને વ્રત લોધ; મેરે
 વાચક યશ કહે પ્રણમીયે રે હાં,
 એ દંપતિ હોય સિદ્ધ. મેરે ૦ ૬

[૨]

(ઋષભ બિણુંદશું પ્રિતહી-એ દેશી)

પરમાતમ પૂરણુ કલા, પૂરણુ ગુણુ હો પૂરણુ જન આશ;
 પૂરણુ દષ્ટિ નિહાલીએ, ચિત્ત ધરિયે હો.

અમચી અરદાસ ૫૦ ૧

સર્વ દેશ ઘાતી સહુ, અઘાતી હોં 'કરી ઘાત દયાલ,
વાસ કીયો શિવમદિરે, મોહે વીસરી હો ભમતો
જગમલ ૫૦ ૨

જગતારક પદવી લહી, તાયો સવિ હો અપરાધી અપાર,
તાત ઠહો મોહે તારતા, કિમ કિની હો ઈશુ અવસર
વાર ૫૦ ૩

મોહ મહામદ, છાકથી, હું છકીઓ હો નહિ શુદ્ધિ લગાર,
ઉચિત સહિ ઈશુ અવસરે, મેવકની હો કરવી
સમાર ૫૦ ૪

મોહ ગયે ને તારશો, ઈશુ વેળા હો ઠહા તુમ ઉપજાર,
મુખવેળા સજ્જન ઘણા, હુ ખવેળા હો વિરલા
સસાર ૫૦ ૫

પણ તુમ હરિસનજોગથી, થયો હૃદયે હો અનુભવ પ્રકાશ,
અનુભવ અભ્યાસી કરે, હુ ખઠાથી હો સહુ કર્મ-
વિનાશ ૫૦ ૬

કર્મ કલક નિવારીને, નિજરૂપે હો રમે રમતારામ,
લહત અપૂરવ ભાવથી, ઈશુ રીતે હો તુમ પદ-
વિશ્રામ ૫૦ ૭

ત્રિદશ્યુ જોગે વિનવું, મુખઠાથી હો શિવાદેવીના નંદ,
[અદાનદ મનમે સદા, તુમે આયો હો પ્રભુ
નાણુદિણુદ ૫૦ ૮

[૧૨૦]

[૩] નેમિનાથ રથન પદ

(મૈં બનકી ચિડિયા બનકે...એ રામ)

ગિરનારકી ભોગન બનકર, નેમ નેમ

બો.....હું.....ગી,

મૈં નેમ ચરણ કો પાકર, દિલકો,

બો.....હું.....ગી.

અપની નવ ભવકી પ્રીતિ, કયોં છોડી કયા હૈ ભીતિ ?

તું રાગહંસ, મમ રાજવંશ,

તૂં કહકર જૈસી મેના, હરદમ ડાહુંગી. ગિર૦ ૧

તું રાગી તો મૈં રાગી, વીતરાગી તો વૈરાગી;

જહાં નાથનાથ વહાં સાથ સાથ,

આરિત્ર સુદર્શન રાબુલ રસમેં જીહુંગી. ગિર૦ ૨

[૪]

સખિ હે યો ગતિ કોન હૈ તોરી !

ધૃત ઉત ચુંહી ફિરત હૈ ગહેલી,

કંત ગયો ચિત ચોરી. સ૦ ૧

ચિંતવત હૈ વિરહાનલ બુઝત, સિંચ નયનજલ ભોરી;

જાનત હૈ ઉંહા હૈ વડવાનલ,

જલણ જલ્યો ચિંહુ ઝોરી. સ૦ ૨

ચલ ગિરનાર પિયા દિખલાવું, નેહે નિહાવત ધોરી;

હિલિ મિલિ મુગતિ મહેલમેં જેલે,

જસ પ્રણમે યા જોરી. સ૦ ૩

[૫] રાણુલ-નિવેદન.

[રાગ-કાશી]

દેખતહિ ચિત્ત ચોર લિયો હૈ, દેખતહિ ચિત્ત ચોર લિયો;
સામકો નામ રુચત મોહિ અહનિચિ,

સામ બિના કહા કાજ જિયો, દેખતહિં ૧
સિદ્ધિવધૂકે લિયે મુજ છોરી,
પશુઅનકે શિર દોષ દિયો,

પરકી પીર ન બાનત તાસો,
વૈર વસાયો જો નેહ કિયો દેખતહિં ૨
પ્રાન ધરત મે પ્રાનપિયા બિન,
વજહિયે મોહિ કઠિન દિયો,

જસ પ્રભુ નેમિ મિલે દુખ ઠાર્યો,
રાણુલ ચિવ અમૃત પિયો દેખતહિં ૩

[૬]

[રાગ-દેવમધાગ તીન તાલ]

દેખો માર્ક! અજબ રૂપ જિનજીકો,

ઉનકે આગે ચોર સળહુંકો,

રૂપ લાગે મોહિ કીકો. દેખો ૧

લોચન કડુના-અમૃત-કચોલે, મુખ સોહે અતિ નીકો,

કવિ જસવિજય કહે ચો સાહિબ,

નેમજી ત્રિભુવન ટીકા દેખો ૨

(રાગ-ધાનુડો ન જાણે મારી પ્રીત)

નેમજી ન જાણે મારી પ્રીત,

શી કહું દિલની વાતો રે. નેમ૦ (ટેક)

આંઠ લવોની અવિચલ પ્રીતિ;

છેદી કરેલે ચિત્ત, છોડે સઘલો નાતો રે. નેમ૦ ૧

રાજૂલ નારી કરી દુઃખિયારી;

શી આ જાદવ રીત, નીતિનેલે છે લાતો રે. નેમ૦ ૨

જનની જનકથી ચાલે જિવટો;

તેની શી પરતીત, કરે છે લોકો વાતો રે. નેમ૦ ૩

રાગિણીની સામું ન જુએ;

વિરાગણથી પ્રીત, લણ્યા છે એ કઈ ધાતો રે. નેમ૦ ૪

નેમિજી વિણ આ જીવન કપરું;

ખીડે મોહ ખચિત્ત, દિલડું કરે કલ્યાંતો રે. નેમ૦ ૫

મત કંકણથી આજ મનાવી;

હૈયે રાખી પ્રીત, હરખ ન દિલમાં માતો રે. નેમ૦ ૬

મુક્તિ જીવનમાં કમલ ગંધથી;

લલયાવી સમ ચિત્ત, કરે છે નવલ્લી વાતો રે. નેમ૦ ૭

ચારિત્ર દર્શન રંગ રંગીલા;

નેમની જોડી સુસ્થિત, વિલસતા દિન ને રાતો રે. નેમ૦ ૮

રહો રહો રે યાદવ દો ઘડિયાં, રહો૦

દો ઘડીયા દો ચાર ઘડીયાં,

રહો રહો રે યાદવ દો ઘડીયા (ટક)

શિવા માત મહારા'નગીને,

કયુ ચલીએ હમ વિછડીયા, રહો૦

યાદવવશ-વિભૂષણ સ્વામી,

તુમે આધાર છો અઠવડીયા રહો૦ ૧

તો બિન ચોરસે નેહ ન કીનો,

ઓર કરનડી આખડીયાં, રહો૦

ઈતમે બિચ્છે હમ છોડ ન જઈએ,

હોત જુરાઈ લાજડીયા. રહો૦ ૨

પ્રીતમ પ્યારે કેહ કર જાની,

જે હોત હમ શિર બાઢડીયા, રહો૦

હાથમે હાથ મિલાવે સાઈ,

ફૂલ બિછાઈ સેજડીયા રહો૦ ૩

પ્રેમકે પ્યાલે બહુત મસાલે,

પીવત મધુડે સેલડીયા, રહો૦

સમુદ્રવિજય ફૂલ તિલક નેમકુ,

રાબુલ ઝરતી આખડીયા રહો૦ ૪

રાજુલ છોર ચલે ગિરનારે,

નેમ યુગલ કેવલ વરીયાં; રહોં

રાજમતી પણ દીક્ષા લીની,

ભાવના રંગ રસે ચડીયાં. રહોં ૫

કેવલ લેઈ કરી મુગતિ સિધારે,

દંપતી મોહન વેલડીયાં; રહોં

શ્રી શુભવીર અચલ બઈ જોડી,

મોહરાય-શિર લાકડીયાં. રહોં ૬

૨૩—શ્રી. પાર્શ્વનાથ જિનનાં સ્તવન

રાતાં જેવાં ફૂલડાં ને, શામળ જેવો રંગ;

આજ તારી આંગીનો કાંઈ, રૂડો બન્યો છે રંગ,

ખ્યારા પાસજી હો લાલ, દીનદયાલ મને નમણે નિહાલ. ૧

જોગીવાડે જાગતો ને, માતો ધિંગડ મલ્લ;

શામળો સોહામણો કાંઈ, જીત્યા આઠે મલ્લ. ખ્યારાં ૨

તું છે મારો સાહિબો ને, હું છું તારો દાસ;

આશા પૂરો દાસની કાંઈ, સાંભળી અરદાસ. ખ્યારાં ૩

દેવ સઘળા દીકા તેમાં, એક તું અચલ,

લાખેણું છે લટકું તહારું, દેખી રીઝે દિલ. ખ્યારાં ૪

કોઈ નમે પીરને ને, કોઈ નમે રામ;

હૃદયરત્ન કહે પ્રભુજી, મારે તુમજી કામ. ખ્યારાં ૫

[૨]

મેરે સાહિબ તુમહિ હો, પ્રભુ પાસ ત્રિભુદા,
 ખિજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બદા મેરેં ૧
 મેં ચઢેાર કરું ચાકરી, જળ તુમહિ ચદા,
 ચક્રવાક મેં હુઈ રહું, જળ તુમહિ દિણદા મેરેં ૨
 મધુકર પદે મેં રતજનુ, જળ તુમ અરવિદા,
 ભક્તિ કરું ખગપતિ પદે, જળ તુમહિ ગોવિંદા મેરેં ૩
 તુમ જળ ગર્જિત ધન ભયે, તળ મેં ચિખિતદા,
 તુમ સાયર જળ મેં તદા, સુગસરિતા અમદા મેરેં ૪
 દૂર કરો દાદા પાસળું ! ભવ હું બદા દૂદા,
 વાયક જસ કહે દાસકુ, દીયો પરમાનદા મેરેં ૫

[૩] શ્રી અતરીક્ષ પાર્થનાથ જિન-સ્તનન

જય ! જય ! જય ! જય ! પાસ ત્રિભુદા, ટેકં
 અતરીક્ષ પ્રભુ ! ત્રિભુવન તારન,
 ભવિષ્ઠ કમલ ઉદ્ભાસ દિણદ જયં ૧
 તેરે ચરન શગ્ન મેં કીને,
 તૂ બિનું કુન તોરે ભવદ્દહ,
 પરમ પુરુષ પરમારથ-દર્શી,
 તૂ દીયે ભવિષ્ઠકુ પરમાનદ જયં ૨
 તૂ નાયક તૂ શિવસુખ-દાયક,
 તૂ હિતચિતક તૂ સુખદદ,
 તૂ જનરજન તૂ ભવભજન,
 તૂ કેવલ-કમલા-ગોવિદ જયં ૩

કોડી દેવ મિલકે કર ન સકે,

એક અંગૂઠ રૂપ પ્રતિષ્ઠંદ;

એસો અદ્ભુત રૂપ તિહારો,

વરપત માનુ અમૃતકો ખુંદ. જયં ૪

મેરે મન મધુકરકે મોહન,

તુમ હો વિમલ સદલ અરવિંદ;

નયન ચક્રાર વિલાસ કરતુ હે,

દેખત તુમ સુખ પૂરનચંદ. જયં ૫

હર જાવે પ્રભુ ! તુમ દરશિનતેં,

દુઃખ-દોહન-દારિદ્ર-અધ-દંદ;

વાચક જસ કહે સહસ ફલતેં તુમ હો,

જે જાલે તુમ ગુનકે વૃંદ. જયં ૫

[૪] શ્રી. અંતરીક્ષ પાર્થનાથનું સ્તવન

લેટે લેટે સહુને પ્રભુ અંતરીક લેટેં (ટેક)

જગત વચ્છલ જગ હિતદાર્ઘ, સહુને પ્રભુ લેટે;

મોહ ચોર જળ જોર ફિરાવત,

તળ સમરવો પ્રભુ નેટે. લેટેં ૧

ઓર સખાર્ઘ ચાર દિવસકી, સાચ સખા પ્રભુ લેટે;

ઈતનો આપ વિવેક વિચારે, માયા મેં મત લેટે. લેટેં ૨

ભામણુકે તો ભૂખ ન લાંજે, ખિનુ ભોજન ગયે પેટે;

લગવંત લક્ષિત વિના સવિ નિષ્કલ,

જસ કહે લક્ષિત મેં લેટે. લેટેં ૩

[૫] શ્રી. શંખેશ્વર પાર્થનાથ દેતવનં

[રાગ-શ્રી રાગ.]

અખ મોહે એસી આય ણની (ટેક)
 શ્રી શંખેશ્વર પાસ જિનેસર,
 મેરે તું એક ધની અખ૦ ૧

તુમ બિન કોઈ ચિત્ત ન મુઢાવે, આવે કોણી-શુણી,
 મેરો મન તુજ ઉપર રસિયો,
 અલિ જિમ કમલ ભણી અખ૦ ૨

તુમ નામે સવિ સ કટ ચૂરે, નાગરાજ ધરણી,
 નામ જપુ નિશિવાસર તેરો,
 એ શુભ મુજ કરણી અખ૦ ૩

કોપાનલ ઉપજાવત દુર્જન, મથન વચન અગ્ની,
 નામ-જપુ જલધાર તિહા તુજ,
 ધારુ દુ.ખ હરની, અખ૦ ૪

મિથ્યામતિ બહુ જન હે જગમે, પદ્મ ન ધરત ધરની,
 ઉનકો અખ તુજ ભક્તિ પ્રભાવે,
 ભય નહિ એક કની અખ૦ ૫

સંજન-નયન સુધારસ-અ જન, દુરજન-રવિ ભરની,
 તુજ મૂરતિ નીરજે સો પાવે,
 ' સુખ જસ લીલ ધની અખ૦ ૬

[૬] શ્રી. શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ-સ્તવન

(રાગ-માલકોષ, તાલ ત્રિતાલ.)

શંખેશ નાથ ! મુઝ પકડ હાથ. (ટેર)

દેવ નગીના અમીરસ લીના;

નજર કરો ખતુ આજ સનાથ. શંખેશ ૦ ૧
રમકડું સમકિત સંયમ સુખડી;

સામે ખતાવી શુ ખેંચો હાથ ! શંખેશ ૦ ૨
સૈન્ય જરા નિવારી એ રીત;

વારો જન્મ મરણ સંગાથ. શંખેશ ૦ ૩
જેવો તેવો પણ માનો પોતાનો;

કર્મ જંગમાં આપો સાથ. શંખેશ ૦ ૪
આરિત દર્શન શંખ વગાડી;

વિજય અમારો આજે નાથ. શંખેશ ૦ ૫

[૭] શ્રી. શંખેશ્વર પાર્શ્વજિન-સ્તવન

[રાગ-પંજાબી ઠેકાની હુમરી]

મોરી ખેયાં તો પકર શંખેશ શ્યામ,

કરુણારસ બરે તોરે નેન શ્યામ. મોરી ૦
તુમ તો તાર કૃષ્ણીંદ જગ સાચે;

હમકું વિસાર ન કરુણાધામ. મોરી ૦ ૧
જાહવપતિ અરતિ તુમ કાપી;

ધારિત જગ શંખેશ નામ. મોરી ૦ ૨

હમ તો ઠાલ પચમ વથ આયે,
 તુમરો હિ ચરણ જિનેશ નામ, મોરી૦ ૩
 સચમ તપ કરને શુદ્ધ ચક્તિ,
 ન ધરુ કર્મ ઝંકાર પામ મોરી૦ ૪
 આનંદ રસ પૂરણ મુખ દેખી,
 આનંદ પૂરણ આતમરામ મોરી૦ ૫

[૮] શ્રી. શંખેશ્વરપાશ્વર્જિન-સ્તવન

[રાગ-માઠ, તાલ-દીપચંદી]

મુણ્ણે રે સજ્જન નિત્ય ધ્યાઈગી (ટેર)
 શ્રી શંખેશ્વર પાસ જિનદાસ,
 ચરણ કમલ ચિત્ત લાઈગી મુણ્ણ ૧
 એહવા પણુ દંડધારી હિયામે;
 અન્ય દ્વાર નહિ બાઈગી મુણ્ણ ૨
 સુંદર સૂરત સલૂની મૂરત,
 નીરખ નયન-મુખ પાઈગી મુણ્ણ ૩
 ચપા ચઢેલી આન મોહરા,
 અગિયા અગ રચાઈગી. મુણ્ણ ૪
 શીલાદિક શણુગાર સહ નિત્ય,
 નાટક પ્રભુદુ દેખાઈગી. મુણ્ણ ૫
 ચિદાનંદ પ્રભુ પ્રાણુલવનકુ;
 મોતીયન ચાલ વધાઈગી મુણ્ણ ૬

[૯] શંખેશ્વર પાશ્વનાથ સ્તવન

[અખિયાં મિલાકે, જીઆ લરમાકે, ચલે નહીં જના હો-રામ]

શંખેશ્વરસ્વામી અંતરયામી, પાસ પ્રભુ ખ્યારા.....

એ...પાસ૦ ટેક

કાશીના રાજકુમારા, સોને એ સુખ દેનારા;

વામાના નંદન જગદિતકારા. શં૦ ૧

બાદવની જવા વારી, સેનાને લીધી ઉગારી;

યાદવના કુલના જગમગ તારા. શં૦ ૨

અપાઠી શેઠ લરાવી, વાસુદેવે પધરાવી;

મનહર એ મૂરત સૌ મન લાવી. શં૦ ૩

પ્રતિમા છે મોહનગારી, દર્શકને જયજયકારી,

લરે લકતોનાં દિલમાં ખુમારી શં૦ ૪

શંખેશ્વર તીરથ રાજ, પૂરે છે પરચા ઝાઝા;

ચારિત્રદર્શનનાં વાગે છે વાળાં. શં૦ ૫

[૧૧] શ્રી. પંચાસરાપાશ્વ જિન-સ્તવન

પરમાતમ પરમેશ્વરુ, જગદીશ્વર જિનરાજ;

જગમધવ જગલાણુ, બલિહારી તુમતણી,

ભવ-જલધિમાંહી જહાજ. પરમા૦ ૧

તારક વારક મોહનો, ધારક નિજગુણ કદ્દિ;

અતિશયવંત ભદંત, રૂપાલી શિવવધૂ,

પરણી લહી નિજ સિદ્ધિ. પરમા૦ ૨

જ્ઞાન દર્શન અનંત છે, વળી તુજ ચરણ અનંત,
 એમ દાનાદિ અનંત, ક્ષાયિક ભાવે થયા,
 ગુણ તે અનંતાનંત પરમાં ૩
 બત્રીશ વર્ણ સમાય છે, એકજ શ્લોક મહાર,
 એક વરણ પ્રભુ! તુજ, ન માયે જગતમા,
 કેમ કરી થુણીએ ઉદાર પરમાં ૪
 તુજ ગુણ કૌણ ગણી શકે, ને પણ કેવલ હોય,
 આવિરભાવથી તુજ, સયલ ગુણ માહરે,
 પ્રચન્નભાવથી જોય પરમાં ૫
 શ્રી પચાસરા પાસણ! અરજ કરુ એક તુજ,
 આવિરભાવથી યાય, દયાળ! કૃપાનિધિ!
 કરુણા કીજેણ સુજ પરમાં ૬
 શ્રી જિન ઉત્તમ તાહંગી, આશા અધિક મહારાજ!
 પદ્મવિજય કહે એમ, લહુ શિવનગરીનુ,
 અક્ષય અવિચલ રાજ પરમાં ૭

[૧૨] પ્રભુમેવા

[રાગ-નંદ]

સુખદાર્ઢ રે સુખદાર્ઢ રે દાદો પાસણ સુખદાર્ઢ,
 એસો સાહિબ નહિ કોક જગમે,
 સેવા કીજે દિલ લાર્ઢ સુ૦ ૧
 સખ સુખદાયક એહિજ નાયક, એહિ સાયક સુસદાર્ઢ,
 દિંદરકુ દરે ચકર સરીજો,
 આપે અપની કમુસાર્ઢ. સુ૦ ૨

મંગલ રંગ વધે પ્રભુ ધ્યાને, યાચવેલી બાંચે કરમાઈ.
શીતલતા પ્રગટે ઘટ અંતર,

મિટે મોહકી ગરમાઈ. સુ૦ ૩
કહાં કરું સુરતરુ ચિંતામણિકું, જો મેં પ્રભુસેવા પાઈ;
શ્રી જસવિજય કહે દર્શન દેખ્યો,

ઘર-અંગન નવનિધિ આઈ. સુ૦ ૪

[૧૩] હૃદય પ્રાર્થના

[રાગ-ધન્યાશ્રી અથવા દરબારી કાનડો]

વામાનંદન જગદાનંદન, સેવકજન-આસા-વિસ્રામ;
મેક નજર કરી મોહિ પર નીરખો,
તુમ હો કરુના રસકે ધામ. વામા૦ ૧
ઈતની ભૂમિ પ્રભુ તુમહિ આન્યો.

પરિ પરિ બહુત બઢાઈ મામ;

અબ હો ચાર ગુનઠાન બઢાવત,
લાગત હૈ કહા તુમકું હામ. વામા૦ ૨
અહનિશિ ધ્યાન ધરું મૈં તેરો,
મુખથી ન વિસારું તુમ નામ;

શ્રી નયવિજય વિષ્ણુધવર સેવક,
કહે તુમ મેરે આતમરામ. વામા૦ ૩

[૧૪]

અંતરબાની સુણ અલવેસર, મહિમા ત્રિજગ તમારો;
સાંભળીને આવ્યો હું તીરે, જનમ મરણ દુઃખ વારો.
સેવક અરજ કરે છે રાજ ! અમને શિવસુખ આપો. ૧

સહુકોનાં મનવહિત પૂરો, ચિતા સહુની ચૂરો,
એહવુ બિરુદ છે રાજ ! તમારુ,

કેમ રાખો છો ફરે ? સેવક ૦ ૨

સેવકને વલવલતો દેખી, મનમા મહેર, ન ધરશો,
કરુણાસાગર કેમ કહેવાશો ?

જો ઉપકાર ન કરશો સેવક ૦ ૩
લટપટતું હવે કામ નહિ છે, પ્રત્યક્ષ દરિયાણુ દીને,
ધુઆઠે રિજુ નહિ સાહેબ,

પેટ પડ્યા પતીને સેવક ૦ ૪
શ્રી શંખેશ્વરમઠન ! સાહેબ ! વિનતકી અવધારો,
કહે જિનાહર્ષ મયા કરી મુજને,

ભવસાયરથી તારો સેવક ૦ ૫

[૧૫] મનમોહન પાર્શ્વનાથ સ્તવન

[રાગ—માલ]

મનમોહન સ્વામી, પારસનામી, જય જય શ્રી ભગવાન,
તાડુ દર્શન પામી, નમુ શિર નામી, શિવગતિ ગ્રામી,
જય જયશ્રી ભગવાન

દાશી બનારમના યુવરાજ, અશ્વસેન કુલચંદ,
પ્રભાવતીના નાથ નગીના, વામાદેવીના નહ રે મન ૦ ૧
ચવિયા ચૈત્રવદિની ચોથે, જન્મ્યા પોષ દશમ,
સુર કુમરી સુર કરે અભિષેકા, હૈયે લાવી ઉમગ રે મન ૦ ૨

ચોષવદિ અગ્યારશ દિવસે, લીધાં મહામત ચાર;
 ચૈત્રવદિ ચોથે પ્રભુ પામ્યા, કેવળજ્ઞાન ઉદાર રે. મન૦ ૩
 સમોસરણમાં ચાર સુખેથી, ઉપદેશ્યા પંથ ચાર;
 દાન શીલ તપ ભાવ પ્રકાશ્યા, કરવા જગ ઉપકારરે. મન૦ ૪
 શ્રાવણ શુદ્ધિ આઠમને દિવસે, સમ્મેતશિખર ગિરિરાજ;
 શૈલીશી શ્રેણીએ ચઢતા, પામ્યા શિવપુર રાજ રે. મન૦ ૫
 બેહબારને ત્રણની સાલે, માહીપૂનમ બુધવાર,
 કંબોધીતીર્થમાં આપગિરાજ્યા,
 ચારિત્ર દર્શનકાર રે. મન૦ ૬

[રાગ-ભૈરવી જનલ]

સુખ ભોલ જરા ચહ કહ દે ખરા
 તું ઓર નહીં મેં ઓર નહીં
 તુ નાથ મેરા મેં હું જાન તેરી.
 સુજે કયું વિસરાઈ જાન મેરી
 જળ કરમ કટા ઓર ભરમ હટા. તુ૦ ૧
 તું હૈ ઈશ જરા મેં હું દાસ તેરા
 સુજે કયું ન કરો અળ નાથ ખરા
 જળ કુમતિ-ટરે ઓર સુમતિ વરે. તુ૦ ૨

તું હૈ પાસ જરા મે હું પાસ પરા
 મુજે ન છોડાવો પાસ ટરા
 જળ રાગ કટે ઓર દેષ મિટે તું ૦ ૩
 તું હૈ અચખરા ચલનચરા
 મુજે કયુ ન બનાવો આપસરા
 જળ હોંશ જરે ઓર સાગ ટરા તું ૦ ૪
 તું હૈ ભૂપવરા સંબેશખરા
 મે તો આતમરામ આનંદભરા
 તુમ દરસ કરી સખ બ્રાતિ હરી તું ૦ ૫
 [૧૭]

[રાગ સોરઠ]

લગીલો વામા ન દનચ્યુ બરમલ જન તું લગીલો
 બાય સખ ધન બાય વામાપ્રાણુ બાય ન કયુ,
 એક છનછકી મેરે રહોને બચૂકી ત્યૂ લં ૧
 નાહિ તપબલ નાહિ જપમલ શુદ્ધ સખધ ત્યૂ
 એક પ્રભુછ કે ચરનચરણા બ્રાતિ ભજન કદપુ લં ૨
 ઘટ અદરકી બને તું જિન કથન કરને શુ,
 દેખ દીન દયાલ મુજકો તાર જગસે ત્યૂ લં ૩
 ઈન્દ્ર ચંદ્ર સુરીન્દ્ર પદવીકો ન વાણુ હું,
 એક તુમ દ્રોગ કરના લીને સદા નિરખુ બચુ લં ૪
 તાર આતમરામ રાજમુક્તિરમણી વરૂ
 શ્રી સંબેશનાથ જિનવર શુદ્ધાનંદ ભરૂ લં ૫

૨૪—શ્રી. મહાવીરસ્વામીનાં સ્તવન

ગિરુઆ રે ગુણુ તુમતણા, શ્રી વર્દ્ધમાન જિનરાયા રે;
સુણતાં શ્રવણે અમી ઝરે,

નિર્મળ થાયે મહારી ઠાયા રે. ગિ૦ ૧
તુમ ગુણુગણુ ગંગાજલે, હું ઝીલી નિર્મળ થાઉં રે;
અવર ન ધંધો આદરું,

નિશદિન તોરા ગુણુ ગાઉં રે. ગિ૦ ૨
ઝીલ્યા જે ગંગાજલે, તે છિલ્લર જલ નવિ પેસે રે;
જે માલતી ફૂલે મોહિયા,

તે બાવલ જઈ નવિ બેસે રે. ગિ૦ ૩
ઈમ અમે તુમ ગુણુ ગોઠશું, રંગે રાખ્યા ને વલી માખ્યારે;
તે કિમ પરસુર આદરું,

જે પરનારી વથ રાખ્યા રે. ગિ૦ ૪
તું ગતિ તું મતિ આશરો, તું આલંબન સુજ ખ્યારો રે;
વાચક જસ કહે માહરે,

તું જીવ જીવનઆધારો રે. ગિ૦ ૫

[૨]

[રાગ-કાશી]

સાહિબ ક્યાયા મન મોહના,

અતિ સોહના ભવિ મોહના. સા. ૧

આજતે દિન સફલ મેરે, માતું ચિતાંમણિ પાયા; સા.

ચોસઠ ઈંદ્રિ મિલિય પૂજ્યો, ઈંદ્રાની શુન ગાયા. સા. ૨

જનમ મહોત્સવ કરે દેવ, મેરુ શિખર લે આયા, સા
હરિકો મન સદેહ બાની, ચરને મેરુ ચલાયા. સા ૩
અહિ વેતાલ રૂપ દાખી, દેવે ન વીર ખોલાયા, સા
પ્રગટ બયે પાય લાગી, વીર નામે ખુલાયા સા ૪
ઈંદ્ર પૂછે વીર કહે, બ્યાકરન નીપાયા, સા
મોહસે નિશાલ-પ્રશમે, સુહિ વીર પઢાયા સા. ૫
વરસી-દાન દેઈ ધીર, લેઈ મત મુઢાયા, સા.
સાલતલે ધ્યાન ધ્યાતે, ઘાતી ધન ખપાયા સા ૬
લહી અનંત જ્ઞાન આપ, રૂપ અગમગાયા, સા
જસ કહે હમ સોઈ વીર, જ્યોતિસુ જ્યોત મિલાયા સા ૭

[૩]

સિદ્ધારથના રે નહન વિનવુ, વિનતડી અવધાર,
ભવમહપમા રે નાટક નાચીયો,
હવે સુજ દાન દેવરાવ મિ ૧
વજ્ર રતન સુજ આપો તાતણ, જિમ નાવે રે સતાપ,
દાન દીયતા રે પ્રભુ કોસર કીસી ?

આપો પદવી રે આપ સિં ૨
ચરણ અઝૂઠે રે મેરુ ક પાવીયો, મોડયા સુરના રે માન,
અઠ ઠરમના રે અગડા છતવા,

દીધા વરસી રે દાન સિં ૩
શાસનનાયક શિવસુખદાયક, ત્રિચલાકુખે રતન,
સિદ્ધારથનો રે વશ દીપાવીયો,

પ્રભુણ તને ધન ધન સિં ૪

વાચકશેખર કીર્તિવિજય શુરુ, પામી તાસ પસાય;
 ધરમતણા એ જિત ચોવીશમા,
 વિનયવિજય શુણ ગાય. સિં

[૪]

જગપતિ તું તો દેવાધિદેવ, દાસનો દાસ છું તાહરો;
 જગપતિ તારક તું કીરતાર, મનરો મોહન પ્રભુ માહરો.૧
 જગપતિ તાહરે ભક્ત અનેક, માહરે એક જ તું ધણી;
 જગપતિ વીરમાં તું મહાવીર, મૂરતી તાહરી સ્નેહામણી ૨
 જગપતિ ત્રિશલારાણીનો તું તંત, ગંધારખંદરે ગાળ્યો;
 જગપતિ સિદ્ધારથકુલ શણુગાર, રાજરાજેશ્વર રાળ્યો.૩
 જગપતિ ભક્તોની ભાંગે તું ભીડ, પીડ પરાઈ પ્રભુ પારખે;
 જગપતિ તું પ્રભુ અગમઅપાર,

સમજ્યો ન બાંચે સુજ સારીખે. ૪

જગપતિ ખંભાચત જમ્બૂદ્વર સંઘ,

લગવંત ચોવીસમે ભેટીયો;

જગપતિ ઉદય નમે કર ભેડ, સત્તર નેવું સંઘ સમેટીયો. ૫

[૫]

વંદો વીર જિનેશ્વર રાયા, વર્ધમાન સુખદાયાળ;

શાસનનાયક જેહ કહાયા,

જગ જસવાદ સવાયાળ. વંદો ૦ ૧

[૧૩૯]

હરિલછત કચનવન કાયા, સિદ્ધારથ નૃપ તાયાણ,
સિદ્ધારથ થયા કર્મ ખપાયા,

ત્રિશલા રાણી માયાણ વદો ૨
લઘુ વયથી જોણે મેરુ ચલાયા, વીર વેતાલ હરાયાણ,
દુર્ધર મોહ જોહ છવીને,

જ્યોતિમે જ્યોતિ મિલાયાણ વદો ૩
જસ શાસનથી પટ દ્રવ્ય પાયા, સ્યાહવાહ સમજાયાણ;
અભિનવ નહનવનની છાયા,

દર્શન જ્ઞાન ઉપાયાણ વદો ૪
જસ વજ્ર છે ગૌતમરાયા, લખિધનિધાન મન ભાયાણ,
ન્યાયસાગર પ્રભુના ગુણ ગાયા,
સુજસ સુખોધ સવાયાણ વદો ૫

[૬]

(કાખાની દેશી)

તાર હો તાર પ્રભુ ! સુજ સેવક ભણી,
જગતમા જોટલો સુજસ લીજે,
દાસ અવગુણ ભર્યો બાણી પોતાતણે,
દયાનિધિ દીન પર દયા કિજે તા ૧
રાગદ્રેષે ભર્યો મોહ વૈરી નઠયો,

લોકની રીતિમા ઘણુચે રાતો,
ક્રોધ વશ ધમ ધમ્યો શુદ્ધગુણ નવિ રમ્યો,
ભમ્યો ભવમાહી હુ વિષયમાતો તા ૨

આદ્યુ આચરણ લોક ઉપચારથી,
 શાસ્ત્ર અભ્યાસ પણ કાંઈ કીધો;
 શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વલી આત્મ અવલંબ વિના,
 તેહવે કાર્ય તિહુ કે ન સીધો. તા૦ ૩

સ્વામી દરીશણ સમો, નિમિત્ત લહી નિર્મલો,
 જે ઉપાદાન એ શુચિ ન ધાર્યે;
 દોષ કે વસ્તુનો અહવા ઉધમ તણો,
 સ્વામી સેવા સહિ નીકટ લાર્યે. તા૦ ૪

સ્વામી શુણ આલખી સ્વામિને જે ભને,
 દરિશણ-શુદ્ધતા તેહ પામે;
 જ્ઞાન ચારિત્ર તપ વીર્ય ઉલ્લાસથી,
 કર્મ ઝીપી વસે મુક્તિ ધામે. તા૦ ૫

જગતવત્સલ મહાવીર જિનવર મુણી,
 ચિત્ત પ્રભુ ચરણને શરણ વાશ્યો;
 તારણે આપણ બિરુદ નિજ રાખવા,
 દાસની સેવના રખે જોશો. તા૦ ૬

વિનતિ માનજે શક્તિ એ આપજે,
 ભાવ સ્વાદ્વાદતા શુદ્ધ ભાસે;
 સાધી સાધક દશા સિદ્ધતા અનુભવિ,
 દેવચંદ્ર વિમલ પ્રભુતા પ્રકાશે. તા૦ ૭

ના રે પ્રભુ નહિ માનુ, નહિ માનુ હું અવરની આણુ,
 મારે તાહરુ વચન પ્રમાણુ, અવરને નહિ માનુ (એ ટેક)
 હરિ હરાદિક દેવ અનેરા, તે દીઠા જગમાય રે,
 લામિની બ્રમર બકુટિએ ભૂલ્યા, તે મુજને મુઠાય ના રે ૧
 કેઈક રાગી કેઈક દેખી, કેઈક લોભી દેવ રે,
 કેઈક મઠ માયાના ભરીયા, કેમ કરીએ તસ સેવ ના રે ૨
 મુદ્રાપણુ તેહમા નવિ હીસે, તુજ માંહિલી તલમાત્ર રે,
 જે દેખી હિલડુ નવિ રીઝે, શી કરવી તસ વાત ના રે ૩
 તું ગતિ તું મતિ તું મુજ પ્રીતમ, તું જીવજીવન આધાર રે,
 રાતદિવસ સ્વપ્નાંતર માંહિ, તું મારે નિરધાર ના રે ૪
 અવશ્યણુ સહુ ઉવેખીને પ્રભુ, સેવક કરી નિહાલ રે,
 જગબ ધવ એ વિનતિ મોરી, મારા જન્મમરણુ દુ ખ ટાળ
 ના રે ૫
 ચોવીશમા પ્રભુ ત્રિભુવન સ્વામી, સિદ્ધારથના નંદ રે,
 ત્રિશલાળના ન્હાનકીયા પ્રભુ, તુમ દીઠે અતિહિ આણુ
 ના રે ૬
 સુમતિવિજય કવિરાયનો રે, રામવિજય કર જોડ રે,
 બહુ ઉપકારી અરિહ તણ મારા, ભવોભવના બ ધ ડોડ
 ના રે ૭

ત્રિશલાદે ગોદ ખીલાવે છે. (ટેક)

વીરજિણુંદ જગત કિરપાલા; તેરાહિ દરથ સુહાવે છે.ત્રિ.૧
આ મેરા બહાલા ત્રિભુવનલાલા; હુમકે હુમકે ચલ આવે છે.ત્રિ.૨
પારણે પોઠયો ત્રિભુવન નાયક; ફિર ફિરકે કંઠ લગાવે છે ત્રિ.૩
આવો સખિ મુજ નંદન દેખો; જગત ઉઘોત કરાવે છે.ત્રિ.૪
આતમ અનુભવ રસકે હાતા; ચરનચરન તુમ જાવે છે.ત્રિ.૫

[૯]

(મોક્ષગામી ભવથી ઉગારજો—એ દેશી)

વીર અને જ્યારા લાગે છે. (ટૂંક)

મીઠું લાગે અને વીરજીનું મુખડું, મંગળમથ જયકાર રે વીર.૧
કોડા દેવોના રૂપથીય અધિકું; તેજતણા અંખાર રે વીર.૨
દયા ભરેલાં નયન ક્યોળાં, શાંતિતણા ભંડાર રે વીર.૩
દાડિમ હાંતો ને વાણી મધુરી; વરસે અમી ધોધમાર રે વીર.૪
એ મુખડા પર જાઉં ખલિહારી; પહોંચાડે ભવપાર રે વીર.૫
દેખતાં દરિશન આંખો ધરાય ના; હુયડે હુર્ષ અપાર રે વીર.૬
વીરનું એ મુખડું મળજો ભવોભવ; આશ કરું નિરધાર રે વીર.૭
ચારિત્રદર્શન મોક્ષના માર્ગે; છે મહાવીર આધાર રે વીર.૮

[૧૦]

(તરપત ખીતે દિન રેન—એ રાગ)

જપતે ખીતે દિન રે.....ન

નિશ્ચિન વીરજી તેરે ખિના હી, હોતા નહીં મુઝે ચેન;
વીતરાગી મુનિ જનકે જ્યારે, ધ્યાન ઘટાકે દૈવી સીતારે;

.. આવો જગાવો....જ્ઞાનકી ..જ્યોતિ... ..
 અલખ અલખ દેન, અલખ અલખ દેન જપતે ૧
 તું હી પ્રભુ મન મનકે સ્વામી, ત્રિશલાન દન મુક્તિગામી,
 ચારિત્ર દર્શન .. જ્ઞાનસે દેના ...
 અમર અમર વેણુ, અમર અમર વેણુ જપને ૨

[૧૧] ક્ષત્રિયકુડતીર્થ મહાવીરન્યામી-સ્તવન
 (રાગ-મોઢી મારી નાઠ વૃમ્હારે હાથે-એ દેગી)

મારુ-નાવ અડધું તોફાને, વીર સલાજળે રે, મારુ ૦ (ટક)
 કર્મકીચડ ભોગ પાની ખારા, રાગદ્વેષ નદી આશ્રવ નાલા;
 ભર્યો સસાર સમુદ્ર આ, વીરતા આપજો રે મારુ ૧
 ખોચુ આગમ દિશાયત્ર, જિનઆણા મુકાન ન તત્ર,
 નથી મુકાની મુચુરુછ, નાથ ઉગારજો રે મારુ ૨
 કપાય ઝુંડ ને કરવત ભારી, નવ નોઠપાય ખડકની ધારી,
 નાવતા ચૂરા થાયે, નાથ બચાવજો રે મારુ ૩
 તીવ્ર પ્રમાદની આધી ચડી છે, હવા પણ અવિરતિની બિડીછે,
 જાન બૂદ્યો ભગવાન ! યય દેખાડજો રે મારુ ૪
 તૂટ્યો છે કૂપ સમ્યગ્દર્શન, તૂટ્યા જ્ઞાન હલેસાના ઢઠ,
 ચારિત્ર સઠ ભેડે છે, બંહારે આપજો રે મારુ ૫
 ભિખણીસસે સત્યાગ્રી વર્ષે, પોષ વહિમાં સાતમ દિવસે,
 ક્ષત્રિયકુડપતિ વિનતિ આ, અવધારજો રે મારુ ૬
 મુક્તિ ઠમલ વિનય દિલ ધારી, ચારિત્રપદ સેવા સ્વીકારી,
 જ્ઞાન-ન્યાય સહ દર્શન, પાર ઉતારજો રે મારુ ૭

[૧૨] કલકતા શ્રી. મહાવીરસ્વામી :સ્તવન

અમે જઈને કે'શુ' વીર, તારી માને. (ટેક)

મુઠી મારીને નીચો નમાવ્યો;

તે હી હતો કાઈ ભીનેવાને. અમે ૧

પાંડયાને પાટલે બેઠો ચડીને;

એવો ઉછાંછલો સૌ કે માને. અમે ૨

બાવો બનીને ક્યારે કરે છે;

કે' ક' સંભારે એકી તાને. અમે ૩

ચન્દનખાલા કરે ભાવ રસાલા;

તને શોધે છે ગામે રાને. અમે ૪

આપું જગત ચકડોલે ચડ્યું છે;

મીઠાં વીણા-શા તારા ગાને. અમે ૫

જિનભુવનમાં પ્રેમે પેળ્યો;

અલગો અમોથી રહે શાને. અમે ૬

ચારિત્ર દર્શન પ્રીતિ પુરાણી;

તું તો હવે સંભારે શાને. અમે ૭

[૧૩] અમદાવાદ મહાવીરસ્વામી સ્તવન

(નાગરવેલીઓ રાપાવ-એ રાગ)

તારા ગુણો પ્રગટાવ, મારા નિર્ગુણ ભુવનમાં.

તેં વાર્ષિક દાન જ દીધું, વલી વિપ્રનું કામ જ કીધું;

એવું દાનત્વ વરતાવ.

મારા ૧

ચોવીશી સ્તવન

(રાગ-અનન્તરો)

(ધનવંટા ભૂવન રંગ છાયા નવખંડા પાસ જિન પાયા-એ દેશી)

ચોવીસ જિણુંદ જયકારા, પ્રભુ અધમ ઉદ્ધારણ કારા. (ટૅર)
 વૃષભ લંછન વૃષભ જિણુંદા, જિન અજિત અજિત ગુણવૃન્દા;
 સંભવ શમ રસ દાતારા, અભિનન્દન અભિવ્રત ચારા. ચો૦૧

સુમતિ સુમતિના દાતા, પ્રભુ પદ્મ પદ્મ પદ્મ રાતા;
 શુભ પાર્શ્વ સુપાર્શ્વ ઉદ્ધારા, પ્રભુ ચન્દ્ર ચન્દ્ર શિતધારા. ચો૦૨

સુવિધિ શિવ સુવિધિ દાખી, શીતલ શીતલ પદ સાખી;
 શ્રેયાંસ શ્રેય કરનારા, વાસુપૂજ્ય પૂજ્ય તપચારા. ચો૦૩

જિન વિમલ વિમલતા સોડે, શ્રી અનન્તઅનન્ત ગુણ મોડે;
 જિનધર્મ ધર્મ પતિ ખ્યારા, જિન શાંતિ શાંતિ કરનારા. ચો૦૪

કુંથુ કુસ્થાન નિવારે, જન અર ભવ-અરતિ વારે;
 જિન મહિ મહિ મહ મારા, મુનિસુવ્રત સુવ્રત ક્યારા. ચો૦૫

નમિનાથ નમે સુર ઇન્દ્રા, શુભ નેમ નેમ શિવ નન્દા;
 પારસ સમ પાર્શ્વ વિચારા, મહાવીર વીર પ્રભુ ખ્યારા. ચો૦૬

ચોવીસ જિણુંદ દિલકારા, વન્દન પૂજન ઉપચારા;
 ચારિત્ર ચરણ આધારા, જિન દર્શન ભવ નિસ્તારા. ચો૦૭

છૂટકે સ્તાવનો।

[૧૪૮]

[૧] મનોવેદના

[રાગ-આશાવરી]

પ્રભુ મેરે અઈસી આય ખની;
મનકી વ્યથા કુનપેં કહીએ, જાતો આપ ધની. પ્રભુ ૦ ૧
જનમમરણ જરા ચહ ગઈ લહે, વિલગી વિયત્તિ ધની;
તન મન નયન દુઃખ દેખત,

સુખ નવી એક કની. પ્રભુ ૦ ૨
ચિત્ત ફલઈ દુરજનકે ખયના, જૈસે અર અગની;
સજજન કોઈ નહિ જાકે આગે,

ખાત કહું અપની. પ્રભુ ૦ ૩
ચહ ગઈ ગમણુજમણુદુઃખ વારો, બિનતિ એસી સુની;
અવિચલ સંપદ જસકુ હીજે,

અપને દાસ લની. પ્રભુ ૦ ૪

[૨] પ્રભુ પ્રત્યે રાગ

[રાગ-સામેરી]

મેરે પ્રભુમું પ્રગટયો પૂરન રાગ (ટેક)
જિનશુનચંદકિરનમું ઉમગ્યો,

સહજ સમુદ્ર અથાગ. મેરે ૦ ૧
ધ્યાતા ધ્યેય ભયે દોઉ એકહુ, મિટયો સેદકો ભાગ;
કુલ બિહારી ચલે જખ સરિતા

તખ નહિ રહત તડાગ. મેરે ૦ ૨

પૂરન મન સળ પૂરન હીસે, નહિ દુવિધાઠો લાગ,
પાઉ ચલત પનહી જો પહિરે,

નહિ તસ કંટક લાગ મેરેં ૭

ભયો પ્રેમ લોકોત્તર જૂઠો, લોક બંધકો તાગ,
કહો કાઉ કછુ હમ તો ન રુચે,

છૂટી એક વીતરાગ મેરેં ૪

વાસત હે જિનશુન મુઝ દિલકું, જેસો સુરતરુ બાગ,
ઝોર વાસના લગે ન તાતે,

જસ કહે તું વડબાગ મેરેં ૫

[૭] ક્યુ હુ ભાજિ હુ ?

[મા-બાપ]

ક્યુ કર ભક્તિ કરુ પ્રભુ તેરી-ક્યું (ટેક)
કોધ લોભ મદ માન વિષયરસ,

છાંડન ગેલ ન મેરી ક્યું ૧

કર્મ નચાવે તિમહિ નાચત,

માયા વચ નટ ચેરી ક્યું ૨

દષ્ટિરાગ હદ બધન બાધ્યો,

નિકસન ન લહી સેરી ક્યું ૩

કરત પ્રશસા સળ મિલ અપની,

પરનિદા અધિકેરી ક્યું ૪

દહત માન જિન ભાવ ભગતિ બિન,

શિવગતિ હોત ન નેરી ક્યું ૫

[૧૫૦]

[૪] ત્વમેવ શરણું મમ

[રાગ-કાશી]

તો ખિનુ જોર ન જાયું, જિનંદરાય ! તો ૦ (ટીક)

મેં મેરો મન નિશ્ચય કીનો,

જોહમાં કછુ નહિ કાયું. જિનંદરાય ! તો ૦ ૧

તુમ ચરન-કમલ પર જમર-મન મેરો,

અનુભવ રસજર ચાખું;

‘અંતરંજ અમૃતરસ ચાખો,’

જોહ વચન મન સાચું. જિનંદરાય ! તો ૦ ૨

જસ પ્રભુ ધ્યાયો મહારસ પાયો,

અવર રસે નહિ રાયું;

અંતરંજ ફરસ્યો દરસન તેરો,

તુજ ગુણ-રસ સંપ માચું. જિનંદરાય ! તો ૦ ૩

[૫] પ્રભુને શરણે

[રાગ-ધન્યાશ્રી અથવા ગુજરી.]

જિન ! તેરે ચરનકી સરન થહું. (ટીક)

હૃદયકમલમેં ક્યાન ધરત હું, શિર તુજ આણુ વહું. જિન. ૧

તુજ સમ ખોલ્યો દેવ ખલકમેં, પેખ્યો નહીં કખહું;

તેરે ગુનકી જપું જપમાલા, અહનિશિ પાપ દહું. જિન. ૨

મેરે મનકી તુમ સખ જાનો, કયા મુખ ખહોત કહું;

કહે જસવિજય કરો યૂં સાહિબ,

જયું ભવ દુઃખ ન લહું. જિન. ૩

[૬] પ્રભુદર્શનથી પરમાનંદ

આજ આનંદ ભયો, પ્રભુકો દર્શન લહ્યો,
 રામ રામ સીતલ ભયો, પ્રભુ ચિત્ત આયો હે આ ૧
 મનહુ તે ધાર્યા તોહિ, ચલકે આયો મન મોહિ,
 ચરણ કમલ તેરો, મનમે ઠહરાયો હે આ ૨
 અકલ અશ્વી તુહિ, અકલ અમૂરતિ શુહિ,
 નીરખ નીરખ તેરો, સુમતિ શું મિલાયો હે આ. ૩
 સુમતિ સ્વરૂપ તેરો, રગ ભયો એક અનેરો,
 વાર્ધ રગ આત્મ પ્રદેશ, સુજશ રગાયો હે આ ૪

[૭] પ્રભુમયતા

જ્ઞાનાદિક શુણ્ણ તેરો, અનંત અપાર અનેરો,
 વાર્ધ દીરત સુન મેરો, હુ જથ ગાયો હે જ્ઞાના ૧
 તેરો જ્ઞાન તેરો ધ્યાન, તેરો નામ મેરો પ્રાણ,
 કારણ કારજ સિધ્યો, ધ્યાતા ધ્યેય ઠહરાયો હે જ્ઞાના ૨
 છૂટ જયો ભ્રમ મેરો, દર્શન પાયો મે તેરો,
 અણુ કમલ તેરો, સુજશ રગાયો હે જ્ઞાના ૩

[૮] શ્રી જિનેન્દ્ર સ્તવન

અકલ સમતા મુરલતાનો, તુહિ અનોપમ કદ રે,
 તુ કૃપાસ્ય કન્ક કુલો, તુહિ જિણુદ મુળીદ રે. ૧

પ્રભુ તુંહિ તુંહિ તુંહિ તુંહિ, તુંહિ ધરતા ધ્યાન રે;
 તુજ સ્વરૂપી જે થયા તેણે, લહ્યું તાહરું તાન રે. પ્ર. ૨
 તુંહિ અલગો ભવથકી પણ, ભવિક તાહરે નામ રે;
 પાર ભવનો તેહ પામે, એહિ અચરિજ ઠામ રે. પ્ર. ૩
 જન્મ પાવન આજ માહરો, નિરખીયો તુજ નૂર રે;
 ભવોભવ અનુમોદના જે, હુઓ આપ હજૂર રે. પ્ર. ૪
 એહ માહરો અખય આતમ, અસંખ્યાત પ્રદેશ રે;
 તાહરા શુણુ છે અનંતા, કેમ કરું તાસ નિવેશ રે. પ્ર. ૫
 એક એક પ્રદેશ તાહરે, શુણુ અનંતનો વાસ રે;
 એમ કરતાં સહજ મિલત, હુવો જ્ઞાન પ્રકાશ રે. પ્ર. ૬
 ધ્યાન ધ્યાતા ધ્યેય એકી-ભાવ હોય એમ રે;
 એમ કરતાં સેવ્ય સેવક ભાવ હોય દોમ રે. પ્ર. ૭
 શુદ્ધ સેવા તાહરી જે, હોય અચલ સ્વભાવ રે;
 જ્ઞાનવિમલ સૂરીંદ પ્રભુતા, હોય સુજસ જમાવ રે. પ્ર. ૮

[૯] પુરાણી સ્મૃતિ

જિણુંદા ! વે દિન કયું ન સંભારે; જિં (ટેક)
 સાહિબ તુમ્હ હમ સમય અનંતો, એકઠા ઇશ્વે સંસારે. જિં૦૧
 આપ અજર અમર હોઈ બેઠે, સેવક કરીય કિનારે;
 મ્હોટા જેહ કરે તે છાજે, તિહાં કુણુ તુમ્હને વારે. જિં૦૨
 ત્રિભુવન ઠકુરાઈ અખ પાઈ, કહો તુમ્હહો કુણુ સારે;
 આપ ઉદાસ ભાવમેં આયિ, હાસકું કયું ન સુધારે. જિં૦૩

તુહિ તુહિ તુહિ તુહિ, તુહિ જે ચિત્ત ધારે,
 યાહિ હેતુ જે આપસ્વભાવે, ભવજલ પાર ઉતારે જિંઠ
 જ્ઞાનવિમલ શુભ પરમાનંદે, સકલ સમીહિત સારે,
 બાહ્ય અભ્યંતર ઇતિ ઉપદ્રવ, અરિયણ દૂર નિવારે જિંઠ

[૧૦] શ્રી જિન-સ્તવન

મનમા આવજો રે, નાથ હું થયો આજ સનાથ મનં
 જય જિનેશ નિરજણો, ભજણો ભવદુખ રાથ,
 રજણો સર્વિ ભવિ ચિત્તનો, મજણો પાપનો નાથ મનં
 આદિ બ્રહ્મ અતુલ્યમ તુ, અબ્રહ્મ કીધા દૂર,
 ભવબ્રમ સર્વિ ભાણ ગયા, તુહિ ચિદાનંદ સનૂર મનં
 વીતરાગ ભાવ ન આવહી, જિહા લગી મુજને કેવ;
 તિહાં લગે તુમ પદકમલની, એવના રહેજો એ ટેવ મનં
 યદ્યપિ તુમે અતુલ્યભલી, યથવાદ એમ કહેવાય,
 પણ કમજે જ્ઞાવ્યા મુજ મને, તે સહજથી ન જવાય મનં
 મન મનાવ્યા વિણુ માહરુ, કેમ બધનથી છુટાય,
 મનવાહિત હેતા યદાં કાર્ષ, પાલવડો ન ગદાય મનં
 હઠ બાલનો હોય આકરો, તે તો લહો છો જિનરાજ,
 ગાણે કહાવે શુ હોવે, ગિરુજા ગરીબ નિવાજ મનં
 જ્ઞાનવિમલ શુભથી લહો, સર્વિ ભવિક મનના ભાવ,
 તો અશ્વય મુખ લાભ દીયો, જિમ હોવે સજસ જમાવ મનં

[૧૧] જિન સ્તવન

પ્રભુ તેરો મોહન હૈ મુખ મટકો.
 નીરખી નીરખી અતિ હરખિત હોવે, અનુભવ મેરે ઘટકો. પ્ર૦
 સહજ સુભગતા સમતા કેરી, એહિ જ ચરણકો ચટકો;
 હરિસન જ્ઞાન અક્ષય ગુણનિધિ, તુમ દીઓ પ્રેમેતસ કટકો. પ્ર૦
 શુદ્ધ સુવાસન સુરસિ સમીરે, મિથ્યા મત રજ ઝટકો;
 હંસ પ્રપંચ જોર જિમ ન હોય, પટકકે મોહ ન ટકો. પ્રભુ૦
 ધર્મ સંન્યાસ યોગ શિરપાગે. ખંધત પરજય પટકો,
 દર્શન ચક્રે કર્મ નૃપતિ શુ. કરત સદા રણ રટકો. પ્રભુ૦
 વીતરાગતા દિલમે ઉલ્લસત, નહીં અવર ખલ ખટકો;
 પૂરવ સંચિત પાતક જાતક, અમથી દૂરે સટકો. પ્રભુ૦
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ ધ્યાન પસાયે, લવેલવે લવી નવી ભટકો;
 આર્ષ મિલે જ્યુ એકીભાવે, શિવસુંદરીકો લટકો. પ્રભુ૦

[૧૨] જિનેંદ્ર સ્તવન

(રાગ-વિભાજ : તાલ-ત્રિતાલ)

જિનંદા ! તેરે નયનોમેં કયા હૈ તમાશા ? (ટેક)

રાગ નહીં હૈ, રંગ નહીં હૈ; તો ભી લગા મમ આસા. જિ. ૧
 કામ વિકાર કટાક્ષે ન્યારા; કરત હ શાંતિ પ્રકાશા. જિ. ૨
 નૈનાં ખ્યાલી અમૃત પીના; તો ભી રહા મૈં ખ્યાસા. જિ. ૩
 નૈનાં નૈનાંસે મત્રી જમાકર; પૂરે લવિક મન આશા. જિ. ૪
 ચારિત્રદર્શન ધ્યાનમેં લીના, કરત શ્રીચરનોમેં વાસા. જિ. ૫

શ્રી સીમધર જિનના રતવનો

પુખ્તલવઈ વિજયે જયો રે, નયરી પુઠરીગિરી સાર,

શ્રી સીમધર સાહિબા રે, રાય એયાશ કુમાર.

જિણુદરાય ! ધરજો ધર્મ રમેહ ૧

મોટા નાના અતરો રે, ગિરુઆ નવિ હાખત,
શશિદરિસન સાયર વધે રે,

ઢેરવ-વન વિકસત જિણુદ૦ ૨

ઠામ કુઠામ નવિ લેખવે રે, જગ વરસત જલધાર,
ઠર દોય કુસુમે વાસિયે રે,

છાયા સવિ આધાર જિણુદ૦ ૩

રાયે ને રક સરીખા ગણે રે, લલોતે ચશી સૂર,
ગગાજળ તે બિહુ તણા રે,

તાપ ઠરે સવિ દૂર જિણુદ૦ ૪

સરીખા સહુને તારવા રે, તિમ તુમે છો મહારાજ,
સુજશું અતર કિમ ઠરો રે,

બાહ્યા ગદ્યાની લાજ જિણુદ૦ ૫

સુખ કેળી ટીલુ ઠરે રે, તે નવિ હોય પ્રમાણ,
સુજશે માને સવિ તણો રે,

સાહિબ તેહ સુબાણુ જિણુદ૦ ૬

વૃષભ લછન માતા સત્યકી રે, નદન કુદમણી ઠત,
વાગ્યદે યશ એમ વિનવે રે,

ભવમજન ભગવત જિણુદ૦ ૭

[૨]

તારી મૂરતિએ મન મોહ્યું રે, મનના મોહનીયા;
 તારી સૂરતિએ જગ સોહ્યું રે, જગના જીવનીયા.
 તુમ જોતાં સર્વ દુરમતિ વિસરી, દિન રાતડી નવી જાણી;
 પ્રભુ ગુણ ગણ સાંકળશું બાંધ્યું,

અંચલ ચિતડું તાણી રે. મન ૦ ૧

થડેલાં તો એક કેવલ હરણે, હેજળું થઈ હળિયો;
 ગુણ જાણીને રૂપે મિલીઓ,

અભ્યંતર જર્મ ભળિઓ રે. મન ૦ ૨

લીતરાગ ઈમ જસ નિસુણીને, રાગી રાગ કરેહ;
 આપ અરૂપી રાગ નિમિત્તે

દાસ અરૂપ ધરેહ રે. મન ૦ ૩

શ્રી સીમંધર તું જગબંધુ, સુંદર તાહરી વાણી;
 મંદર બૂધર અધિક ધીરજ ધર,

વંદે તે ધન્ય પ્રાણી રે. મન ૦ ૪

શ્રી શ્રેયાંસ નરેસર નંદન, અંદન શીતલ વાણી;
 સત્યકી માતા વૃષભ લાંછન પ્રભુ,

જ્ઞાનવિમલ ગુણ ખાણી રે. મન ૦ ૫

[૩]

સુણો અંદાજી! સીમંધર પરમાત્મ પાસે જાજે;
 મુજ વિનતડી પ્રેમ ધરીને એણી પેરે તુમે સંભળાવજો.
 જે ત્રણ જીવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠ ઈન્દ્ર પાયક છે;
 જાણુ દરિસણુ જેહને ખાયક છે.

સુણો ૦ ૧

જેની કંચનવરણી કાયા છે, જસ ધોરી લછન પાયા છે;
 પુઠરીગિરિ નગરીનો રાયા છે સુણો ૦ ૨
 ખારપર્ષદામાંહી ગિરાજે છે, જસ ચોત્રીશ અતિશય છાજે છે,
 શુણ પાંત્રીશ વાણીયે ગાજે છે સુણો ૦ ૩
 લવિજનને જે પડિગોહે છે, તુમ અધિક શીતલ શુણ સોહે છે,
 રૂપ દેખી લવિજન મોહે છે સુણો ૦ ૪
 તુમ સેવા કરવા રસિયો છુ, પણ ભરતમા દૂરે વસિયો છુ;
 મહા મોહરાય કર ફસિયો છુ સુણો ૦ ૫
 પણ સાહિબ ચિત્તમા ધરિયો છે,
 તુમ આણખડગ કર શ્રદિયો છે,
 તો કાઈક સુજથી ઠરિયો છે સુણો ૦ ૬
 જિન ઉત્તમ પૂઠ હવે પૂરો, કહે પદ્મવિજય થાઉ શૂરો;
 તો વાધે સુજ મન અતિ નૂરો સુણો ૦ ૭

[૪]

શ્રી સીમધર સ્વામી માહરા, અવર નહી જગનાથ,
 મારે આગણીએ આબો દુદ્યો, કોણુ બરે રે બાવળ દેરી બાવ રે
 સલુણા દેવ! સ્વામી સીમધરદેવ (૧૬)
 કોઈ મળે રે જલિહારીનો સાથ રે. સલુણા ૦ ૧
 મે બાણ્યુ હું આર્જુ તુમ પાસે, વિષમ વિષમ પદ દર,
 આડા હુગર ને દરિયા ઘણા,
 વચમા નહીઓ આવે ભરપૂર રે સલુણા ૦ ૨

આડા સાયર રે જળે ભર્યા, લગ્નમાં મેરુ હોય;
 કોશ કૈર્ધકને આંતરે,
 ત્યાં કને આવી શકે નહીં કોય રે. સલુણાં ૩
 મુઝ હૈયું રે સંશય ભર્યું, કોની આગળ કહું વાત;
 એક વાર જિનજી ને મળે,
 જોઈ જોઈ જોઈ રે વંદન કેરી વાટ રે. સલુણાં ૪
 કોઈ કહે સ્વામીજી આવીયા, આલું લાખ પસાય;
 જીલ ઘડાવું સોના તણી,
 એહના દુધડે પખાલું હું પાય રે. સલુણાં ૫
 સ્વામીજી સ્વપ્નામાં પેખિયા, હયડે હરખ ન માય;
 વાચક ગુણસુંદર એમ લણે;
 મુઝને ભેટયા સીમંધર રાય રે. સલુણાં ૬

[૫]

(સરોદા કહાં બૂલ આયે-એ રાગ)

આવો સ્વામી આવો, સીમંધર સ્વામી આવો. (ટેક)
 દુષમ કાળમાં આ ભરતમાં, મહાઅંધાર છવાયો;
 તેને દૂર કરવાને દીપક, સમકિતનો પ્રજટાવો. સીં ૧
 કેવળજ્ઞાની અવધિજ્ઞાની, શ્રુતજ્ઞાનીનો અભાવો;
 શે જીવોની શંકા ભાગે, હવે દયા દિલ લાવો. સીં ૨
 અન્ધ મત વાડાવાડી પક્ષો, એમ વધ્યો ચકાવો;
 એ શાસનને કોણ સુધારે, આવી દિશા ખતલાવો. સીં ૩

દાન દુકાળે આપે દાની, તેહિ જ જગમાં આવો,
 દુખિયા ભરતમાં આપ પધારી, શાંતિ પાઠ પઢાવો સીં ૪
 કલ્પતરુ ચિતામણિ સમ હો, એ સાચો જો દાવો,
 અમ અતરની આશા પૂરો, વાર હવે ન લગાવો સીં ૫
 ચારિત્રદર્શન શિવના પથે, સ્વામી સાચો વોળાવો,
 કર્મકથાયની ઝાડી વટાવી, સાચો પથ જતાવો સીં ૬

[૬]

(જો પખિયા રે એ-રાગ)

જો ચંદ્રમા રે ચંદ્રમા (૨) તું જાને મહાવિદેહ દેશ,
 જઈ કહેજે જઈ કહેજે, તું મારો સદેશ જો (ટીક)

એટલું કહેજે સીમધરસ્વામને,

જપુ અહોનિશ તારા જ નામને,

વસતુ નહીં લવલેશ જઈ કહેજે ૧

ઉરમા ઉભરાય છે તાગી પ્રીતલક્ષી,

લળીલળી કરુ હું એક જ વિનતડી,

ચરણોમાં રાખો દ મેથ જઈ કહેજે ૨

લલ જમની આધીમા ભૂલો પડ્યો છું,

મમતા ને મોહમાં માચી રહ્યો છું,

પયડો જતાવી ને મોહથી છોડાવી,

છોડાવો રાગ ને દેષ જઈ કહેજે ૩

એક જ તું છે પ્રભુ મારા જીવનમાં,
 તારી ભૂતિ રમે મનમાં નયનમાં;
 ચારિત્રદર્શનની અરજી સુષીને,
 તારો ઉગારો જિનેશ ! જર્ઘ કહેજે ૦ ૪

[૭] શ્રી. દેવજશા જિન—સ્તવન.

દેવજશા દરિસણુ કરો, વિઘટે મોહ વિભાવ લાલ રે;
 પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવતા, આનંદ લહરી દાવ લાલરે. દે. ૧
 સ્વામી વસો પુષ્કર વરે, જંબુ ભરતે દાસ લાલ રે;
 ક્ષેત્ર વિભેદ ઘણો પડયો, કિમ પહોંચે ઉદ્ધાસ લાલ રે. દે. ૨
 હોવત જો તનુ પાંખડી, આવત નાથ હજુર લાલ રે;
 જો હોતી ચિત્ત આંખડી દેખત નિત્ય પ્રભુ નૂર લાલ રે. દે. ૩
 શાસનભક્ત જે સુરવરા, વિનવું શીષ નમાય લાલ રે.
 કૃપા કરો મુજ ઉપરે, તો જિન વંદન થાય લાલ રે. દે. ૪
 પૂછું પૂર્વ વિરાધના, શી કીધી ઈચ્છા જીવ લાલ રે;
 અવિરતિ મોહ ટલે નહીં, દીઠે આગમ દીવ લાલ રે. દે. ૫
 આતમ શુભ સ્વભાવને, ઓધન શોધન કાજ લાલ રે;
 રતનત્રયી પ્રાપ્તિ તણો, હેતુ કહો મહારાજ લાલ રે. દે. ૬
 તુજ સરિખો સાહિબ મિલ્યો, ભાંજે ભવબ્રમ ટેવ લાલ રે;
 પુષ્ટાલંબન પ્રભુ લહિ, કોણુ કરે પર સેવ લાલ રે. દે. ૭
 દીનદયાળ કૃપાલુઓ, નાથ ભવિક આધાર લાલ રે;
 દેવચંદ્ર જિન સેવના, પરમામૃત સુખકાર લાલ રે. દે. ૮

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન

સિદ્ધાચલ ગિરિ ભેટ્યા રે, ધન્ય લાગ્ય હમારા
 એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો, કહેનાં ન આવે પારા,
 રાયણુરુખ સમોસર્યા સ્વામી, પૂર્વ નવાણું વારા રે ધન્ય૦ ૧
 મૂલનાયક શ્રી આદિ જિનેશ્વર, ચઉમુખ પ્રતિમા ચારા,
 અષ્ટદ્રવ્યશુ પૂજે ભાવે, સમકિતમૂલ આધારા રે ધન્ય૦ ૨
 ભાવ ભક્તિશુ પ્રભુગુણ ગાતા, જપના જન્મ મુધારા,
 યાત્રા કરી ભવિજન શુભ ભાવે,

નરક તિર્યચગતિ વારા રે ધન્ય૦ ૩
 દૂર દેશાતરથી હું આવ્યો, શ્રવણે મુણી ગુણ તારા,
 પતિતઉદ્ધારણ બિરુદ તમારુ,

એ તીરથ જગ સારા રે ધન્ય૦ ૪
 સવત અઢાર ત્યાસી માસ અષાઢા, વહિ આઠમસોમવારા,
 પ્રભુજીકે ચરણપ્રતાપકે સધમે,

ખિમારતન પ્રભુ પ્યારા રે. ધન્ય૦ ૫

[૨]

વિમલાચલ નિતુ વહિએ, દીજે એકનો સેવા,
 માનુ હાથ એ ધર્મનો, શિવતરુ ફલ લેવા. વિ૦ ૧
 દેવજીવલ જિનગૃહમંડલી, તિહા દીપે ઉત્તગા,
 માનુ હિમગિરિ-વિભ્રમે, આર્ષ અબર ગગા. વિ૦ ૨
 દોર્ધ અનેરુ જમ નહિ, એ તીરથ તોલે,
 એમ ધીમુખ હરિ આગલે, ઓસીમધર બોલે વિ૦ ૩

જે સઘળાં તીરથ કહ્યાં, યાત્રા ક્રૂણ કહીએ;
તેહથી એ ગિરિ ભેટતાં, ચત-ગણું ક્રૂણ લહીએ. વિં ૪
જનમ સફલ હોય તેહનો, જે એ ગિરિવર વંદે;
સુજસવિજય સંપદ લહે, તે નર ચિર નં વં ૫

[૩]

સિદ્ધાચલનો વાસી ખ્યારો લાગે, મોરા રાજીંદા.
ઈશ્વરે કુંગરીયામાં ઝીણી ઝીણી કોરણી;
ઉપર શિખર ખિરાજે. મોં સિં ૧
કાને કુંડલ માથે સુગટ ખિરાજે;
ખાંહે ખાનુખંધ છાજે. મોં સિં ૨
ઓસુખ જિંખ અનોપમ છાજે;
અહ્લુત દીકે દુઃખ લાંજે. મોં સિં ૩
ચુવા ચાંદન ચોર અગરબા;
કેસર તિલક વિરાજે. મોં સિં ૪
ઈશ્વર ગિરિ સાધુ અનંતા સિદ્ધા;
કહેતાં પાર ન આવે. મોં સિં ૫
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ એણી પેરે ખાલે;
આ ભવ પાર ઉતારો. મોં સિં ૬

[૪]

શ્રી રે સિદ્ધાચલ ભેટવા, સુજ મન અધિક ઉમાહો;
ઋષભાનિષ્કુંદ પૂજા કરી, લીજે ભવતણો લાહો. શ્રી. રં ૧

મહિમય મૂરતિ શ્રી ઋષભની, નિપાઈ અભિરામ,
ભવન કરાવ્યાં કનકના, રાખ્યાં ભરતે નામ શ્રી રે૦ ૨
નેમિ વિના ત્રેવીંચ પ્રભુ, આઘ્યા સિદ્ધક્ષેત્ર બાણી,
શેત્રુબ સમું તીરથ નહિ,

બોલ્યા સીમંધર વાણી શ્રી રે૦ ૩
પૂરવ નવાણુ સમોસર્પા, સ્વામી શ્રી ઋષભ જિણુદ,
રામ પાંઠવ યુગતે ગયા, પામ્યા પરમાનંદ શ્રી રે૦ ૪
પૂરવ પુન્ય પસાડલે, પુઠરીકગિરિ પાયો,
દાનિવિજય હરખે કરી,

શ્રી સિદ્ધાચલ ગાયો. શ્રી રે૦ ૫

[૫]

મારુ મન મોહું રે શ્રી સિદ્ધાચલે રે દેખીને હરખિત થાય,
વિધિથુ ઠીંગ રે બના એહની રે,

ભવભવનાં દુઃખ બાય. મારુ૦ ૧
પાંચમે આરે રે પાવન બારણે રે, એ સમુ તીરથ ન કાય,
મોટો મહિમા રે જગમા એહનો રે,

આ ભરતે ઈર્ષા નોય. મારુ૦ ૨,
ઈણ ગિરિ આઘ્યા રે જિનવર ગણધરા રે,

સિધ્યા સાધુ અનંત,
કઠિન કરમ પણ ઈણ ગિરિ ફરસતા રે,
દોયે કરમ નિર્ધાત. મારુ૦ ૩

જૈનધરમ તે સાચો બાણીએ રે, માનવ તીરથ એ સ્તંભ;
મુરનર કિન્નર નૃપ વિદ્યાધરા રે,

કરતા નાટારંભ. મારું ૦ ૪

ધનધન દહાડો રે ધન વેળા ઘડી રે, ધરીયે હૃદય મોહાર;
જ્ઞાન વિમલસૂર ગુણ એહના ઘણા રે,

કહેતાં નાવે પાર. મારું ૦ ૫

[૬]

વિમલગિરિ કયું ન લયે હમ મોર. (ટંક)

સિદ્ધવડ રાયણ રૂખડી શાખા, ઝુલત કરત ઝંકાર. વિં ૧

આવત સંઘ રચાવત અંગિયા, ગાવત ગુણ ધમધોર;

હમભી છત્ર કલા કરી નિરખત; કટને કર્મ કઠોર વિં ૨

મૂરત દેખ સદા મન હરણે, જૈસે ચંદ ચકોર;

શ્રી રિપહેસરદાસ તિહારો, અરજ કરત કરજોર. વિં ૩

[૭]

વિમલગિરિ વિમલતા સમરીયે, કર્મલલલ નયનજગદીશ રે;

ત્રિભુવન દીપક દીપતો, જિહાં જયો શ્રી યુગાદીશ રે. વિ. ૧

પાપના તાપ સવિ ઉપશમે, પ્રહસમે સમરતાં નામ રે;

પૂજતાં પાય શ્રી ઋષભનાં, સંપજે વંછિત કામ રે. વિ. ૨

ઋદ્ધિ રાણિમ ઘણી ધર મિલે, પયતલે કનકની કોડી રે;

નાભિ નરનાથ સુત સમરણે, ઈમ બાણે વિનય કર જોડી રે.

વિ. ૩

(રાગ-પાર્શ્વ પ્રભુ ભવથી ઉતારજો.)

ખ્યારુ શત્રુ જયતીરથ તારુ, તીરથમા સિરહાર રે,
 મારુ મન મોહી રહુ છે ૧
 દાદા આદીશ્વર મોહિની મૂરત, શત્રુ જય શણુમાર રે, મા ૨
 નવા આદીશ્વર સહસ્રકૂટ છે, અષ્ટાપદ અવતાર રે મા ૩
 રાયણના પગલાને નમિની નેણી, વળી પુઠરીક ગણધાર રે, મા ૪
 દથેન કરતા દિલડુ ધરાય ના, લાગે ન થાક લગાર રે, મા ૫
 ત્રણેય લોકમા મોટુ છે તીરથ, પહોચાડે ભવપાર રે મા ૬
 નીચે ઊતરવા મનડુ ન માને, આખે આસુની ધાર રે મા ૭
 ફરીફરી એ ગિરિ સભારુ, પ્રણમુ સાજ ને સવાર રે મા ૮
 ચારિત્ર દર્શન મોક્ષનો ખાગ છે શત્રુ જય પુરખહાર રે મા ૯

[સરોદ કહાં જૂવ આયે-એ રાગ]

શત્રુ જય ગિરિ લેટયા, ધન્ય ભાગ્ય અમારા,
 વિમલાચલ ગિરિ લેટયા, ધન્ય ભાગ્ય અમારા
 આદીશ્વર પ્રભુ અહી પધાર્યા, પૂર્વ નવાણુ વારા,
 સમેસયો ત્રેનીશ જિનેશ્વર, નેમ રહ્યા ગિરનારા ૧
 પુઠરીક ગણધર અલખેલા, પાંચ કોઠ પરિવારા,
 ચૈત્રી પૂનમે મોક્ષને પામે, પુઠરીક ગિરિ ખ્યારા ૨
 વીચ કોઠશુ પાઠવ મિધ્યા, કરે શિવપુરમાં ઉતારા,
 ત્રણ કોઠશુ રામની મુક્તિ, ચદશેખર ઉદ્ધારા ૩

સીમંધર સ્વામી કરમાવે, મહિમા મોટો અપારા;
 ત્રણે લોકમાં શત્રુંજય છે, લવિને એક આધારા. ધ. ૪
 કર્મ કષાયને પ્રશાંત કરવા, વિમળ વિમળ જલધારા;
 શિવસુંદરીને વરવા કાળે, ગિરિ મંડપ નિરધારા. ધ. ૫
 ગિરિરાજનાં દર્શન કરતાં, હોય સફળ અવતારા;
 ઠગલે ઠગલે કર્મ હણીને, કરીએ લવનિસ્તારા ધ. ૬
 ચૈત્રી પૂનમ વિક્રમ સંવત, બે ઓછા બે હજારા;
 આદિત્ર-દર્શન મહાતીરથ છે, શત્રુંજય જયકારા. ધ. ૭

[૧૦]

[તમે થોડા થોડા માઓ વરણાગી-એ રાગ]

તમે ધીમે ધીમે ઝઢો સિદ્ધિગિરિ, હો ભાઈ તમે
 છ રી પાળી ચઢો સિદ્ધિગિરિ, હો ભાઈ તમે
 આધિ ઉપાધિને ઘરમાં છોડી જાણે,
 ટપાલ તાર તેણ મંદિરે બૂલી જાણે;

તણ સંતાપ થોડો દિલગિરિ. હો ૧
 ધરો સાત શુદ્ધિ છોડો કુબુદ્ધિ,
 હળી મળીને કરો વાતસલ્ય વૃદ્ધિ;

કરો સ્વાર્થ માયાની ક્ષનાગિરિ. હો ૨
 મોજશોખ ટાપટીપ સાથમાં ન લાવજો,
 આચાર વિચારનો વિવેક દિલ લાવજો;

પ્રભુલક્ષિતની લેજો ફકીરી. હો ૩

આદીશ્વર દાદાની જે જે ગળવો,

આરિત્રદર્શન લાવના ભાવો,

શિવ સુદરી આવે ધીરી ધીરી હો ૪

[૧૧] શ્રી. રાયણ પગલાણ રતવન

નીલુડી રાયણ તરુતણે મુણ સુદરી,

પીલુડા પ્રભુના પાય રે ગુણ મજરી,

ઉજ્જવલ ધ્યાને ધ્યાઈએ ગુણ સુદરી,

એહિ જ સુહિત ઉપાય રે ગુણ મજરી ૧

શીતળ છાયાએ બેસીએ મુણ સુદરી,

રાતડો કરી મન રગ રે ગુણ મજરી,

પૂજીએ સોવન કૂલડે મુણ સુદરી,

જેમ હોય પાવન અગ રે ગુણ મજરી ૨

ખીર ઝરે જેહ ઉપરે મુણ સુદરી,

નેહ ધરીને એહ રે ગુણ મજરી,

ત્રીજે ભવે તે શિવ લહે મુણ સુદરી,

ચાયે નિર્મળ દેહ રે ગુણ મજરી ૩

પ્રીત ધરી પ્રદક્ષિણા મુણ સુદરી

દીએ એહને જે સાર રે ગુણ મજરી,

અભય પ્રીતિ હોય જેહને મુણ સુદરી,

ભવભવ તુમ આધાર રે ગુણ મજરી ૪

કુસુમ પત્ર ફળ મંજરે સુણ સુંદરી,
 શાખા થડ ને મૂળ રે ગુણ મંજરી;
 દેવતાના વાસાય છે સુણ સુંદરી,
 તીરથને અનુકૂળ રે ગુણ મંજરી. ૫
 તીરથ ધ્યાન ધરો મુદા સુણ સુંદરી,
 સેવા એહની છાંય રે ગુણ મંજરી;
 જ્ઞાનવિમલ ગુણ બાળિયો સુણ સુંદરી,
 શત્રુજય માહાત્મ્યમાંહી રે ગુણ મંજરી. ૬

[૧૨] શ્રી. પુંડરીકસ્વામીનું સ્તવન

એક દિન પુંડરીક ગણધરુ રે લાલ,
 પૂછે શ્રી આદિ ત્રિણંદ સુખદારી રે;
 કહીયે તે લવજલ ઊતરી રે લાલ,
 પામીશ પરમાનંદ લવ વારી રે. ઐ૦ ૧
 કહે જિન ઈણ ગિરિ પામશે રે લાલ,
 જ્ઞાન અને નિરવાણ જયકારી રે;
 તીરથ મહિમા વાધશે રે લાલ,
 અધિક અધિક મંડાણ નિરધારી રે. ઐ૦ ૨
 ઈશ નિસુણ્ણને ઈહાં આવીયા રે લાલ,
 ઘાતી ઠરમ કર્યાં દૂર તમ વારી રે;
 પંચ કોટી મુનિ પરિવરો રે લાલ,
 હુઆ સિદ્ધિ હજુર લવ વારી રે. ઐ૦ ૩

ચૈત્રી પૂનમ દિન કીજીએ રે લાલ,
 પૂજા વિવિધ પ્રકાર દિલ ધારી રે,
 ફળ પ્રદક્ષિણા ઠાઉંસગ્ગા રે લાલ,
 લોગસ્સ શુધ નમુસ્કાર નરનારી રે એં ૪
 હથ વીથ ત્રીથ ચાલીથ ભલા રે લાલ,
 પચાસ પુખની માળ અતિ સારી રે,
 નરભવ લાહો લીજીએ રે લાલ,
 જેમ હોય જ્ઞાન વિચાર મનોહારી રે એં ૫

[૧૩] શ્રી સિદ્ધચક્ર સ્તવન

[નમો રે નમો શ્રી ગેત્રુ ન ગિરિવર-એ દેશી]

સકલ સુરામુર વધ નમીજે, શ્રીસિદ્ધચક્ર પ્રધાન રે,
 ઈહલવ પરભવ શિવસુખ કારણ, વારણ કમં વિતાન રે સં૧
 પ્રથમ પદે અરિહંત નમીજે, ચાર અતિશયવત રે,
 પ્રતિહારજ આઠની શોભા, બાર ગુણે ભગવત રે સં૨
 આઠ કરમને નાશે જિનવર, આઠ ગુણે અગટાય રે,
 એહવા સિદ્ધ પ્રભુને નમતા, દુરિત સકલ દૂર ભાય રે સં૩
 આચારજ પ્રભુમો પદ ત્રીજે, ગુણ છત્રીસ સુહાય રે,
 પાઠક પદ ચોથુ નિત પ્રણમું, ગુણ પચવીસ કહાય રે સં૪
 સત્તાવીસ ગુણે કરી સાધુ, દુષ્ટ કરમ ભવ છોડે રે,
 ચાર સદ્ગુણ આદે સહસ્રક, લેહે દરિયણુ હીપે રે સં૫
 સાતમે નાણુ નમો ભવી ભાવે, ભક્તિ કરી શુભ મત્ત રે,
 પાંચ દશા મૂલ લેહ જ ચારુ, ઉત્તર એકાવત્ત રે સં૬

સંયમ સત્તર પ્રકારે આરાધ્યો, નવમે પદ તપ સાર રે;
 તે તપ બારે ભેદે વખાણ્યો, અવિચલ પદ દાતાર રે. સ૦૭
 એ નવપદમાં આતમા રે, નિજ આતમમાં એહ રે;
 મયણા ને શ્રીપાલે આરાધ્યો, નવમે ભવે શિવગેહ રે. સ૦૮
 પાંચ ગુણિમાં ગુણ રહ્યા રે, ગુણી સેવે ગુણ હોય રે.
 ધ્યેય ને ધ્યાતા ધ્યાનથી જાણો, ભેદ રહ્યો નવિ કોય રે. સ૦૯
 ઈશ નવ પદ ને ધ્યાવે પ્રાણી, તે શુભવિજય વરંત રે;
 વીર કહે સુણુ શ્રેણિક તે નર, સિદ્ધિવધુ-વર-કંત રે. સ૦૧૦

[૧૪] શ્રી. સિદ્ધસ્તવન

[રામ માલકોશ : પ્રભુ ! તું હી તું હી]

કરો શુદ્ધ સોહં શુદ્ધ સોહં, શુદ્ધ સોહં' બપ રે;
 અભેદ ભાવે આતમા, પરમાત્મરૂપ પ્રકાશ રે. (ટંક)
 શુદ્ધ કેવલ જ્ઞાન આતમ, પરમ દર્શન માન રે;
 સૌખ્ય અવ્યાબાધ નિશ્ચિત્ત, ચરણ ક્ષાયિક જાણુ રે. કરો. ૧
 સ્થિતિ અક્ષય શુદ્ધ આતમ, અનામિયણું ધાર રે;
 અગુરુ લઘુ ગુણ શુદ્ધ આતમ, પૂર્ણ વીર્ય વિચાર રે. કરો. ૨
 આઠ ગુણ સમૂહ જગમાં, શુદ્ધ આતમ રૂપ રે;
 કર્મે ખાંધ્યા ગુણ આઠે, એ વિભાવ વિરૂપ રે. કરો. ૩
 ને વિભાવે કરે રમણતા, તે સંસારી ઠામ રે;
 દૂર કરે પરભાવને તે, શુદ્ધ આતમરામ રે. કરો. ૪
 શ્રી ચારિત્ર ને જ્ઞાન શુદ્ધિ, અન્ય શુદ્ધિ છેક રે;
 એમ આઠે શુદ્ધ થાતાં, જીવ સિદ્ધ છે એક રે. કરો. ૫

[૧૫] માણેવા મોક્ષગમન પદ

(જળ તુમ હી ચલે પરદેશ લગા કર ઠેશ-એ રાગ)
 જળ તૂહી ચલા પરદેશ, લેકર કે મુનિવેશ,
 હો અપભ ખ્યારા ! અળ મેરા કોન આધારા ? (ટંક)
 માતા હે પુત્ર વ પોતે હૈ, ધન દોલત રાજ્ય અનોખે હૈ,
 કયા કમી રહી કયો છોડ દિયા યહ સારા અમૃ ૧
 નૃપ ચાર હજારકો સાથ લિયે, જગલમે બા ઉપવાસ કિયે,
 વહા કેવલી છોડર મોહમદલકો મારા અમૃ ૨
 અળ તૂ તીર્થ કર નામી હુઆ, તીનલોકકેગળ્યકારવામીહુઆ
 તુ હુ ખી જગતકા એક હી બના સીતારા અમૃ ૩
 ફિર મેરી ખબર તો લીની નહી,
 ઓર અપની ખબર લી લીની નહી,
 મે અધી હુઇ અળ કોનહે નેક સહારા અમૃ ૪
 ઈસ ખલકમે કિસીકા કોઈ નહી,
 યહ સળ મુપનેકી બાણ સહી,
 અળ જાન લીયા નહી કિસીકા કોઈ આધારા અમૃ ૫
 યૂ જોલતી માણેવા માઈ, કેવલી બન ચિવપુર મઈ ધાઈ,
 હહે ચારિત્ર દર્શન ભાવસે ભવ નિસ્તારા અમૃ ૬

[૧૬] રાવણમદોદરી ભક્તિપદ

અખિરા મિલાકે, જુઆ સરમાકે-એ ગમ]

પ્રભુજની આગે, રમજુમ નાચે, મદોદરી રાણી .
 એ... મદોદરી રાણી.

તાલલય સાથે, સૂરિલે અવાજે, લંકાની પટશાણી એ....
અષ્ટાપદ ગિરિવર છાજે, ત્યાં ચોવીશ જિનજી વિરાજે

ભરતે ભરાવ્યા ખિંબ સમનાસા રાજે. એ....પ્ર. ૧

રાવણ ત્યાં વગાડે વીણાં, રાણીજી નાચે પ્રવીણાં;

બન્યા તરખોળ લેહ લક્ષિતથી લોનાં. એ....પ્ર. ૨

વીણા તાંત તડતડ તૂટી, રાવણે નસ જોડી ચૂંટી;

લક્ષિતનું પાન કર્યું એમ ઘુંટી ઘુંટી એ....પ્ર. ૩

રાવણ એમ જિનવર થાશે, લક્ષિતનો મહિમા ગવાશે;

ચારિત્ર દર્શન જ્ઞાન ન્યાય એ પ્રકાશે. એ....પ્ર. ૪

[૧૭] પદ

[રમજુમ રમજુમ વરસે બાદલવા-એ રામ]

નિતનિત શુભ ચિત્ત વિનંતિ કરું છું, પૂરણ પ્રેમે સ્વામી;

પ્રભુ દિલ આવો આવો, પ્રભુ દિલ આવો. (ટેક)

મિથ્યા મતનો કચરો ફેંકી દૂર કર્યો; (૨)

નિર્મળ સમકિત જળથી જીવને શુદ્ધ કર્યો; (૨)

દિલડું છે ચોકખું રે, સુગંધી આનંદી. પ્રભુ ૧

આદિઅનાદિ ત્રણ જગતના સ્વામી છો, (૨)

પરમેશ્વર પરમાત્મ ગુણના કામી છો; (૨)

નથી મોહમાયા રે, વીતરાગ વીતદ્વેષ પ્રભુ ૨

સર્વ જીવોના રક્ષક સૌને ખ્યારા છો, (૨)

જન્મ મરણ ને રોગ શોકથી ન્યારા છો; (૨)

ચારિત્ર ને દર્શન રે, અણ્ણી સ્વણ્ણી. પ્રભુ ૩

[૧૭૩]

[૧૮] આગીનાં ફૂલ-પદ

[મારી વેણીમાં ચાગ્યાગ ફૂલ (૨)-એ ગગ]

મારી આગીમાં ચારચાર ફૂલ (૨)

મનડું લોભાર્ધ બન્યું મશગૂલ

એક ફૂલ બાણે મારા પ્રભુજીનું સુખડું,

મધમધનું કમળનું ફૂલ,

એની વાણી મહેકે ત્રણે જગતમાં,

શાંતિ ભર્યું અણમૂલ માં ૧

બીજું ફૂલ બાણે મારા પ્રભુજીની આંખડી,

નમણું કુસુમનું ફૂલ,

એની અમીભરી હાંપિ પ્રકાશે,

ભવિદિલને અનુકૂલ માં ૨

ત્રીજું ફૂલ બાણે મારા પ્રભુજીના હાથ છે,

ભાવેરુ ભાસુદનું ફૂલ,

એની આશિષથી અનેક ઉગર્મા,

બાંધેના સુદ્ધિનો પુલ માં ૩

ચોથું ફૂલ બાણે મારા પ્રભુજીના ચરણો,

સોહામણ શુભાબનુ ફૂલ;

ચારિત્રદર્શનની વાસને ફેલાવતા,

ત્રણે ભુવનમાં અતુલ માં ૪

[૧૯] ગોચરીની વિનતિ-પદ.

(આવો આવો દેવ મારા સ્નાસ્ના દ્વાર-એ રાગ)

આવો આવો વીર ! આવો મારા મંદિરમાં,
 પધારો મારા અંતરમાં....(ટેક)

માતા ત્રિશલાના જાયા, દિહુમરી હુલરાયા;
 ચોસઠ ઇંદ્રોથી પૂજાયા, ક્ષત્રિયકુંડના રાયા. ૫૦ ૧
 ક્રોધ માન માયાને મોડી, મોહ તમાચો ચોડી;
 રાગદ્રેષની સાંકળ તોડી, દીક્ષા લીધી દોડી. ૫૦ ૨
 ભૂતળ વિચરે બની અણુગારા, પાંચ મહાવ્રત ધારા;
 આવો આવો નાથ અમારા, વિનવું મોહનગારા. ૫૦ ૩
 ચાણી છાંટું કૂલ જિજ્ઞાસું, મોતીડે ચોક પુરાવું;
 અક્ષતક્ષથી ગહુંલી ભરાવું, જિલો ભાવના ભાવું. ૫૦ ૪
 આપ ચરણથી પાવન થઈએ, સમકિત વિરતિ લઈએ;
 આપને પગલે પગલે જઈએ, મબ્બ મોક્ષની લઈએ. ૫૦ ૫
 છે નિર્દોષ આ ભાત ને પાણી, બોલું આરબુ વાણી;
 ધર્મલાલ દેજો ગુણખાણી, સાચી એહ કમાણી. ૫૦ ૬
 શરણશેઠ એમ ભાવના ભાવે, અચ્યુત લોકે જાવે;
 ચારિત્રદર્શન જ્ઞાન પ્રભાવે, મોક્ષની ચાવી લગાવે. ૫૦ ૭

[૨૦] રાબુલ પદ

[મેં બનકી ચિડિયા બનકે...એ રાગ]

ગિરનારકી જોગત બનકર, નેમ નેમ ભા....લું....ગી,
 મ નેમ ચરણકો પાકર દિલકો ખો....લું....ગી.

અપની નવ ભવકી પ્રીતિ, કયોં છોડી કયા હૈ બીતી ?

તું રાજહસ મમ રાજવશ,

સુ ઠહ કર મેના જૈસી, હરદમ ઠોલુંગી ગિર૦

તું રાગી તો મૈ રાગી વીતરાગી તો વૈરાગી,

જહાં નાથ નાથ વહાં સાથ સાથ,

આરિત્ર સુદર્શન રાજુલ રસમે ઝીલુંગી ગિર૦

[૨૧] પૂણ્નિદ્ધન પ્રભુ

પ્રભુ મેરે તું સળ વાતે પૂરા, પરકી આથ ઠહા કરે પ્રીતમ !

એ કિણ વાતે અધૂરા પ્રભુ ૧

પરવશ બસત લહત પરતક્ષ હુ ખ, સળહિ બાસે સનૂરા,

નિજ ઘર આપ સભાર ન પદા, મત મન હોય સનૂરા પ્રભુ ૨

પરસગ ત્યાગ લાગ નિજ રગે, આનદ વેલી અહૂરા,

નિજ અનુભવ રસ લાગે મીઠા, જયુ ઘેમરમે છૂરા પ્રભુ ૩

અપને ખ્યાલ પલકમે ખેલે, કરે શત્રુકા ચૂરા,

સહભાન હ અચલ સુખ પાવે, ધૂરે જગ જસ નૂરા પ્રભુ ૪

(૧)

[૨૨] [રાગ-ઢાકી તાલ-ત્રિતાલ]

પ્રભુ જગજીવન જગજધુ રે, સાર્ધ સયાણો રે,

તારી સુદ્રાએ મન માન્યુ રે, જુઠ ન જાણોરે

તું પરમાત્મ ! તું પુરુષોત્તમ !

વાલા મારા તું પરબ્રહ્મ સ્વરૂપી;

સિદ્ધિ સાધક સિદ્ધાંત સનાતન, તું ત્રય ભાવ સ્વરૂપી રે.

સાંઈ સચાણો રે તારી૦ ૧

તાહરી પ્રભુતા ત્રિહું જગમાં રે,

વા૦ પણ મુજ પ્રભુતા મોટી;

તું સરીખો માહરે મહારાજ,

માહરે નહિ કાંઈ ખોટ રે૦

સાં.....૨

તું નિરદ્રવ્ય પરમપદવાસી,

વા. હું તો દ્રવ્યનો ભોગી;

તું નિરગુણ હું તો ગુણધારી,

હું કરમી તું અભોગી રે૦

સાં.....૩

તું તો અરૂપી ને હું રૂપી,

વા. હું રાગી તું નીરાગી;

તું નિરવિષ હું તો વિષધારી,

હું સંગ્રહી તું ત્યાગી રે૦

સાં.....૪

તાહરે રાજ નથી કોઈ એકે,

વા. ચોદ રાજ છે માહરે;

[૧૭૭]

માહરી દીલા આગળ નેતાં,
અધિકુ શું છે તાહરે રે,
સા ૫

પણ તુ મોટો ને હું છોટો,
વા ફાગટ ફુલ્યે શું થાય,
ખમલે એ અપરાધ અમારો,
ભક્તિ વશે કહેવાય રે,
સા.. ૬

શ્રી શંખેશ્વર વામાનદત્ત,
વા દીલા એલગ દીને,
રૂપ વિભુધનો મોહન પરાણે,
ચરણની સેવા દીને રે,
સાઈ સયાણો રે તારી ૭

[૨૪] (રામ-વિદાગ તાલ-ત્રિતાલ)

દેખો માર્ધ આજ ઋષભ ઘર આવે
રૂપ મનોહર જગદાનદત્ત,
સળહીકે મન ભાવે દેખો માર્ધ ૧
કોઈ સુકતાઈળ થાળ વિચાળા,
કોઈ મણિ મણિક ભાવે દેખો માર્ધ ૨
હય ગય રવ પાયક બહુ કન્યા,
પ્રભુજીકુ વેગે વધાવે દેખો માર્ધ ૩

શ્રી શ્રેયાસ કુમાર દાનેશ્વર,

ઇશ્વરદા બકોરાવે. દેખો માર્ગ. ૪

ઉત્તમ દાન દીયે અમૃત ફળ,

સાધુ કીર્તિ શુભ ગાવે. દેખો માર્ગ. ૫

[૨૪] (રાગ-માઠઃ તાલ-દીપ)

નિરંજન ચાર મોઢે કેસે મિલેંગે ?

હર દેખું મેં હરિયા હુંગર;

ભંચે બાદલ નીચે જમીયું તલે, નિ. ૧

ધરતીમેં હુંડું તિહાં ન પીછાનું;

અગનિ લહુ તો, મેરી દેહ જલે. નિ. ૨

આનંદધન કહે જશ છુનો બાતાં;

યેહિ મિલે તો મેરા ફેરો ટળે. નિ. ૩

[૨૫] (રાગ-ધનાશ્રી : તાલ લાવણી)

ક્યારે મને મળશે મારો સંત સનેહી ?

સંત સનેહી સૂરિજનપાણે, રાખે ધીરજ દેહી...

ક્યારે....૧

જનજન આગળ અંતરગતની, વાતલડી કહું કેહી ?

ક્યારે....૨

આનંદધન પ્રભુ વૈદ્ય વિયોગે, કેમ જીવે મધુ મેહી ?

ક્યારે....૩

[૨૬] (ગગ-કાવિ ગડા - તાલ-ખેમટા)

ચાલ ચાલને કુવર ચાલ, તારી ચાલ ગમે રે,
તુજ દિઠડા વિતા મીઠડા મારા, ગ્રાણુ લમે રે ચાલ ..૧

ખોળામાહિ પડતુ મેલે, રીસે હમેરે,
માવડી વિના આવડુ ખુલુ, કાણુ ખમે રે ચાલ ..૨
માતા વામા કહે સુખડુ ભેતા, હુખ શમેરે,
લખી લખી ઉઠ્યરતન પ્રભુ, તુજને નમે રે ચાલ ..૩

[૨૭] (રાગ-મેઘવી તાલ-ખેમટા)

મીલાવના મીલાવના મીલાવના રે,
ગોડીછ કોટી દરથ મીલાવના

અનુભવ મેરા લજ લે પ્રભુજી,
ઉત મોહિ દરથ દેખાવના રે ગોડીછ ૧

અતરયામી અતર નીગખ્યો,
દો દરીશન સુખ પાવના રે ગોડીછ ૨

રામ વિબુધ કહે જિન પ્રભુ ખ્યારા,
તનકા તાપ મીટાવાના રે ગોડીછ ૩

[૨૮] (ગગ-કી જોટી તાલ-ખેમટા)

રખે નાયતા પ્રભુજી આગે લાજ આણો,
લાજ વિણુસે કાજ કેઈના,

કાળ અનત છવ અથડાણો. રખે. ૧
ઈન્દ્ર હિ નાયે ચન્દ્ર હિ નાયે,

નાયે વિદ્યાધર રાણો રખે ૨

કૃપચંદ કહે નાથ તિરંજન,

સાચો સદા એ સુખ બાણો. રખે....૩

[૨૯] (રાગ—સોહીની-પીલુ : તાલ—ત્રીતાલ)

નાવરિયા મેરા ઠેન ઉતારે બેડા પાર;

યહ સંસાર-સમુદ્ર ગંભીરા, કિસ બિધ ઉતરૂંગા પાર ?

નાવરીયા. ૧

રાગ દ્રેષ દોય નદિયાં બહત હે, ભમર પીરત ગતિ ચાર.

નાવરિયા. ૨

ઋષભદાસકો દરશન ચાહીએ, વિનતડી અવધાર.

નાવરિયા. ૩

સ્તવન

(રાગ—કેરવો—આશાગોડી)

પ્રભુ લજલે મેરા દિલ રાજી પ્રં એ ટેક

આઠં પહોરકી ચોસઠં ઘડીયા, દો ઘડીયા જીનસાજી. પ્રં ૧

દાન પુન્ય કછુ ધર્મ કરલે, મોહ માયાકૂં ત્યાજી. પ્રં ૨

આનંદધન કહે સમજસમજલે, આખર ખોવેગા બાજી. પ્રં ૩

ગોડી પાર્શ્વનાથ સ્તવન (મુંબઈ)

ગોડીજી ! તોરા ચરણકમલકી, હું ચાહું સેવા પ્યારી;

તો નાચે કર્મ કટારી,

ભવ પ્રાંતિ મીટ ગર્ભ સારી. ગોડીજીં ૧

પ્રભુ ચોત્રીશ અતિશય ધારી, વાણી શુભ પાંત્રીશ પ્યારી,
 જિન શાસનકી જલિહારી ગોડીછં ૨
 પ્રભુ મુંબઈ નગરે બિરાજે, સવિજીવના સશય લાંજે,
 દુર લગ્ય અલગ્ય તે લાંજે ગોડીછં ૩
 તુમે શિવપદના અધિકારી, વળી પરમાતમપદ ધારી,
 દેવલ શ્રી વરિયા પ્યારી ગોડીછં ૪
 હું દરથત કાજે આંચો, તુમ સેવામા મન લાંચો;
 સવજલધિ તરવા આંચો ગોડીછં ૫
 હવે હાથ પ્રભુ મુજ ગાલો, તું પ્રાણ થકી મુજ વડાલો,
 મને અવિચલ સુખડા આલો, ગોડીછં ૬
 હું માસ રહ્યો ઈહા ખારી, મે કીધી સેવા તહાગી,
 તુજ દર્શનકી જલિહારી ગોડીછં ૭
 પ્રભુ વિજય સુકિતનારસિયા, સવિપાપપડલ દૂર ખસિયા,
 મહારા હૃદયકમળમા વસિયા ગોડીછં ૮
 ઓમણીસે ચોસઠ લાણો, પેપ સુદિ પૂનમ વખાણો;
 કહે કમલવિજય સુખ માણો ગોડીછં ૯

स्तुतियो।

શ્રી. ઋષભદેવ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

આદિ જિનવર રાયા બસ સોવન્ન કાયા,
 મરુદેવી માયા ધોરી લંછન પાયા;
 જગત સ્થિતિ નિપાયા શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા,
 કેવલસિરિ રાયા મોક્ષનગરે સિધાયા. ૧
 સવિ જિન સુખકારી મોહ મિથ્યા નિવારી,
 દુર્ગતિ દુઃખ ભારી શોક સંતાપ વારી;
 શ્રેણી ક્ષપક સુધારી કેવલાનંત ધારી,
 નમીએ નરનારી જેહ વિશ્વોપકારી. ૨
 સમવસરણે ભેઠા લાગે જે જિનજી મીઠા,
 કરે ગણુયે-પૃષ્ઠા ઈંદ્ર ચંદ્રાદિ દીઠા;
 દ્વાદશાંગી વરિકા મૂંથતાં ટાલે રિઠા,
 ભવિજન હોય હિઠા દેખી પુણ્યે ગરિઠા. ૩
 સુર સમકિતવંતા જેહ ઋદ્ધે મહંતા,
 જેહ સજ્જન સંતા ટાળીએ સુજ ચિંતા;
 જિનવર સેવંતા વિઘ્ન વારો દુરંતા,
 જિન ઉત્તમ શુણંતા પદ્મને સુખ દિંતા. ૪

[૨]

પ્રહ ભઠી વંદુ, ઋષભદેવ શુણવંત,
 પ્રભુ ભેઠા સોહે, સમવસરણુ ભગવંત;
 ત્રણુ છત્ર ધિરાજે, આમર ઢાળે ઈંદ્ર,
 જિનના શુણુગાવે, સુર-નર-નારી-વૃંદ.

નોમ્યાદીશ કર્મેન્મુક્તામ્ ૧
 સર્વજ્ઞા વો મુક્તિં રાન્તુ ૨
 જૈન સૂક્ત તક્ષ્યાત્ કર્મ ૩
 ગોવધ્રત્રો વ શ્રીભ્યો ભૂયાત્ ૪

શ્રી. શાન્તિનાથ જિન-સ્તુતિ

શાન્તિ સુહૃદર સાહિબો, સયમ અવધારે,
 સુમિનને ઘરે પારણું, ભવ પાર ઉતારે,
 વિચરતા અવનીતલે, તપ ઉગ્ર વિહારે,
 જ્ઞાન ધ્યાન એક તાનથી, તિર્યચને તારે ૧

પાસ વીર વાસુપૂજ્ય ને, નેમ મલિહ કુમારી,
 રાજ્ય વિહુણા એ વયા, આપે મતધારી,
 શાન્તિનાથ પ્રમુખા સવિ, લહી રાજ્ય નિવારી,
 મલિહ નેમ પરણ્યા નહિ, બીજા ધગ્ધારી ૨

કનક કમલ પગલા ઠવે, જગ શાન્તિ ઠરીજે,
 રચણ સિદ્ધાસન બેસીને, બલી દેશના દીજે,
 યોગાવચક પ્રાણીયા, ક્ષલ લેતા રીઝે,

પુષ્કરાવર્તના મેઘમાં, મગચેલ ન બીજે ૩
 કોટવહન શુક્રરાટો, રયામરૂપે ચાર,
 હાથ બીજોડુ કમલ છે, દક્ષિણ દર સાર,

જક્ષ ગરુડ વામ પાણીએ, નકુલાક્ષ વખાણે,
નિર્વાણીની વાત તો, કવિ 'વીર' તે બાણે. ૪

[૨]

દધાદર્હન શાન્તિઃ શાન્તિમ્. ૧
સાર્વસ્તોમં સ્તોમ્યસ્તાધમ્. ૨
સિદ્ધાન્તઃ સ્તાબ્જૈનો મુક્ત્યૈ. ૩
નિર્વાણી વો વિદ્મં હન્યાત્. ૪

શ્રી. નમિનાથ જિનસસ્તુતિ

સુરઅસુરવંદિત પાયપંકજ, મયણુ-મદલ-અક્ષોભિતં,
ધન સુધન શ્યામ શરીર સુંદર, શંખલંછન શોભિતં;
શિવાદેવી-નંદન ત્રિજગવંદન, લલિત-કમલ-દિનેશ્વરં,
ગિરનારગિરિવર શિખર વંદુ, શ્રીનેમિનાથ જિનેશ્વરં. ૧

[૨]

નેમિ નાથં વન્દે ખાઢમ્. ૧
સર્વે સર્વાઃ સિદ્ધિં દદુઃ. ૨
જૈની વાણી સિદ્ધ્યૈ ભૂયાત્. ૩
કલ્યાણં મે દધાદમ્બા. ૪

શ્રી. શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથની સ્તુતિ

શંખેશ્વર પાસણ પૂણ્યે, નરભવનો લાહો લીણ્યે;
મનવંછિતપૂરણસુરતરુ, જય વામાસુત અલ્લવેસરુ. ૧

દોય રાતા જિનવર અતિભલા, દોય ધોલા જિનવર ગુણનીલા;
 દોય નીલા દોય શામલ કહ્યા, સોલે જિન ક અનવર્ણ લદ્યા ૨
 આગમ તે જિનવર ભાખીયો, ગણધર તે હેઠે રાખીયો,
 તેહનો રસ જેણે ચાખીયો, તે હુવો શિવમુખ સાખીયો ૩
 ધરણે દ્રરાય પદાવતી, પ્રભુ પાર્શ્વતણા ગુણ ગાવતી,
 સહુ સઘના સઠટ ચૂરતી, નયવિમલના વહિત પૂરતી ૪

શ્રી. પાર્શ્વનાથ જિન-સ્તુતિ

પાસજિણુદા વામાનદા જળ ગરભે રૂઢી,
 મુપના દેખે અર્થ વિશેષે કહે મધવા મહી,
 જિનવર ભયા સુર હુલરાયા હુઆ રમણી પ્રિયે,
 નેમિરાણ ચિત્ર વિરાણ વિલોલિત મન લીએ ૧
 વીર એકાકી ચાર હબારે હીક્ષાધુર જિનપતિ
 પાસ ને મદિલ ત્રયશત સાથે ણીજા સહસે મતી,
 ષટ સત સાથે સયમ ધરતા વાસુપૂજ્ય જગધણી,
 અનુપમ લીલાજ્ઞાન રસીલા દેખે મુજને ઘણી ૨
 જિન મુખ હીઠી વાણી મીઠી સુરતરુ વેલડી,
 દ્રાક્ષ વિહાસે ગર્ભ વનવાસે પીલે રસ ચેરડી,
 સાઠર સેતી તરણા લેતી મુખે પશુ આવતી,
 અમૃત મીઠુ સ્વર્ગે દીડુ સુરવપૂ ગાવતી ૩
 ગજમુખ દશેા વામન મહેા મસ્તકે રૂણાવતી,
 ચાર તે બાહી કનછપ વાહી ઠાયા જથ ચામલી,

જ્યાદાદ નય નિક્ષેપ લાંગી, દ્રવ્ય ગુણનો સાગરો,
 શ્રીવીર વાણીધોધ સહુનો, કર્મમલ દૂરે કરો. ૩
 કંકે કંકડે જૂસ કંકડાકે કરી, લડવીર લૈરવ ચૂરતો,
 હમ ધમ અવાજો ચાલતો, જિન-મકત પડ્યા પૂરતો;
 આરિત્ર દર્શન વિવનલાંજન, ધર્મરક્ષા તત્પરો,
 માણિલદ્રુ કલ્યાણમાલા, સંઘને કંઠે ધરો. ૪

શ્રીપર્યુષણની સ્તુતિ.

પુન્યનું પોષણ પાપનું શોષણ, પર્વ પશુસણ પામીજી,
 કલ્પ ઘરે પધરાવો નવામી, નારી કહે શિર નામીજી;
 કુંવર ગજવર ખંધ ચઢાવી, ઢોલ નિશાન વજડાવોજી,
 સદ્ગુરુ સંગે ચઢતે રંગે, વીરચરિત્ર સુણાવોજી. ૧

પ્રથમવખાણુ ધર્મસારચીપદ, ખીજે સુપનાં ચારજી,
 ત્રીજે સુપનપાઠક વળી ચોથે, વીરજન્મ અધિકારજી;
 પાંચમે દીક્ષા છઠ્ઠે શિવપદ, સાતમે જિન ત્રેવીશજી,
 આઠમે ધવિરાવધી સંભળાવો, પિઠડા પૂરો જગીશજી. ૨

છઠ્ઠ અઠ્ઠમ અઠ્ઠાઈ કરીજે, જિનવર ચૈત્ય નમીજેજી,
 વરષિ પઠિક્કમણુ સુનિવંદન, સંઘ સયળ ખામીજેજી,
 આઠ દિવસ લગે અમર પ્રભાવતા, દાન સુપાત્રે દીજેજી,
 બદ્રખાદુ ગુરુવયણુ સુચીને, જ્ઞાનસુધારસ પીજેજી. ૩

[૧૯૧]

તીરથમા વિમલાચળ ગિર્ગિમા, મેરુમહીધર જેમજી,
 મુનિવરમાટે જિનવર મોટા, પરવ પન્થૂમણુ તેમજી,
 અવસર પામી સાહમિવન્જીવ, બહુ પકવાન વડાઈજી,
 ખીમાવિજયજિન દેવીસિદ્ધાઈ,

દિનદિન અધિક વધાર્જી ૪

[૨]

પર્વપન્થુસણુ પુણ્યે કીજે, અભયકાન છવેને કીજે,
 જિન વીરને પૂજીજે,
 ચૈત્યેચૈત્યે ઇશ નમીજે, મુનિગણુને વિધિશુવાદીજે,
 છઠ્ઠ અઠ્ઠમ તપ કીજે,
 જ્ઞાન પૂજીને ઠહપ સુણીજે, સાધમિકમદિત વિરચીજે,
 ખમતખામણુ કીજે,
 સ વત્સળી પહિલ્લમણુ કીજે, મિદ્ધાયિ ચારિત્રદર્શન રીજે,
 નરભવદહાવે લીજે ૧

શ્રી સિદ્ધચક્રતી મુતિ

સિદ્ધચક્ર નમી પૂજી થુણિયે, અરિહ તાહિક નવ પદ ગણિયે,
 શ્રીપાલચરિત્ર સદા સુણિયે, વિમલેસર વીર વિધન હણિયે ૧

[૨]

સિદ્ધચક્ર આરાધો, સાધો વહિન કાજ,
 અરિહ તાહિક પદ, મેગ્યાથી શિવગજ,

અઉકર ધ્રોઠા નાગારૂઠા દેવી પદ્માવતી,
સોવન કાંતિ પ્રભુ ગુણગાતિ વીર ધરે આવતી. ૪

[૨]

પાશ્વો નાથો જિયાજિત્યમ્. ૧
સાર્વઃ સંધો દધામ્. ૨
અર્હદ્રાક્યં સિદ્ધિં દધાત્. ૩
ભદ્રં નિત્યં દેયાત્ પદ્મા. ૪

શ્રી. મહાવીરસ્વામીની સ્તુતિ

જય જય ભવિ હિતકર, વીર જિનેશ્વર દેવ,
સુરનરના નાયક, જેહની સારે સેવ;
કરુણા-રસ-કંદો, વંદો આણુંદ આણી,
ત્રિશલાસુત સુંદર, ગુણમણિ કેરો ખાણી. ૧
જસ પંચ કલ્યાણક, દિવસ વિશેષ સુહાવે,
પણુ થાવર નારક, તેહને પણુ સુખ થાવે;
તે અવન જનમ વ્રત, નાણુ અને નિર્વાણુ,
સવિ જિનવર કેરાં, એ પાંચે અહિઠાણુ. ૨
જિહાં પંચ સમિતિયુત, પંચ મહાવ્રત સાર,
જેહમાં પરકાશ્યા, વલી પાંચે વ્યવહાર;
પરમેષ્ઠી અરિહત, નાથ સર્વજ્ઞ ને પાર,
એહ પંચ પદે લક્ષ્મી, આગમ અર્થ ઉદાર. ૩

[૧૮૬]

માતંગ સિદ્ધાર્થ, દેવી જિનપદ સેવી,
હુખ હુરિત ઉપદ્રવ, જે ટાલે નિતમેવી,
શાસન સુખદાર્થ, આર્થ સુણો અરદામ,
શ્રી જ્ઞાનવિમલ શુભ, પુરો વહિત આસ ૪

[૨]

વીર દેવ નિત્ય વન્દે ૧
જેના પાદા સુખમાન પાન્તુ ૨
જેન વાક્ય ભૂયાદ્ ભૂયૈ ૩
સિદ્ધા દેવી દયાત સૌખ્યમ્ ૪

[૩]

સર હરર ખલલલ પ્રસંગ છબ છબ, નવણ જલ કોડા મણો,
ખણ ખણણ તોડ ત્રોડ તણક ટનુ ટનુધોપ ઠલથાઓ તણો,
સુર સ ધ નાચે છણણ છુમ છુમ, રણણ ઝું ઝું જય કરો,
એ વીર વિભુનો જન્મદિસવ, જગતનું મગલ કરો ૧
પિપિ પીવ પુ પૂ પૂ તણણ તિલી લણણ ભુ ભુ વાગતા,
ધપ ખણણ ખલખલ તડાર ધી ધ્રી ધડારૂ પૂ મૂ ગાજતા,
જય જય સુનન્દા જયઉ ભદ્રા જયઉ ખતીખ બલધરો,
ચોવીસ જિનનો દીક્ષા ઉત્ત્રવ, શાંતિ સન્ગુણ પાવરો ૨
ગમ સારી ધ પની તું તિલિ તુ, વીણ વાગે સુસ્વરે,
ધા ધા તતક્ષ ધી ધપમ ધો ધ્રો, દેવ વાળા અનુસરે,

કચ્છાદ્રાદ નય નિદોષ લાંગી, દ્રવ્ય ગુણનો સાગરો,
 શ્રીવીર વાણીધોધ સહુનો, કર્મમલ દૂરે કરો. ૩
 કંઠે કંઠડૂ બૂસૂ કંઠડાડૂ કરી, લાડવીર લૈરવ ચૂરતો,
 જમ ધમ અવાજો આલતો, જિન-મક્ત પડયા પૂરતો;
 આરિત્ર દર્શન વિઘ્નલંજન, ધર્મરક્ષા તત્પરો,
 માણિલદ્રજી કલ્યાણમાલા, સંઘને કંઠે ધરો. ૪

શ્રીપર્યુષણની સ્તુતિ.

ગુન્યનું પોષણ પાપનું શોષણ, પર્વ પશુસણ પામીજી,
 કલ્પ ધરે પધરાવો નવામી, નારી કંઠે શિર નામીજી;
 કુંવર ગજવર ખંધ ચઢાવી, ઠોલ નિશાન વજડાવોજી,
 સદ્ગુરુ સંગે ચઢતે રંગે, વીરચરિત્ર સુણાવોજી. ૧

પ્રથમવખાણુ ધર્મસારશીપદ, ખીજે સુપનાં ચારજી,
 ત્રીજે સુપનપાઠક વળી ચોથે, વીરજન્મ અધિકારજી;
 પાંચમે દીક્ષા છઠ્ઠે શિવપદ, સાતમે જિન ત્રેવીશજી,
 આઠમે ધવિરાવલી સંલગાવો, પિઉડા પૂરો જગીશજી. ૨

છઠ્ઠ અઠમ અઠાઈ કરીજે, જિનવર ચૈત્ય નમીજેજી,
 વરપિ પડિજ્જમાણું સુનિવંદન, સંઘ સયળ ખામીજેજી,
 આઠ દિવસ લગે અમર પ્રભાવના, દાન સુપાત્રે દીજેજી,
 લદ્રખાહુ ગુરુવચણ સુણીને, જ્ઞાનસુધારસ પીજેજી. ૩

[૧૯૧]

તીરથમા વિમલાચળ ગિરિમા, મૈરુમહીધર જેમણ,
 સુનિવરમાહે દિનુવર મોટા, પરવ પશૂસણુ તેમણ,
 અવસર પામી સાહમિવચ્છત્ર, બહુ પકવાન વડાઈણ,
 ખીમાવિજયજિત દેવીસિદ્ધાર્થ,

દિનદિન અધિક વધાર્થણ ૪

[૨]

પર્વપશુસણુ પુણ્યે કીજે, અભયદાન જીવેને કીજે,
 જિત વીરને પૂજીજે,
 ઐત્યેઐત્યે ઇશ નમીજે, સુનિગણને વિધિશુંવાદીજે,
 છદ્દ અદ્દમ તપ કીજે,
 જ્ઞાન પૂજીને કદપ સુણીજે, સાધમિકભક્તિ વિગ્યીજે,
 ખમતખામણા કીજે,
 સ વત્સંગી પડિછમણું કીજે, સિદ્ધામિ આરિત્રદર્શન રીજે,
 નરભવદહાવો લીજે ૧

શ્રી સિદ્ધચક્રનો મૃતિ

સિદ્ધચક્ર નમી પૂજી શુભિયે, અરિહ તાદિક નવ પદ ગણિયે,
 શ્રીપાલચરિત્ર સદા સુભિયે, વિમલેસર વીર વિધન હણીયે ૧

[૨]

સિદ્ધચક્ર આરાધો, સાધો વહિન કાજ,
 અરિહ તાદિક પદ, સેગ્યાની શિવરાજ,

કર્મ આગમમાંથી, સિદ્ધયંત્ર શિરતાજ,
વિમલસેર પૂરો પદ્ય વાંછિત તુમે આજ. ૧

[૩]

અરિહંત નમો વળી સિદ્ધ નમો,
આચારજ વાચક સાહુ નમો;
દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર નમો,
તપ એ સિદ્ધચક્ર સદા પ્રણમો. ૧

અરિહંત અનંત થયા થાશે,
વળી ભાવનિક્ષેપે શુણ્ણ ગાશે;
પડિક્કમણ્ણ દેવવંદન વિધિશુ,
આંખિલ તપ મણ્ણુ ગણ વિધિશુ. ૨

છ રી પાળીને જે તપ કરશે,
શ્રીપાલ તણી પેરે ભવ તરશે;
સિદ્ધચક્રને કુણ્ણ આવે તોલે,
એહવા જિનઆગમ ગુણ બોલે. ૩

સાડાચાર વરસે એ તપ પૂરો,
એ કર્મવિદારણ તપ શૂરો,
સિદ્ધચક્રને મનમંદિર થાપો,
તપ વિમલસેર વર આપો. ૪

શ્રી. સીમંધર જિન-સ્તુતિ

શ્રી સીમંધર જિનવર, સુખકર સાહિબ દેવ,
અરિહંત સકલની, ભાવ ધરી કરું સેવ;

સકલાગમપારગ, ગણધરભાષિત વાણી,
જયવતી આણી, જ્ઞાનવિમલ ગુણ ખાણી ૧

મહાવિદેહદેવે શ્રીમધરસ્વામી, સોનાનું સિંહાસનલ,
રૂપાના ત્યાં છત્ર બિરાજે, રત્નમણિના હીવા હીપેલ,
કુકમવર્ણી ત્યાં ગહુલી બિરાજે, મોતીના અક્ષત સારલ,
ત્યાં બેઠા શ્રીમધર સ્વામી, બોલે મધુરી વાણીલ,
કેશર જ્વલન ભર્યા કચોળા, કસ્તૂરી બગસેલ,
પહેલી રે પૂજા અમારી હોજે, ભગમતે પરજાતેલ ૧

શ્રી ગત્રુજય તીર્થની સ્તુતિ

ગત્રુજય મહણ, જપલ જિવુદ દયાલ,
મરુદેવાનદન, વહન કરુ ત્રણ કાલ,
એ તીરથ બાણી, પૂરવ નવાણું વાર, ૧
આદીધર આલ્યા, બાણી લાભ અપાર.
ત્રેવીચ તીર્થ કર, ચઢીયા ઈણુ ગિરિનાથ,
એ તીરથના શુભ, મુગ-અસુરાદિત ગાય,
એ પાવન તીરથ, ત્રિભુવન નહિ તસ તોલે,
એ તીરથના શુભ, શ્રીમધર મુખ બોલે ૨
પુઠરીકગિરિ મહિમા, આગમમાં પ્રસિદ્ધ,
વિમલાચલ લેટી, લહિયે અવિચલ રિદ્ધ,
પંચમી ગતિ પદોઆ, મુનિવર દોડદોડ,

એણે તીરથ આવી, કર્મ વિપાક વિછેડ. ૩
 શ્રી શત્રુંજય કેરી, અહોનિશ રક્ષાકારી,
 શ્રી આદિ જિનેશ્વર-આણ હૃદયમાં ધારી;
 શ્રી સંઘ વિધનહર, કવંડ જક્ષ ગણભૂર,
 શ્રી રવિબુદ્ધસાગર, સંઘનાં સંકટ ચૂર. ૪

[૨] શ્રી. રાયણ પગલાંની સ્તુતિ

શ્રીશત્રુંજયે આદિ જિન આબ્યા, પૂર્વ નવાણું વારણ,
 અનંત લાભ ઈહાં જિનવર બાણી, સમોસર્યાં નિરધારણ;
 વિમલગિરિવર મહિમા મોટો, સિદ્ધાચલ ઈણે ઠામણ,
 ઠાંકરે ઠાંકરે અનંત સિધ્યા, એકસો ને આઠ ગિરિ નામણ. ૧

[૩] શ્રી. પુંડરીક સ્વામીની-સ્તુતિ.

પુંડરીક ગણધર પાય પ્રણમીજે, આદીશ્વર જિનચંદાણ;
 નેમિ વિના ત્રેવીશ તીર્થકર, ગિરિ ચઢીયાં આજ્ઞદાણ;
 આગમમાંહે પુંડરિકમહિમા, લાખ્યો જ્ઞાનદિણદાણ;
 ચૈત્રીપૂનમદિન દેવી ચક્રેશ્વરી, સોભાગ્ય દો સુખકંદાણ. ૧૧

શ્રી. અધ્યાત્મની સ્તુતિ.

ઊડી સવેરા સામાયિક લીધું, પણ ખારણું નવિ લીધુંણ,
 કાળો કૂતરો ઘરમાં પેઠો, ઘી સવળું તેણે પીધુંણ;
 ઊઠોને વહુઅર આળસ મૂડી, એ ઘર આપ સંભાળોણ,
 નિજપતિને કહો વીરજિન પૂણ, સમકિતને અભુઆળોણ.

બંદે ગિલાદે ઝડપ ઝડપાવી, ઉત્તોડ સ્વેં દોડીછ, ૦
 ચ ચળ છયા વાર્યા ન રહે, ત્રાક લાગીને માળ તોડીછ,
 તેહ વિના રેટિયો નવિ ચાલે, મોન લકુ કંને કહીએછ,
 જ્યભાદિક ચોવીથ તીર્થ કર, જીએ તો મુખ લહીએછ ૨
 ઘર વાશીદું કરોને વહુખર, ટાળો જોણસાળુછ,
 ચોરડો એક કરે છે હેરુ, ચોરડે ઘોને તાળુછ,
 લખકે પ્રાહુણા ચાર આંગ્યા છે, તે લિસા નવિ રાખોછ,
 શિવપદ સુખ અન તા લહિએ, જો જિનવાણી ચાખોછ ૩
 ઘરનો ખૂણો કોણ ખણે છે, વહુ તમે મનમા લાવોછ,
 પહોળે પલંગે પ્રીતમ પોઠયા, પ્રેમ ધરીને જગાવોછ,
 ભાવપ્રભુસૂરિ કહે નહિ એ કવલો, અધ્યાતમ ઉપયોગીછ,
 સદાચિત્રાદેવી સાન્નિધ્ય કરવો, સાધે તે શિવપદ લોગીછ ૪

[૨] શ્રી અન્યાત્મ-સ્તુતિ

મોવનવાટી ફૂલડે છાઈ, છાળ ભરી હુ લાવુંછ,
 ફૂલ જ લાવું ને હાર ગુથાવું, પ્રભુકંઠે સોહાવુંછ,
 ઉપવાસ કરુ તો જૂખ જ લાગે, કીનું પાણી નવિ ભાવેછ,
 આભેલ કરુ તો લૂખુ ન ભાવે, નીવીએ કૂચા આવેછ ૧
 એકાસણ કરુ તો જૂખેન રહી ચક્ર, સુખે ખાઈ ત્રણ ટંકછ
 સામાયિક કરુ તો બેસી ન ચક્ર, નિહા કરુ સારી રાતછ;
 દેરે જાડ તો જોટી યાત્રી, ઘરનો ધધો ચક્રછ,
 લાન હઈ તો હાથ જ મરે, હયે કપ વણુટેછ. ૨

જીવને જમડાનું તેડું આબું, સર્વ મેલીને ચાલો જી;
 રહોરહો જમડાજી આજનો દહાડો, શેત્રુંજે જઈને આવુંજી;
 શેત્રુંજે જઈને દ્રવ્ય જ ખરચું, મોક્ષમાર્ગ હું માગુંજી;
 ઘેલા જીવડા ઘેલું શું બોલે, ભેટલા દિવસ શું કિધુંજી. ૩
 ભાતે જે જીવે પાછળ ભાતું, શું શું સાથે આવેજી;
 કાચી કુલેર ખોખરી હાંડી, કાષના ભારા સાથેજી;
 જ્ઞાનવિમલસૂરિ ભ્રષ્ટીપરે ભાષે, ધ્યાવો અધ્યાત્મ ધ્યાનજી;
 ભાવભક્તિશું જિનજીને પૂજે; સમકિતને અજવાળોજી. ૪

५६

[૧]

વૈરાગ્ય વિષયક પદ.

કહાં કરું મંદિર કહાં કરું દમરા ?

ન જનું કહાં ભિડ જોડેગા ભમરા;
જોરી જોરી ગએ છોરી દુમાલા,

ભિડ ગએ પંખી પડ રહ્યા માલા. કહાં ૧

પવનકી ગઠરી મૈં કેસે ઠરાઉં ?

ધર ન ખસત આય ખડે ખટાઉં;

અગ્નિ બુઝાની કાહેકી ગારા ?

હોપ છીંચે તબ કેસા ઉભારા ? કહાં ૨

ચિત્રકે તરુવર કબહુ ન મોરે,

માટીકા ઘોરા કેતેક હોરે;

ધુંએકી કેરી તૂરકા થંભા,

ઉહાં જોલે હંસા દેખો અથંભા, કહાં ૩

ફિર ફિર આવત જાત ઉસાલા,

લાંપરે તારેકા કેસા વિશ્વાસા;

યા દુનિયાકી જૂઠી હે ચારી,

જેસે બનાઈ ખાણખર ખારી. કહાં ૪

[૧૯૯]

પરમાત્મ અવિચલ અવિનાસી,
 સોહે શુદ્ધ પદ્મપદ્મવાસી,
 વિનય કહે વે સાહિબ મેરા,
 ફિર ન કરુ આ દુનિયામે ફેરા કહાં પ

[૨] પગલાવમા લગની

હાલ લાગી રહ્યો પરભાવમે (ટેક)
 સહજ સ્વભાવ વિષે નહિ અપનો,
 પડિયો મોહ જ જાલમે છં ૧
 વઢે મોક્ષ કરે નહિ કરની, ડાલત મમતા વાહમે,
 અહે અધ બધું જલનિધિ તરવો, બેઠો કાણી નાહમે છં ૨
 અરતિ પિશાચી પરવશ રહેતો, ખિન હું ન સમર્યો આહમે,
 આપ જાગ્યાય સકત નહિ મૂરખ, ઘોર વિષયકે ઘાહમે છં ૩
 પૂરવ પુણ્યધન સળહિ શ્રમત હે, ગહત ન મૂલ વટાહમે,
 તામે તુજ દેસી ખની આવે, નય વ્યવહારકે ઘાહમે છં ૪
 જસ કહે અખ મેરો મન લીના, શ્રીજિનવરદે પાહમે,
 યાહિ કલ્યાણ-સિદ્ધિ કો ઠારન, બધું વેધક રસ ઘાહમે છં ૫

[૩] પ્રભુભાજન

ભજન ખિનુ હવિત જેસે પ્રેમ, મલિન મ દમતિ ડાલત ધરધર
 ઉદર ભરનકે હેત ભજન ૦ ૧

કુમુંખ વચન બકત નિત નિંદા, સજ્જન સકલ દુઃખ દેત;
કબહું પાપકો પાવત પસો, ગાઢે ધુરિમે દેત. ભજન૦ ૨

શુરુ બ્રહ્મન અચુત જન સજ્જન, બાત ન કવણુ નિવેત;
સેવા નહીં પ્રભુ તેરી કબહું, ભુવન નીલકો ખેત. ભજન૦ ૩

કથે નહીં શુન ગીત સુંજસ પ્રભુ, સાધનદેવ અનેત;
રસના રસ ખિગારો કહાં લોં, ખુડત કુદુંખ સમેત ભજન૦ ૪

[૪] મનઃસ્થિરતા

જળ લગ આવે નહિ મન ઠામ,
તળ લગ કષ્ટ ક્રિયા સવિ નિષ્ફલ,
જ્યોં જગને ચિત્રામ. જળ૦ ૧

કરની ખિન તું કરે રે મોટામ, બ્રહ્મવતી તુજ નામ;
આખર ફલ ન લહેજો જ્યોં જગ,
બ્યાપારી ખિનુ દામ. જળ૦ ૨

મુંડ મુંડાવત સખહિ ગહરિયા, હરિણુ રોઝ વન ધામ;
જટાધર વટ ભસ્મ લગાવત,
રાસલ સહતુ હે ધામ. જળ૦ ૩

એતે પર નહિ યોગકી રચના, જો નહિ મન વિશ્રામ;
ચિત્ત અંતર પરકે છલ ચિતવી,
કહાં જપત મુખ રામ. જળ૦ ૪

વચન કાય કેંચે હઠ ન રહે, ચિત્ત તરંગ લગામ,
તામે તું ન લહે શિવ-સાધન,

ચિહ્ન કણ્ય સુને ગામ જળ૦ ૫

જ્ઞાન ધરો કરો સજ્જમ કિરિયા, ન દિરાવો મન કામ,
ચિદાનંદ-વન મુજસ વિલાસી,

પ્રગટે આતમરામ જમ૦ ૬

[૫] આચો જૈન

જૈન કહો કથું હોવે, પરમગુરુ ! જૈન કહો કથું હોવે ?
ગુરુ ઉપદેશ બિના જન મૂઠા, હર્થન જૈન વિગોવે
પરમગુરુ ! જૈન કહો કથું હોવે ? (ટેક૦) ૧

કહત કૃપાનિધિ સમ-જલ જીવે, કર્મ મયલ લે ધોવે,
બહુલ પાપ મલ અગત ધારે, શુદ્ધ રૂપ નિજ લેવે પરમ૦૨
સ્વાદ્વાદ પૂન લે બને, નયગર્ભિત જસ વાચા,
શુન પર્યાય દ્રવ્ય લે જૂઝે, સોઈ જૈન હે સાચા પરમ૦૩
ક્રિયા મૂઢમતિ લે અજાની, ચાલત ચાલ અપૂડી,
જૈન હથા હનમે હિ નાહી, કહે સો સખહિ જૂડી પરમ૦૪
પર પરિણતિ અપની કર માને, કિરિયા ગવે ગહિલો,
હનમું જૈન કહો કથું કહિએ, સો મૂળખમે પહિલો પરમ૦૫
જૈન ભાવ જ્ઞાનિમાહી સમ, ચિવ સાધન સદહિએ;
નામે વેવશુ કામ ન સીલે, ભાવ હલામે રહિએ પરમ૦૬

જ્ઞાન સકલ નય સાધન સાધો, ક્રિયા જ્ઞાનકી દાસી;
 ક્રિયા કરત ધરતુ હે મમતા, યાહિ ગલેમેં ક્રાંસી. પરમ૦ ૭
 ક્રિયા બિના જ્ઞાન નહિ કબહું, ક્રિયા જ્ઞાન બિનુ નાંહી;
 ક્રિયા જ્ઞાન દોહ મિલત રહત હૈ,

જયોં જલ રસ જલમાંહી. પરમ૦ ૮

ક્રિયા મમનતા બાહિર હીસત, જ્ઞાનશક્તિ જસ લાંજે;
 સદ્ગુરુ શિષ્ય સુને નહિ કબહું,

સો જન જનતોં લાંજે. પરમ૦ ૯

તત્ત્વબુદ્ધિ જિનકી પરિણતિ હૈ, સકલ સૂત્રકી કૂંચી;
 જગ જસ વાદ વદે ઉનહીકો;

જૈન દયા જસ બંચી. પરમ૦ ૧૦

[૬] સાંધની દયા

[કવાલી]

સાંધ શું દિલ લગા પ્રાની, નિસાનું પર નવાબાની;
 કચ્ચે ઘટ જલ બચ્યા જૈસા, લડુંસા પિંડકા તૈસા. સાં. ૧
 ઝોરત ઝોર મહેલ કયા કરના, છોર કર એક દિન મરના;
 તેરા નહીં કોઈ કિસી બાતે, ચલેગા એકિલા રાતે. સાં. ૨
 સાંધકું યાદ કર હર દરમ, પ્રભુસે શું ચિલોજે તમમ;
 સાંધ હર રે દિલ પેઠે, સદા શુભવીર વર બેઠે. સાં. ૩

[૭] ગુરુપંથ

અખધૂ સો ભોગી શુરુ મેરા, ઈનપદકા કરો રે નિવેરા ટેક
 તરુવર એક સુલગિન છાયા, બિન કૂચે કૂલ લાગ્યા,
 આશાપત્ર નહિ કુચ્છ ઉનકું, અમૃત ગગને લાગ્યા અ ૧
 તરુવર એક પ ખી દોહ બેઠે, એક શુરુ એક ચેલા,
 ચેલેને જુગચુનચુન ખાયા, શુરુ નિરતર ખેલા અ ૨
 ગગન મહલમા અધબિચ કૃષા, ઉંહાહૈ અમીકા વાસા,
 મશુરુ હોવે મો ભરણર ખીવે નશુરા બાવે ખ્યાસા અ ૩
 ગગન મહલમે ગોવા બિહાની, ધરતી દૂધ જમાયા,
 માખન થામો વિરલા પાવે, છાસ જગત ભરમાયા આ ૪
 થડ બિન પત્ર પત્ર બિન તુળા, બિન જિભા શુણ્ણ જાયા,
 ગાવન વાલેકા રૂપન દેખા, સુશુરુ સોહિ જતાયા આ ૫
 આતમ અનુભવ બિન નહી બને, અતર જ્યોતિ લગાવે,
 ઘટ અતર પગખે સો મૂરત, આનંદધન પદ પાવે

[૮] શુદ્ધજ્ઞાન પદ

અખધૂ એસો જ્ઞાન બિચારી, વામે કોન પુરુષ કોન નારી ટેક
 બહમનકે ઘર નહાતિ ધોતિ, ભોગી કે ઘર ચેલી,
 કલમા પદપદ લઈ રે તુરકડી આપહી આપ એકેલી અ ૧
 સસરો હમારો બાલો બોલો, સામૂ બાલ કુવારી,
 ખીયુજી હમારો ખેહાટે પારણીએ, તો મે જુલાવન હારી અ ૨

નહીં હું પરણી નહીં હું કુંવારી, પુત્ર જણાવત હારી,
 કાલી ડાઘી ઠે મેં કાઈ ન છોડયો, હજુએ હું બાલ કુંવારી.૩
 અઢી દ્રીપમેં ખાટ જાદુલી, ગગન ચોશીકું તલાઈ,
 ધરતીઠો છેઠો આલ પીછોડી, તોલી ન સોડ ભરાઈ. અ.૪
 ગગન મંડલ મેં ગોવા વિહાણી, વસૂધા દ્વધ જમાઈ,
 સો સુનોભાઈ વલોણું વલોવે, તત્ત્વ અમૃત કો પાઈ. અ.૫
 ન બાઈં સુસરાલ ઠે ન પીયરીએ, પીયુષ સેજ બિછાઈ,
 આનંદધન કહે સુનો ભાઈ સાધુ, જ્યોતસે જ્યોત મિલાઈ.૬

[૯] અવસર પદ

(રામ-આશાવરી : તાલ-ત્રીતાલ)

ઘેર ઘેર નહિં આવે, અવસર ઘેરઘેર નહિ આવે,
 જ્યું બાણે ત્યું કરલે ભલાઈ, જનમ જનમ સુખ પાવે. અ.૧
 તન ધન જોખન સખહિ જુઠો, પ્રાણ પલકમેં બાણે,
 તન છૂટે ધન કોન કામકો, કાહિકું કૃપણ કહાવે. અ.૨
 બાઈે દિલમેં આચ બસત હે, તાકું જૂઠં ન ભાવે,
 આનંદધન પ્રણ ચલતપન્યમેં, સમરી સમરી ગુણ ગાવે. અ.૩

[૧૦] અમરતા પદ

(રાગ, આશાવરી અથવા સારંગ)

અખ હમ અમરભયે ન મરેંગે;
 ચાકારણ મિથ્યાત દીયો તજ, કર્યુકર દેહ ધરેંગે.

રાગ દેષ જગ બધ કરત હૈ, ઇનકો નાથ હરેગે;
મર્યો અનત કાલ તે પ્રાની, સો હમ કાલ હરેગે.

અબ૦ ૨

દેહ વિનાશી હું અવિનાશી, અપની ગતિ પકરેગે,
નાશી ભાશી હમ ધિર વાસી, ચોખે નહે નિખરેગે

અબ૦ ૩

મર્યો અનત વાર બિન સમજ્યો, અબ મુખદુ ખ વિસરેગે,
આન દુધન નિપટ નિકટ અક્ષરહો, નહિ સમરે સો મરેગે.

અબ૦ ૪

[૧૧] આગા પદ

(રાગ—આશાવરી)

આશા ઔરનકી કળા ઈને, જ્ઞાન મુધારસ પીને,
ભટકે દારદાર લોકનકે, ફરક આશા ધારી,
આત્મ અનુભવ રસકે રસીયા, ઉતરે ન કળહુ ખુમારી

આ૦ ૧

આશા દાસીકે ને ભયે, તે જન જગકે દાસા,
આશા દાસી દરે ને નાયક, લામક અનુભવ પ્યાસા,

આ૦ ૨

મનસા પ્યાલા પ્રેમમસાલા, પ્રણ અગ્નિ પરભાવો,
તનભઠી અટવ'ધ પીયેદસ, ભાગે અનુભવ લાસી

આ૦ ૩

આગમ પીયાલા પીવો મતવાલા, ચિન્હી અધ્યાત્મ વાસા;
આનંદધન ચેતન વૈ જોલે, દેખે લોક તમાસા.

આં ૪

[૧૨] નારીપદ

(રાગ-રામઘો)

નારી પ્રેમ લગાવો, સાધો ભાઈ! નાની નારી રમાવો.

સાં ટેક

ઈશુ સંયોગે યોગ જમાવો, સહજ શક્તિ શુભલાવો.

નિજ પરભવને દેખે યોગી, ક્ષણભર અંગ લપટાવો.

સાં (૧)

અવિનાશી અકલકતા નિજગુણ, તેહિજ શુભ આચારો.

જડ પુદ્ગલ એ ભાવથી ન્યારો, એકની મમતા વારો.

સાં (૨)

ઝહોટા સહુ યોગી પણ વંછે, એકનો સંગ સુખ કરો.

નિધિ ચારિત્ર જ્ઞાનાનંદ પ્રેમે, જેવે નારી ખ્યારો.

સાં (૩)

[૧૩] પિયુ પદ

(રાગ-ખિહાગ)

મેરો પિયા સખિ! દેખ મનાયો.....ટેક.

પિયા બિન રંગ મહેલ બિચ, સૂની સહેજ રહાયો;

ખાનપાન હાથદાયક મોકું, કયુંકર બિચ સમજાયો.

એં (૧)

શેલ શૂગાર એ વિશ્વ વ્યથામે, કૈસે રચણ વિલાપો,
અગઅગ ધીનભાગુર માહરો, તેસે કહુ ચિત્ત લાપો
મેં (૨)

ઇતને ચારિત્ર મિત્તકે સળે, જ્ઞાનાન્દ પિયા પાપો;
શ્રીખ તાપે જિમ જલ ખરખન, મેજધરી મચકાપો
મેં (૩)

[૧૪] મનનુ અવ૩૫-૫૬

કિસવિધ સમજાવુ હો મન્ના,
તને કીસવિધ સમજાવુ.
હાથી હોય તો પકડ મગાવુ, જાજર પાય જડાવુ,
કર માહાવત માથે જોડાવુ, અકુથ દેઈ સમજાવુ
હો મન્નાં ૧

ઘોડા હોય તો મે છુન કરાવુ, કરડી લગામ દેવ ભરાવુ,
કરિ અસવારીને દેરન લાગુ, નવનવા જેલ જેલાવુ
હો મન્નાં ૨

સોનુ હોય તો મે ચુગિ ચુકાવુ, કરડે તાપે તપાવુ,
લેઈ કૂસકણને કુકણ લાગુ, પાણી બધું પિગલાવુ
હો મન્નાં ૩

લોહુ હોય તો મે એણુ મડાવુ, દોય દોય ધમણુ ધમાવુ,
માર ઘણા સમસાણુ ઉડાવુ, તો જતર તાર દટાવું
હો મન્નાં ૪

જ્ઞાની હોય તો મેં જ્ઞાન બતાવું, અંતર વિણ્યા બળવું;
 રૂપવિજય કહે નાય નિરંજન, જ્યોતિસ્કું જ્યોત મિલાવું.
 હો મન્નાં ૫

[૧૫] અભેદતા પદ

(રાગ-માલકોષ)

અબધૂ આતમ આતમ એક, અબધૂં ટેક
 ચાર ગતિમાં લિન્નતા છે, પણ છે ચેતનતા એક. અં ૧
 બુદ્ધા બુદ્ધા ચામડે મઢીને, કર્મ નૃપે કર્યો એક. અં ૨
 પુદ્ગલ લાવ વિભાગ દશાના, પડદાને કરી એક. અં ૩
 દેહ ઝલ્લાને ઊંચો કરતાં, અચલ જીવ તે એક. અં ૪
 મૈત્રી પ્રમોદ કરુણા ઉપેક્ષા, ચારો ચક્ષુ મા નેક. અં ૫
 અભિન્ન જ્ઞાનાદિ શુણ્ણ લાવે, ધારો તથ્ય વિવેક. અં ૬
 જીવ જીવને બ્રાતા માને, એહ સ્વભાવની ટેક. અં ૭
 નશ્વર જગમાં માનો શાસ્વત. ચારિત્રદર્શન એક. અં ૮

[૧૬] ઉપદેશ પદ

[જવા દે જવા દે કિનારે કિનારે-એ રાગ]

કરી લે કરી લે કરી લે કમાઈ, બરી લે બરી લે બરી લે લલાઈ
 વાડી વજીરા ને વસુધા, વૈભવો સહુ વહી જશે,
 ભાઈ ભગિની ભામની, રોતાં સહુએ રહી જશે;
 ગોરી ચમકતી દેહ આ, માટી થઈ ઊડી જશે,

નાટક સમી આ જિંદગીનો જેલ એ પૂરો થશે
તણ દે તણ દે તણ દે લવાઈ કરી લે૦ ૧

માળા મહેલો મિલ મોટર, મિલકતે શુ મહાલવું ?
રૂં શેર સદા ને દલાલી, છોડીને ચાલો જવું,
જે હાક દેતા તેય સૂતા, જોમ સોને ચાલવું,
જળ આઝવાતુ આદવાને, વ્યર્થ જીવન ગાળવું
હુ જોની હુ જોની હુ જોની તવાઈ કરી લે૦ ૨

વળી લાંચ ધોખાખાજી જોવા, પાપ તુ થાને કરે,
આ સ્ફટિક જેવા આતમાને, મસીથી કા ચીતરે,
સસાર સાગરમા ખટ્ટલો, ખાય ગોથા તું ખરે,
આશિષ દર્શન નાવ પકડે, તો હવે તુ ભીગજે
સુજોની સુજોની સુજોની વધાઈ કરી લે૦ ૩

[૧૭] આપણે એક છીએ
(ગંગા-કિનારે કિનારે)

અમે તો અમે તો અમે તો તમારા,
તમે છો તમે છો તમે છો અમારા. (એ ટેક)

વેપ્રવોપકારી વીતરાણી, દેવ સોના એક છે,
ચાગી મહાનતધારી ધીરો, શુરુ સોના એક છે,
ક્રોધાદિ વૈરી જીતવા એ, ધર્મ સોના એક છે
શુદ્ધાઈ નથી કોઈ વાતથી, સાધર્મી સઘળા એક છે. અમે. ૧

નરવીર સાથેા જૈન તેજે, હુખીમળી જ્ઞાને રમે,
 મૈત્રી સ્ત્રીમાં ધારીને, પરને ખમાવે ને ખમે;
 મોટા અમે નાના તમે, સાચા અમે જૂઠા તમે,
 એ લેલલાવો જૈનીઓને, વાખવા શાને ગમે. અમે. ૨
 સહાધીરનાં સંતાન છે, તો વીરતાને પાળજો,
 સહકાર સાગ્રી સર્વથી, નિજ સમા સૌને બાળજો;
 કર્ષા અસૂયા દ્વેષ હિંસા, ક્રોધ કલેશને ટાળજો,
 ચારિત્ર દર્શન જ્ઞાન પંથે, જીવનને અજવાળજો. અમે. ૩

[૧૮] જિંદગી ધરી ન ધરી

(રાગ-ગઝલ-કબાલી)

હિલમાં જો સાચ નથી, પ્રતિજ્ઞા કરી ન કરી;
 હિલમાં સમકિત નથી, ક્રિયાઓ કરી ન કરી. દિ૦૧
 લખપતિ કોડપતિ, બની કૂલ્યો કાલ્યો અતિ;
 સાધમિંકને પોખ્યા નહીં, સંપત્તિ વરી ન વરી. દિ૦૨
 શ્રદ્ધા નથી પ્રીતિ નથી, નરી લોકલાજ ધરી;
 દેવ ગુરુ ધર્મી તણી, ભકિત એ કરી ન કરી. દિ૦૩
 મન વચન કંયા તણા, દોષ નવિ દૂરે કર્યા;
 સમતા ન સાચવી તો, સામાયિક કરી ન કરી. દિ૦૪
 ગુંડાઓ મંદિર તોડે, ત્યારે ઘરમાં જ રહે;
 વળી નિત્ય આંગી કરે, પૂજા એ કરી ન કરી. દિ૦૫

આધિ વ્યાધિ ને ઉપાધિ, સાથે બાધી તીરવ ગયો,
 ટેલીફોન તાગ દોડે, બાતરા કરી ન કરી દિ૦૬
 અમૂલ્ય મનુષ્ય દેહ, હામ દામ ઠામ મલ્યા,
 ચારિત્ર દર્શન વિના, જિંદગી ધરી ન ધરી દિ૦૭

[૧૯] સયોગી દશા

(દીવાના બનાના હો તો દીવાના બના દે-એ રાગ)
 મયોગી બનાના હો નો, સયોગી બના દે,
 વરના એક ક્ષણ કે લીએ, અયોગી બનાદે,
 (ચેર)-વે જલ રહી હો, બેચાલી વ બાર લકડી,
 હો ભમ્મ હી ઉઠ્ય બધા, ભભૂતિ બના દે ૧
 (ચેર)-વે જલ રહી હો, પચાશી વ તેરહ લકડી,
 હો બાક હી ચરો કર્મ, આહુતિ બના દે ૨
 (ચેર)-વો જલ રહી હો, ચારિત્ર દર્શનમે સદા હી,
 દેવલકી યુગ્મ જયોનિ, અનુકી બના દે ૩

[૨૦] વર્મકી કસોટી

(દીવાના બનાના હો તો દીવાના બના દે-એ રાગ)
 મુરીદો બનાના હો તે, મુરીદો બના દે
 વરના કહા તકલી ખ્યારે, ચહીદો બના દે
 (ચેર)-મૈ હુઠ રહા હું, દિવકી વો થદ્દા કહા હૈ,
 હો બલિમે રચ ન ભીનિ, વહી તો જયા દે ૧

(શ્રેર)-મૈં સોચ રહા હું, વો સુનગ્રાવ કહાં હૈ;
જો ગોશાલકો લી કોસે, વહી તો બતા દે. ૨

(શ્રેર)-મૈં દેખ રહા હું, વો રામચંદ્ર કહાં હૈ;
હો આગમેં ગુરુકે લીએ, કહીં તો બતા દે. ૩

(શ્રેર)-મૈં બોજ રહા હું, વો નાગકેતુ કહાં હૈ;
હો ભેઠે મંદિરકે લિએ, વહી તો પઠા દે. ૪

(શ્રેર)-મૈં બોલ રહા હું, વો શ્રીચારિત્ર કહાં હૈ;
શ્રીસંઘકી દર્શન જયોતિ, સહી તો જલા દે. ૫

[૨૧] દીવાળી કે હોળી પદ.

(દીવાના બનાના હો તો દીવાના બના દે એ રાગ)

દીવાળી મનાવો ભાઈ; દીવાળી મનાઓ.
સમજ પડે નહીં તો, હોળી યગટાવો. (ટેક)

ચોપડો ઉકેલો, ખરી તારીજને કઠાવો;
જમા અને ઉધાર પાસે, ફરક મિલાવો. દિ૦ ૧

શું લઈને આંચો, એની ડાયરી મંગાવો;
શું કર્યો નફો કે તોટો, એહ બતલાવો. દિ૦ ૨

બાંધી મૂઠી હતી આ, એમ નર જન્મ પાયો;
હવે પછી કયાં જઈ રહેશે, નક્કી કરી બાંચો. દિ૦ ૩

નર દેવ બનશે, તો તો યુગાલી જમાવો;
લવિષ્ય બગાડી મુખમાં, મરી ન લગાવો. દિ૦ ૪

દીવાળીના દીવે, સૂકળ ઢરમને જલાવે,
જળહળતી જ્યોતિ પ્રકટે, હોળી એમ લાવે દિં ૫
પ્રભુ કર્મ બાળે, તે સિદ્ધ બુદ્ધ ગાવે,
કરમની હોળી જગમા, દીવાળીનો પાયો દિં ૬
દીવો તે દીવાળી, હોળી દીપ પૂજ ધ્યાવે,
ચારિત્ર મુદ્દર્શન નિર્મળ, જ્યોતિરૂપ થાવે દિં ૭

[૨૨] મમતા પદ

મમ મત કરજો ગજ મનમે

તેરો હસ ચલેગો એક ક્ષણમે
લકા ગઢસો લુટ લીવો હે, મહિર સખ સોવનમે,
તિન ખડકો નાથ વિગોયો, રામ ચલ્યો વન વનમે
છપત્ર દોટિ યાદવડો આઠેમ, પડ્યો કુમ્ભાણિ વનમે,
અન્નપાણિ વિના રડવડનો, તડકડતો નિશ મનમે
સુખમ નામે આઠમે ચક્રી, ચાલ્યો ખડ સાધનમે,
હય ગય રથ સબ સાયગને, દૂમ ગયો એક પલમે
મેલ મેલ કર ગયા મોટકા, રાબા લમિયા વનમે,
કપિલ કેવળો તૃણા યાગી, ઈચ્છા ન ધરી મનમે
છોટો તૃણા કાન લોગકી, સુક્તિ મીલે એક ક્ષણમે,
પ્રેમ કહે તુમે છોટો નિયા, સુખ વાધે દિન દિનમે

[૨૩] ચેતવણી પદ

તુને જ્ઞાન કરી સમજવું, ચેતન ચેતો રે બાઈ

[૨૧૪]

તુને વાત કરી બતલાવું ચેતન ચેતો દે ભાઈ;
 તુને હસી હસી સમજાવું એક દિન જાના દે ભાઈ.
 ઉપશમના બધારમાં દે જ્ઞાન રતન વેચાય દે;
 ગ્રાહક તો મળશે ઘણા દે મુળ મોંઘેરા થાય દે. ચેતન.
 વિષય નારી રંગ શું દે નિશ્ચિનિ રહ્યો લોભાઈ દે;
 સુમતિ નારી લોગવો દે જીવતર લેખે થાય દે ચેતન.
 અંજલી જળ જ્યું આઉંખું દે ક્ષણ ક્ષણ જોઈયું થાય દે;
 બાજીરે બાજી રચી દે તુંતો બધું જ્યેવો સંસાર દે. ચેતન.
 શ્રીગોડીચા રાયજીરે નિશ્ચિનિ લાગુ પાય;
 રૂપ વિખોધ કવિ રાયનો દે તારે નામે નવ નિધિ થાય દે.
 ચેતન.

[૨૪] જય બોલો ધૂન

[રામ લક્ષ્મણ જાનકી, જે બોલો હનુમાન કી-એ ઢગ]
 જય બોલો પ્રભુ વીરકી, ગોતમ વીર વજીરકી;
 જય બોલો ગુરુ હીરકી, જય મહિસદ્ર વીરકી.૦
 જય કેશરિયા નાથકી, ઋષભદેવ જગતાતકી;
 સિદ્ધચક્ર સુનિરાજકી, જય ચક્રેશ્વરી માતકી.

સજ્ઞાયો

[૧] શ્રી શીયલની સજ્જાય.

(ધન્ય ધન્ય તે દિન માહરો-એ દેશી.)

શીયલ સમું વ્રત કે નહિ, શ્રીજિનવર એમ લાખે રે;
 સુખ આપે જે શાશ્વતાં, દુર્ગતિ પડતાં રાખે રે. શી૦૧
 વ્રત પચખખાણુ વિના જીઓ, નવ નારદ જેહ રે;
 એકજ શીયલ તણે ખજે, ગયા મુગતિમાં તેહ રે. શી૦૨
 સાધુ અને શ્રાવક તણાં, વ્રત છે સુખદાયી રે;
 શીયલ વિના વ્રત બાણજે, કુસકા સમ ભાઈ રે. શી૦૩
 તરુવર મૂળ વિના જૈસો, શુણુ વિન લાલ કમાન રે;
 શીયલ વિના વ્રત એહવું. કહે વીર લગવાન રે. શી૦૪
 નવ વાડે કરી નિર્મળું, પહેલું શીયલ જ ધરજે રે;
 હિંદયવેતન કહે તે પછી, વ્રતનો ખપ કરજે રે. શી૦૫

[૨] વૈરાગ્યની સજ્જાય

જિંઘા મંદિર માળિયાં, સોડ વાળીને સૂતો;
 કાઢો કાઢો એને સહુ કહે, બાણે જન્મ્યોજ નહોતો. ૧
 એક રે દિવસ એવો આવશે, સત સમજોણુ સાહે;
 મંત્રી મલ્યા સવિ કારમા, તેનું કાંઈ ન ચાહે. એક૦૨
 સાવ સોનાનાં સાંકડાં, પહેરણુ નવ નવા વાધા;
 ધોણું રે વસ્ત્ર એના કર્મનું, તે તો શોધવા લાગા. એક૦૩

ચરુ કઠાઈયા અતિ ઘણા, બીજાનું નહિ લેખુ,
 ખોખરી હાડી એના કર્મની, તે તો આગળ દેખું એક૦૪
 કેના છોરુ ને કેના વાછરુ, કેના માય ને બાપ,
 અ તકાળે બાવું છવને એકતું, માથે પુણ્ય ને પાપ એક૦૫
 સગી રે નારી એની કામિની, ભણી ટગમગ વ્યુવે,
 તેનું પણ કાઈ ચાલે નહિ, બેડી ધૂસકે રૂવે એક૦૬
 વહાલા તે વહાલા શુ કરો, વહાલા વોળાવી વળશે,
 વહાલા તે વનનાં લાકડા, તે તો સાથે જ બળશે એક૦૭
 નહિ ત્રાપો નહિ તુંબડી, નથી તરવાનો આરો,
 ઉદયરત્ન પ્રભુ ઈમ બાણે, મને પાર ઉતાળે એક૦૮

[૩] આપ અસાનની સજ્જાય

આપ સ્વભાવમા રે, અદમ્ સદા મગનમે રહેના,
 જગત્તુ છવ હે કરમાધીના,

અચરી જ કહ્યુંય ન લીના આપ૦ ૧

તુમ નહિ ઠેરા કાઈ નહિ તેરા, કથા કરે મેરા મેરા,
 તેગ હે સો તેરો પાસ, અવર સગ અનેરા આપ૦ ૨
 વપુ વિનાશી તું અવિનાશી, જળ હે મનકો વિલાસી,
 વપુમગ જળ દૂરનિકામી, નળ તુમ ચિવકાવામી આપ૦ ૩
 રાગ ને રીસા દોય ખત્રીસા, એ તુમ દુ ખટા દીપ્તિ,
 જળ તુમ ઉતકુ દૂર કરિયા, તગ તુમ જગદ્દા ઈસા આપ૦ ૪

પરકી આશા સદા નિરાશા, એ છે જગજન પાસા;
 તે કાટનકું કરો અભ્યાસા, લહો સદા સુખવાસા. આપ૦ ૫
 કબહીક કાલ કબહીક પાલ, કબહીક હુઆ અપબ્રાલ;
 કબહીક જગમાં કીરતિ ગાલ, સખ પુદ્ગલકી બાલ. આપ૦ ૬
 શુદ્ધ ઉપયોગ ને સમતા ધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી;
 કર્મ કલંકને દૂર નિવારી, જીવ વરે શિવનારી. આપ૦ ૭

[૪] ક્રોધની સજ્જાય

“ કડવાં કૂળ છે ક્રોધના ” જ્ઞાની એમ બોલે;
 રીસતણો રસ બાણીએ, હલાહલ તોલે. ક૦ ૧
 ક્રોધે કોડ પૂરવ તણું, સંજમ કૂળ બાય;
 ક્રોધ સહિત તપ જે કરે, તે તો લેખે ન થાય. ક૦ ૨
 સાધુ ઘણો તપીયો હતો, ધરતો મન વૈરાગ્ય;
 શિષ્યના ક્રોધ થકી થયો, ચંડકૌશીઓ નાગ. ક૦ ૩
 આગ ભઠે જે ધરથકી, તે પહેલું ધર બાળે;
 જળનો ભેગ ને નવિ મળે, તો પાસેનું પ્રબળે. ક૦ ૪
 ક્રોધતણી ગતિ એહવી, કહે કેળવનાણી,
 હાણુ કરે જે હેતની, બાળવળે એમ બાણી. ક૦ ૫
 ઉદયરત્ન કહે ક્રોધને, કાઠળે ગળે સાહી;
 કાચા કરળે નિમંજી, ઉપશમ રસ નાહી. ક૦ ૬

[૫] માનની સન્નિધિ

'રે' છવ ! માન ન ડીછયે, માને વિનય ન આવે રે ।
 વિનય વિના વિદ્યા નહી, તે કેમ સમક્ષિત પાવે રે । રે૦ ૧
 સમક્ષિતવિષ્ણુ ચારિત્ર નહી, ચારિત્રવિષ્ણુ નહિ સુક્ષિત રે,
 સુક્ષિતના સુખ છે શાશ્વતા, તે કેમ લઈએ ભુક્ષિત રે રે૦ ૨
 વિનય વડો સ સાન્નિધ્ય, શુભમહિ અધિકારી રે,
 માને શુભ બાળે ગળી, પ્રાણી ભેળે વિચારી રે રે૦ ૩
 માન દુર્યો ને રાવણે, તે તે રામે માર્યો રે,
 દુર્યોધન ગરવે કરી, અતે સર્વિ દાર્યો રે રે૦ ૪
 સુઠા લાકડા સરિખો, દુઃખઘાતીએ ખોટો રે,
 ઉદયરત્ન ઠહે માનને, દેભે દેશવટો રે રે૦ ૫

[૬] માયાની સન્નિધિ

સમક્ષિતનુ મૂળ બાણીએછ, સત્ય વચન સાક્ષાત
 સાચામાં સમક્ષિત વસેછ, માયામા મિથ્યાત્વ રે
 પ્રાણી ! મ કરીગ માયા લગાર ૧
 સુખ મીઠો ભુઠો મનેછ, કુઠ-કપટનો રે ઠાટ,
 છલે તે 'છલ' કરેછ, ચિત્તમા તાકે ચોટ રે પ્રા૦ ૨
 આપ ગરબે આવો પડેછ, પણ ન પડે વિશ્વાસ,
 મનશુ રાખે આતરેછ, એ માયાનો પાસ રે પ્રા૦ ૩

જેહશું બાંધે પ્રીતડીજી, તેહશું રહે પ્રતિકૂળ;
 મેલ ન છંડે મનતણોજી, એ માયાનું મૂળ રે. પ્રાં ૪
 તપ કીધો માયા કરીજી, મિત્ર શું રાખ્યો રે લેહ;
 સદ્ધિ જિનેશ્વર જાણીજી, તો પામ્યા સ્ત્રી વેદ-રે. પ્રાં ૫
 ઉદયરત્ન કહે સાંલજોજી, મેળો માયાની ખુદ;
 સુકિતપુરી જાવા તણોજી, એ મારગ છે શુદ્ધ રે. પ્રાં ૬

[૭] લોભની સજાયા.

[દુહો]

આશા દાસી વશ પડયા, જઠયા કર્મ જંજીર;
 પરિગ્રહ લાર ભરે નડયા, સહે નરકની પીર. ૧

[ચેતન ચતુર ચર્ચ ચૂક્યો—એ દેશી]

પરિગ્રહ લારભર્યાં ગ્રાણી, પામે અધોગતિ દુઃખ ગ્રાણી;
 જસ મતિ લોભે લલચાણી રે, ચેતન ચતુર સુણો ભાઈ,
 લોભ દશા તજો દુઃખદાઈ રે ચેતન ૧

લોભે લાલચ જસ ઘણી, પરિણતિ નીચી તેહતણી;
 લટપટ કરે ખડુ લોક ભણી રે. ચેતન ૦

લોભી દેશ વિદેશ લમે, ધનકારણુ નિજ દેહ દમે;
 તડકા ટાઢનાં દુઃખ ખમે રે. ચેતન ૦ ૩

લોભે પુત્ર પિતા ગગડે, લોભે નરપતિ રહે વગડે;
 લોભે બંધવ ભેર લડે રે. ચેતન ૦ ૪

હાર હાથી દોલે લીનો, કાણીકે સગર બહુ ડીનો,
 માતામહને હુ ય દીનો રે, ચેતન૦ ૫
 દોહારભે બહુ નહીયા, કાલાકિક નરકે પહીયા,
 નિરયાવલો પાઠે ચહીયા રે ચેતન૦ ૬
 દોહા તણ સવર કરજો, શુરુ પદને અનુસરજો,
 ઉપવિજય પદને વરજો રે ચેતન૦ ૭

[૮] બીજી અશરણ ભાવનાની સજ્જાય

[હુહા]

પલ પલ છીજે આઠિયુ, અજલી જલ જયું એહ,
 અલતે સાથે સબલો, લેઈ શકે તો લેહ ૧
 લે અચિન્ત્ય ગણશુ ગહી, સમય સીચાણો આવી;
 શરણુ નહિ જિનવયણુ વિણુ, તેણે હવે અશરણુ ભાવી ૨

[સહજનહી રે આતમા-એ દેશી]

બીજી અશરણુ ભાવના, ભાવો હુહય મોહાર રે,
 ધર્મ વિના પરલવ જતા, પાપે ન લહીશ પાર રે,
 ભાર્મ્ય નરક દુવાર રે, તિહાં છુજ કવણુ આધાર રે ૧
 લાલ સુરગા રે આણીયા, મૂકને મોહ જ બાળ રે,
 મિથ્યામતિ સવિ ટાળ રે, માળા આળપ પાળ રે,
 લાલ સુરગા રે આણીયા ૨

માત પિતા સુત કામિની, ભાઈ ભયજી સહાય રે,
 મેં મેં કરતા રે અમ્મ પરે, કર્મે ગ્રહો જીવ બાય રે;
 તિહાં આઢેકો નવિ થાય રે, દુઃખ ન લીધે વહેંચાય રે.

લાલ૦ ૩

નંદની સોવન કુંગરી, આખર નાવી કો કાજ રે,
 ચક્રી સુભૂમ તે જલધિમાં, હાર્યો ખટ ખંડ રાજ રે;
 ખૂંડ્યો અરમ જહાજ રે, દેવ ગયા સવિ ભાજ રે,
 લોભે ગર્ભ તસ લાજ રે.

લાલ૦ ૪

ક્રીપાપત કહી દ્વારિકા, બલવંત ગોવિંદ રામ રે,
 રાખી ન શક્યા રે રાજવી, માતા પિતા સુત ધામ રે;
 તિહાં રાખ્યા જિન નામ રે, શરણુ કીચો નેમિ સ્વામ રે,
 ત્રત લેઈ અલિરામ રે, પોહોત્યા શિવપુર ઠામ રે. લાલ૦ ૫

નિત્ય મિત્ર સમ દેહડી, સયણાં પર્વ સહાય રે,
 જિનવર ધર્મ ઉગારશે, જિમ તે વંદનીક ભાય રે;
 રાખે મંત્રી ઉપાય રે, સંતોષ્યો વળી રાય રે,
 ટાળ્યા તેહના અપાય રે.

લાલ૦ ૬

જન્મ જરા મરણાદિકા, વયરી લાગ્યા છે કેડ રે,
 અરિહંત શરણુ તું આઢરી, ભવબ્રમણ દુઃખ ફેડ રે;
 શિવસુંદર ઘર તેડ રે, નેહ નવત્ત રસ રેડ રે,
 સીંચી સુકૃત સુરપેડ રે.

લાલ૦ ૭

[૯] પાંચમી અન્યત્ર ભાવનાની સજ્જાય

[દુહા]

ભવસાયર બહુ દુઃખજલ, લમણ મરણ તરંગ,
 મમતા તતુ તેણે શ્રદ્ધો, ચેતન ચતુર માતંગ ૧
 ચાહે જો છોડણુ બણી, તો ભજ ભગવત મહત,
 ફર કરે પર બધને, જિમ જલથી જલકત ૨

(કપૂર હોય અતિ ઉજળો ૨-એ દેશી)

પાંચમી ભાવના ભાવીયે રે, જીવ ! અન્યત્ર વિચાર,
 આપ સવારથી એ સહુ રે, મલીયો તુજ પરિવાર ૧

સવેગી ઝુંદો ! ખૂઝ મા મૂઝ ગમાર,
 તારુ કેા નહિ ઇણુ સસાર, તું કેહનો નહિ નિરધાર મંદર
 પથ શિરે પથી મધ્યા રે, કીજે કિષ્કિંધું પ્રેમ,
 શત્રિ વસે પ્રહ છાડી ચલે રે, નેહ નિવાહેડેમ સં ૩
 જિમ મેલો તીરથ મલે રે, જન જન વણજતી ચાહ,
 ટેતોટો કે કાચદો રે, લેઈ લેઈ નિજ ઘેર બાય સં ૪
 જિહાં કારજ જેહના મરે રે, તિહા તે દાણે નેહ,
 સૂરીકાતાની પરે રે, છટકી દેખાડે છેહ સં ૫
 ચૂલણી અગજ મારવા રે, ફૂડું કરે જતુ-ગેહ,
 ભરતબાહુબલિ મૂજિયા રે, બુઝોબુઝો નિજના નેહ સં ૬

શ્રેણિક પુત્રે ખાંધીયો રે, લીધું વહેંચી રાજ;
 દુઃખ લીધું ખાહું તાતને રે, દેખો સુતના કાજ. સં ૭
 ઇણુ ભાવના શિવચક્ર લહે રે, શ્રીમરુદેવી માય;
 વીરશિષ્ય કેવલ લહ્યું રે, શ્રી ગોતમ ગણુરાય. સં ૮

[૧૦] શ્રી શાલિભદ્રજીની સજ્જાય.

(રહો રહો ! રે રસભર દો વરીયાં—એ દેશી)

બોલો બોલો રે શાલિભદ્ર દો વરીયાં,
 દો વરીયાં દોય ચાર વરીયાં. બોલો ૧
 માય તુમારી ખરીય પોકારે,
 વહુચર સગ આગે ખરીયાં. બોલો ૨
 વોઢયો પુત્ર શિલાપટ ચેખી,
 આંખે આંસુ ગળહળીયાં. બોલો ૩
 ફૂલની શમ્યા જેહને ખુંચતી,
 તેણે સંથારો શિદ્ધા કરીયાં. બોલો ૪
 પૂરવભવ માંડી આહીરણી,
 આહાર કરી અણસણ કરીયાં. બોલો ૫
 આજ પીછે ડુંગર ચરવેશી,
 હુંસ કરું હું ઇણુ વરીયાં. બોલો ૬
 સનમુખ ખોલ જોયો નહિ માકું,
 ધ્યાન નિરંજન મન ધરીયાં. બોલો ૭
 કાજ સરે ઉદયરાત્ર ઉત્તરી ઠે,
 જિણે પલકે શિવ વરીયાં. બોલો ૮

[૧૧] સંસારના ખોટા સગપણની સજ્જાય.

[એત તો એવાવુ તને રે, પામઝ પ્રાણી-એ દર્શી]

સથુ તારુ દેણુ માચુ રે, સસારીયામા-સથુ ૦

પાપનો તો નાખ્યો પાયો, ધરમમા તુ નહિ ધાયો,

હાલો થઈને તુ દબાયો રે સસા ૦ ૧

ફડું ફડું હેત કીધુ, તેને સાચુ માની લીધુ;

અત કાલે દુખ લીધુ રે સસા ૦ ૨

વિસવામે બહાલા કીધા, પીયાલા ઝેરના પીધા,

પ્રભુને વિસારી લીધા રે સસા ૦ ૩

મનગમતામા મહાલ્યો, ચીરને મારગ ગાલ્યો,

પાપીઓનો સગ ગાલ્યો રે સસા ૦ ૪

ધરને ધધે ઘેરી લીધો, કામનીએ વશ કીધો,

ઋપલાદાસ કહે હગો લીધો રે સસા ૦ ૫

[૧૨] કુમતિને ગિખામણની સજ્જાય.

(બાણ બાણ બાણ બૂલ્યો બાણ-એ ગગ)

રહેને રહેને રહેને, અલગી રહેને,

કુમતિ! પડી કેમ કેટે, અલગી રહેને,

તને દુલીને દેણુ તેટે? અલગી રહેને,

તે સુજ મોહ-મહામઘ પાયો, તેણે દુ થયો મતવાલો;

વૃષાતપુષ્પીઆણીગીલાવી, વચમાકરી તે દલાલીઆ ૦

કર્મ નદાવો તું તેડી આવી, તેણે પણ માંડી બાજી;
મિથ્યાગીત તણે ભણકારે, મુજને કીધો રાગી. અલગી ૦૨
નરક નિગોદ તણા મંદિરમાં, પાતિક પલંગ ખીછાયો;
મુજને લોખવી તિહાં ઘેરાયો, પણ સુમતિએ સમજાવ્યો.

અલગી ૦ ૩

જળ મેં મહિરા છાક નિવારી, સમકિત સુખડી આખી;
અતુલવ રસનો ખ્યાલો મેં ખીધો, ચિત્ત ચેતનને દાખી.

અલગી ૦ ૪

શ્રીશંખેશ્વર ચરણ સરોફ, લાગી ધ્યાનની તાલી;
કૃપાવિબુધનો મોહન પલણે, જિનમત સ્તુતિ લટકાળી.

અલગી. ૫

अडीर्ण रचनाओ

પ્રાર્થના

હે પ્રભો ! સર્વજ્ઞ સ્વામી પૂર્ણજ્ઞાની ઈશ્વરા,
 શાંતિમય ઉપદેશદાતા વિશ્વવત્સલ સુખકરા;
 અજ્ઞતા અંધેરકો હી દૂર હમસે કીજિએ,
 વિશ્વવ્યાપી જ્ઞાનકારી જ્ઞાન હમકો દીજિએ. ૧

હે પ્રભો ! હે સર્વ દ્રષ્ટા સૌમ્ય દષ્ટિસે સદા,
 હંસસી વિવેક શક્તિ યે હમે દો સંપદા;
 જીવ ધર્મ અધર્મ પુણ્યલ સદ્ અસદ્કા બેઠ હો,
 તજીર વ તજીરીકા સજ્જ વિશ્વકા વિવેક હો. ૨

હે પ્રભો ! ચારિત્રસિંધુ ! આપકા એહજ્ઞાન હે,
 ઈસ જગતમેં નિત્ય હી વિકસિત આતમજ્ઞાન હૈ;
 કામ શુક્ષ્મા માન માયા લોકા યે દૂરે રહે.
 હમ સદા હી પ્રહાચારી ઓર સદાચારી રહે. ૩

હે પ્રભો ! આનંદશક્તિ જોમ હમ દો દીજિએ,
 વીર્યબલસે પૂર્ણ જીવન ઈશ ! હમમેં કીજિએ;
 આજ્ઞાધારી ક્ષમાધારી આપકે સેવક બનેં,
 વિશ્વ મેં આજાહ રહકર ધર્મરક્ષક હમ બનેં. ૪

હે પ્રભો ! કૈવલ્યજ્ઞાની ! દોષમુક્ત શિવંકરા,
 વીતરાગી સત્યવાદી દેવપૂજિત ઈશ્વરા;
 દીજિએ હમકો શરણમેં હમ વિનયશાલી રહે,
 આપમય ચારિત્રદર્શન હમારે દિલમેં રહે. ૫

પ્રતિક્રમણુ ધ્યાં પત્રી ભાવવાની ભાવના

[દુહા]

- અરિહત અરિહત સમરતા, લાધે સુક્તિનું ધામ,
જે નર અરિહત સમરથે, તેહનાં સરથે કામ. ૧
- સૂતા બેસતા ઊઠતા, જે સમરે અરિહત,
દુખીયાના દુખ ભાગથે, લહેથે સુખ અનત ૨
- આશ કરે અરિહતની, બીજી આશ નિરાશ,
જેમ જગમાં સુખીયા થયા, પામ્યા લીલવિલાસ ૩
- ચેતન તે એસી કરી, એસી ન કરે કાંઈ,
વિષયારસને કારણે, સર્વસ્વ બેઠો ખોય ૪
- બે ચેતાય તો ચેનજે, ને ખૂઝાય તો ખૂઝ,
ખાનારા સૌ ખાઈ જશે, માથે પડશે તૂઝ ૫
- સુનિવર ચોદ હજારમા, થેલિક સમા મોઝાર,
વીર ત્રિલુક વખાણીયો, ધન ધનો અલુગાર. ૬
- પરખો તો પરખો નહિ, દહો ઢીધો દૂર,
લદકાશુ લાગી વધો, નનો વધો હજૂ ૭

મુજને ચાર સરવા હોજે, અરિહત સિદ્ધ સુસાધુજ,
કેવલો ધર્મ પ્રકાશીઓ, રન અમુલખ લાધ્યુંજ સુ ૧

ઓગનિતજા દુખ ઉઠવા, સમરથ સરવા એકોજ,
પૂર્વે મુનિવર જે હુના, તેવું સગવડ દીધ તોજોજ સુ ૨

સંસાર જાહે જીવને, સમરથ સરણાં મારોજી;
ગણી સમયસુંદર જોમ લાણે, કલ્યાણ મંગલકારોજી. સુ. ૩

લાખ ચોરાશી જીવ ખમાવીએ, મન ધરી પરમ વિવેકોજી;
મિન્યામિ દુહ્કડં દીજીએ, જિન વચને લહીએ ટેકોજી. લા. ૧
સાત લાખ ભૂ તેઉ વાઉતા, દસ ચોદ વનના લેદોજી;
મદ્ર વીજલસુર તીરી નારકી, ચઉ ચઉદે નરના લેદોજી. લા. ૨
સુજ વૈર નહીં કેહશું, સૌ સૌ મિત્ર સ્વભાવોજી;
ગણી સમયસુંદર જોમ કહે, પામી એ પુન્ય પ્રભાવોજી. લા. ૩

પાપ અઠાર જીવ પરિહરો, અરિહંત સિદ્ધની સામેજી;
આલોયાં પાપ છૂટીએ, ભગવંત જોણીપરે લાખોજી. લા. ૧
આશ્રવ કષાય દોષ બાંધવા, વળી કલહ અલ્યાખ્યાનોજી;
રતિ અરતિ ચૈશુન્ય નિંદના, માયા મોહ મિથ્યાતોજી. પા. ૨
મન વચન કાયાએ જે કર્યાં, મિન્યામિ દુહ્કડં તેહોજી;
ગણી સમયસુંદર જોમ કહે, જૈનધર્મનો મર્મ જોહોજી. પા. ૩

ધન્ય ધન્ય તે દિન સુજ ક્યારે હોશે,

હું પામીશ સંજમ સુધોજી;
પૂર્વે ઋષિપન્થે આલંશું, શુરુ વચને પ્રતિબુદ્ધોજી. ધ. ૧
અંત પ્રાન્ત ભિક્ષા ગોચરી, રણુ વન કાઉસંગ લહીશુંજી;
સમતા શત્રુમિત્રે લાવે લાવશું, સમ્યક સુદ્ધો ધરશુંજી. ધ. ૨

સમારના મહત્ત ધડી, હું છુટીશ જિનવચને અવતારોલ,
ધન્ય ધન્ય સમયસુદર તે ધડી,

તો હું પામીશ ભવનો પારોલ ધ. ૩

અતિમ ઉપદેશ

જન્મ જરા મરણે દરી, ભમિયો છવ સસાર,
કિમહિક જોગે નરભવ લહ્યો, તો ડર ધર્મ ઉદાર ૧

ઠપ્ઠ કરવું તે સોહિલું, અજ્ઞાની પશુ ખેલ,
જાણુપણું જગ દોહિલું, જ્ઞાની મોહન વેલ ૨

અજ્ઞાની અવિધિ કરે, તપ જપ કિરિયા જેલ,
વિરાધક પટકાયનો, આવશ્યકમાંહી તેલ ૩

આશા દાસી વશ પડયા, જડયા કર્મજીર,
પરિગ્રહ ભાર ભારે નડયા, મહે નરકની પીર ૪

મૂરખ મગ અતિ મિલે, તો વસિયે વનવાસ,
પડિતશુ વામો વમી, છેદો મોહનો પાસ ૫

શ્રુત-મહિમા

ભવ-મડલમે ન દેખિયો, પ્રભુજનો દેહાર,
આગમપદ લહ્યા વિના, જાણ્યો હું સસાર ૧

શ્રુત વિષ્ણુ જે કિરિયા કરે, તે સસારનું મૂલ,
શ્રુત ઉપયોગે જે ક્રિયા કરે, તે શિવપદ અનુદૂલ ૨

શ્રુતથી શ્રદ્ધા થીર રહે, શ્રદ્ધાથી મત સાર,
મતથી શિવસુખ પામીયે, તિલે શ્રુત જગદાધાર ૩

શ્રદ્ધા મૂલ કિરિયા કહી, તેહનું મૂલ તે જ્ઞાન;
 તેહથી શિવસુખ બહુ જતા, પામ્યા ધરી એકતાન. ૪
 ગુરુ દીવો ગુરુ દેવતા, ગુરુથી લહીયે જ્ઞાન;
 જ્ઞાનચક્રી જગ બાણીયે, મોહની ના અહિઠાન. ૫

શિષ્યામણ

શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ, પ્રેમે પ્રણમું પાય;
 નામ જપંતા પ્રાણીને, આધિ વ્યાધિ લય બાય. ૧
 અતીર અસાર સંસારમાં, ધર્મ વિના નથી સુખ;
 ધર્મ વિનાના જીવડો, પગ પગ પામે દુઃખ. ૨
 મનુષ્ય જન્મ શ્રાવકકુલે, ઉત્તમ લહી અવતાર;
 થાય પ્રપંચને છોડીને, ધર્મ હિયામાં ધાર. ૩
 નિત્ય સવારે બેઠીને, ગણો મંત્ર નવકાર;
 જિનમંદિર બેઠેલા જઈ, પૂજો જિન જયકાર. ૪
 ગુરુવંદન વિધિશું કરી, નવકારશી પરચખખાણ;
 કરતાં સાચા ભાવથી, પાપ કરમ નીકાણ. ૫
 ખાઠશાળામાં પ્રેમથી, વિનય સહિત ગુરુપાસ;
 આશાતન તણ જ્ઞાનની, કરો ધર્મ અભ્યાસ. ૬
 જીવહયા પાળો બહુ, જીવું કહીય ન લાખ;
 ચોરીથી ચિત્ત વારવું, લાજ હિયામાં રાખ. ૭
 કંદમૂળ ગણાયને, ખાતાં બહુલાં પાપ;
 તે કારણ છંડો સદા, સમજી મનમાં આપ. ૮

રાત્રિભોજન મત કરો, સાજો કરો ચોવિહાર,
 લાભ અતિથય પામશે, યાશે સુખ શ્રીકાર ૯
 આમાયિક સુદર કરી, કરો તત્ત્વ-વિચાર;
 પાપ કરમ દૂરે તજો, વેગે લહો ભવપાર ૧૦
 ધ્યાવકના બાલક તણાં, એ સુદર આચાર,
 યાજો એ બહુ પ્રેમથી, ઉત્તમ તમ્ર અવતાર ૧૧
 પ્રભુ આણાને શિરધરી, ધર્મ તણું ધરે ધ્યાન,
 સુખ સઘળા પામી કરી, અનુક્રમે લહે નિર્વાણ ૧૨

(મુખર્ધના) શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથજીનું રતવન
 ગોડીજી તોરા ચરણુડમલકી રે, હું ચાહું સેવા ખ્યારી,
 તો નામે કર્મ દટારી, ભવજ્વાલિ મીટગઈ ચારી ગોડીજી ૦૧
 પ્રભુ ચોત્રીશ અતિથય ધારી, વાણી ગુણ પાત્રીશ ખ્યારી,
 જિનશામનકી બલિહારી ગોડીજી ૦ ૨
 પ્રભુ મુમર્ધનગરે નિરાજે, ભવિજીવના સથય ભાજે, '
 દુરભવ્ય અભવ્ય તે લાજે ગોડીજી ૦ ૩
 તુમે શિવપદના અધિશાગે, વળી પરમાતમ પદ ધારી,
 દેવવ્રતી વરિયા ખ્યારી ગોડીજી ૦ ૪
 હું દગ્ધન ટાજે આલ્યો, તુમ સેવામા મન ભાલ્યો,
 ભવજલધિ તરવા આલ્યો ગોડીજી ૦ ૫
 હવે હાય પ્રભુ મુજ ઝાલો, તું પ્રાણુયકી મુજ વહાલો,
 મને અવિચલ સુખડા આલો ગોડીજી ૦ ૬

હું માસ રહ્યો ઇહાં ખારી, મેં કોવી સેવા તહારી;
 તુજ દરશનકી ખલિહારી. ગોડીછં ૭
 પ્રભુ વિજય સુકિતના રસિયા, સવિ પાપપડલ દૂર ખસિયા;
 મહારા હૃદયકમલમાં વસિયા. ગોડીછં ૮
 ઓગણીસે ચોસઠ બઘો, પોષ સુદિ પૂનમ વખાણો;
 ઠહે કમલવિજય સુખ માણો. ગોડીછં ૯

શ્રી ગૌતમસ્વામી સ્તવ.

(રાગ-ભૈરવી, રામાલી, આજ અનુષ્ઠ મ દીવાલી.)
 ગૌતમનામ સમરિયે, સુમન જન ! ગૌતમનામ સમરિયે (ટિર)
 પૃથ્વીસુત વસુભૂતિ નંદન, ગૌતમ કુલ અવતરિયે;
 ઇન્દ્રભૂતિ છે નામ મનોહર, હૈડે નિશદિન ધરિયે. સુ૦૧
 વીર વજ્રરજ્જુ જ્ઞાન સુકાની, પદ્મદર્શન રૂપ દરિયે;
 અષ્ટાપદ જઈ તાપસ તાપો, અંગુઠલબિંધ ઉચ્ચરિયે. સુ૦૨
 જન્મ સુહાયો ગુણજર ગામે, કેવલ પાવા નગરિયે;
 મહાસેન દીક્ષા શિક્ષા શિવપદ, વર વૈભાર સુગરિયે. સુ૦૩
 મહામંત્ર જ નામ એ ગૌતમ, જપતાં જલનિધિ તરિયે;
 નહીં દુઃખ મરણે મરિયે કદાપિ, નહીં દારિદ્ર્યથી ડરિયે સુ૦૪
 ગૌતમ નામે લવલીડ હરિયે, આત્મભાવ સંવરિયે;
 કર્મ જંજીરીયે બાંધ્યા છૂટે, ઉત્તમ કુલ અવતરિયે. સુ૦૫
 ધન ખડગાંવમાં શ્રીજિનમંદિર, વંદનપૂજન કરિયે;
 ગણધર મંદિર ગૌતમ ચરણાં, દેખીને દિલ હરિયે. સુ૦૬

નિજ દીક્ષાદિન યાત્રા કરતા, નિજ આતમ ઉદ્ધરિયે,
ચારિત્રપદ્ધત દર્શન સાધી, સુદ્ધિ જાગમા કરિયે સુઝ

ગૌતમ આમીના વિલાપનું પદ

[લવીગ કેગી લાકડિર—એ ગગા]

મહાવીરસ્વામી મોક્ષે પધાર્યા, ગૌતમ બોલે રે,
શુરુની વાતે વાત સભારી, હૈયું બોલે રે
વીર ! તે આ શુ કીધું, શુ વીરતાનું પગલું લીધું,
ટળવળતો તરછોડ્યો સુજને, ભૂમિને બોળે રે —૧
હે ભગવત ! એ શબ્દો દ્વારા, કેને સંબોધીશ પ્રભુ પ્યારા;
ગૌતમ, ગૌતમ, મીઠી વાણી, હવે કોણ બોલે રે —૨
મારી શકા કોણ નિવારે, અવળા અશ્મા કોણ ઉતારે,
નાથ વિના જગને આનંદમા, કોણ હી ચોળે રે —૩
મધુરી વાણીથી લોભાવ્યો, શકા ટાળી શિષ્ય બનાવ્યો,
તો હવે એકલો મૂકી જાતા, લોક શુ બોલે રે —૪
ભય લાગ્યો રજે છેડા પકડું, કા તો માગીશ શિવ રમકડું,
એકલા મોક્ષમાં જઈને બેઠા, મોન અબોલે રે —૫
હે વીર ! વી વી વીતરાગી, હા હવે સમજ્યો તમે વીરાગી,
પણ એક ચખીયો રાગ જ મારા, મનને ટાળે રે —૬
વીતરાગ છો સાચા સ્વામી, એ હવે સમજ્યો અનુભવ પામી,
મોહ વશે મે અવળું ધાર્યું, રાગને જોળે રે —૭

કૌમ વીતરાગ સ્વરૂપ પીછાની, કેવળજ્ઞાની ગૌતમસ્વામી;
અન્યત્ર ભાવતા ચારિત્રદર્શન, જય જય બોલે રે — ૮

કલ્પસૂત્ર-સ્તવ

(રાગ-અદિસાધા ડંકા ભારત મેં)

શ્રીભદ્રબાહુ કી બાની, શ્રીકલ્પસૂત્ર ગુણબાની. (ટિ)
ભાદોં મેં સૂત્રજી લાગ્યો, ઈજ્જત સે ધર પધરાયો;
શ્રીસંઘ કો ધર બુલાયો, ધર મેં આનંદ મનાયો.
બુલુસ ચઠાકર આયો, ગુરુજી કે પાસ લે આયો;
શ્રી કલ્પસૂત્ર બેહરાયો, પૂજા ભક્તિ ગુણ બાયો.
સુનો શુદ્ધિ સે ચહ બાની, ધૂપ દીપક ગર્હુલી ઠાની;
ઉપદેશ કરેં ગુરુ જ્ઞાની, નહીં કોઈ ઈસ સૂત્રકે સાની.
નો વાંચના તો ક્ષણ જાણો, દિન પાંચમેં પૂરી સાનો;
શ્રીધર્મસારથી માનો, શુરુકા વ્યાખ્યાન પીછાનો.
હસરે મેં લક્ષ્મીજી ગાયા, તીસરે મેં જ્યોતિષી આયા;
ચોથેમેં જન્મ સુનાયા, શ્રીનીર જન્મ દિલ ભાયા.
પંચમ મેં દીક્ષા પાઠ, છઠે મેં મોક્ષ કી બાત;
તેવીશ પ્રભુ વર્ણન સાત, આઠવેં ગુરુઓં કી પાટ.
સંવચ્છરી કો અતિયંગ, સુને મૂલ પાઠ ઈકે રંગ;
તો ચારત્ર જ્ઞાન તરંગ, પાવે શિવબાલા સંગ.

જગદ્ગુરુ શ્રી હીરવિજયસુરિ-સ્તવ

(અષ્ટક)

[રાગ-હરિગીત]

શ્રી તપગન્ધ પવિત્ર ગગને, સૂર્ય સમ સૂરીશ્વરા,
 શ્રી વિજયદાનસૂરીશ્વ પદે, આવિયા જે શુભધરા,
 જે જૈનશાસન સ્તભ રૂપે, રાજતા આ જૂતલે,
 તે હીરસૂરિવર જગદ્ગુરુને, નમન હો અવની તલે ૧
 જે ધર્મ ધારી મુનિગણના, પણ હતા મ્હોટા મણિ,
 જે પથ મહાન્નત પાલતા, જગલવને નિજસમ ગણિ,
 ઉપદેશ અમૃત-પૂર જેનો, જગતમાહી જલહલે,
 તે હીરસૂરિવર જગદ્ગુરુને, નમન હો અવની તલે ૨
 જે દેવ ગુરુવર ધર્મના, શુદ્ધ પથને દેખાડતા,
 આ વિશ્વમા ઉપકાર કરતા, કર્મ મલને ગાલતા,
 ગુણીઅદ્ય ગુરુણ વિચર્યા, ઉપકાર કરવા જૂતલે,
 તે હીરસૂરિવર જગદ્ગુરુને, નમન હો અવની તલે ૩
 દિલ્હીપતિ અકબર નરેશને, બોધ આપી રીઝવ્યો,
 તરવો જણાવીને અહિંસા, સ્તભ રોપી જે ગયો,
 આ આખમા આંધુ ભરાતા, જે જઠે નહી જૂતલે,
 તે હીરસૂરિવર જગદ્ગુરુને, નમન હો અવની તલે ૪
 શ્રી વીર પ્રભુ વાવી ગયા, જે દયા રૂપી વેલડી,
 જલ સીચી સીચી હેમસૂરિએ, વેગથી છીધી વડી,

તે સ્થેરચના સામ્રાજ્યમાં, ખીલાવી ખંતે વીરથે,
 તે હીરસૂરિવર જગદ્ગુરુને, નમન હો અવની તથે. ૫
 નિજ પાટને દીપાવવા, સુયોગ્ય બાણ્યા જ્ઞાનથી,
 શ્રી વિજયસેનસૂરીશને, નિજ પાટ સોંપ્યો માનથી;
 આયુ વીતાવી જે ગયા છે, સ્વર્ગે મુંદર ભૂતથે,
 તે હીરસૂરિવર જગદ્ગુરુને, નમન હો અવની તથે. ૬
 શ્રી જૈન શાસન તત્ત્વ ભાસન, સિદ્ધસેન દીવાકરા,
 શ્રી વજ્ર કે દેવેન્દ્રસૂરિ, હેમ જેવા સાક્ષરા,
 શ્રી હીરલા સમ હીર પણ, આલ્યા જતાં આંસુ ઢલે,
 તે હીરસૂરિવર જગદ્ગુરુને, નમન હો અવની તથે. ૭
 ભાદ્ર શુદ્ધિ એકાદશી દિન, નગર ઉન્નત ભૂમિને,
 ત્યાગી ગયા સ્વર્ગે રહ્યા, ત્યાં નમન કરીએ આપને;
 આરિત્ર દર્શન જ્ઞાન ન્યાય, વધાર્યા નિશ્ચિન ભૂતથે,
 તે હીરસૂરિ સમ્રાટબાધક, વિજયતામ્ અવની તથે. ૮

શ્રી સિદ્ધાચલના એકવીસ ખમાસણના દુહા.

સિદ્ધાચલ સમરું સદા, સોરઠ દેશ મઝાર;
 મનુષ્ય જનમ પામી કરી, વંદુ વાર હબાર. ૧
 અંગ વસન મન ભૂમિકા, પૂજોપગરણ સાર;
 ન્યાય દ્રવ્ય વિધિ શુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર. ૨
 કાર્તિક શુદ્ધિ પૂનમ દિને, સંઘ સચલ પરિવાર;

- દ્રાવિડ વારિખિલ્લજી, સિદ્ધ થયા નિરધાર ૩
- તિથે કાગળ કાર્તિકી દિને, સઘ સયલ પરિવાર,
આદિ જિન સન્મુખ રહી, ખમાસમણ ખહુ વાર ૪
- એકવીસ નામે વણ્યો, તિહા પહેલુ અભિધાન,
શત્રુ જય શુકરાજથી, જનક વચન ખહુમાન ૫
- સિદ્ધાયલ૦ (૧)
- સમોસયાં સિદ્ધાયલે, પુડરીક ગણધાર,
લાખ સવા મહાતમ કહ્યું, સુર નર સભા મજાર ૬
- ચૈત્રી પૂનમને દિને, કરી અનસણ એક માસ,
પાચ કોડિ મુનિ સાયશુ, મુક્તિનિલયમા વાસ ૭
- તિથે કારણ પુડરીકગિરિ, નામ થયું વિખ્યાત,
મન વચ કાયે વદીએ, ભીડી નિત્ય પ્રભાત ૮
- સિદ્ધાયલ૦ (૨)
- વીસ કોડિશું પાઠવા, મોક્ષ ગયા ઈથે ઠામ,
એમ અનંત મુગતે ગયા, સિદ્ધક્ષેત્ર તિથે નામ. ૯
- સિદ્ધાયલ૦ (૩)
- અઠસઠ તીરથ નહાવતા, અગર ગ ઘડી એક,
તુળી-જલ-સ્નાને દરી, ભગ્યો ચિત્ત વિવેક ૧૦
- ચદ્રચેખર રાખ પ્રમુખ, કર્મ કઠિન મલ ધામ,
અચલ પદે વિમલા થયા, તિથે વિમલાચલ નામ ૧૧
- સિદ્ધાયલ૦ (૪)
- પર્વતમાં સુરગિરિ વડો, જિન અભિચેક કરાય,

સિદ્ધ હુઆ સ્નાતક પદે, સુરગિરિ નામ ધરાય. ૧૨
 ભરતાદિ ચોદ દેવમાં, એ સમા તીરથ ન એક,
 તિથે સુરગિરિ નામે નમું, જિહાં સુરવાસ અનેક. ૧૩
 સિદ્ધાચલ૦.....(૫)

એંરી યોજન પૃથુદ છે, ઉંચપણે છંવીય;
 મહિમાએ મોટો ગિરિ, મહાગિરિ નામ નમીય. ૧૪
 સિદ્ધાચલ૦.....(૬)

ગણધર ગુણવંતા સુનિ, વિશ્વમાંહે વંદનીક;
 જોહવો તેહવો સંયમી, એ તીર્થે પૂજનીક. ૧૫
 વિપ્રલોક વિષધર સમા, હુઃખિયા ભૂતલ માન;
 દ્રવ્યલિંગી કણ દેવ સમ, સુનિવર છીપ સમાન. ૧૬
 શ્રાવક મેઘ સમા કહ્યા, કરતા પુણ્યનું કામ;
 પુણ્યની રાશિ વધે ઘણી, તિથે પુણ્યરાશિ નામ. ૧૭
 સિદ્ધાચલ૦.....(૭)

સંયમધર સુનિવર ઘણા, તથ તપતા એક ધ્યાન;
 કર્મ વિયોગે પામિયા, કેવલ લક્ષ્મી નિધાન. ૧૮
 લાખ એકાણું શિવ વર્યા, નારદશું અણુગાર;
 નામ નમો તિથે આઠમું, શ્રીપદગિરિ નિરધાર. ૧૯
 સિદ્ધાચલ૦.....(૮)

શ્રી સીમંધરસ્વામીએ, એ ગિરિ મહિમા વિલાસ;
 ઇંદ્રની આગે વરણુયો, તિથે એ ઇંદ્રપ્રકાશ. ૨૦
 સિદ્ધાચલ૦.....(૯)

દશ દેાડી અણ્વત ધરા, લક્ષ્મી જમાડે સાર,
જૈન તીરથ યાત્રા કરે, લાલ તણેા નહિ પા ૨૧

તેહ થકી સિદ્ધાચલે, એક મુનિને દાન,
દેતા લાલ ઘણેા હુવે, મહાતીરથ અલિધાન ૨૨
સિદ્ધાચલ ૦ . . (૧૦)

પ્રાપ્તે એ ગિરિ શાશ્વતો, રહેશે ઝાલ અનત,
શત્રુ જય મહાત્મ્ય મુણી, નમો શાશ્વતગિરિ સત ૨૩
સિદ્ધાચલ ૦ (૧૧)

ગો નારી બાલક મુનિ, ચઉ હત્યા કરનાર,
યાત્રા કરતા કાતિકી, ન રહે પાપ લગાર ૨૪

જે પરદારા લપટી, ચોરીના કરનાર,
દેવદ્રવ્ય શુદ્ધવ્યના, જે વધી ચોરણહાર ૨૫
ચેત્રો કાતિકી પૂનમે, કરે યાત્રા ઇણે ઠામ,
તપ તપતા પાતિક ગલે, તિણે દદગાક્રિ નામ ૨૬
સિદ્ધાચલ ૦ . . (૧૨)

ભવભય પામી નીકલ્યા, શાવન્યામુત જેહ,
સહસ મુનિશું શિવ વયો, મુક્તિનિલયગિરિ તેહ ૨૭
સિદ્ધાચલ ૦ . . (૧૩)

ચઢા સૂરજ બિહુ જણા, લિખા ઇણે ગિરિશૃંગ,
વધાવિયો વર્ણવ કરી, પુષ્પદતગિરિ રંગ ૨૮
સિદ્ધાચલ ૦ . . (૧૪)

કર્મ કંઠે લવજલ તણ, ઈહાં પામ્યા શિવ સદ્ગ;
 પ્રાણી પદ્મ નિરંજની, વંદો ગરિ મહાપદ્મ ૨૯
 સિદ્ધાચલ૦.....(૧૫)

શિવવહુ-વિવાહ-ઉત્સવે, મંદપ રચિયો સાર,
 મુનિવર વર બેઠક લણી, પૃથ્વીપીઠ મનોહાર. ૩૦
 સિદ્ધાચલ૦.....(૧૬)

શ્રી સુભદ્રાગિરિ નમો, લદ્દ તે મંગલ રૂપ;
 જૂલ તરુ રજ ગિરિવર તણી, શિષ ચઢાવે ભૂપ. ૩૧
 સિદ્ધાચલ૦.....(૧૭)

વિદ્યાધર સુર અપચર, નહીં શેત્રુંજી વિલાસ;
 કરતા હરતા પાપને, લજ્યો ભવી કૈલાસ. ૩૨
 સિદ્ધાચલ૦.....(૧૮)

બીજા નિર્વાણી પ્રભુ, ગઈ ચોવીશી મહાર;
 તસ ગણધર મુનિમાં વડા, નામે કંદંબ અણગાર. ૩૩
 પ્રભુ વચને અનસણ કરી, મુક્તિપુરીમાં વાસ;
 નામે કંદંબગિરિ નમો, તો હોય લીલ વિલાસ. ૩૪
 સિદ્ધાચલ૦.....(૧૯)

પાતાલે જસ મૂલ છે, ઉજ્જવલગિરિનું સાર;
 ત્રિકરણ યોગે વંદતા, અદ્ય હોયે સંસાર. ૩૫
 સિદ્ધાચલ૦.....(૨૦)

તન મન ધન સુત વહ્નિ, સ્વર્ગાદિક સુખલોગ;
 જે વંદે તે સંપન્ને, શિવ-રમણી સંયોગ. ૩૬

વિમલાચલ પરમેષ્ઠિનું, ધ્યાન ધરે ખટમામ,
 તેજ અપૂરવ વિસ્તરે, પૂજે સઘલી આથ. ૩૭
 ત્રીજે ભવ સિદ્ધિ લહે, એ પણ પ્રાયિક વાય,
 ઉત્કૃષ્ટા પરિણામથી, અતરમુહૂરત સાથ ૩૮
 સર્વકામદાયક નમો, નામ કરી ઝોળખાણુ,
 શ્રી શુભ વીરવિજય પ્રભુ, નમતાં કોઠ કદ્યાણુ ૩૯
 સિદ્ધાયણ ૦ (૨૧)

શ્રી પાર્શ્વનાથના ૧૦૮ નામનો ૭૬

પાર્શ્વ જિનરાજ સુણી આજ સ ખેશ્વરા,
 પરમ પગમેશ્વરા વિશ્વ આપી,
 લીઠ ભાગી જરા ભદ્રવોની જઈ,
 સ્થિર ચર્મ ચખપુરી નામ આપી ૧
 સાર કરી સાર મનોહારી મહારાજ તું,
 માન મુજ વિનવી મત્ત માચી,
 અવર દેવા તણી આથ કોણુ કામની,
 સ્વામીની સેવના એક સાચી ૨
 તુહી અરિકત ભગવત ભવતારણો, -
 વારણો વિષમ ભય દુખ વાટે,
 તુહી મુખ કારણો, સારણો કાજ સહુ,
 તુહી મનોહારણો સાચ માટે ૩

અતરીક્ષ, અમીઝરણ, પાર્શ્વ પંચાસરા,
 લેંચરા પાર્શ્વ લાલા ભટેવા;
 વિજય ચિંતામણિ સોમ ચિંતામણિ,
 સ્વામી ક્ષીપ્રા તણી કરે સેવા. ૪
 કૂળ વૃદ્ધિ પાર્શ્વ મનમોહના,
 મગસીયા, તાર સદ્ધા નમું નાહી ત્રોટા;
 સક ખલેંખા પ્રભુ આશ્વ ગુલ અરણ્યાં,
 ખંભણા થંભણા પાર્શ્વ મોટા. ૫
 ગેબી ગોડી પ્રભુ નીલકંઠા નમું,
 અળધરા શામળા પાર્શ્વ ખ્યારા;
 સુરસરા કંકણ પાર્શ્વ દાદા વળી,
 સુરજ મંડણ નમું તરણ તારા. ૬
 જગવલ્લભ કલ્પીકુંઠે ચિંતામણિ,
 લોઢીણા સેરિલા સ્વામી નમીએ;
 નાકોઠ નાવલા કળીયુગા રાવણા,
 પોશીના પાર્શ્વ નમી દુઃખ દમીએ. ૭
 સ્વામિ માણીક નમું ન નાથ સારોડીયા,
 નકોઠા જોરવાડી જગેશ;
 કાયલી ડોલતી પ્રસમીયા મુંજવરા,
 ગાઠરીયા પ્રભુ ગુણ ત્રિરેશ. ૮
 હમીરપુર પાર્શ્વ પ્રણમું વળી નવલખા,
 બીડલજન પ્રભુ બીડ લાંગે;

દુ'ખ ભજન પ્રભુ ઠોકઠરીયા નમુ,
 પાશ્વ લરાઉલા જગત બાગે ૬
 એવંતી ઉત્તજેનીયે, મહસદ્દણા સાહિબા,
 મહેમદાબાદ ઠોકો કરેડા,
 નારીગા અચુ અદલા અવલેસાર,
 તવલી ફળ વિહાર નાગેદ્ર નેરા ૧૦
 પાશ્વ કહ્યાણુ ગગાણીયા પ્રણમીયે,
 પદલ વિહાર નાગેદ્ર નાથા,
 કુરકટ મધરા પાશ્વ છત્રા અહી,
 કમલ દેવે નમ્યા શક શાયા ૧૧
 તિમિર ઘોઘા પ્રભુ ફૂંધીયા વલ્લભા,
 શખલ ગૃત કલ્લોલ ધૂંડા,
 ધીગડ મદલા પ્રભુ પાશ્વ ઓટીગલ,
 લાથ મહિમા નહી જગત ગૂંડા ૧૨
 ચોરવાડી જિનરાજ ઉદામણી,
 પાશ્વ અન્તવરા (અન્તરા) નેવનગા,
 દાપટેરા (દાપરદા) વળેલા પ્રભુ ગેશલી,
 સુખત્રાગર તણા દરે સગા ૧૩
 વિલસુલા દરકહુ મંદગી દાવગી,
 મોદેરીયા શ્રી દ્વેષી અનીદા,
 ઓળા કુલપાદ દસારીયા આઠંબરા,
 અનીયદા પાશ્વ પ્રણમુ આનંદા ૧૪

નવસારી નવપદ્મવા પાર્વણ,

શ્રી મહાદેવ વરકાણો વાસી;

પરોઠલ ટાંકલ નવખંઠા નમું,

લવતણી બાય જેહથી ઉઠાસી. ૧૫

મનવાંછિતપ્રભુ પાર્વણને નમું,

વળી નમું નાથ સાચા નગીના;

દુઃખ દોહગ તણ સાધુ મારગ લણ,

કર્મના કેસરીથી ન બીહના. ૧૬

અશ્વ નૃપતંદ્ર કુલગ્રંથ પ્રભુ અલવેસરા,

બીબડા પાર્વ કલ્યાણ રાયા;

હોયે કલ્યાણ જશ નામની જય હોવે,

જનની વામાને ધન્ય જેહ બયા. ૧૭

એક શત આઠ પ્રભુ પાર્વનામે શુણ્યા,

સુખ સંપત્તિ લલ્યો સર્વ વાતે;

બુદ્ધિ, યશ, સંપદા સુખ શરીરે સદા,

નહીં મળ્યા માહરે દોષ વાતે. ૧૮

સાચ બાણી સ્તવ્યો મન્ન માહરે ગમ્યો,

પાર્શ્વ હૃદયે રમ્યો પરમ પ્રીતે;

સમીક્ષિત સિદ્ધિ નવનિધિ પામ્યો સહુ,

(સુજ) તુજ થકી જગતમાં ન જીતે. ૧૯

કાજ સહુ સારજે શત્રુ સંહારજે,

પાર્શ્વ શંખેશ્વરા મોજ પાવું;

નિત્ય પ્રભાતે ઓઠી નમુ નાથજી,
 તુજ વિના અવર કુણુ કાજ ધ્યાવુ ૨૦
 અઠાર ઓઠાદશીએ ફાદગુણુ માસીએ,
 ઘીજ ઠલજલ પખે છદ કરીયો,
 ગોતમ શુરુ તણા વિજયખુગાલ જે,
 ઉત્તમે સપદા સુખ વરીયો, ૨૧

શ્રી. ગ્રહશાન્તિ સ્તોત્રમ્

જમદગુરુ નમસ્કૃત્ય, શ્રુત્વા મદ્ગુરુભાષિતમ્, ૧
 ગ્રહશાન્તિ પ્રવક્ષ્યામિ, ભગ્યાના સુખહેતવે
 જન્મ-લગ્ને ચ રાશી ચ, યદા પીઠયન્તિ ખેચરા, ૨
 તદા સ પૂજયેદધીમાન્, ખેચરૈ સહિતાન્ જિનાન્
 પુષ્પૈર્ગન્ધેર્ધૂપૈર્દીપૈઃ ફલનૈવેદ્યમયુગેઃ, ૩
 વર્ણસઢશદાનૈશ્ચ, વસ્ત્રૈશ્ચ દક્ષિણાન્વિતે
 પ્રદ્મપ્રભાસ્ય માર્તઠ—શ્ચન્દ્રશ્ચન્દ્રપ્રભાસ્ય ચ, ૪
 વાસુપૂજ્યો ભૂસુતશ્ચ, બુધોઽપ્યષ્ટ જિનેશ્વરા
 વિમલાનન્તધર્માડરા, શાન્તિ કુન્થુર્નમિસ્તથા, ૫
 વર્ધમાનો જિનેન્દ્રાણા, પાદપદ્મે બુધો ન્યસેત
 ચપભાજિતસુપાશ્વો,—શ્વાખિતન્દનશીતલો, ૬
 સુમતિ સભવસ્વામી, ક્રિયાસશ્ચ જૃઢસ્પતિ

भुविधेः कथितः शुक्रः, सुमतस्य शनैश्वरः;
 नेमिनाथस्य राहु स्यात्, केतुः श्रीमद्विपाश्वथोः ७
 जिनानामथतः कृत्वा, ग्रहाणां शान्तिहेतवे;
 नमस्कारशतं लक्ष्म्या, जपेदष्टोत्तरं शतम् ८
 लक्ष्म्याहुर्गुणैव, पञ्चमं श्रुतकैवल्यो;
 विद्याप्रदाहृतः पूवाद्, ग्रहशान्तिविधिं शुभम् ९
 ॐ ह्रीं श्रीं ग्रहाश्चन्द्रसूर्याङ्गारकभुधनह-
 रपतिशुक्रेशनश्वरराहुकेतुसहिताः जेता जिनपति पुरतो
 वस्तिष्ठन्तु, मम धनधान्यजयविजयसुखसौभाग्य-
 धृतिवीर्यशान्तिशान्तिषुष्टिपुष्टिषुद्धिलक्ष्मीधर्मार्थकामदाः
 क्युः स्वाहा ॥ धृति श्री ग्रहशान्ति स्तोत्रं समाप्तम् ॥

श्री. महाप्रज्ञाविंश नवस्मरणम्.

श्री. आत्मरक्षा पञ्चपञ्चर स्तोत्रः

ॐ परमेष्ठि-नमस्कारं, सारं नवप्रदात्मकं;
 आत्मरक्षाकरं पञ्च-पञ्चराशं स्मराम्यहं १
 ॐ नमो अरिहंताय, शिरस्कं शिरसि स्थितं;
 ॐ नमो सर्व सिद्धाय, सुखे सुखपटाभरम् २

ૐ નમો આયરિયાણુ, અગત્યાતિશાયિની,
 ૐ નમો ઉવજાયાણુ, આયુધ હસ્તયોદ્ધ ૩
 ૐ નમો લોચે સંવસાહુણુ, મોચકે પાદયો.શુભે,
 એસો પંચ નમુક્કારો, ચિતા વજ્રમયી તલે ૪
 સંવપાવપ્પણાસણો, વપ્રો વજ્રમયો બહિં,
 મગલાણુ ચ સંવેસિં, ખાદિરોગાર-આતિકા ૫
 સ્વાહાતં ચ પદ જય, પદમ હવર્ધ મંગલ,
 વપ્રોપરિ વજ્રમય, પિધાન દેહ-રક્ષણે ૬
 મહાપ્રભાવા રક્ષેય, છુદ્રોપદ્રવ-નાશિની,
 પરમેષ્ઠિ-પદોદ્ભૂતા, કાયતા પૂર્વસૂરિણિ ૭
 યશ્વેન કુરુતે રક્ષાં, પરમેષ્ઠિપદે સદા,
 તસ્ય ન ક્યાહ ભવ વ્યાધિ-રાધિશ્ચાડપિ કદાચન ૮

૧. શ્રી નવકાર [પ્રથમ સ્મરણમ]

નમો અરિહતાણુ ૧ નમો સિદ્ધાણુ ૨ નમો
 આયરિયાણુ ૩ નમો ઉવજાયાણુ ૪ નમો લોચે સંવ-
 માહુણુ ૫ એસો પંચ નમુક્કારો ૬ સંવપાવપ્પણાસણો
 ૭ મગલાણુ ચ સંવેસિ ૮ પદમં હવર્ધ મંગલ ૯

૨ ઉવસગ્ગદર આવનમ [દ્વિતીય સ્મરણમ]

ઉવસગ્ગદર પામ, પામ વંદામિ કમ્ભ-ધણુ-મુક્ક,
 વિમદર-વિમ્ભ-નિતામ, મંગલ-દક્ષિણ આવાસ ૧

વિસહર-કુલિંગ-મંત્રં, કંઠે ધારેઈ જો સયા મણુઓ,
 તરસં ગહ-રોગ-મારી, -ફકજરા જંતિ ઉવસામં. ૨
 ચિકકિ દૂરે મંતો, તુજાં પણામી વિ બહુકલો હોઈ,
 નર તિરિએમુ વિ જીવા, પાવંતિ ન દુખખ-દોગચ્ચં. ૩
 તુહ સમ્મતો લહે, ચિંતામણિ-કપ્પપાચવખહિએ,
 પાવંતિ અવિગ્ધેણું, જીવા અચરામરં ઠાણું. ૪
 ઇંદ્રિય સંથુઓ મહાયસ, લત્તિખલર-નિખલરેણુ હિયએણુ,
 તા દેવ દિનજ બોહિ, લવે લવે પાસ જિણુચંદ. ૫

૩. સંતિકરં સ્તવનમ્ [તૃતીયં સ્મરણમ્.]

સંતિકરં સંતિજિણું, જગસરણું જય-સિરિઈ દાયારં,
 સમરામિ લત્ત-પાલગ, -નિન્વાણી-ગરુડ-કય-સેવં. ૧
 ઈંદ્રિય નમો વિગ્ધોસહિ-પત્તાણું સંતિસામિ-પાયાણું,
 ઔ સ્વાહા મંતેણું, સંવાસિવ-દુરિઅ-હરણાણું. ૨
 હેં સંતિ-નમુક્કારો, ખેલોસહિમાઈ-લદ્ધિ પત્તાણું,
 સૌં જીં નમો સંવાસહિ-પત્તાણું ચ દેઈ સિરિં. ૩
 વાણી તિહુઅણુ-સામિણિ, સિરિદેવિ જક્ખરાય
 ગણિ પિડગા,
 ગહ-દિશિપાલ-સુરિદા, સયાવિ રક્ખાંતુ જિણુલત્તે. ૪
 રક્ખાંતુ મમ રોહિણી, પન્નતી વજ્જસિખલા ચ સયા,
 વજ્જકુસિ ચકકેસરિ, નરદત્તા કાલી મહાકાલી. ૫

ઝોરી તહ ગ ધારી, મહાબાલો માણવી અ વર્ષરૂટા,
 અમ્હુતા માણસિઆ, મહામાણસિમાઉ દેવીઓ ૬
 જરૂખા ગોમુહ મહજરૂખ, તિમુહ જરૂખેસ તુંખર કુસુમો,
 માયગ-વિજય-અજિયા, જલો મણ્યો સુરકુમારો ૭
 છમ્મુહ પયાલ કિન્નર, ગરૂલો ગ ધન્વ તહય જરૂખદો,
 કુખર વરૂલો ભિહડી, ગોમેહો પાસ-માયગા ૮
 દેવીઓ ચક્ષેસનિ, અજિઆ હુરિઆરિ ઠાલી મહાઠાલી,
 અમ્મ્યુઅ મંતા બાલો, સુતારયા-સોય સિરિવન્છા ૯
 ચહા વિજય કુસિ, પન્નઈતિનિન્વાણિ અમ્મ્યુઆ ધરણી,
 વર્ષરૂટા છુત ગ ધારિ, અજ પઉમાવઈ સિદ્ધા ૧૦
 ઈઅ તિત્થ-રૂખણુરયા, અન્નેવિ સુરાસુરીય ચઉહાવિ,
 વતગ બેઈણિ પમુહા, કુણુતુ રૂખ સયા અમ્હ ૧૧
 એવ સુદિ દ્વિસુરગણ, સહિઓ સઘસ્સ સતિ જિણુચ દો,
 મન્નજવિ કરેઉ રૂખ, માણસુદરસૂરિ-થુઅ-મહિમા ૧૨
 ઈઅ સતિનાહ સમ્મ-દિહીગૂખ અરઈ તિક્કલ બે,
 સન્વોવદ્ધવ-રહિઓ, સ લહઈ મુહસ પય પરમ ૧૩
 તવગન્છગયણ-દિણુયર, બુગવર-સિરિસોમસુદર શુરુચુ,
 સુપસાય-લદ્ધ-ગણુકર, વિજ્ઞાસિદ્ધી વાણુઈ સીસો ૧૪

૪ તિત્થ પદુત્ત મ્તોત્તમ. (ચતુર્થસ્થાનમ્)

તિત્થ-પદુત્ત-પયાસય, અદ્ધ-મહાપાડિહો-બુતાણુ,
 સમપદ્ધિત્ત-કિન્નાણુ, સરેમિ ચક્ષ જિણિદાણુ. ૧

પાણીસા ય અસીઆ, પનરસ પન્નાસજિણુવર સમૂહો,
 નાસેઉ સયલ દુરિયાં, ભવિઆણું ભત્તિ-જુતાણું. ૨
 વીસા પાણ્યાલા વિય, તીસા પન્નતરી જિણુવરિંદા,
 ગહ-ભૂઅ-રફખ-સાઈણિ, ઘોરવસગ્ગં પણાસંતુ. ૩
 સત્તરિ પાણીસાવિય, સદ્દઠી પંચેવ જિણુગણો એસો,
 વાહિ-જલ-જલણુ-હરિફરિ, ચોરાચિ-મહાભયં હરઉ. ૪
 પાણુપન્ના ય દસેવ ય, પન્નદી તહય ચેવ ગ્રાલીસા,
 રફખંતુ મે સરીરં, દેવાસુર-પાણુમિઆ સિદ્ધા. ૫
 હૈં હરહુંહઃ સરસુંસઃ, હરહુંહઃ તહય ચેવ સરસુંસઃ,
 આદિહિય-નામ-ગણમં, અછં કિર સંવચ્છોભદં. ૬
 હૈં રોહિણી પજ્જતિ, વજ્જસિખલા તહય વજ્જઅંકુસિઆ,
 અછેસરી નરદત્તા, ઠાલી મહાઠાલી તહ ગોરી. ૭
 ગંધારિ મહન્નજલા, માણવી વધરૂદ્ધ તહય અચ્છુતા,
 માણસિ, મહમાણસિઆ, વિન્નજદેવીઓ રફખંતુ. ૮
 પંચદસ કન્નભૂમિસુ, કિપ્પન્નં સત્તરિ જિણુણુસયં,
 વિવિહ-ચણાઈ-વન્નો, -વસોહિઅં હરઉ-દુરિયાંઈ. ૯
 અઉત્તીસ અઈસય-જુઆ, અદ્ધ-મહાપાડિહેર-કયસોહા,
 તિલ્થયરા ગયમોહા, ઝાએઅન્વા પચત્તેણું. ૧૦
 હૈં વરહણુયસંખવિદ્દુમ, મરગયધણુસન્નિહં વિગયમોહં,
 સત્તરિસયં જિણુણું, સંવામર-પૂઈઅં વંદે સ્વાહા. ૧૧
 હૈં ભવણુવધ વાણુવંતર, જોઈસવાસી વિમાણુવાસી અ,
 જે કેવિ દુદ્ધ દેવા, તે સંવે ઉવસમંતુ મમ. સ્વાહા. ૧૨

ચહલુકપૂરેણ, દેવએ વિહિભિણ ખાલિય પીઅ,
 એગતરાઈ-ગહ-ભૂઅ, સાધણિ-મુગ્ગ પણાસેઈ ૧૮
 ઇઅ સત્તરિસય જત, સમ્મ મત દુવારિ પડિલિહિઅ,
 દુરિઆરિ વિજયવત, નિષ્ણત નિચ્ચ-મન્નેહ ૧૯

પ નમિઝિણ મ્તોત્તમ [પચમં રમરણમ]

નમિઝિણ પણ્યમુરગણ, ચુઠામણ્ણિકરણ રજિઅ મુણ્ણિણ,
 ચલણ-ભુઅલ મહાભય, પણાસણ સયવ પુચ્છ ૧
 સડિય-કગ-ચ-ણ-નહ-મુહ, નિણુહુ-નાસા વિવત્ત-
 લાયન્ના, કુહ-મહારોગાનલ, કુલિગ-નિદ્દુ-સંવગા ૨
 તે પુહ ચલણાગહણ, સલિલજલિ-સેય-પુર્ણિય-ચાયા,
 વણ્ણવ-કટ્ટા ગિરિ પાયવંચ પત્તા પુણ્ણ લચ્છિ ૩
 દુંવાય-પુભિય-જલનિહિ, ઉપ્પઠ કલ્લોલ ભીસણારાવે,
 સસત-ભય-વિસ હુલ-નિલમ્મમય-મુક્ક-વાવારે ૪
 અવિદલિ-અ-ભણ્ણવત્તા, ખણ્ણેણ પાવતિ મન્નેચિઅ દૂલ,
 પાસનિણ-ચલણ-ભુઅલ, નિચ્ચ ચિઅ જે નમતિ નરા ૫
 ખરપણ્ણેણ-વણ્ણવ-અલાવલિ-મિલિય-સયલદુમગહલ્લે,
 ટલ્લતમુદ્ધ-સયવદુ, ભીસણુરવ-ભીસણુમિ વણ્ણે ૬
 જગણુણ્ણે કમણ્ણુઅલ, નિવાવિઅ-સયલ-તિદુઅણ્ણાણેઅ,
 જે સમરતિ મણ્ણા, ન મુણ્ણેજલણ્ણે ભય તેમ્મિ. ૭
 વિતસત-ભોગમીપણ, દુરિઆરેણ નમણ-તરલ છદાલ,
 હમ્મ-શુઅમ નવ-જલય, સત્યહ ભીસણાયાર ૮

મન્નંતિ કીડ-સવિત્તં, દૂર-પરિચ્છેદ-વિસમ-વિસ-વેગા;
 તુહ નામદૂખર-કુડસિદ્ધ, મંતશુરુઆ નરા લોભે. ૯
 અડવીસુ લિલ્લ-તછર,-પુલિંદ-સદ્દલ-સદ્-ભીમાસુ;
 લયવિહુર-વુન્નકાયર, ઉલ્લુરિય-પહિય-સત્થાસુ. ૧૦
 અવિલુત-વિહવ-સારા, તુહ નાહ પણામ-મત્ત-વાવારા;
 ભવગય-વિગ્ધા સિગ્ધં, પત્તા હિય-ધમ્મિયં ઠાણું. ૧૧
 પજ્જલિઆનલ-નયણું, દૂર-વિચારિઅ-મુહં મહાકાયં;
 નહકુલિસ-ધાય વિઅલિઅ, ગઈદ કુંભત્થલાલોયં. ૧૨
 પણુય-સસંભમ-પત્થિવ, નહમણિ માણિછ-પદિઅ-પડિમસ્સ;
 તુહ વયણુ-પહરણુ-ધરા, સીહં કુદ્ધંપિ ન ગણુંતિ. ૧૩
 સસિ-ધવલ-ઈંતમુસલં, દીહ-કરૂલાલ-વુદ્ધિ-ઉ-ચ્છાહં;
 મહુપિંગ-નયણુનુઅલં, સસલિલ-નદ-જલહરારાવં. ૧૪
 ભીમં મહાગઈદં, અચ્ચાસન્નંપિ તે ન વિગણુંતિ;
 જે તુમ્હે ચલણુ-નુઅલં, સુણિવર્ધતુંગંસમલીણા. ૧૫
 સમરમ્મિ તિફ્ખખગ્ગા, ભિગ્ધાય-પવિદ્ધ-ઉદ્ધય-કમ્મધે;
 કુંત-વિણિલિન્ન-કરિકલ્લ, મુલ્લ-સિકકાર-પઉ-રંમિ. ૧૬
 નિન્નિજઅ-દપ્પુદ્ધ-રિઉ, નરિંદનિવહા લઠા જસં ધવલં;
 પાવંતિ પાવ-પસમિણુ, પાસજિણુ ! તુહપ્પભાવેણુ. ૧૭
 રોગ-જલ-જલણુ-વિસહર, ચોરારિ મઈદ-ગય-રણુભયાઈં;
 પાસજિણુ-નામ-સંકિત્તણેણુ, પસમંતિ સંવાઈં. ૧૮
 એવં મહા-ભયહરં, પાસ-જિણિંદસ્સ સંથલ-સુઆરં;
 ભવિયજણુણુદયરં, કલ્લાણુ-પરંપર-નિહાણું. ૧૯

રાયભય-જઘ્ન-રઘ્નસ-કુમ્ભિણ-હસલિણ-રિઘ્ન-ખીડાસુ;
 સજાસુ દોસુ પથે, ઉવસગ્ગે તહયરયણીસુ ૨૦
 ને પઠર્ધ ને અ નિસુણર્ધ, તાણુ કર્ધણો ચ માણુતુંગસસ;
 પાસો પાવ પસમેઉ, મયલ-ભુવણુ-ચિય-ચલણો ૨૧
 ઉવસગ્ગ તે કમઠા-સુરમ્મિ આણાઓ ને ન સ ચલિઓ,
 સુર-નર-કિ-નર-ગુવર્ધ હિ, સથુઓ જયઉ પાસજિણો ૨૨
 એઅસ્મ મજ્જાયારે, અટ્ટકારસ-અઘ્નરેહિ ને મ તો,
 ને ભણુર્ધ મો આયર્ધ, પરમ-પયથ કુડ પાસ ૨૩
 પાસહ સમરણુ ને કુણુર્ધ સતુટ્ઠે હિયએણુ,
 અટ્ટકુતરસય-વાહિ-ભય, નાસર્ધ તસસ ફરેણુ ૨૪

૬. શ્રી અજિતગાતિસ્તવનમ [૫૭૪ સ્તવરણુમ]

અજિઅ જિઅ-સંવભય, સતિ ચ પસત-
 સંવ ગય પાવ, જયગુરુ મ નિ શુભકરે, દોવિ જિણુવરે
 પણિવયામિ ૧ ગાઠા

વવગય-મ શુભભાવે, તે હ વિહતતવ-નિમ્મલ-
 સહાવે, નિરૂપમ-મહાપભાવે, યોસામિ સુદિટ્ઠસખભાવે.
 ૨ ગાઠા

સંવદુઘ્નપપસ તીણુ, સંવપાવપસ તિણુ, સયા
 અનિઅ સંતીણુ, નમો અજિઅમ તિણુ ૩ સિદ્ધોગો

અનિઅનિણ ! સુહૃદ્યવત્તણું, તવ પુરિસુત્તમ !
નામકિત્તણું; તહય ધિધમધિપવત્તણું, તવ ચ નિણ-
ત્તમસંતિ કિત્તણું. ૪. માગહિઆ.

કિરિઆ -વિહિ-સંચિઅ-દમ્મ-કિલેસ-વિમુદ્ધ-
ખયરં, અનિઅં નિચિઅં ચ શુભેહિં મહાસુણિ-
સિદ્ધિગયં; અનિઅરસ ચ સંતિ મહાસુણિણો વિઅ
સંતિકરં, સયયં મમ નિવ્વુદ્ધ-કારણયં ચ નસંસણુયં.
૫. આલિંગણુયં.

પુરિસા ! જઠ હુદ્ધખવારણું, જઠયવિમગ્ગહ
સુદ્ધખકારણું; અનિઅં સંતિ ચ લાવઓ, અભયકરે
સરણું પવજજહા. ૬ માગહિઆ.

અરધ-રધ-તિમિર-વિરહિઅ—મુવરય—જરમર-
ણું, સુર-અસુર-ગરૂલ-ભુયગવધ-પયય-પણિવધયં;
અનિઅમહમવિ અ સુનયનય-નિહિણમભયકરં, સરણુ
મુવસરિઅ ભુવિ-દિવિજ મહિઅં સયમસુવણુમે. ૭
સંગયયં.

તં ચ નિણુત્તમ-મુત્તમનિત્તમ-સત્તધરં,
અજજવ મદ્વ-ખંતિ વિમુત્તિ—સમાહિનિહિં; સંતિ-
કરં પણુમામિ દમુત્તમ તિત્થયરં, સંતિ મુણ્ણ મમ
સંતિસમાહિવરં દિસસિ. ૮ સોવાણુયં.

સાવત્થિ-પુવ્વપત્થિવં ચ, વરહત્થિ-મત્થય-
પસત્થિવિન્નિજ્ઞનસંધિયં; થિર-સરિઅજ-વઅજ્ઞં મય-

ગલ-લીલાયમાણુ-વરગ ધહતિય-પત્યાણુ-પતિય સ-
થવારિહ; હતિય-હતિયખાહું ધ તકણુગરૂગ-નિરૂવહય-
પિજર પવર-લક્ષ્મણુવચિઅ-સોમ-ચાક-રૂવ સુધ-
સુહ-મણાલિગમ- પરમ-રમણિજ-વરદેવદુહિ-
નિનાય-મહુરયર-સુહગિર ૬ વેદુઓ

અજિઅ જિખારિગણુ, જિઅ-સંવભય બવો-
હરિહ, નણુમામિ અહ પયઓ, ધાવ ધસમેહિ મે
ભયવ ૧૦ રાસાલુહઓ

કુરૂજણુવય-હતિયણુહિર-નરીસરો પઠમં તઓ
મહાયક્ષવદિસોએ મહમ્મખાવો, જો ણાવત્તરિપુરવર-
સહસ્તવરનગરનિગમ-જણુવયવર્ધ, ખતીસારાયવરસહ-
સ્માણુયાયમગો, અહિહસવરરયણુ-નવમહાનિહિયહિ-
સદ્દહિ-સહસ્તપવજ્જુવર્ધણુ સુદરવર્ધ, સુલસી-હય-
ગય-રહ-સયમહમ્સસામી છન્નવર્ધ-ગામકોહિ-સામી
આસી જો બારહમિ ભયવ ૧૧ વેદુઓ

ત સતિ સતિકર, સતિવણુ સંવવાયા, મતિ
યુણામિ જિણુ, સતિ વિદેહ મે ૧૨ રાસાન દિય

મંદુખાગવિદેહનરીસરનરવસહાસુણિવસહા, નવ-
સારય-સસિમકલાણુવિગયતમા વિહુઅરયા, અજિ-
ઉત્તમ-તેઅશુણેહિ સુહાસુણિઅમિખળલા વિહિવકુલા,
પણુમામિ તે ભવ-ભય-મૂરણુ જગસરણુ મમ સરણુ
૧૩ ચિત્તલેહા

દેવ-દાણુ-વિંદ-ચંદ-સૂર-વંદ-હૃદ-હૃદ-તુદ-તુદ-શ્રિ-
 દૃઢ-પરમ, હૃદ-રૂવ-ધંત-રૂપ-પદ-સેવ-સુદ-નિદ-
 ધવલ, હંતપંતિ-સંતિ-સત્તિ-કિત્તિ-મુત્તિ-સુત્તિ-
 શુત્તિ-પવર, દિત્તદેવ-વંદ ધેય સંવલોચ-ભાવિચ-
 ય્યભાવણે અ પદસમેસમાહિં. ૧૪ નારાયણો.

વિભલસસિ-કલાઈરેઅ-સોમ, વિતિમિર-સૂર-
 કરાઈરેઅ-તેઅં; તિઅસવઈ-ગણાઈરેઅ-રૂવં, ધરણિ-
 ધરપવરાઈરેઅ-સારં. ૧૫ કુસુમલયા.

સત્તે અ સયા અન્નિઅં, સારીરે અ બલે
 અન્નિઅં; તવ સંભમે અ અન્નિઅં, એસ શુણ્ણમિ
 નિણું અન્નિઅં. ૧૬ ભુઅગપરિરિંગિઅં.

સોમશુણ્ણિ પાવઈ ન તં નવ-સરય-સસી,
 તેઅ-શુણ્ણિ પાવઈ ન તં નવ-સરય-રવી; રૂવશુણ્ણિ
 પાવઈ ન તં તિઅસ-ગણુવઈ, સાદશુણ્ણિ પાવઈ ન
 તં ધરણિધરવઈ. ૧૭ ખિન્નિઅઅયં.

તિત્થવરપવત્તયં તમરય-રહિયં, ધિરજ્જણુ-
 શુઅન્નિઅં શુઅ-કલિ-કલુસં; સંતિસુદ-પવત્તયં
 તિગરણુ-પયઓ, સંતિમહં મહાસુણ્ણિં સરણુસુવણ્ણમે.
 ૧૮ લલિઅયં.

વિણુઓણુય-સિરરઈ-અંબલિ-રિસિગણુ-સંથુ-
 અં થિમિઅં, વિણુહાહિવ-ધણુવઈ-નરવઈ-શુઅ-
 મહિ-અન્નિઅં બહુસો; અઈરૂગય-સરય-દિવાયર-

સમહિત્ય-સંપદાં તવસા, ગયણું-ગણુ-વિયરણુ-સમુ-
ધંત્ય-આરણુવદિત્ય સિરસા ૧૯ કિસલયમાલા

અમુર-ગરુલ-પરિવદિત્ય-કિન્નરોરગ-તમં-
સિત્ય, દેવકોડિસય-સથુત્ય, સમણસધ-પરિવદિત્ય,
૨૦ સુમુહ

અભય, અણુહ, અરય, અરૂય, અનિય અનિ-
અ, પયઓ પણમે ૨૧ વિન્નુવિલસિત્ય

આગયા વરવિમાણુ-દિવ્યકલુગ-રહ-તુરય-પહ-
કરસએહિ હુલિત્ય, સસબમોઅરણુ-ખુલિત્ય-હુલિય-
અલ-કુહલ ગય-તિગીહ-સોહત-મહિલિમાલા ૨૨
વેદુહએ

જ સુરસધા સાસુરસધા, વેશવિહતા ભત્તિ
સુલુતા, આયરભૂમિત્ય સુભમપિડિત્ય સુદુહુસુવિ-
મિહત્ય-સંવત્રતોષા, ઉત્તમ-કચણુ-રયણુ-પરુવિત્ય-
ભાસુર-મૂપણુ-ભાસુરિત્યગા, ગાય-સમોણુય-ભત્તિ-
વસાગય-પજલિ પેસિય-મીસ-પણામા ૨૩ રયણુમાલા

વદિલણુ રોહણુ તો જિણુ, તિગુણુમેવ ય
પુજો પયાદિણુ, પણુમિહલુય જિણુ સુરાસુરા,
પમુર્મજા સસવણાઈ તો ગયા ૨૪ ખિત્તયં

ત મહાસુલિમદપિ પજલી, શગદોસ-ભય-
ગોદવજિજ્ય; દેવ-દાણુવ-તરિદ-વદિત્ય, સતિસુ-
તમ-મદાતવ નમે ૨૫ ખિત્તયં.

અંબરંતર-વિચારણિઆહિં, લલિત-હંસવહુ-
ગામિણિઆહિં; પીણ-સોણિથણ-સાલિણિઆહિં, સકલ
કમલદલ-દોઅણિઆહિં. ૨૬ દીવયં.

પીણ-નિરંતરથણભર-વિણમિય-ગાયલ-આહિં.
મણિકંથણ-પસિઠિલ-મેહલ સોહિઅ-સોણિતડાહિં; વર-
ખિંખિણિ—નેઉર—સતિલય-વલય-વિભૂસણિ આહિં,
રધકર-ચઉર-મણોહર-સુંદર-દંસણિઆહિં. ૨૭ ચિત્ત
કૂખરા.

દેવસુંદરીહિં પાયવંદિઆહિં, વંદિઆ ચ જસ
તે સુવિજ્ઞમા કમા, અપ્પણો નિડાલએ-હિં મંડણો-
કુણપ્પગારએહિં કેહિં કેહિં વિ, અવંગ-તિલય-પત્તલેહ-
નામએહિં ચિત્તએહિં સંગયંમયાહિં, લત્તિસન્નિવિદ-
વદંણાગયાહિં હુંતિ તે વંદિઆ પુણો પુણો. ૨૮
નારાયણો.

તમહં જિણચંદં, અજિઅં જિઅમોહં; ધુવ-
સંવહિલેસં, પયઓ પણમામિ. ૨૯ નંદિઅયં.

શુઅ વંદિઅયસ્સારિસિગણ-દેવગણેહિં, તો દેવ-
વહૂહિં, પયઓ પણમિઅસ્સા; જસસ જશુત્તમસાસણ-
અસ્સા, લત્તિવસામય-પંડિઅ-ચાહિં, દેવવરચરસા
બહુઆહિં, સુરવર-રધ-શુણ-પંડિઅઆહિં. ૩૦
ભાસુરયં.

વસસદ્-ત તિતાલ-મેલિએ, તિહકખરાભિરામ-
સદ્મીસએ કએ અ, મુર્ધસમાષ્ટએ અ મુદ્ધસજ્જ-ગીઅ-
પાયબલલ ટિઆહિ, વલય-મેહલા-કલાવ-નેઉરાભિરામ
સદ્મીસએ કએ અ, દેવ-તટ્ટિઆહિ હાવલાવવિ-
બ્લમઅપગાર-એહિ, નન્નિયઉણુ અ ગહારએહિ, વદિઆ
ય જ્જસ તે મુવિકકમા કમા, તય તિલોય-સંવ-
સતસતિકારય, પસત-સંવ-પાવ-દોસમેસહ,
નમામિ સતિમુત્તમ જિણુ ૩૧ નારાયણે।

છત્ત-આમર-પડાગ-જીવ-જવ-મ ડિયા, અયવર-
મગર-તુરય-સિરિવઅ-સુવ છણા, દીવ-સમુદ્-મ કર-
દિસાગય-સોહિયા, સતિયઅ-વસહ-સીહ-રહ-ચક્ક-
વરહિયા ૩૨ લલિઅય

સહાવલદ્ધા સમઅપધ્ધા, અદોસદ્ધા શુણેહિ-
જિદ્ધા પસાયસિદ્ધા, તવેણુ પુદ્ધા, સિરીહિ ધ્ધા
રિસીહિ જીદ્ધા ૩૩ વાણુવાસિઆ

તે તવેણુ મુઅ-સંવપાવયા, સંવલોઅ-હિય-
મૂલ-પાવયા, સથુઆ અન્નિઅ-સનિ-પાવયા, હું તુ મે
સિવમુહાણુ હાયયા. ૩૪ અપરાતિકા

એવ તવ-અલ-વિહલ, શુઅ મએ અન્નિઅ-
સતિ જિણુ-જીઅલ, વવમય-કમ્મ-રપ-મલ, ગઉ
અય-સાસય વિહલ ૩૫ ગાહા.

તં બહુશુણ્યપસાયં, મુક્ષમ્મુકેષુ પરમેણુ અવિ-
સાયં, નાસેઉ મે વિસાયં, કુણુઉ અ પરિસાવિ અ
યસાયં. ૩૬ ગાહા.

તં મોએઉ અ નંદિં, પાવેઉ અ નંદિસેણુમલિ-
નંદિં; પરિસાવિ અ મુહ-નંદિં, મમ ય દિસઉ સંજમે
નંદિં. ૩૭ ગાહા.

પદ્ધિઅ અઉમ્માસિઅ, સંવચ્છરિએ અવસ્સ ભણ્ણિ
અંવો; સો અંવો સંવેદિં, ઉવસગ્ગ નિવારણો એસો.
૩૮ ગાહા.

જે પદ્ધં જે અ નિસુણ્ણં, ઉભચો કાલંપિ
અનિઅસંતિ-યયં; નહુ હંતિ તસ્સ રોગા, પુંવુઅપન્ના
વિનાસંતિ. ૩૯ ગાહા.

જઠ ધંચહ પરમપયં, અહવા કીત્તિંસુવિત્થં
ભુવણે; તા તેલુકકુદ્ધરણે, જિણુવયણે-આયરં કુણુહ.
૪૦ ગાહા.

૭. ભક્તામર સ્તોત્રમ્

[સક્ષમં સ્મરણમ]

ભક્તામર-પ્રણુત-મોલિ-મણિ-પ્રભાણુ-

મુદ્યોતકં દલિત—પાપ—તમો-વિતાનમ્;

સમ્યક્ પ્રણુમ્ય જિનપાદ-યુગંયુગાદા,—

વાલંબનં ભવજલે પતતાં જનાનામ્. ૧

ય' સસ્તુત' સઽલ-વાહ્નય-તત્ત્વભોધા,-

દુર્દશ-બુદ્ધિ-પટુભિ સુવલોક-માયે,

સ્તોત્રૈર્જગત્ત્રિતય-ચિત્ત-હૃદૈરૈ,

સ્તોષ્યે કિલાહમપિ ત પ્રથમ જિનેન્દ્રમ ૨

બુદ્ધયા વિનાડપિ વિબુધા-ચિત્ત-પાદ-પીઠ !

સ્તોતુ ગમુદ્ધત-મતિ-વિગત-ત્રયોડહમ,

બાલ વિહાય જલ-સસ્થિત-મિદ્ધબિબ્,

મન્ય ઠ ઇચ્છતિ જન સહસા ગ્રહીતુમ્ ૩

યદ્વ શુણ્ણા શુણ્ણસમુદ્ર યથાઠ-કાતાન્,

ઠસ્ને ક્ષમ મુરગુરુ પ્રતિભોડપિ બુદ્ધયા,

ઠપાતકાલ-પવનોદ્ધત-નકચક,

ઠા વા તરીતુમલમબુનિધિ ભુજબ્યામ્ ૪

સોડહ તથાપિ તવ ભક્તિવશાન્મુનીશ !

ઠર્તુ સ્તવ વિગતશકિત-રપિ પ્રવૃત

પ્રીત્યાત્મવીર્ય-ભવિચાર્ય મૃગો મૃગેન્દ્ર,

નાભ્યેતિ કિં નિજશિયો પગ્નિપાલનાર્યમ્ ? ૫

અદપશ્યત ધૂનવનાં પગ્નિપાલ ધામ,

ત્વદ્દશકિતૈવ મુખરીકુરૂતે બલાન્ભામ્,

યદ્દેહકિલ દિલ મધો મધુર વિગેતિ,

નમ્યારૂચન કલિબ-નિદરેકદેતુ ૬

ત્વત્સસ્તવેન ભવસતતિ મુક્તિબલ,

પાપ દમ્બાન્ધવ-મુપૈતિ શરીરભાજમ્;

આકાંતલોક—મલિ—નીલ—મશેષમાશુ,

સૂર્યાંશુ ભિન્નમિવ શાર્વર—મંધકારમ. ૭
મરવેતિ નાથ ! તવ સંસ્તવનં મયેદ,—

માવલ્યતે તનુ—ધિયાડપિ તવ પ્રભાવાત,
થેતો હરિષ્યતિ સતાં નલિની—હલેષુ,

મુક્તાફલ—ઘૃતિ—મુપૈતિ નનૃદખિંદુઃ. ૮

આસ્તાં તવ સ્તવનમસ્તસ્યમસ્તદોષં,

ત્વત્સંકથાપિ જગતાં હૃરિતાનિ હન્તિ;
હરે સહસ્રકિરણઃ કુરુતે પ્રભૈવ,

પદ્માકરેષુ જલભાનિ વિકાસભાનિ. ૯

નાત્યદ્ભુતં ભુવન-ભૂષણ-ભૂત ! નાથ !,

ભૂતર્ણૈર્ભુવિ ભવંતમભિદુવન્તઃ,
તુલ્યા ભવન્તિ ભવતો નનુ તેન કિંવા,

ભૂત્યાશ્રિતં ચ ઈહ નાત્મસમં કરોતિ. ૧૦
હૃદ્ધા ભવન્ત-મનિમેષ-વિલોકનીયં,

નાડન્યત્ર તોષમુપયાતિ જનસ્ય ચક્ષુઃ;
ખીત્વા પયઃ શશિક્ષ-ઘૃતિ દુગ્ધસિંધોઃ,

ક્ષારં જલં જલનિધે-ન્નશિતું ક ઈચ્છેત ? ૧૧
યૈઃ શાંતરાગ-રૂચિભિઃ પરમાણુભિસ્તવં,

નિર્માયિતસ્ત્રિભુવનૈકલલામભૂત !;
તાવંત ઐવ ખલુ તેડપ્યણુવઃ પૃથિવ્યાં,

યત્તે સમાન-મપરં ન હિ રૂપમસ્તિ. ૧૨

पक्ष्मं त्व ते सुर-नरोरग-नेत्रहारि !,
 नि शेष-निर्जितजगत्त्रितयोपमानम्,
 विंश दृष्ट-मलिन त्व निशाकरस्य,
 यद्वासरे लवनि पादु-पलाश-कल्पम् १३
 संपूर्ण-महल-शशाक-कला-कलाप,
 शुभ्रा शुष्पास्त्रिबुवनं तव लभयन्ति,
 ये सन्नितास्त्रिजगदीश्वर ! नाथमेक,
 कस्तान्निवारयति सत्वरतो यथेष्टम् १४
 यित्र किमत्र यदि ते त्रिदशागनाभि,—
 नीत मनागपि मनो न विकार-भार्गवम्,
 कल्पातकाल-भङ्गता यलितायत्नेन,
 किं महाराद्रि-शिखर यलित कदाचित् १५
 निर्धूमवर्ति-रथवन्निर्गत तैलपूर,
 कृत्स्न जगत्त्रयमिह प्रकटीकरौपि,
 अभ्यो न ज्ञातु भङ्गता यलितायत्नाना,
 दीपोऽपरस्त्वमसि नाथ ! जगत्प्रकाश १६
 नास्त कदाचिदुपमासि न राहुगम्य,
 म्पद्योकरौपि सहसा युगपन्नजगति;
 नालोपरोह-निर्द्ध-महाप्रताप,
 सूर्यातिथामि-महिमा-सि सुनीद । लोके १७
 नित्योदय दलितमोह-महाधकार,
 अभ्यं न राहुवदनस्य न वारिदानाम्,

विभ्राजते तव सुभाज्ज-मनद्वयकांति,
 विद्योतयन्नगदधूर्व-शशाङ्क-भिम्बम्. १८
 किं शर्वरीषु शशिनाऽह्नि विवस्वता वा ?
 युष्मन्मुजेन्दुहलितेषु तमस्सु नाथ !
 निष्पन्न शालि-वन शालिनि एवक्षोके,
 कार्यं कियन्नलधरै-र्जलभार-नम्रैः. १९
 ज्ञानं यथा त्वयि विभाति कृतावकाशं,
 नैवं तथा हरिहरादिषु नायकेषु;
 तेजः स्फुरन्मणिषु याति यथा महत्त्वं,
 नैवं तु काय-शकटैः किरणकुक्षेऽपि. २०
 मन्ये वरं हरिहरादय एव दृष्टा,
 दृष्टेषु येषु हृदयं त्वयि तोषमेति;
 किं वीक्षितेन भवता भुवि येन नान्यः,
 कश्चिन्मनो हरति नाथ ! भवांतरैऽपि. २१
 स्त्रीणां शतानि शतशो जनयन्ति पुत्रान्,
 नान्या सुतं त्वद्वपुषं जननी प्रसूता;
 सर्वा दिशो दधति भानि सहस्ररश्मिं,
 प्राप्येव दिग्जनयति स्फुरदंशुजलम्. २२
 त्वाभामनन्ति मुनयः परमं पुमांस-
 मादित्यवर्ण-ममलं तमसः परस्तात्;
 त्वामेव स्रग्मशुपलभ्य जयन्ति मृत्युं,
 नान्यः शिवः शिवपदस्य मुनीन्द्र ! पंथाः २३

त्वामव्यय विबुधयि त्व-मस ज्यमाधं,
 प्रह्लाद्य-भीश्वरमन त-मन गङ्केतुम्,
 योगीश्वर विहित-योग-मनेकमेक,
 ज्ञानस्वरूप-ममल प्रवहति स्रंत २४
 शुद्धस्त्वमेव विबुधार्थित-शुद्धि-जोधात्,
 त्वथ करोऽसि ब्रुवनत्रय-श करत्वात्,
 धातासि धीर ! शिवमार्गविधे-विधानात्,
 व्यक्त त्वमेव जगवन् ! पुद्गोत्तमोऽसि २५
 तुभ्य नमस्त्रिबुवनार्तिहराय नाथ !,
 तुभ्य नम क्षितितला-मल-भूषणाय,
 तुभ्य नमस्त्रिजगत परमेश्वराय,
 तुभ्य नमो जिन ! जलोद्धि-शोधणाय २६
 न वीरमयोऽत्र ? यद्वि नाम शुद्धेश्वरे,-
 स्त्व स श्रितो निरवकाशतया मुनीश !,
 प्रेक्षयात्त-विविधाश्रय-जात-गर्वे ,
 स्वभावरूपाय न कदाचि-दधीक्षितोऽसि २७
 ज्यै-रशोकतडु-स श्रित-मुन्मथूण,-
 भाषाति रूप-ममल जगतो नितान्तम्,
 पटोक्षसत्किरण मस्त-तमो-वितान,
 विभ्रम स्वेरिव पर्योधर-पार्श्ववर्त्ति २८
 प्रेक्षासने मल्लि-मथूण-शिखा-त्रियित्रे,
 विभ्राजते तव पशु कनकावहातम्,

जि'म' वियद्विलसदंशु-लता-वितानं,
 तुंगोदयाद्रि-शिरसीव सहस्ररश्मेः. २६
 कुंदावहात-यदयाभर-याज्ञशैलं,
 विभ्राजते तव वपुः कलधौत-कान्तम्;
 उदय-शांक-शुचि-निर्जर-वारिधार,
 मुन्यैस्तटं सुरगिरिरिव शातकौम्भम्. ३०
 छत्रत्रयं तव विलाति शशांक कान्तं,-
 मुन्यैः स्थितं स्थगित-लानु-कर-प्रतापम्;
 मुक्ताक्ष-प्रकर-माल-विवृद्धशैलं,
 प्रज्यापयत्त्रिजगतः परमेश्वरत्वम्. ३१
 उन्निद्र-हेम-नवपङ्कज-पुञ्ज-कांति,
 पर्युल्लसन्नभयुष्म-शिखालिरामा;
 पादौ पद्मानि तव यत्र निनेन्द्र ! धत्तः,
 यद्भानि तत्र विभुधाः परिकल्पयन्ति. ३२
 कृत्थं यथा तव विभूति-रभून्ननेन्द्र !
 धर्मोपदेशन-विधौ न तथा परस्य;
 यादृक् प्रभा दिनकृतः प्रहृताधिकारा,
 तादृक् कुतो अह-गणस्य विकाशिनोऽपि ? ३३
 श्रयोतन्महाविल-विह्वल-उपोलमूलं,-
 भक्त-भ्रमद्भ्रमरनाद-विवृद्ध कोपम्;
 ऐरावतालमिलमुद्धत-मापतन्तं,
 हृष्ट्वा लयं लपति नो लवदाश्रितानाम्. ३४

सिन्नेल-कुल-गलहुल-वल-शोषिताकृत,-

मुक्ताक्ष-प्रकर भूषित-भूमिभाग,

मदकम. कमगत हरिषाधिपोऽपि,

नाकाभनि कमयुगा-यल-समित ते उप

कक्षांतकाल-पवनोद्धत-बलिकल्प,

हावानल लवलितमुल्लव-मुद्गुलिगम;

विश्वनिधत्सुमिव समुण आपतन्त,

त्वन्नाम-दीर्घनि-नल शमयत्यशेषम् ३६

रक्षेक्षलु समह-काकिल-कठनील,

कोषोद्धतक्षुनि-मुद्गुल-आपतन्तम्,

आकाभति कम-युगेन निरस्त-शक,-

स्वन्नाम-नागदमनी हृदि यस्य पुंस ३७

पद्म-पुरग-गङ्गागर्जित-सीमनाह,-

भाने नल नलव-तामपि भूपतीनाम्,

हृदिवाकर-भयूष-शिखापविद्ध,

त्वत्दी-र्घनात्त-मर्धवाशु सिद्धमुपैति ३८

मुक्ताग्र-सिद्धगङ्गा-शोषित-वाग्बिह,

वेगावनार तरङ्गानुर-योधसीमे,

मुष्पि नय विवित-दुर्जय-नेषपक्षा,-

स्वत्पादप कञ्च-वनाभयिज्ञो वसन्ते ३९

અંભોનિધૌ ક્ષુભિત-ભીષણ-નકચક,
 ચાઠીનપીઠ-ભયદો-દળણ-વાડવાગ્નૌ,
 રંગત્તરંગ-શિખર-સ્થિત-યાનપાત્રા,-
 સ્વાસં વિહાય ભવતઃ સ્મરણાદ્ વ્રજંતિ. ૪૦

ઉદ્ભૂત-ભીષણ જલોદર-ભારલુગ્નાઃ,
 શોર્યા દશા-મુપગ-તામ્રચુત-જીવિતાશા;
 ત્વત્પાદપંકજ-રજો-ડમૃત-દિગ્ધ-દેહા,
 મર્ત્યા ભવંતિ મકરધ્વજ-તુલ્યરૂપાઃ. ૪૧

આપાદકંઠ-મુર-શૃંગલ-વેદિતાડુગા,
 ગાઠં જહન્નિગડ-કોટિનિ-ધૃષ્ટજંઘાઃ;
 ત્વન્નામ-મંત્ર-મનિશં મનુજા સ્મરંતઃ,
 સઘઃ સ્વયં વિગત-ખંધ-ભયા ભવંતિ. ૪૨

મત્તદિપેન્દ્ર-મૃગરાજ-દવાનલાહિ,-
 સંગ્રામ વારિધિ-મહોદર-ખંધનોત્થમ,
 તસ્યાશુ નાશ-મુપયાતિ ભયં ભિયેવ,
 યસ્તાવકં સ્તવમિમં મતિમાનધીતે. ૪૩

સ્તોત્રસ્ત્રજં તવ જિનેન્દ્ર! ગુણૈર્નિખદ્ધાં,
 ભક્ત્યા મયા રચિરવર્ણુ-વિચિત્રપુષ્પામ,
 ધતે જનો ય ઈહ કંઠ-ગતામજસં,
 તં માનતુંગ-મવશા સ્મરુપૈતિ લક્ષ્મીઃ. ૪૪

आद्योऽपि किं न निज्जगद्भुगं वितत्य,
विस्तीर्णता कथयति स्वधियांशुराशे- ५
ये योगिनामपि न याति शुष्णान्तवेश !

वक्तुं वदतु कथं भवति तेषु भभावकाश्च,
ज्वाला तदेवमसमीक्षितकारितेय,
ब्रह्मति वा निजगिरा ननु पक्षिद्योऽपि ६
आस्ता-भयित्य-भक्तिमा जिन ! स कवस्ते,
नामापि पाति भवतो भवतो जगति,
तीव्रातपोपहत-पाथजनाभिदाधे,

प्राप्नुति पद्मसरस सरभोऽनिद्योऽपि. ७
हृदयिनि त्वयि विष्णो ! शिथिली भवति,
जतो क्षणेन निमिडा अपि कर्मण धा,
सद्यो क्षुब्धगमभया भवं मध्यसाग,-

भयागते वनशिखडिनि यदनस्य ८
मुच्यत ज्येव भुञ्ज सहासा जिनेन्द्र !,
रोद्रेरुपद्रवयतेस्त्वयि वीक्षितेऽपि,
जोस्वामिनि स्फुरित-तेजसि दृष्टमात्रे,

योरेरिवाशु पश्य प्रपत्तायमाने ९
त्वं तारको जिन ! दयं भविनां त ज्येव,
त्वायुदहति हृदयेन यदुत्तरत,
यदा हविस्तर्शति यज्जलमेव नून,-

भन्तर्गतस्य भद्रं स विद्वानुभाव. १०

श्री कल्याणुमंदिर स्तोत्रम्

[अष्टमं स्मरणम्] वसन्ततिलका वृत्तम्

कल्याणुमंदिर-मुद्गर-भवधलेदि,
 लीतालयप्रद-मनिंदित-मंघ्रिपद्मम्,
 संसारसागर-निमज्जदशेषजंतु,
 पोतायमान-मलिनस्य जिनेश्वरस्य. १
 यस्य स्वयं सुरगुरु-गिरिमांजुराशेः
 स्तोत्रं सुविस्तृत-मतिर्न विबुर्विधातुम्,
 तीर्थेश्वरस्य कभठ-स्मय-धूमकेतो,-
 स्तस्याहुमेष किल संस्तवनं करिष्ये. २
 सामान्यतोऽपि तव वर्णयितुं स्वल्प,-
 भस्मादृशाः कथमधीश ! लवंत्यधीशाः ?
 धृष्टोऽपि कौशिकशिशुर्यदि वा द्विवाधो,
 इयं प्ररूपयति किं किल धर्मरश्मेः. ३
 मोहक्षया-दनुलवन्नपि नाथ ! मत्प्रे,
 नूनं गुणान् गणयितुं न तव क्षमेत,
 कक्षांतवांतपयसः प्रकटोऽपि यस्मा,-
 न्मीयेत केन बलमेर्ननु रत्नराशिः. ४
 अभ्युद्यतोऽस्मि तव नाथ ! जडाश्च योऽपि,
 कर्तुं स्तवं लसदसंभ्यशुष्काकशस्य,

મસ્મિન્ હર-પ્રભતયોડપિ હત-પ્રભાવા,
 સોડપિ ત્વયા રતિપતિ ક્ષપિત ક્ષણેન,
 વિધ્યાપિતા હૃતબુજ પયસાડય ચેન,
 પીત ન કિં તદપિ દુર્ધર-વાઠવેન. ૧૧
 સ્વામિન્નનદપ-ગરિમાણુ-મપિ પ્રપન્ના,-
 સ્ત્વા જ તવ કથમહો હૃદયે દધાના,
 જન્મોદધિ લઘુ તરત્યતિલાઘવેન,
 ચિત્યો ન હત મદતા યદિ વા પ્રભાવ. ૧૨
 ક્રોધસ્ત્વયા મદિ વિલો! પ્રથમં નિરસ્તો,
 ધ્વસ્તાસ્તદા ખત કથ ક્ષિ કર્મચોરા,
 ખ્લોધત્યમુત્ર યદિ વા ચિચિરાપિ લોકે,
 નીલદુભાણિ વિપિનાનિ ન કિં હિમાની ૧૩
 ત્વા યોગિનો જિન! મદા પરમાત્મરૂપ-
 મન્વેષયતિ હૃદયાબુજ-કેશ દેશે,
 પૂતસ્ય નિર્મલરુચે-ચંદિવા કિમન્ય,-
 દક્ષસ્ય મભવિ પદ નનુ કલ્પિત્રાયા ૧૪
 ધ્યાનાન્નિજનેશ! કવતો ભવિન ક્ષણેન,
 દેહ વિદ્યાય પરમાત્મ-દયા પ્રજાતિ,
 તીવ્રાનલા-દુપલભાવ-મપાસ્ય લોકે,
 ચામીકરત્વમચિરાદિવ ધાતુસેદા ૧૫
 અત સર્વ જિન! યસ્ય વિભાવ્યસે ત્વ,
 ભવ્યે કથ તદપિ નાશયસે શરીરમ્,

ऋतस्वर्गपथ मध्य-विवर्तिनो । ६,

यद्विग्रहं प्रथमयंति महानुभावः । १६

आत्मा मनीषिलिरयं त्वद्वेह-पुङ्गवा,

ध्यातो जिनोद्र ! लवटीह लवत्प्रभावः,

पानीय-मध्यमृत-मित्य-नुचित्यमानं,

किं नाम नो विषविकार-मपाकरोति । १७

त्वामेव वीत-तमसं परवादिनोऽपि,

नूनं विलो ! हरिहरादि-धिया प्रपन्नाः,

किं कायकामलिलिरीश ! सितोऽपि शम्भो,

नो गृह्यते विविधवर्णविपर्ययेषु । १८

धर्मोपदेश-समये सविधानुभावा,—

दास्तां जनो लवति ते तरुरभ्यशोकः,

अव्युङ्गते दिनपतो समुद्गीरुहोऽपि,

किं वा विमोक्ष-मुपयाति न लवटीकः । १९

चित्रं विलो ! कथमवाङ्मुञ्च-वृत्तमेव,

विष्वक् पतत्यविरलाः सुर-पुष्प-वृष्टिः,

त्वङ्गोचरे सुमनसां यद्वि वा मुनीश !,

गच्छंति नूनमद्य एव हि अंधनानि । २०

स्थाने गलीर-हुहयोदधि-संभवायाः,

पीयूषतां तव गिरः समुद्गीरयंति,

पीत्वा यतः परम-संमद-संगमाले,

भव्या प्रजंति तरसाभ्य-नरामरत्वम् । २१

स्वामिन् ! सुहृद-भवनभ्यः समुत्पन्नतो,

मन्ये वदति श्रुत्यय सुर-आमरीषा,

येऽस्मै नति विदधते मुनिपुङ्गवाय,

ते नूत-भू-वर्गतय भद्र शुद्धभावा २२

स्थाम गभीर-गिर-मुञ्जवत्त-छेदरत्न,-

सिंहासन-स्थमिह मन्थ-शिख-डिनस्त्वाम्,

आलोकयति रत्नसेन नदतमुन्मै,—

श्रीभीकराद्रि-शिरसीव नवाणुवाहम् २३

छिन्नगन्धता तव शितिधृति मण्डलेन,

सुमन्त्रदन्त्रविरशोक्तक-मैभूव,

आलिङ्ग्यनोऽपि यदि वा तव वीतराग !

नीरागता म्रजति क्वा न सयेतनोऽपि २४

यो यो प्रमाद-भवधूय मज्जवमेन,-

भागत्य निर्वृतिपुरीं प्रति सार्धवाहम्,

अतन्निवेदयति देव ! जगत्त्रयाय,

मन्ये नदन्ननिनल. सुरदुःखिस्ते २५

उद्योतिनेषु सवता व्युत्पन्नेषु नाथ !,

तारान्वितो विधुरय विहताधिकर,

मुक्ता-कवाप-कविनोऽक्षवसितातपत्र,-

व्याजत्रिधा धनतनु-भूव-मभ्युपेत २६

स्वेन प्रपूरित-जगत्त्रय-चिडितेन,

हति-प्रताप-यथसामिव सययेत.

भाषिक्य-हेम-रजत-प्रविनिर्मितेन,
 साव-त्रयेणु भगवन्नलितो विशासि. २७
 दिव्यसज्जे निन ! नमस्त्रिदशाधिपाना,-
 सुसृज्य रत्नरयितानपि मौलिभंधान्,
 पादो श्रयंति लवतो यद्वि वा परत्र,
 त्वत्संगमे सुमनसो न रमंत ज्येव. २८
 त्वं नाथ ! जन्मजलधे-विपराङ्मुषोऽपि,
 यत्तारयस्य सुमतो निज-पृष्ठ-दशान्,
 युक्तं हि पार्थिव-निपस्य सतस्तवैव,
 चित्रं विज्ञो ! यद्वसि कर्म-विपाक-शून्यः. २९
 विश्वेश्वरोऽपि जनपालक ! दुर्गतस्त्वं,
 किं वाक्षरप्रकृतिरभ्यक्षिपिस्त्वमीश !,
 अज्ञानवत्यपि सदैव कथंचिदेव,
 ज्ञानं त्वयि स्फुरति विश्व-विकाश-हेतुः. ३०
 आञ्जलि-संलृत-नलांसि रत्नंसि रोषा,-
 हुत्थापितानि कमठेन शठेन यानि,
 छायापि तैस्तव न नाथ ! हुता हुताशो,
 अस्तस्त्वमीभिरयमेव परं दुरात्मा. ३१
 यद् गज्ज-हनिर्जत धनीध-महभ्र-लीमं,
 अश्रयताडिन्मुसल-भांसल धार-धारम्,
 दैत्येन युक्तमथ हुस्तर-वारि दध्ने,
 तेनैव तस्य निन ! हुस्तरवारि-कृत्यम्. ३२

वस्तोऽर्च-देश-विद्वता-कृति-मर्त्य-मुंड,-

प्राप्तं जलद्वय-वद्वत्-विनिर्यद्विगित्,

प्रेतमज्ज-प्रतिपत्त-मपीरितो य ,

सोऽस्याऽलपत्प्रतिपत्तं लव-द्वय-हेतु ३३

धन्यास्त एव लुवनाधिप ! ये त्रिसंध्य,-

भाराधयति विधिर्वद्विधुतान्यद्वत्या ,

अद्वित्योऽद्वित्युदक-पक्षमत्त-देहदेशा ,

पादद्वयं तव विसो ! लुवि जन्मभारा ३४

अस्मिन्नपार-लव वारिनिधौ मुनीश !,

मन्ये न मे श्रवणं गोचरता गतोऽसि,

आकृष्टिते तु तव गोत्र-पवित्र-भूत्रे,

किं वा विपद्विपक्षरी सविधं सभेति ३५

जन्मातरेऽपि तव पादयुगं न देव !,

मन्ये मया भक्षितमीक्षित-दानदक्षम्,

तेनेह जन्मनि मुनीश ! पराभवानां,

जातो निकेतनमहं भयिता-शयानाम् ३६

नूनं न मोह-तिमिरा-वृन्लोक्यनेन,

पूर्वं विसो ! सकृदपि प्रविशोऽसि,

भर्माविधौ विधुरयति हि मामनर्था ,

प्रोद्यत्प्रणय-गतयं कथमन्यथेते ३७

आकृष्टितोऽपि भक्षितोऽपि निरीक्षितोऽपि,

नूनं न येतसि मया विधृतोऽसि अद्वत्या,

જતોડસ્મિ તેન જનબાંધવ ! દુઃખપાત્રં,

યસ્માત્કિયાઃ પ્રતિક્ષલન્તિ ન ભાવશૂન્યાઃ . ૩૮

ત્વં નાથ ! દુઃખિજન-વત્સલ હે શરણ્ય !,

કારુણ્ય-પુણ્યવસતે ! વશિનાં વરેણ્ય ! ,

ભક્ત્યા નતે મયિ મહેશ ! દયાં વિધાય,

દુઃખાહ્નુકુરોદ્દલન-તત્પરતાં વિધેહિ. ૩૯

નિઃસંખ્ય-સારશરણું શરણું શરણ્ય-

માસાઘસાહિત-રિપુ પ્રથિતાવદાતમ્;

ત્વત્પાદ-પંકજમપિ પ્રણિધાન-વંધ્યો,

વંધ્યોડસ્મિ ચેદ્ ભુવનપાવન ! હા હતોડસ્મિ. ૪૦

દેવેન્દ્રવંધ ! વિદિતા-ખિલ-વસ્તુસાર !,

સંસાર-તારક ! વિભો ! ભુવનાધિનાથ !,

ત્રાયસ્વ દેવ ! કરુણા-હૃદ ! માં પુનીહિ,

સીદંતમઘ ભયદ-વ્યસનાંબુરાશેઃ . ૪૧

યદ્યસ્તિ નાથ ! ભવદંત્રિ-સરોરુડાણાં,

ભક્તેઃ ક્લત્ કિમપિ સંતતિ-સંચિતાયાઃ,

તન્મે ત્વદેક-શરણ્યસ્થ શરણ્ય ! ભૂયાઃ,

સ્વામી ત્વમેવ ભુવનેડત્ર ભવાંતરેડપિ. ૪૨

ઈત્થં સમાહિત-ધિયો વિધિવન્નિજનેન્દ્ર !

સાંદ્રોલ્લેસત્પુલક-કંચુકિતાંગ-ભાગાઃ;

ત્વદ્ધર્મિષ્ઠ-નિર્મલસુખાંબુજખદ્ધ લક્ષા,

યે સંસ્તવં તવ વિભો ! રચયંતિ ભવ્યાઃ . ૪૩

જનનયનકુચુદય દ્વ-પ્રભાસ્વરા.

સ્વર્ગ સ પદો ભુક્તવા,
તે વિગલિત-મલ-નિયયા,
અચિરાન્મોક્ષ પ્રપદ્યતે ૪૪

શ્રી. બૃહચ્છાંતિ સ્તોત્રમ્

[નવમ સ્મરણમ્]

લો લો ભવ્યા ! શૃણુત વચન પ્રસ્તુત સર્વ-
મેતત, યે યાત્રાયા ત્રિભુવન ગુરો-રાહતા ભક્તિભાજ,
તેષા શાંતિર્જવતુ ભવતા-મહદ્દાદિ પ્રભાવા-દારોગ્ય-
શ્રી-ધૃતિભતિ ઠરીઠલેશ-વિધ્વ સહેતુ . ૧

લો લો ભવ્યલોકા ! ઇહ (હ) ભરતશવતવિદેહ-
સ ભવાના સમસ્ત-તીર્થદૃતા જન્મન્યાસન-પ્રક પા-
ન તર-ભવધિના વિજ્ઞાન, સૌધર્માધિપતિ મુયોપા-
ધ ટા-ચાલના-ન તર મહલ-મુરામુરેન્દ્રે મહ સમા-
ગત્ય, સવિનય, -મહદ્દારક ગૃહીત્વા ગત્વા દન-
દાદ્રિ-શુભે, વિહિત જન્માભિપેક શાંતિમુદ્રોપયતિ,
યથા તતોડહ કૃતાનુકારમિતિ કૃત્વા મહાજનો ચેત
ગત સ પથા, ઇતિ ભવ્યજને સહ સમેત્ય,
સ્નાત્રપીઠે આત્ર વિધાય શાંતિમુદ્રોપયામિ, તત્પૂજન-

यात्रा-स्नात्रादि-मंडोत्सवा-नंतरमिति कृत्वा कर्ण्यं
दत्त्वा निश्चयतां निश्चयतां स्वाहा. २

ॐ पुण्याहं पुण्याहं प्रीयंतां प्रीयंतां
लगवंतोऽर्हन्तः सर्वज्ञाः सर्वदर्शिन-स्त्रिदोक्तनाथा-
स्त्रिदोक्तमहितास्त्रिदोक्तपूज्या-स्त्रिदोक्तेश्वरा-स्त्रिदोक्ता-
द्योतकराः . ३

ॐ ऋषयश्चतस्रं भवभक्तिनंदनसुमतिपद्मप्रभ-
सुपार्श्वार्थं द्रप्रभसुविधिश्रीतलश्रेयांसवाप्तुपूज्यप्रविभक्त-
अनंतधर्मशांतिकुंथुअरमद्विमुनिसुव्रतनमिनेमिपार्श्व-
वर्द्धमानांताम्रिनाः शांताः शांतिकरा भवन्तु स्वाहा. ४

ॐ सुनयो मुनिप्रवरा रिपु-विजय-दुर्लक्ष-
कांतारेषु दुर्गभागेषु रक्षंतु वो नित्यं स्वाहा. ५

ॐ ह्रीं श्रीं धृतिमतिकीर्त्तिकांतिभुद्धिलक्ष्मी-
भेधाविद्यासाधन-प्रवेश-निवेशनेषु सुगृहीतनामानो
जयंतु ते जिनोद्राः . ६

ॐ रौहिणीप्रसन्नवज्रशृंगदावज्रांकुशीअप्रतियक्ता-
पुरुषदत्ताकलीमहाकालीगोरीगांधारीसर्वास्त्रामहान्वादा-
मानवीवैरोट्याअच्छुभामानसीमहामानसी षोडश विद्या-
देव्यो रक्षंतु वो नित्यं स्वाहा. ७

ॐ आचार्योपाध्याय-प्रभृति-यातुर्वर्ण्यस्य श्री-
श्रमणसंघस्य शांतिर्भवतु तुष्टिर्भवतु पुष्टिर्भवतु. ८

ॐ श्रद्धाश्च द्रसूर्या गारुडपुष्पकुरूपतिशुक्लशने-श्वर-
राहुकेतु-सहिता सखोऽपपादा मोम-यम-वरुण-कुम्भर-
वासवाहित्य-स्कन्द-विनायकेऽपेन चान्येऽपि ग्राम-
नगर-क्षेत्रदेवता-हयस्ते सर्वे प्रीयता प्रीयता अक्षीषु-
केश-कौण्डागागा नरपत्न्यश्च भवतु स्वाहा ६

ॐ पुत्र-मित्र-भ्रातृ-कक्षत्र-सुहृत्-स्वजन-स-
भधि-अधुवर्ज-सहिता नित्य चामोदप्रमोदकारिण्यु
अर्चिर्भैश्च भूम उदायतन-निवासि-माधु-साध्वी-श्रावक
श्राविकाण्यु दोगोपसर्ग-व्याधि-दुष्प-दुर्भिक्ष-दोर्मन
स्थोपशमनाय शातिर्भवतु १०

ॐ तुष्टि-पुष्टि-शुद्धि-वृद्धि-भागद्वयोत्सवा , सदा
प्राप्तुर्भूतानि पापानि शाम्यतु दुरितानि, यत्रव
पराङ्मुखा भवतु स्वाहा ११

श्रीभते शातिनाथाय, नमः शाति-विधायिने,
त्रैलोक्यस्याऽमराधीय, मुकुटाढ्यर्थिनाम्नये १

शाति शानिकर श्रीमान्, शाति दिशतु मे
शुभ, शातिरेव सदा तेषा, येषा-शाति-गृहे गृहे. २

उन्मृष्ट-रिष्ट, दुष्ट-शङ्कगति-दुस्वप्न-दुर्निमि-
त्तादि, स पादित-द्वित-स प, -ज्ञान-शङ्क नयति
शाते ३

ग्री सध-जगत्जनपद, -राजधिय-राजसन्नि

वेशानाम्, गोष्ठीक-पुरमुज्याणां, व्याहरणैर्व्याहरे-
च्छांतिम्. ४

श्रीश्रमण-संघस्य शांतिर्भवतु, श्रीजनपदानां
शांतिर्भवतु, श्रीराजधिपानां शांतिर्भवतु, श्रीराजसन्नि-
वेशानां शांतिर्भवतु, श्रीगोष्ठीकानां शांतिर्भवतु,
श्रीपोरमुज्याणां शांतिर्भवतु, श्रीपोरजनस्य शांति-
र्भवतु, श्री प्रज्ञादोक्तस्य शांतिर्भवतु, ॐ स्वाहा ॐ
स्वाहा ॐ श्रीपार्श्वनाथाय स्वाहा. अथा शांतिः
प्रतिष्ठा-यात्रा-स्नानाद्यवसानेषु शांतिः कलशं गृहीत्वा
कुङ्कुम-चन्दन-कर्पूरागच्छ-धूपवास-कुसुमान्जलि-समेताः;
स्नान-चतुष्पिकायां श्री-संघसमेतः शुचिशुचिपुः
पुष्प-वस्त्र-चन्दन-लरणा-लङ्कृतः पुष्पमालां कंठे कृत्वा
शांतिमुद्घोषयित्वा शांतिपानीयं मस्तके दातव्यमिति ॥

नृत्यंति नृत्यं भण्डि-पुष्प-वर्षं, सज्जंति
गायंति च मंगलानि; स्तोत्राणि गोत्राणि पठंति
मंत्रान्, दद्याद्युलान्ते हि निनालिषेके. १

शिवमस्तु सर्वजगतः, परहित-निरता भवन्तु
भूतगणाः, दोषाः प्रयांतु नाशं, सर्वत्र सुभीलवतु
दोक्तः. २

अहं तितथयर-माया, सिवा देवी तुम्ह नयर-
निवासिनी; अम्ह सिव तुम्ह सिव, असिदोवसमं
सिवं भवतु स्वाहा. ३

ઉપસંગો ક્ષયં યાતિ, છિન્ને વિદ્યવદ્વય,
 મન પ્રસન્નતામેતિ, પૂજ્યમાને જિનેશ્વરે ૪
 સર્વમગલ-માળદ્ય, સર્વકલ્યાણુ-કારણમ્,
 પ્રધાન સર્વધમોષ્ઠા, જૈન જયતિ શાસનમ્ ૫

ગૌતમ પ્રભાતી સ્તવન

(ગગ પ્રભાતી)

માતાૃધ્વી સુત પ્રાત ભડી નમો, ગણધંગ ગૌતમ નામ ગેલે,
 પ્રહસમે પ્રેમ શુ જેહ ધ્યાતા મદા, ચટતી દક્ષા હોય વશ વેચે. મા ૧
 વસુનૃતિ નદન વિશ્વજનન વદન, દુર્ગિત નિઠદન નામ જેહનુ,
 અમેચ્છુદે કરી ભવિજનજે ભજે, પૂર્ણ પહોચે સહી ભાગ્ય તેહનુ મા ૨
 સુ મણિ જેહ ચિતામણી સુતરુ, ઢામિનપૂગણુ ઢામધનુ,
 એદજ ગૌતમતણુ ધ્યાન હૃદયે ધરો,

જે થયી અધિઠ નડી માહાત્મ્ય કેહનુ મા ૩
 સોન બન તેજ ને સદન સુખ અપદા, નામવી ચિદ્ધિ પામે,
 અખટ પ્રચટ પ્રતાપ હોય અવનિર્મા, સુગત જેહને નીગ નામે મા ૪
 પ્રધુવ આદે વગી માયાળીજે કરી, અવમુખે ગૌતમ નામ ધ્યાયે,
 દોરિ મનકામના અકત વેગે ફેલે, વિધન વેગી સવે ફર જાયે મા ૫
 દુષ્ટ રુટે ટવે ન્વજન મેવો મલે, આધિ ઉપાધિ ને વ્યાધિ નાસે,
 જૈતના પ્રતના જોગ ભાજે વણી, ગૌતમ નામ જપતા ઉચ્ચાને મા
 તીર્થ અટ્ટાપદે આપ લખવે જઈ, પન્નગને તણુને દિખ્ય દીધી,
 અદ્ભુત પાપો તાપમ ઢાણે, ક્ષીગલખધે કરી અખુટ કીવી મા ૭

વરસ પચ્ચાસ લગેંગૃહવાસે વસ્યા, વરસ વલી ત્રીશ કરી વીરસેવા;
 ખાર વરસાં લગેંગેવલ ભોગવ્યું, લક્ષ્મી જોહની કરે નિત્ય દેવા. મા. ૮
 મહિયલ ગૌતમ ગોત્ર મહિમા નિધિ, ઋદ્ધિને સિદ્ધિ સુખ કીર્તિદાઈ;
 ઉદયજસ નામથી અધિક લીલા લહે, સુજસસૌભાગ્ય દોલત સવાઈ. મા.

શ્રી. ગૌતમસ્વામીના છંદ.

વીર જિનેશ્વર કેરે શિષ્ય, ગૌતમ નામ જપો નિશ્ચિન;
 જો કીજો ગૌતમનું ધ્યાન, તો ધર વિલસે નવે નિધાન. ૧
 ગૌતમ નામે ગિરિવર ચઢે, મનવાંછિત હેલા સંપન્ને;
 ગૌતમ નામે નાવે રોગ, ગૌતમ નામે સર્વ સંજોગ. ૨
 જો વૈરી વિરુદ્ધા વંકડા, તસ નામે નાવે હુંકડા;
 ભૂત પ્રેત નવિ મંડે ગ્રાણુ, તે ગૌતમના કરૂં વખાણુ. ૩
 ગૌતમ નામે નિર્મળ કાય, ગૌતમ નામે વાધે આય;
 ગૌતમ જિનશાસન શણુગાર, ગૌતમ નામે જ્યજ્યકાર. ૪
 શાલ-દાલ સુરહા ઘૃત ગોળ, મનવાંછિત કાપડ તંબોળ;
 ધરશું ધરણી નિર્મળ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનીત. ૫
 ગૌતમ ઉદ્યો અવિચળ ભાણુ, ગૌતમ નામ જપો જગ જાણુ;
 મોટાં મંદિર મેરુ સમાન, ગૌતમ નામે સફળ વિહાણુ. ૬
 ધર મયગલ ઘોડાની જોડ, વાડ પહોંચે વાંછિત કોડ;
 મહિયલ માને મહોટા રાય, જો તુઠે ગૌતમના પાય. ૭
 ગૌતમ પ્રણમ્યા પાતક ટળે, ઉત્તમ નરની સંગત મળે;
 ગૌતમ નામે નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાધે વાન. ૮
 પુણ્યવંત અવધારે સહુ, ગુરુ ગૌતમના ગુણ છે બહુ;
 કહે લાવણ્યસમય કર જોડ, ગૌતમ તૂઠે સંપત્તિ કોડ. ૯

શ્રી ગૌતમસ્વામીનો રાસ.

(ઢાળ પહેલી)

ધી, ગિપુમ-ચણુ-કમલ-કમલા-કયવામો,
 પણુમવિ પણુલિસુ સામિ, સાવ ગોયમગુરુ રામો,
 મણુ તણુ વયણુ એકત કઠ્ઠી, નિમુણો બો ભવિયા !
 ગિમ નિવમે છુમ દેહ ગેહ, ગુણુ ગણુ ગહગહિયા ૧
 જળુ ૧૨ સિગિ ભન્દખિત્ત, ખોણી-તલ મડણુ,
 મગવલેમ મેણિય નરેસ, ગિહિ-દલ-ખલ-ખડણુ,
 ધણુ વળુ ગુળ્મગ ગામ, નામ જહિ ગુપુગણુ સલ્લન,
 વિધ્ય વમે વસુમૂર્ધ સ્વર, જસુ પુહવી ભલ્લન ૨
 તામુ પુત્ત સિગિર્દમૂર્ધ, ભૂવલય પસિદ્ધો,
 ચહિદ્ધ વિલ્લન વિવિદ્ધ રૂન, નાગી ગમ વિદ્ધો (વુદ્ધો),
 વિનય વિવેક વિચાર આર, ગુણુગણુહ મનોહર,
 સાન હાય મુખમાણુ દેહ, રૂપે રણાવર ૩
 નયણુ વળા હર ચણુ, ગિખુવિ પદલ જળે પાડિય,
 તેજે તાન ચદ મુર, આકાશ ભમાડિય,
 રૂપે મયાણુ અનમ કઠ્ઠી, મેલ્લિઓ નિન્ધાડિય,
 ધી મે મેરુ ગબીર મિધુ, ચગમ ચય ચાડિય ૪
 પેખવિ નિરુવમ રૂવ લસ, જણુ જપે કિચિય,
 એકાદી દલિભીત ધરિય, ગુણુ મેહલ્યા સંચિય,
 અદવા નિરે પુન્ન-જન્મે, ગિખુનર દષ્ટે અચિય,
 ગલ્લ પડેમા ગૌરી મગા રતિ, હા વિધિ વચિય ૫

નહિ બુધ નહિ ગુરુ કવિ ન કોઈ, જસુ આગળ રહીઓ,
પંચસયાં ગુણપાત્ર છાત્ર, હીંડે પરિવરીઓ;
કરે નિરંતર યજ્ઞ-કર્મ, મિથ્યામતિ મોહિય,
ઈણે છલિ હોસે ચરમ નાણુ, દંસણુ વિસોહિય. ૬

[વસ્તુછંદ]

જંબૂદીવહ, જંબૂદીવહ, ભરહવાસંમિ; :
ભૂમિ-તલ-મંડળ મગધદેસ, સેણિય-નરેસર;
ધન વર ગુખ્યર ગામ તિહાં, વિષ્ણુ વસે વસુભૂઈ સુંદર;
તસુ ભજન પુહવી, સયલ ગુણુગણુ રૂપ નિહાણુ;
તાણુ પુત્ર વિજ્ઞાનિલો, ગોયમ અતિહિ સુખાણુ. ૭

(ઢાળ ખીજ, -ભાષા)

ચરમ જિણેસર કેવલ-નાણી, ચઉવિંહ સંધ પછઢા જાણી;
પાવાપુરી સામી સંપત્તો, ચઉવિહ દેવ-નિકાયહિ જુત્તો. ૮
દેવે સમવસરણુ તિહાં કીજે, જિણુ દીડે મિથ્યામતિ ખીજે;
ત્રિભુવન-ગુરુ સિંધાસણુ બધઢા, તતંખિણુ મોહ દિંગતે પછઢા. ૯
ક્રોધ માન માયા મદ પૂરા, જાએ નાઠા જિમ દીન ચૌરા;
દેવ-દુંદુભિ આકાશે વાજે, ધર્મ નરેસર આવ્યા ગાજે. ૧૦
કુમુમ-વૃષ્ટિ વિરયે તિહાં દેવા, ચઉસઠ ઈંદ્ર જસુ માગે સેવા;
ચામર છત્ર શિરોવરી સોહે, રૂપે જિણુવર જગ સહુ મોહે. ૧૧
ઉપસમ રસભર ભરી વરસંતા, યોજન વાણી વખાણુ કરતાં;
જાણિય વર્ધમાન જિન પાયા, સુર નરે કિંતર આવે રાયા. ૧૨

કીર્તિ સમૂહે ઝંવહલકતા, ગયણુ વિમાણે રણુરણુકતા;
 ખેખવિ ઇદ્દમૂર્ધ મન ચિતે, સુગ આવે અમ્મદ યત્ત હોવતે. ૧૩
 તીર તરકકે જિમ તે વહતા, અમવસરણુ પુહતા ગહગહતા,
 તો અલિમાને ગોયમ જપે,

ઈતો અવસરે કાપે તણુ કપે. ૧૪
 મૂઠ્ઠે લોહ અન્નણ્યો બોલે, સુગ જાણુતા ઈમ કાઈ કાપે,
 મૂ (મુન) આગળ કા જાણુ લણીજે,
 મેઝ અવગ દિમ ગોપમા દીજે ૧૫

[વસ્તુછંદ]

વીર જિથુવગ, વીર જિથુવગ નાણુમપન,
 પાવાપુરી મુગમહિઅ, પતનાહ સસાર-તાગણુ,
 સિદ્ધિ દેવેદિ નિમ્મવિઅ, અગોવગમગણુ જહુ મુખકાગણુ,
 જિથુવર જગ ઉજ્જોય દરે, તેજે કરી દિથુકાગ,
 સિદ્ધાસણુ આમી કયો, હુગો મુજ્ય જયદાર ૧૬

[ઢાળ ત્રીછ-ભાષા]

તવ ચગિયો ધણુ માન મજે, ઇદ્દમૂઝ જુવે તો,
 હુકારો કરી સચરીઓ, કવપુહુ જિથુવગ દેવ તો ૧૭
 યોજન જમિ સમોસગજુ, પેજે પ્રથમાગજો,
 દહ દિમિ દેજે વિમુદ-વધુ, આપતી મુગજ તો ૧૮
 મજિમય તોગજ દ-વજ, કાગીમે નવ પાટ તો,
 રેર વિષર્જિત જાતુ-અજ, પ્રાતિદારજ આડ તો ૧૯
 નુ નુ કિન્ન અગુર ધગ, ઇદ્દ ઇદ્દાણી ગય તો,
 ચિતે અમક્રિય ચિતરે એ, મેવજા પ્રનુપાય તો ૨૦

સહસકિરણુ સમ વીર જિણુ, પેખવી રૂપ વિશાલ તો;
 એહ અસંભવ સંભવે એ, સાચો એ ઈંદ્રબલ તો. ૨૧
 તવ બોલાવે ત્રિજગ-ગુરુ, ઈંદ્રભૂઈ નામેણુ તો;
 શ્રીમુખે સંશય સામિ સવે, ફેડે વેદ પચ્ચેણુ તો. ૨૨
 માન મેદહી મદ ઠેલી કરી, લક્ષિતએ નામે શીશ તો;
 પંચ સયાંશું વ્રત લીઓ એ, ગોયમ પહેલો સીસ તો. ૨૩
 તવ બંધવ સંજમ સુણુવી કરી, અગનિભૂઈ આવેય તો;
 નામ લેઈ આભાસ કરે, તે પણ પ્રતિબોધેય તો. ૨૪
 ઈંણુ અનુક્રમે ગણુહર રચણુ, થાપ્યા વીરે અગ્યાર તો;
 તવ ઉપદેશ ભુવનગુરુ, સંયમ શું વ્રત બાર (ધાર) તો. ૨૫
 બિહુ ઉપવાસે પારણું એ, આપણુપે વિહરંત તો;
 ગોયમ સંયમ જગ સયલ, જયજયકાર કરંત તો. ૨૬

[વસ્તુછંદ]

ઈંદ્રભૂઈઅ ઈંદ્રભૂઈઅ, ચડિય બહુમાને;
 હુંકારો કરી સંચલિઓ, સમોસરણે પહોતો તુરંત;
 ઈહ સંસા સામિ સવે, ચરમ-નાહ ફેડે કુરંત;
 બોધિખીજ સંજય મને, ગોયમ ભવહ વિરત;
 દ્વિખખ લેઈ સિખખા સહિય, ગણુહર પય સંપત્ત. ૨૭

(ઠાળ ચોથી-ભાષા)

આજ હુઓ સુવિહાણુ, આજ પચેલિમ પુણ્ય ભરો;
 દીઠા ગોયમ સામિ, જે નિચ નયણે અમિય સરો. ૨૮
 સિરિ ગોયમ ગણુધાર, પંચસયાં મુનિ પરિવરિય;
 ભૂમિય કરય વિહાર, ભવિયણુને પડિબોહ કરે. ૨૯

સમન્તગણ મઝા, જે જે સમા ઉપજે એ,	
તે તે પગ ઉપગાગ, કારણ પૂછે મુનિ-પવરો	૨૦
જિહ્વા જિહ્વા દીને નિષ્પન્ન, તિહા તિહા કેવલ ઉપજે એ,	
આપ હ-હે અણહન, ગોયમ દીને દાન ઈમ	૩૧
ગુરુ ઉપગિ ગુરુ ભક્તિ, સામિય ગોયમ ઉપનિય,	
ધણુ છય કેવલનાણુ, ગગજ રાખે ગગ ભરે	૪૨
જો અષ્ટાપદ-ગૈલ વદે ચઢી ચઉવિચ જિણુ,	
આતમ-લખિવ વમેણુ, ચગમ સગરી મોય મુનિ	૪૩
ધય મ્મણુ નિસુજોઈ, ગોયમ ગણુદર સચલિઓ,	
તાપમ પત્ર મએણુ, તો મુનિ દોડો આવતો એ	૩૪
તવમોસિય નિય અગ, અમ્હ શક્તિ નવિ ઉપજે એ,	
કિમ ચડગે દુકાય ? ગજ જિમ દિમે ગાજતો એ	૩૫
ગિગુઓ ઓગે અભિમાન, તાપસ જો મન ચિતવે એ,	
તો મુનિ ચદિઓ વેગ, આલખવી દિનકરકિગણુ	૩૬
વચન મણિ નિપત્ર, દડ કવસ ધજ વડ મહિય,	
પખની પગમાણુદ, જિણુદર ભન્તેસગ મહિય	૩૭
નિન નિય ઘાય પ્રમાણ ચઉદિસિ ચકિય જિણુદ મિબ	
પણુમવિ મન જીલ્લામ, ગોયમ ગણુદર તિહા વસિય	૩૮
વય આમીનો છવ, તીર્થકુળુભક દેવ તિહા,	
પ્રતિમોન પુડીક-ચરીક અધ્યયન લાણી	૩૯
વળતા ગોયમ-આમી, સવિ તાપમ પ્રતિમોધ કરે,	
સેધ આપજો સાથે, ચાવે જિમ જુયાધિપતિ	૪૦

ખીર ખાંડ ઘૃત આણી, અમિઅવુડ અંગૂઠું ઠવિ;
ગોયમ એકણુ પાત્ર, કરાવે પારણું સવિ. ૪૧

પંચસયાં શુભ ભાવિ, ઉન્નવળ ભરિયો ખીર મીસે;
સાચા ગુરુ સંયોગે, કેવળ તે કેવળ રૂપ હુઆ. ૪૨

પંચસયાં જિણુ નાહ, સમવસરણુ પ્રાકાર ત્રય;
પેખવી કેવળનાણુ, ઉપન્નુ ઉન્નમેયકર. ૪૩

જાણે જિણુહ પીયૂષ, ગાજંતી ઘણુ મેઘ જિમ;
જિણુવાણી નિસુણેવિ, નાણી હુઆ પંચસયાં. ૪૪

[વસ્તુષ્ટંદ]

ઈણે અનુક્રમે ઈણે અનુક્રમે, નાણુસંપત્ત;
પત્તરહ સય પરિવરિય, હરિય દુરિય જિણુનાહ વંદઈ;
જાણેવિ જગગુરુ વયણુ, તીહ નાણુ અપ્પાણુ નિંદઈ;
ચરમ જિણેસર તવ ભણે, ગોયમ મકરિસ ખેઉ;
છેહ જઈ આપણે સહી, હોર્યું તુલ્લા ખેઉ. ૪૫

[ઢાળ પાંચમી-ભાષા]

સામિઓ! એ વીર જિણુંદ, પુનિમચંદ જિય ઉલ્લસિય;
વિહરિઓ એ ભરહવાસમ્મિ, વરસ બહોત્તેર સંવસીય;
હવતો એ કણુય પઉમેસુ, પાય-કમળ સંઘહિ સહિય;
આવીઓ એ નયણુનંદ, નયર પાવાપુરી સુર-મહિય. ૪૬
પેખાઓ એ ગોયમસામિ, દેવશર્મા પડિઓહ કચે;
આપણે એ ત્રિશલાદેવી-નંદન પહોતો પરમ પચે;

વળતા એ દેવ આકાસ, પેખવી જાણિય નિય સમે એ,
 તો નૃતિ એ મન વિખવાદ, નાદભેદ નિમ ઊપતો એ ૪૭
 કૃષ્ણ સમે એ મામિય દેખી, આપ કન્હે હુ ટાળિઓ એ,
 જાણતો એ તિહઅપુ-નાહ ! લોક વિવદાઁ ન પાતીઓએ,
 અતિ ભવુ એ કીધવુ સામિ, જાણ્યુ ઢવવ માગને એ,
 ચિતવ્યુ એ જાણઁ જેમ, અહવા દેડ લાગને એ. ૮૮
 હુ કિમ એ વીઁ નિયુદ, ભગતે ભોજો ભોજઓ એ,
 આપણા એ અવિહડ નેહ, નાહ ન સપે સાચ-યો એ,
 સાચા એહ (છુ) વીતગગ, નેહ ન જેણે લાવીઓ એ,
 નિયુ મમે એ ગોયમ ચિત, ગગ વગગે વાળીઓ એ ૪૯
 આવતુ એ જે ઉતટ, ગહેતુ ગગે સાદિયુ એ,
 દેવણુ મે નાણુ ઉપન્ન, ગોયમ મહેજે ઉમાદિઓ એ,
 તિહઅપુ એ જ્યજ્યદ્રાઁ, દેવગિ મહિમા મુઁ કરે એ
 ગણદા એ દગ્ય વખાણુ, ભવિષ્યુ ભવ ઈમ નિન્તરે એ. ૫૦

[વસ્તુક્રમ]

૫૦મ ગણદા ૫૦મ ગણદા, વગિસ પચામ
 ગિહવામે સવગિઅ, તીસ વગિઅ સજમ વિજગિઅ,
 ચિગિ દેવજનાણુ મુણુ, બાર વ સતિહઅણ નમગિઅ
 ગગગિહ નયરીહિ દયો, બાપુવય વગિસાઉ,
 આમી ગોયમ ગુણનીલો દોસર્ત નિવપુઁ ઠાઉ ૫૧

(દાણ છટ્ટો-ભાષા)

નિમ અદકાઁ ટાપલ દહુકે, નિમ ગુમદ વને પગિમજ ગહેદ,
 નિમ ચદન મુગધનિધિ,

જિમ ગંગાજળ લહેરે લહેકે, જિમ કણુચાયત્ર તેજે ઝંખે,
તિમ ગોયમ સોભાગનિધિ. ૫૨

જિમ માન સરોવર નિવસે હંસા, જિમ સુરવરતરુ કણ્યવતંસા,
જિમ મહુચર રાજિવ વને;
જિમ રચણાયર રચણે વિદસે, જિમ અંખર તારાગણુ વિકસે,
તિમ ગોયમ ગુણુકેલિવને. ૫૩

પૂનમ નિશિ જિમ શશીહર સોહે, સુરતરુમહિમા જિમ જગ મોહે,
પૂરવ દિસે જિમ સહસકરો;
પંચાતન જિમ ગિરિવર રાજે, નરવધિવર જિમ મયગત્ર ગાજે,
તિમ જિનશાસન મુનિ-પવરો. ૫૪

જિમ સુરતરુવર સોહે શાખા, જિમ ઉત્તમ મુખે મધુરી લાખા,
જિમ વન કેતકી મહમહે એ;
જિમ ભૂમિપતિ ભુયખળ ચમકે, જિમ જિનનદિર ઘંટા રણુકે,
તિમ ગોયમ લખ્યે ગહગહે એ. ૫૫

ચિંતામણિ કર ચઢીયો આજ, સુરતરુ સારે વંછિત કાજ,
કામકુંભ સવિ વસિ હુઓ એ;
કામગવી પૂરે મન કામીય, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ આવે ધામીય,
સામિય ગોયમ આણુસરો એ. ૫૬

પણુવખખર પહેલો પલણીજે, માયા ખીજ અવણુ નિમણીજે,
શ્રીમુખે (શ્રીમતી) શોભા સંભવે એ;
દેવહ દુરિ અરિહત નમીજે, વિનય પહુ ઉવજઝાય થુણીજે,
ધણુ મંત્રે ગોયમ નમો એ. ૫૭

પુગપુ વસના કાઈ કરીજે, દેશ દેશાતર કાઈ ભરીજે,
 કવણ કાજ આયાસ કરે,
 પ્રદ ગેડી ગોયમ અમરીજે, ડાજ સમગ્રહ તતખિણુ મીઝે,
 નવનિધિ વિવસે તાસ ધરે ૫૮
 અહિહન્ય આગતર રસે, ગોયમ ગણહર દેવળ દિવસે,
 કિઉ કવિત ઉપગાર પડે,
 આદિ મગળ એદ પમળીજે, પન્ન મહોત્સવ પહિલો લીજે,
 કાદિ કદિ કસ્યાણુ કરે ૫૯
 ધન્ય માતા નિજો ઉદરે પ્રગિરા, ધન્ય પિતા નિજુ કુવ અવતરિયા,
 ધન્ય સહગુરુ નિજો દીખિખયા એ,
 વિનયવત, વિદ્યાભાગ, જન ગુગુ કાઈ ન લખે પાર
 વિદ્યાવન્ત ગુરુ વિનય એ ૬૦
 ગાતમચ્છામીનો નસ મળીજે, અહિવિહ અથ રહિયાયત કીજે,
 કાદિ કદિ કસ્યાણુ કરે
 કુન નવન ગેડો દેવ ભો, નાપુક મોતીના ચોક પુગરો,
 ગણ સિદાસન બેનણ એ ૬૧
 તિદા એમી ગુરુ રસ ॥ એ, જાવિક છવના કાગર નગમે,
 ઉત્તવત (વિનયમ) મુનિ મમ ભરે એ
 ગાનમ-સ્વામી તમે એ નસ, જા તા નુચુતા લીવ વિદ્યામ,
 આનય નળ નિધિ સપજે એ ૬૨
 એ નસ જે જાએ મળાવ વર મયગણ લક્ષ્મી ધર આવે
 મનસાંહિત આદા કુદ એ ૬૩
 [નારો રામ ગમાસ]

श्री. आदिनाथनुं स्तवन

आदिजनं वन्दे गुणसङ्गतम्

सदनन्तामलमोधम्

रे०

मोधकतागुणविस्तृतकीर्तिं

कीर्तितपथमविरोधम्. रे आ० १

रोधरहितविस्तृष्टरूपयोगं

योगं हवतमलङ्गम् रे०

लङ्गनयमन्यपेशदवायम्

वायंयमसुभसङ्गम् रे. आ० २

संजतपदश्रुतिवचनतरङ्गम्

रङ्गं जगति दृढानम् रे.

दानसुरद्रुममंजुलद्वयम्

द्वयंगमगुणलानम् रे. आ० ३

मानन्धितसुरवरपुन्नामम्

नागरमानसहंसम् रे.

हंसमतिथयमगतिवासम्

वासवविहिताशंसम् रे. आ० ४

शंसन्तं नयवचनमनवमम्

नवमङ्गलदाताराम् रे.

तारस्वरमध्वनयवमानम्

मानसुषट्जेतारम् रे. आ० ५

હંતરા

ઈતથ સ્તુત પ્રથમતીર્થપતિઃ પ્રમોદા-
 વૃદ્ધીમદ્વિજયવાચકપુરુષવેન,
 શ્રીપુઠરીકગિરિરાજવિરાજમાનો,
 માનોન્મુખાનિ વિતનોતુ સતા મુખાનિ

ધ્યાનના ચાર પાયા—સ્તવન

આતમધ્યાન સમાન જગતમે

સાધન નવિ કૌઠિયાન

રૂપાતીત ધ્યાન કે કારણ, રૂપસ્થાદિક જ્ઞાન,
 તાહુમે પિંડસ્થ ધ્યાન પુન, ધ્યાતાકુ પરધાન જ૦
 તે પિંડસ્થ ધ્યાન કિમ કરીયે, તાકે એમ વિધાન,
 રેચક પુરક કુભક શાન્તિક, કર મુખમન ઘર આન. જ૦
 પાન સમાન ઉદાન વ્યાનદ્વ, સમ્યક્ અહહુ અપાન,
 સહજસુભાવસુરગ સમામે, અનુભવ અનહદ તાન. જ૦
 કરઆસન ઘરશુચિમમમુદ્રા, અહી શુરુગમ જ્ઞાન,
 અજપા બીપ સોહ મુ સમરના, કર અનુભવ રસપાન. જ૦
 આતમધ્યાન ભરતચક્રીલક્ષ્મી, ભવન આરીસા જ્ઞાન,
 ચિદાનંદ શુભધ્યાન જોગજન્, પાવતપદ નિરવાન. જ૦

श्री. गौतमस्वामी

श्री. सिद्धयुक्त

